

यथावत्रिकालज्ञानलब्धकलिकालसर्वज्ञविरुद्धश्रीमद्धेमचन्द्राचार्यप्रणीतम्

श्रीछन्दोऽनुशासनम्

प्रकाशितं देवकरणेन श्रेष्ठिना मूलचन्द्रात्मजेन

मोहमय्यां

निर्णयसागराख्यमुद्रणालये वा. रा. घाणेकरद्वारा संमुद्र्य प्रकाशितम्

धीरसंवत् २४३८ विक्रमसंवत् १९६८ इस्वीसन १९१२

॥ श्रीगणधरेन्द्राय नमः ॥

ननु भोः सहृदयहृदयालबालोद्गतानवद्यविद्याव्रततितकलयुगलास्वादसत्पुणान्तःकरणाः सहृदया निर्णतचरमेतद्वि-
द्वहृन्दारकैः सर्वतत्रानुकूल्येन निविडतरजडिमावष्टब्धमानसवृत्तिप्रातिकूल्येन यदुत न तावदते शब्दानुशासनाद-
प्रतिमसुधारसायमानानवशब्दसुष्टिशर्वरीशायमानास्त्वःशिवश्रीप्रदानपटुराविर्मवति अपेतपङ्को बोधो, यथार्थवादिता
तु न भवत्येव कथङ्कारमपि तमन्तरेण, आगमोऽप्येतदेव निवेदयति निर्णतमोक्षगमनानामसुमतां 'वयणविहत्तीह कुसलो
इत्यादिना गतपापेनालापेन । जातेऽपि च विभक्तिवचनाख्यातकृदादिवोधे यावन्न वेविदितः शब्दानां यथावल्लिङ्ग-
विभागो न तावद्भवत्युत्तरणं मृपावादाटव्याः पापव्याध्यावसथायाः आबालमनुभवसिद्धमिदं यदुत लिङ्गपरावर्त्तमात्रे-
णोद्भूतिः साक्षात्क्रोधकृशानोः श्रूयमाणेषु स्वाश्रितवचनेष्वप्रतिक्रिया । अवगतेऽप्येतसिन्धितये पापपङ्कापहारशो-
धिविततये न भवति यावन्नात्मायसीकृतमविकलविभावानुभावव्यभिचार्यादिसंकलितस्वभावरसभावाद्यभिधानरत्ननि-
धानं काव्यानुशासनं तावद्यथावद्वक्त्राद्यभिप्रेतार्थबोधोऽपरबोधनं च यथार्थतया नायकप्रतिनायकादीनामभिप्राय-
क्रियादेः । तद्युक्तमेव अतीतानागतवर्तमानकालीनातीन्द्रियार्थज्ञानसम्पन्नतादिप्रभावलब्धकलिकालसर्वशत्वविरुदानां
भगवतां क्रमेण श्रीसिद्धहेमाख्यं पाणिनीयाद्यखिलशब्दानुशासनयशस्तारागणप्रभापटलविकर्तनप्रभमनूनं त्रिमुन्यस-
मापितं समाप्तं शब्दानुशासनं बालसुबोध्ययथावत्पृथग्ज्ञानकरणोपयोगिकरणमक्षरानुक्रमक्रान्तमनतिक्रान्तयशःशरीरं
लिङ्गानुशासनं काव्यतत्वेतुस्वरूपगुणदोषरसादिस्वरूपविभावनापूर्वादशायमानमनुपमं काव्यानुशासनं चेति त्रय-
स्याप्रतिमस्य श्रीमद्धेमचन्द्रप्रभूणां जगति रचनं । परं यावन्नाभिजग्मे विदुषा शकलितशङ्कादोषं छन्दोऽनुशासनमनेकच्छ-
न्दोविज्ञानपोषं न तावद्यथावदुच्चारः काव्यानां निर्दोषत्वाधानं च सम्पनीयद्यते कौतस्कुती च छन्दोभङ्गविरतिप्रभृतिवि-
वेकवाग्मिता तु । तदवश्यमादरणीयमखण्डपण्डानुगतविचाराणां धीसाराणामेतदपि प्रागुदीरितानीरितानुशासनत्रयी-
वेति न तत्र काचन विचारकानिका वेविद्यते विद्याव्रततिततिभूरुहां उज्जितमुहां स्वीकुर्वतामूहाम् । आविर्भावयितारश्चानव-
द्यानुशासनविद्याचतुष्कानुशासनानलंभविष्ववनुशासनचतुष्कस्य प्रसिद्धतमाः । जीवनवृत्तमपि च तत्रभवतां भगवतां न के-
नाप्यविदितमाबालगोपालाङ्गनं ख्याततरं समासेनेतरथाकरणे तु नैव तस्य तथा समीहा शक्तिश्च । प्रस्तुतापश्चिमानुशास-

जनरुचिविषयीभूतं जीवस्वभावगुणतया मूलभाषातया प्राकृतगीर्ध्वज्युदाहरणवर्णनम् । गलितकादौ तु तानि तत्रैवोपनिब-
द्धानि । पञ्चमे त्वध्यायेऽत्रोत्साहादीनि छन्दांसि मुख्यतया व्यावर्णितापञ्चशभाषोदाहरणानि ख्यापितानि । षष्ठे षट्पदीचतु-
ष्पदीनां शासनम् । सप्तमे चानेकधा व्यावर्ण्य द्विपद्यभिधानमतिरुचिरतरं प्रकरणं प्रान्ते प्रस्तारनष्टोद्दिष्टसर्वैकादिगलकि-
यासङ्ख्याध्वयोगाख्याः षट् प्रतिपादिताः प्रत्ययाः प्रत्येयाः प्रतीतप्रतिभानामष्टमेऽध्याये सूरिभिः । तदेवमतीवोपयोगिनोऽ-
स्यारब्धं मुद्रणं मोहमयीनगरीवास्तव्यगुणगरीयस्त्वलब्धगुरुगरिम्णा श्रीसन्नेन परयास्माकमखिलधर्मणसङ्गपादपङ्कजच-
ञ्चरीकायमानानां प्रेरणया । क्षन्तव्यं च क्षान्त्यादिनिखिलाक्षतगुणांगारतया रत्नाकरायमानैर्निर्मनैरमेयगुणरत्नरत्नाकरा-
यमानश्रीमज्जिनवरोदितोदितोदितशासनशासनप्रभावकैर्वितीर्य दयां मन्तुक्षमामूलभूतामस्मास्विति प्रार्थयामहे आत्मगु-
णलीनमानसचरणपङ्कजषट्पदा आनन्दोदन्वदभिधानाः ॥

नवसार्या रमासारपूर्णायामार्यराजनि ।

श्रीपार्श्वपादपूतायामपूर्यानन्दसाधुभिः ॥ १ ॥

एतन्मुद्रणाधारभूता प्रतिः श्रीराजनगरीयश्रीउमाभ्रातृश्रेष्ठिभाण्डागाराल्लब्धपूर्वा दुर्लभैव च प्रतिरस्येति भविष्यन्त्य-
शुद्धयः प्रचुरा अत्र । ज्ञापनीया वयं परं ता यतो द्वितीयसंस्करणे भविष्यन्ति सह भव्यजनैरस्माकमुपकारकारिण्यो
दुततरमिति प्रार्थनावधारणीया धीमन्निर्भवद्भिः ।

क्वचित्किञ्चिदनुसृत्य भवेन्मतान्तरमुपन्यस्तं नामान्तरमिति छन्दोरचनाकर्तृणामपरेषामभिप्रेतानि आख्यानान्तराणि दिदर्शयिष्या वाहुल्यं केवलं भरतस्यैकस्यापि मतेनेति तन्नाम्नाऽन्यनाम्ना चान्यानि समुदितानि संगृहीतान्यत्राभिधानान्तराणि । अन्यनामनि यत्रोपलब्धो विशेषो लिखितः सोऽपि () इति चिह्ने कृत्वान्तरे । भविष्यति च विदुषामेतदवलोकनेनापि सकलप्रमाणपथावतीर्णच्छन्दोऽनुशासनप्रवणापरग्रन्थनवनीतास्पदत्वमस्य छन्दोऽनुशासनाभिधानस्य शास्त्रस्य ॥

भरतमते.

३ केशा-धूः मृगी-तडित् मदनः-रजनी	सती-शिखा अधिमुखी-कमलमुखी	९ भुजगशिशुसृता-मधु- करिका	१२ द्रुतविलम्बितं-हरिणस्तु- तम्
४ सुमुखी-ललिता विलासिनी-जया समृद्धिः-पुण्यम् सुमतिः-भ्रमरी	६ रमणी-नलिनी शशिवदना-मकरशीर्षा मुकुलं-वीथी शफरिका-गिरा	१० पणवः-कुवलयमाला (मन्सगाः इत्यपि) रुक्मवती-पुष्पसमृद्धिः	भुजङ्गप्रयातम्-अप्रमेया स्रग्विणी-पद्मिनी
५ विदग्धकः-वागुरा पङ्क्तिः-कुन्तलतन्वी	७ उष्णिक्-शिखा कलिका-भोगवती हरिविलसितं-गतिः	११ श्रीः-रुचिरा (यत्यनियमे प्रत्यवबोधः) स्वागता-अपरवक्त्रम् सुमुखी-द्रुतपादगतिः कमलदलाक्षी-रुचिरमु- खी	१३ नन्दिनी-मनोवती १५ मालिनी-नान्दीमुखी १६ ऋषभगजविलसितं-म- त्तगजविलसितम् १७ पृथ्वी-विलम्बितगतिः मन्दाक्रान्ता-श्रीधरा

शासन.

सुन्दरं-मणिभूषणं,
रमणीयम्
१६ संगतं-पद्ममुखी, सुरता,
समुद्धरणसोपानकम्
कामुकी (सुगौ)-सो-
मडकम्
जयानन्दं-प्रवरललि-
तम्
१७ वंशपत्रपतितं-वंशदलम्
अतिशायिनी-यादवी
हरिणी-वृषभललितम्
अवितथं-नर्कुटकं (जय-
देवः)
१८ काञ्ची-वाचालकाञ्ची
उज्ज्वलं-मालिका-उत्त-
रमालिका
निशा-तारका
भङ्गी-विच्छिन्तिः
१९ मेघविस्फूर्जिता-रम्भा

। कलिकालसर्वज्ञश्रीमद्धेमचन्द्राचार्यप्रणीतं छन्दोऽनुशासनम् ।

काव्योपयोगिनां वक्ष्ये, छन्दसामनुशासनम् ॥ १ ॥

॥ छन्दः । १ । पादः । २ । एकाक्षरोक्ता जातिः । ३। अत्युक्तामव्याप्रतिष्ठासुप्रतिष्ठागायत्र्युष्णिगनुष्टुब्वृहतीपङ्क्तित्रिष्टुज-

Jagad Karadhak Trust

गत्यतिजगतीशकर्यतिशकर्यष्टवत्यष्टिधृत्यतिधृतय एकैकवृद्धाः । ४ । कृतिः प्राङ्विसमभ्युदश्च कृतिः । ५ । उक्तायां गः श्रीः । ६ । अत्युक्तायां गौ स्त्री । ७ । लौ मदः । ८ । ग्लौ दुःखम् । ९ । लौ सुखम् । १० । ३ मध्यायां मो नारी । ११ । यः केशा । १२ । रो मृगी । १३ । सो मदनः । १४ । ३ प्रतिष्ठायां म्रौ कन्या । १५ । भ्रौ सुमुखी । १६ । जौ विलासिनी । १७ । गौ समृद्धिः । १८ । नौ मृगवधूः । १९ । यौ व्रीडा । २० । स्रौ सुमतिः । २१ । त्रौ सोमप्रिया । २२ । ४ सुप्रतिष्ठायां रो गौ प्रीतिः । २३ । लर्ग विदग्धकः । २४ । भो गौ पङ्क्तिः । २५ । भ्लगा रतिः । २६ । जो गौ सती । २७ । त्लगा नन्दा । २८ । य्लगा जया । २९ । म्लगा सावित्री । ३० । सो गौ घनपङ्क्तिः । ३१ । न्लगा अभिमुखी । ३२ । ५ गायत्र्यां मौ सावित्री । ३३ । प्रौ तटी । ३४ । सौ रमणी । ३५ । त्रौ तनुमध्या । ३६ । स्भौ गुरुमध्या । ३७ । यौ सोमराजी । ३८ । न्यौ शशिवदना । ३९ । म्रौ मालिनी । ४० । भ्यौ कामलतिका । ४१ । म्रौ मुकुलम् । ४२ । ज्रौ शफरिका । ४३ । नौ कच्छपी । ४४ । झ्रौ लघुमालिनी । ४५ । स्रौ विमला । ४६ । ज्रौ जला । ४७ । म्यौ सुनन्दा । ४८ । भ्रौ विक्रान्ता । ४९ । स्रौ सूचीमुखी । ५० । य्रौ शिखण्डिनी । ५१ । ६ उष्णिहि मौ गो गान्धर्वी । ५२ । जौ ग उष्णिग् । ५३ । ज्रौ गः कुमारललिता । ५४ । म्रौ गो मदलेखा । ५५ । स्रौ ग उद्धता । ५६ । त्रौ गो भ्रमरमाला । ५७ । रौ गो हंसमाला । ५८ । भौ गः कलिका । ५९ । भ्रौ गो विधुवक्त्रा । ६० । म्रौ गः सरलम् । ६१ । भ्रौ गश्चित्रम् । ६२ । नौ गो हरिविलसितम् । ६३ । भ्रौ गः शारदी । ६४ । त्रगा मधुकरिका । ६५ । स्रौ गो विमला । ६६ । ज्रौ गः सुभद्रा । ६७ । न्यौ गः कुमुद्वती । ६८ । य्रौ गो मुदिता । ६९ । ज्रौ गो मनोज्ञा । ७० । स्रौ गो दीप्ता । ७१ । ७ अनुष्टुभि ज्रौ गौ विभा । ७२ । यौ ल्गावनुष्टु । ७३ । गीर्गाविद्युन्माला । ७४ । भौ गौ चित्रपदा । ७५ । ज्रौ लौ सुमालती । ७६ । भ्रौ लौ माणवकं घैः । ७७ । ज्रौ लौ नाराचम् । ७८ । म्रौ गौ हंसरुतम् । ७९ । न्रौ लौ ललितगतिः । ८० । जौ गौ सिंहलेखा । ८१ । ज्रौ लौ प्रमाणी । ८२ । जौ ग्लौ समानी । ८३ । न्रौ गौ गुणलयनी । ८४ । स्रौ लौ मही । ८५ । नौ गौ रतिमाला । ८६ । अन्यद्वितानम् । ८७ । ४ वृहत्यां भो मौ वक्रं कैः । ८८ । नो रौ वृहतिका । ८९ । न्रसा हलमुखी । ९० । नौ मो भुजग-

शिशुसुता । ९१ । भजसा उद्यम् । ९२ । भौ र उत्सुकम् । ९३ । नैरा भद्रिका । ९४ । नौ र उपच्युतम् । ९५ । स्जसा
 अक्षि । ९६ । मः सौ कनकम् । ९७ । सौ मस्तारम् । ९८ । सिः सौम्या । ९९ । तभ्या रुचिरा । १०० । नस्या विशाला
 । १०१ । तन्मा मकरलता । १०२ । नज्या शशिलेखा । १०३ । नौ सो लघुमणिगुणनिकरः । १०४ । मभसाः सिंहाक्रान्ता
 । १०५ । रज्जाः कामिनी । १०६ । रः पक्षौ मभसा मत्ता वैः । १०७ । रज्जाः पक्षिका । १०८ । मस्जगाः शुद्धचिराद्
 । १०९ । मन्यगाः पणवो डैः । ११० । रज्जगा मयूरसारिणी । १११ । नजनगास्त्वरितगतिः । ११२ । भमसा रुक्मवती । ११३ ।
 भिगौ चित्रगतिः । ११४ । निगौ निलया । ११५ । जिगाबुपिता । ११६ । रः सौ गो मणिरङ्गः । ११७ । भौ म्यौ वन्धू-
 कम् । ११८ । ब्रज्जा मनोरमा । ११९ । तो जौ ग उपस्थिता । १२० । र्मसाः कलिका । १२१ । भलगा मृगचपला । १२२ ।
 मो नौ गः कुमुदिनी । १२३ । मः सौ ग उद्धतम् । १२४ । नज्या विपुलभुजा । १२५ । स्जसा माला । १२६ । ३३ त्रिष्टुभि
 भौ रो गौ रोचकम् । १२७ । रः सौ लौ अच्युतम् । १२८ । तिगी लयग्राहि । १२९ । भिगी दोधकम् । १३० । सिल्ला
 विदुषी । १३१ । भल्ला गौ श्रीडैः । १३२ । तो जौ गाबुपस्थिता । १३३ । जस्ता गाबुपस्थितम् । १३४ । मस्तौ गौ
 शालिनी वैः । १३५ । मभता गौ वातोर्मी । १३६ । मो भौ गौ वा । १३७ । मभल्ला भ्रमरविलसितम् । १३८ । नौ सो गौ
 वृन्ता । १३९ । न्यभा गौ पतिता वैः । १४० । नैरल्ला रथोद्धता । १४१ । नैभा गौ स्वागता । १४२ । नौ रल्ला भद्रिका
 । १४३ । रज्जल्लाः श्येनी । १४४ । नो जौ लौ सुमुखी । १४५ । मस्जगा गावेकरूपम् । १४६ । तो जौ लौ मोटनकम्
 । १४७ । तभजल्ला उत्थापनी । १४८ । तो नौ लौ मुखचपला । १४९ । न्यनल्लाः कमलदलाक्षी । १५० । सनल्ला
 विमला । १५१ । नल्ला गावशोका । १५२ । सज्या लौ सारणी । १५३ । तौ जो गाविन्द्रवज्रा । १५४ । जतजा गाबु-
 पेन्द्रवज्रा । १५५ । एतयोः परयोश्च सङ्कर उपजातिश्चतुर्दशधा । १५६ । सर्वजातीनामपीति वृद्धाः । १५७ । ३३ जगत्यां
 तौ आविन्द्रवंशा । १५८ । जतजा वंशस्थम् । १५९ । नभज्या कलहंसा । १६० । नभसाश्चन्द्रवर्म । १६१ । सीस्तोटकम्
 । १६२ । नभम्रा द्रुतविलम्बितम् । १६३ । नौ म्यौ पुटो जैः । १६४ । नौ भ्रौ ततम् । १६५ । नौ भ्राबुज्वला । १६६ । तीः

१ SIII, ISI, SSII, IISI, SISI, ISSI, SSSI, IIIS, SIIS, ISIS, SSIS, SISS, IISS, SSS,

कामावतारः । १६७ । न्यौ न्यौ कुसुमविचित्रा । १६८ । जसज्जा जलोद्धतगतिश्चैः । १६९ । यीमुजङ्गप्रयातम् । १७० ।
रीः स्रग्विणी । १७१ । जीमौक्तिकदाम । १७२ । मीः कल्याणम् । १७३ । नान्द्रजाः प्रियंवदा । १७४ । ताल्ललिता । १७५ ।
स्जौ सौ प्रमिताक्षरा । १७६ । मौ यौ वैश्वदेवी डैः । १७७ । म्मौ सौ जलधरमाला चैः । १७८ । न्जौ भ्यौ नवमालिनी
जैः । १७९ । न्जौ जौ मालती । १८० । नौ रौ प्रमुदितवदना । १८१ । सा प्रभा छैः । १८२ । न्जज्यास्तामरसम् । १८३ ।
जज्जा विभावरी । १८४ । र्यन्याः कुमुदिनी । १८५ । भ्तौ न्सौ ललना डैः । १८६ । नौ यौ कामदत्ता । १८७ । नो रिमंघा-
वली । १८८ । त्यौ त्यौ पुष्पविचित्रा । १८९ । सा मणिमाला चैः । १९० । स्यौ स्यौ केकिरवम् । १९१ । निसौ हीः । १९२ ।
ज्जौ स्यौ कोलः । १९३ । ३३ अतिजंगत्यां नतिंगा उर्वशी । १९४ । न्जौ जौ गः सुवक्ता । १९५ । भीगावङ्गरुचिः । १९६ ।
झौ जौ गः प्रहर्षिणी गैः । १९७ । ज्मौ स्जौ गो रुचिरा चैः । १९८ । म्त्तौ स्यौ गो मत्तमयूरम् । १९९ । नौ त्रौ गः क्षमा
। २०० । मौ जौ गः श्रेयोमाला । २०१ । नौ तौ गः कुटिलगतिश्छैः । २०२ । नौ त्रौ गः क्षमा । २०३ । य्मौ रौ गश्चन्द्रिणी
चैः । २०४ । नौ यौ गश्चन्द्रिका । १०५ । ज्जौ स्जौ गो मञ्जुभाषिणी । २०६ । न्सौ रौ गश्चन्द्रलेखा । २०७ । न्सौ जौ गो
लयः । २०८ । न्सौ तौ गो विद्युन्मालिका । २०९ । स्जौ स्जौ गो नन्दिनी । २१० । न्जौ न्सौ गो मदललिता । २११ ।
स्जौ सौ गः कुटजम् । २१२ । नौ त्सौ गो गौरी । २१३ । त्मौ स्जौ गो लक्ष्मीः । २१४ । त्मौ जौ गोऽन्नकम् । २१५ । म्त्तौ
स्यौ गः कोट्टम्भो डैः । २१६ । स्यौ सजौ गः सुदन्तम् । २१७ । नौ सौ गः कमलाक्षी । २१८ । नीगौ त्वरितगतिः । २१९ ।
३३ शर्क्या नौ सौ लावपराजिता छैः । २२० । म्त्तौ म्मौ गावलोला । २२१ । नौ भ्मौ ल्मौ प्रहरणकलिता । २२२ । नौ
म्यौ ल्मौ करिमकरभुजा । २२३ । नौ तौ गौ वसन्तः । २२४ । झौ तौ गौ लक्ष्मीः । २२५ । मो रौ सो ल्मौ जया । २२६ ।
प्रम्यल्ला ज्योत्स्ना । २२७ । नम्रसल्लाः सिंहः । २२८ । ज्जौ नौ गौ राजरमणीयम् । २२९ । म्त्तौ न्सौ गावसम्बाधा डैः
। २३० । त्मौ जौ गौ वसन्ततिलका । २३१ । नौ भौ गौ बलना । २३२ । ब्रब्रल्लाः सुकेसरम् । २३३ । नीर्गावुपचित्रम्
। २३४ । न्जभजल्ला धृतिः । २३५ । भौ रसल्ला दर्दुरकः । २३६ । भजल्लाद्वौ स्वलितम् । २३७ । ल्मौ चेदिन्दुवदना । २३८ ।

नमन्ता गौ शरभललितम् । २३९ । तच्छरभा घचैः । २४० । ममन्या गौ कुटिलम् । २४१ । ३३ अतिशक्त्यो रजस्या
कपभः । २४२ । नीसौ शशिकला । २४३ । सा स्रकैः । २४४ । मणिगुणनिकरो जैः । २४५ । नौ म्यौ यो मालिनी । २४६ ।
नौ मो रौ चन्द्रोद्योतः । २४७ । नौ तन्ना उपमालिनी । २४८ । मिर्यौ चित्रा । २४९ । माद्रम्ययाश्चन्द्रलेखा छैः । २५० ।
राद्धा । २५१ । रजनन्या एला छैः । २५२ । न्जभज्जाः प्रभद्रकम् । २५३ । र्जर्जरास्तूणकम् । २५४ । नौ जौ भ्रौ कलभाषिणी
। २५५ । रात्रभज्जाः सुन्दरम् । २५६ । नाद्रौः । २५७ । नौ रो यौ भोगिनी । २५८ । त्ससस्याः शिशुः । २५९ । भ्यसस्याः
केतनम् । २६० । त्मौ जौ रो मृदङ्गः । २६१ । मुः कामक्रीडा । २६२ । ३५ अष्टौ नज्जा भौ गो मणिकल्पलता । २६३ । भीः
सगौ शरमाला । २६४ । भुगौ संगतम् । २६५ । मुगौ कामुकी । २६६ । सुगौ वा । २६७ । नुगौ चलधृतिः । २६८ । नुला-
वचलधृतिः । २६९ । न्मौ जिगौ मङ्गलमङ्गना वैः । २७० । भ्रनिगा कपभगजविलसितं छैः । २७१ । निजसा ललितपदं
छैः । २७२ । यमन्सर्गा जयानन्दं चैः । २७३ । भ्रौ भ्रौ नौ महिषी जैः । २७४ । म्मौ न्मौ नौ मदनललिता घचैः । २७५ ।
न्जभज्जाः वाणिनी । २७६ । नजिर्गा वा । २७७ । ज्ञज्जगाः पञ्चचामरम् । २७८ । र्जर्जर्गाश्चित्रम् । २७८ । स्रस्तर्गाः सुरत-
ललिता । २८० । भ्रौ न्मौ भ्रौ शैलशिखा । २८१ । भ्रौ न्मौ नौ वरयुवतिः । २८२ । र्नीगा ललना । २८३ । सौ नौ मो
गो वेह्लिता । २८४ । म्मौ स्तौ तौ कोमललता घडैः । २८५ । ३६ अत्यष्टौ यमस्मल्लाः शिखरिणी चैः । २८६ । ज्सज-
स्यल्लाः पृथ्वी जैः । २८७ । भ्रौ न्मौ न्मौ गो वंशपत्रपतितं जैः । २८८ । सौ ज्मौ जो गावतिशायिनी । २८९ । मो भ्नौ
तौ गौ मन्दाक्रान्ता घचैः । २९० । मभ्नरसल्ला भाराक्रान्ता । २९१ । मभ्नम्यल्ला हारिणी । २९२ । न्सौ भ्रौ स्लौ गो
हरिणी चयैः । २९३ । नः सौ तौ गौ पद्मम् । २९४ । नसम्यल्ला रोहिणी । २९५ । नुर्गौ वसुधारा छैः । २९६ । न्जभज्जा
लाववितथम् । २९७ । तत्कोकिलकं छचैः । २९८ । गौ चेद्वाणिनी । २९९ । ३७ धृत्यां भ्रम्या रौ काञ्ची टैः । ३०० ।
भिम्भसा मणिमाला । ३०१ । मला यिः कुसुमलतावेह्लिता छचैः । ३०२ । घल्लैश्चित्रलेखा । ३०३ । मभ्ना यिश्चन्द्रलेखा
। ३०४ । मभ्नज्जभाश्चलम् । ३०५ । म्मौ न्यौ रौ केसरम् । ३०६ । नौ मौ यौ चन्द्रमाला छचैः । ३०७ । नौ म्मौ भ्रौ

ललितम् । ३०८ । भ्रनिसा भ्रमरपदं जैः । ३०९ । म्सौ ज्सौ त्सौ शार्दूलललितं ठैः । ३१० । म्त्तन्जभ्राः कुरङ्गिका
 छैः । ३११ । न्सौ मौ यावनङ्गलेखा चडैः । ३१२ । सौं जौ भ्रावुज्ज्वलं जैः । ३१३ । नौ रीर्निशा छैः । ३१४ । नौ सौ
 त्यौ पङ्कजवक्रा घडैः । ३१५ । स्रज्जभ्राः सुरभिस्त्रिजैः । ३१६ । यमौ न्सौ त्सौ क्रीडा चचैः । ३१७ । न्सौ म्तौ भ्रौ
 हरिणीपदं चचैः । ३१८ । भीन्या भङ्गिः । ३१९ । स्रजौ स्रजौ त्रौ बुद्बुदम् । ३२० । ३१ अतिधृत्यां म्सौ ज्सौ तौ गः शार्दू-
 लविक्रीडितं छैः । ३२१ । म्सौ ज्सौ न्सौ गो वायुवेगा । ३२२ । यमौ न्सौ रौ गो मेघविस्फूर्जिता चचैः । ३२३ । यमौ
 न्सौ जौ गो मकरन्दिका । ३२४ । यमौ न्सौ तौ गश्छाया । ३२५ । त्रिजसौ गो रतिलीला । ३२६ । म्तौ न्सौ रौ गः पुष्पदाम
 छैः । ३२७ । म्तौ न्सौ तौ गो वञ्चितम् । ३२८ । यमौ नौ रौ गो मुग्धकं चडैः । ३२९ । रः सौ तो जौ ग ऊर्जितं जैः । ३३० ।
 नभ्रसा जौ गस्तरलम् । ३३१ । भ्रौ भः सौ जौ माधवीलता छैः । ३३२ । स्रगौ तरुणीवदनेन्दुः । ३३३ । ३३ कृतौ भ्रौ
 भ्नौ यमौ लगौ सुवदना छैः । ३३४ । दशग्ला वृत्तम् । ३३५ । स्मौ नौ न्यौ लगौ मत्तेभविक्रीडितं छैः । ३३६ । नो भौ मः
 सौ लगौ मुद्रा टैः । ३३७ । यमौ नौ तौ गौ शोभा चडैः । ३३८ । भ्रौ भ्नौ तौ गौ चित्रमाला छचैः । ३३९ । भ्रौ स्मौ म्यौ लगौ
 सद्रत्नमाला छजैः । ३४० । भीरसला नन्दकम् । ३४१ । भ्रौ न्मौ भ्रौ लगौ कामलता । ३४२ । भ्नौ य्नौ त्रौ लगौ दीपि-
 काशिखा गचैः । ३४३ । त्मौ ज्मौ ज्मौ लगौ शशाङ्करचितम् । ३४४ । ३४ प्रकृतौ भ्रौ भ्नौ यिः स्रग्धरा छडैः । ३४५ ।
 त्रौ भ्नौ ज्मौ रः कथागतिः । ३४६ । भ्रौ त्रौ त्रौ रो ललितविक्रमो जैः । ३४७ । मौ तनिसा मत्तक्रीडा जडैः । ३४८ । र्त-
 निसाश्चन्दनप्रकृतिः । ३४९ । न्जमजिराः सिद्धिः । ३५० । नजीभ्रा वनमञ्जरी । ३५१ । त्रिनौ रस्तरंगः । ३५२ । ३५
 आकृतौ भ्रौ त्रौ त्रौ न्यौ मद्रकं जैः । ३५३ । त्सौ त्सौ सौ गौ महास्रग्धरा जडैः । ३५४ । भृगौ मदिरा । ३५५ । मत्य-
 नीगा वरतनुः । ३५६ । म्सौ ज्सौ ज्सौ जगौ दीपार्चिः ठैः । ३५७ । ३६ विकृतौ न्सौ भ्नौ भ्नौ भ्नौ गश्च ललितं टैः
 । ३५८ । मौ तौ नीलगा मत्ताक्रीडा जडैः । ३५९ । ताज्जुलगाः शङ्खः । ३६० । नाद् हंसगतिः । ३६१ । त्रिनौ लगौश्चित्रकम्
 । ३६२ । भ्नौ स्मौ निग्लाश्चपलगतिः । ३६३ । ज्सौ ज्सौ यिलगा वृन्दारकम् । ३६४ । ३७ संकृतौ भ्नौ न्सौ भौ न्यौ तन्वी

टैः । ३६५ । नौ भौ जौ न्यौ ललितलता छलैः । ३६६ । नौ रुमेंघमाला । ३६७ । भूः सुभद्रम् । ३६८ । भितनिसा द्रुत-
लघुपदगतिः । ३६९ । न्यौ भौ निसौ संभ्रान्ता । ३७० । मसौ जसौ तौ भौ विभ्रमगतिः । ३७१ । ३७१ । अम्भितौ भ्रम-
नीगाः कौश्वपदा छलैः । ३७२ । नीसभिगा हंसलयो जलैः । ३७३ । ल्यौ भौ नीगौ हंसपदा जैः । ३७४ । न्जज्या नीगौ
चपलम् । ३७५ । ३७५ । उल्लतौ मौ तो निरसलगा भुजङ्गविजृम्भितं जटैः । ३७६ । मनूसगगा अपवाहो झचचैः । ३७७ ।
भो नौ सौ निलगा आपीडो टैः । ३७८ । न्जौ न्सौ भनिलगा वेगवती । ३७९ । नजभजिभजलगाः सुधाकलशो टैः । ३८० ।
३८० । उक्तादिजातिप्रकरणम् । शेषजाती मतिनायि मालाचित्रं टैः । ३८१ । ३८१ । स्तौ स्तौ निर्सलगाः प्रमोदमहोदयो घलटैः
। ३८२ । ३८२ । द्विर्भजसना भ्यौ नृत्तललितम् । ३८३ । ३८३ । द्वादशाना लौ ललितलता त्रिजैः । ३८४ । ३८४ । मातनीजभ्राः
पिपीलिका जणैः । ३८५ । ३८५ । एपैव नीपरतः पञ्चदशपञ्चदशलवृद्धा क्रमेण करभपणवमालाः । ३८६ । ३८६ । शेषजाति-
प्रकरणम् । अथ दण्डकाः । नार्क चण्डवृष्टिः । ३८९ । यथोत्तरमेकैकरवृद्धा अर्णार्णवव्यालजीमूतलीलाकरोद्दामशङ्खादयः
। ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । नाभ्यां रवद्यादयः प्रचितः । ३९७ । नग्भ्यामष्टादिराः पन्नगदम्भो-
लिहेलावलीमालतीकेलिकङ्केलिलीलाविलासादयः । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । लोर्यथेष्टं राश्रण्ड-
कालः । ४०५ । याः सिंहविक्रान्तः । ४०६ । लूगिभ्यां मेघमाला । ४०७ । यथेष्टं रा मत्तमातङ्गः । ४०८ । साः कुसुमास्तरणः
। ४०९ । याः सिंहविक्रीडः । ४१० । लावनङ्गशेखरः । ४११ । ग्लावशोकपुष्पमञ्जरी । ४१२ । तागौ कामवाणः । ४१३ ।
भागौ भुजङ्गविलासः । ४१४ । नाभ्यां पञ्चमात्रैस्तकलिका । ४१५ । इति दण्डकप्रकरणम् । इति समवृत्तव्यावर्णनो
द्वितीयोऽध्यायः । सु ४०१ छं ४१० ।

। ओजयुजोः । १ । सिल्गा नभश्चा हरिणप्लुता । २ । सिल्गा भिगगा उपचित्रम् । ३ । लोनं वेगवती । ४ । भिगगा नजज्या द्रुतमध्या । ५ । तज्रगा मस्जगगा भद्रविराट् । ६ । सजस्या भर्नगगाः केतुमती । ७ । ताजगगा जतजगगा आख्यानकी । ८ । व्यत्यये विपरीतादिः । ९ । जैर्जा ज्रजगा यववती । १० । व्यत्यये षट्पदावली । ११ । नभश्चा नभिरा म-

करावली । १२ । मसागाः सभासाः करिणी । १३ । साजगाः सभलगाः प्रयोधिता । १४ । नारलगा नजज्रा अपरवक्रम् । १५ ।
 गान्तं पुष्पिताग्रा । १६ । साजगा र्भर्या मालभारिणी । १७ । भातलगा न्जन्सगा विलसितलीला । १८ । भ्रन्जनलगा
 जैर्जभजनसाष्टैर्मानिनी । १९ । रो जलगाः कामिनी । २० । रो जज्राः शिखी । २१ । रो जज्रा जौ नितम्बिनी । २२ ।
 रखिजौ लगौ वारुणी । २३ । रश्चतुर्जौ वतंसिनी । २४ । कामिन्याद्या व्यत्यये वानरीशिखण्डिसारस्यपराहंस्यः । २५ ।
 स्लगा सिलगा इला । २६ । स्लगाः स्मृंगाङ्गमुखी । २७ । न्ललगा न्लगौ शिखा । २८ । व्यत्यये खज्जा । २९ । अर्ध-
 योर्वा । ३० । न्लगावतिरुचिरा द्वयोः । ३१ । न्ललगाश्च । ३२ । इत्यर्धसमप्रकरणम् छं ३५ । अथ विषमवृत्तान्युच्यन्ते ।
 अनुष्टुभि नाद्यात्कौ तुर्याद्यो वक्रम् । ३३ । तद्युजोर्जः पथ्या । ३४ । ओजे विपरीतादिः । ३५ । नश्चपला । ३६ । युजोः
 षड्धो लो विपुला । ३७ । सैतवस्य चतुर्षु । ३८ । तुर्यान्नतभ्रमसास्तद्विपुला । ३९ । इति वक्रप्रकरणम् छं २४ । एकोऽष्टा-
 क्षरः पादश्चतुर्वृद्धाः क्रमात्परे पदचतुर्ध्वं चतुर्विंशतिधा । ४० । तदादौ द्विगं सर्वलं प्रत्यापीडः । ४१ । अन्ते च । ४२ ।
 द्विगमापीडः । ४३ । स आद्यस्य द्वितीयादिना व्यत्यये कलिकालवत्यमृतधाराः । ४४ । इति पदचतुर्ध्वप्रकरणम्
 सप्तभिः । स्जस्ला न्सजगा भ्नजलगा स्जसजगाः पादेषूद्रता । ४५ । नर्मगास्तृतीये सौरभकम् । ४६ । नौ सौ ललितम् । ४७ ।
 उद्रताप्रकरणं त्रिभिः । म्सजभगगाः स्त्रजरगाः नासौ निज्याः पादेषूपस्थितप्रचुपितम् । ४८ । नौ स्त्रौ न्सौ तृतीये वर्ध-
 मानम् । ४९ । तज्राः शुद्धविराडृषभम् । ५० । उपस्थितप्रचुपितप्रकरणम् त्रिभिः । पूर्वे अर्धे मुगौ परे न्लललाः सौम्या
 । ५१ । व्यत्यये ज्योतिः । ५२ । इति विषमवृत्तप्रकरणम् छं ३९ । अथ मात्राछन्दांसि । ओजे षण्मात्रा लंगन्ता युज्यष्टौ न युजि
 षट् सन्ततं ला न समः परेण गो वैतालीयम् । ५३ । र्यान्ता औपच्छन्दसकम् । ५४ । भगगान्ता आपातलिका । ५५ । युजि
 तिसृभ्यो गः प्राच्यवृत्तिः । ५६ । अयुज्याद्यलाद्र उदीच्यवृत्तिः । ५७ । ते मिश्रे प्रवृत्तकम् । ५८ । वैतालीयादेर्युक्पादजापरा-
 न्तिका । ५९ । ओजजा चारुहासिनी । ६० । सर्वेष्व्याद्यलाद्रो दक्षिणान्तिका । ६१ । ओजे चौ युजि षचौ लदलदान्तौ मागधी
 । ६२ । ओजजापश्चिमान्तिका । ६३ । युग्जोपहासिनी । ६४ । अजमुखश्च्रीर्गन्तो नवमे ले मात्रासमकम् । ६५ । ग्युपचित्रा

मञ्जरी । ६१ । सा तान्ता सालभञ्जिका । ६२ । चादिः कुसुमिता । ६३ । पञ्चगौ द्वितीयपद्यौ जो लीर्वा द्विपदी । ६४ । साद्ये न्हे छै रचिता । ६५ । गन्तारनालम् । ६६ । उपान्त्यलोना कामलेखा । ६७ । पचीदाश्चन्द्रलेखा । ६८ । चिपताः क्रीडनकं जैः । ६९ । पपचतदा अरविन्दकम् । ७० । पलदलचदगादौ मागधनकुटी । ७१ । सञ्चेन्नकुटकम् । ७२ । पजौ सिः समात् । ७३ । त्रिष्वप्यन्यचस्य ते तरङ्गकम् । ७४ । गान्तं पवनोद्धृतम् । ७५ । चाभ्यां पाभ्यां पाद्वा तिर्निध्यायिका । ७६ । चुपौ युग्न जोऽधिकाक्षरा । ७७ । सा तुर्यपा मुग्धिका । ७८ । आदौ पश्चित्रलेखा । ७९ । पौ महिका । ८० । सा तुर्यपा दीपिका । ८१ । तामिर्लक्षिका । ८२ । चतुष्पञ्चपदसप्ताष्टनवपा मदनावतार-मधुकरी-नवकोकिला-कामली-ला-सुतारा-वसन्तोत्सवाः । ८३ । इति खञ्जकप्रकरणम् । खञ्जकं दीर्घाकृतं शीर्षकम् । ८४ । गीत्यन्ता-ववलम्बकौ द्विपदीखण्डम् । ८५ । द्विपद्यन्ते गीतिर्द्विभङ्गिका । ८६ । अन्यथापि । ८७ । द्विपद्यवलम्बकान्ते गीति-स्त्रिभङ्गिका । ८८ । त्रिभिरन्यैरपि । ८९ । गाथस्याद्यार्धं समैश्चैर्गात् प्रान्वृद्धमन्यस्य ते पादः समशीर्षकम् । ९० । मालागलितकपादान्ते विपमचावृद्धौ वेः ९१ । इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां स्वोपज्ञच्छन्दोऽनुशासनवृत्तौ आर्या-गलितक-खञ्जक-शीर्षकव्यावर्णनो नाम चतुर्थोऽध्यायः

। अजश्चूस्तीयपञ्चमौ जो लीर्वात्साहः । १ । दामात्रानो रासको द्वैः । २ । चुल्गा वा । ३ । चपजाया अवतंसकः । ४ । चः पौ जो गौ कुन्दः । ५ । पाचाजगाः करभकः । ६ । चपाचागा इन्द्रगोपः । ७ । चपाचालगाः कोकिलः । ८ । चपा-चल्गा दर्दुरः । ९ । चरजमगा आमोदः । १० । म्रल्गाः पासौ विद्रुमः । ११ । रो मीर्मघः । १२ । त्रयल्गा विभ्रमः । १३ । चपजगगाः कुसुमः । १४ । ओजयुजोश्छडा रासः । १५ । पाचदाश्चिस्तृतीये पञ्चमे चो जो लीर्वा पञ्चाद्विस्त्रिपात्पूर्वार्धा मात्रा । १६ । द्वितीये तुर्ये तयोर्वाद्यस्य चः स्थाने पो मत्तवालिका । १७ । तृतीयस्य तो मत्तमधुकरी । १८ । तृतीये पञ्चमे तयोर्वा पोश्चौ मत्तविलासिनी । १९ । चस्य पो मत्तकरिणी । २० । आभिर्वहुरूपा । २१ । आसां तृतीयस्य पञ्चमेनानु-प्रासेऽन्ते दोहकादि चेद्वस्तु रद्वा वा । ३० । मात्राप्रकरणम् । चौ लान्ततौ चौ तो वस्तुकम् । ३१ । षचिपा युज्यजच

ओजे जो लीर्वा वस्तुवदनकम् । ३२ । पोऽजचः पपौ रासावलयम् । ३३ । द्वयोरर्धसङ्करे सङ्कीर्णम् । ३४ । पचचाद्दो
वदनकम् । ३५ । त उपवदनकम् । ३६ । ते यमितेऽन्तेऽडिला । ३७ । पिदावुत्थक्कः । ३८ । धवलमष्टपात्पद्माचतुष्पात्
। ३९ । तत्राष्टांहावोजे चिदौ समे चौ श्रीधवलम् । ४० । आद्ये तृतीये चिदौ द्वितीये तुयं चिः शेषे त्वोजे चातौ समे
चादौ चिर्वा यशोधवलम् । ४१ । पडंहावाद्ये तुयं पादौ द्वितीये पञ्चमे चौ शेषे पाभ्यां चः पो वा कीर्त्तिधवलम् । ४२ ।
चतुरंहावोजे पञ्चौ समे पचचाद्दस्तौ वा गुणधवलम् । ४३ । पचताः पचौ भ्रमरः । ४४ । पचताः पचचा अमरम् । ४५ ।
आद्ययोः पची अन्त्ययोश्चुः सर्वत्रान्ते तो दो वा मङ्गलम् । ४६ । उत्साहादिना येनैव धवलमङ्गलभाषागाने तन्नामाद्ये
धवलमङ्गले । ४७ । देवगानं फुल्लडकम् । ४८ । गाने चिदौ श्रम्बटकम् । ४९ । इति उत्साहादिप्रकरणम् ॥ इत्याचार्य-
श्रीहेमचन्द्रविरचितायां स्वोपज्ञच्छन्दोऽनुशासनवृत्तौ उत्साहादिप्रतिपादनः पञ्चमोऽध्यायः

सन्ध्यादौ कडवकान्ते च ध्रुवं स्यादिति ध्रुवा ध्रुवकं घत्ता वा । १ । सा त्रेधा पट्टदी चतुष्पदी द्विपदी च । २ । कड-
वकान्ते प्रारब्धाथोपसंहारे आद्ये छट्टणिका च । ३ ध्रुवायां छैः कलाभिः पादे चतौ पदौ वा । ३ । जैः पतौ पदौ चौ वा
। ४ । झैः पतौ तिः पचौ वा । ५ । जैश्चादौ पचौ पौ वा । ६ । टैश्चपदं पचदं पदतं चातौ वा । ७ । टैश्चपतं पचदं पादौ
चिर्वा । ८ । डैः पातौ चापौ पचतं वा । ९ । टैश्चिदौ पचचं वा । १० । जैश्चितौ पिर्वा । ११ । तैः पचादं चीर्वा । १२ । थैः
पचातं चिपौ वा । १३ । तृतीयपट्टयोर्दशादिसप्तदशान्ताः कलाः शेषेषु सप्त पट्टदी पट्टदजातिरष्टधा । १४ । अष्टावुप-
जातिः । १५ । नवावजातिः । १६ । चतुष्पदी वस्तुकं वान्तरसमार्धसमासङ्कीर्णा सर्वसमा च । १७ । चतुष्पदी कला
ओजे सप्ताद्याः पोडशान्ताः समे प्रत्येकं सैकाः सप्तदशान्ताः । चम्पककुसुम-सामुद्रक-मल्लणक-सुभगविलास-केसर-
रावणहस्तक-सिंहविजृम्भित-भकरन्दिका-मधुकरविलसित-चम्पककुसुमावर्त्तीः १० मणिरत्नप्रभा-कुङ्कुमतिलक-चम्पक-
शेखर-क्रीडनक-वकुलामोद-मन्मथतिलक-मालाविलसित-पुण्यामलक-नवकुसुमितपल्लवाः ९ मलयमारुत-मदनावासमा-
ङ्गलिका-ऽभिसारिका-कुसुमनिरन्तर-मदनोदक-चन्द्रोद्योत-रत्नावल्यः ८ भूचक्रणक-मुक्ताफलमाला-कोकिलावली-मधुक-

रवृन्द-केतकीकुसुम-नवविद्युन्माला-त्रिवलीतरङ्गकाणि ७ अरविन्दक-विभ्रमविलसितवदन-नवपुष्पन्धय-किन्नरमि-
थुनविलास-विद्याधरलीला-सारङ्गाः ६ कामिनीहासा-ऽपदोहक-प्रेमविलास-काञ्चनमाला-जलधरविलसिताः ५ अभिनव-
मृगाङ्गलेखा-सहकारकुसुममञ्जरी-कामिनीक्रीडनक-कामिनीकङ्कणहस्तकाः ४ मुखपालनतिलक-वसन्तलेखा-मधुरालापि-
नीहस्ताः ३ मुखपङ्क्ति-कुसुमलतागृहे २ रत्नमालेति पञ्चपञ्चाशद्भेदाः । १८ । व्यत्यये सुमनोरमा-पङ्कज-कुञ्जर-भदनातुर-
भ्रमरावली-पङ्कजश्री-किङ्किणी-कुङ्कुमलता-शशिशेखर-लीलालयाः १० चन्द्रहास-गोरोचना-कुसुमवाण-मालतीकुसुम-
नागकेसर-नवचम्पकमाला-विद्याधर-कुञ्जककुसुम-कुसुमास्तरणाः ९ मधुकरीसंलाप-सुखावास-कुङ्कुमलेखा कुवलयदाम-
कलहंस-सन्ध्यावली-कुञ्जरललिता-कुसुमावल्यः ८ विद्युलता-पञ्चाननललिता-भरकतमाला-ऽभिनववसन्तश्री-मनोहरा-क्षि-
प्तिका-किन्नरलीलाः ७ मकरध्वजहास-कुसुमाकुलमधुकर-भ्रमरविलास-भदनविलास-विद्याधरहास-कुसुमायुधशेखराः ६
उपदोहक-दोहक-चन्द्रलेखिका-सुतालिकन-कङ्कल्लिलताभवनानि ५ कुसुमितकेतकीहस्त-कुञ्जरविलसित-राजहंसा-ऽशोकप-
ल्लवच्छायाः ४ अनङ्गललिता-मन्मथविलसितौलुल्लणकानि ३ कज्जललेखा किलिकिञ्चिते २ शशिविम्बितं चेति तावद्वा
। १९ । द्वित्रिचतुर्भिल्लक्षणैर्मिश्रा सङ्कीर्णा । २० । सप्तैः पादैः सर्वसमा । २१ । पचौ ध्रुवकम् । २२ । चौ दः शशाङ्कवदना
। २३ । चपदाश्चातौ वा मारकृतिः । २४ । पचदाः चिर्वा महानुभावा । २५ । पचताश्चापौ पातौ वाप्सरोविलसितम् । २६ ।
पचाश्चिदौ वा गन्धोदकधारा । २७ । चितौ पचपा वा पारणकम् । २८ । चीः पद्मडिका । २९ । चिपौ पचाता वा
रगडाध्रुवकम् । ३० । इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां स्वोपशच्छन्दोऽनुशासनवृत्तौ षट्पदी-चतुष्पदीशासनः षष्ठोऽध्यायः

॥ द्विपदी । १ । दाचदालदाचदालि कर्पूरो जैः । २ । सोऽन्त्यलोः कुङ्कुमः । ३ । चृ लयः । ४ । स भ्रमरपदं जजैः । ५ ।
पचुदा उपात् । ६ । चूपौ गरुडपदम् । ७ । पचुता उपात् । ८ । चृदौ हरिणीकुलं ठजैः । ९ । तद्रीतिसमं अजैः । १० ।
पुष्पमरुतम् । ११ । पञ्चूर्हरिणीपदम् । १२ । पीचताः कमलाकरम् । १३ । चृतौ कुङ्कुमतिलकावली । १४ । ते रत्नक-
ण्ठिके ठजैः । १५ । पचुपाः शिखा । १६ । चृतौ छद्गणिका । १७ । चृः स्कन्धकसमम् । १८ । तत् मौक्तिकदाम ठजैः

१९। नवकदलीपत्रं ढजैः । २०। पचूदैः कृतेष्वेषु स्त्रीत्वम् । २१। चृपावायामकम् । २२। तत्काञ्चीदाम अजैः । २३। रसनादाम ठजैः । २४। चूडामणिर्ढजैः । २५। पचूतैः कृतान्यायामकादीन्युपात् । २६। चूदौ स्वप्रकम् । २७। तद्भुजङ्ग-
विक्रान्तं ठजैः । २८। ताराध्रुवकं ढजैः । २९। नवरङ्गकं तजैः । ३०। पिञ्चीः स्थविरासनकम् । ३१। चूपौ सुभगम् । ३२। पचीपचदाः पवनध्रुवकं ढजैः । ३३। पचाषचिदाः कुमुदं अजैः । ३४। तद्भाराक्रान्तं ठजैः । ३५। चृतौ कन्दो-
टम् । ३६। पाचुता भ्रमरद्रुतं अजैः । ३७। तत्सुरक्रीडितं ठजैः । ३८। सिंहविक्रान्तं ढजैः । ३९। कुङ्कुमकेसरं तजैः । ४०।
चल बालभुजङ्गमललितम् । ४१। पिचीदा उपगन्धर्वं ठजैः । ४२। तत्संगीतं ढजैः । ४३। उपगीतं तजैः । ४४। चूपौ
गोन्दलम् । ४५। पचृता रथ्यावर्णकं ठजैः । ४६। तच्चचरी ढजैः । ४७। अभिनवं तजैः । ४८। चूपचताश्चपलम् । ४९।
चूपौ चावमृतम् । ५०। च्लदौ सिंहपदम् । ५१। तद्दीर्घकं ढजैः । ५२। पश्वुः कलकण्ठीरुतम् । ५३। पाचूदाः शतप-
त्रम् । ५६। च्लतावतिदीर्घं ढजैः । ५५। पाचूता मत्तमातङ्गविजृम्भितम् । ५६। चत्वारिंशत्कला एकद्व्यधिका वा
मालाध्रुवकम् । ५७। चो विजया । ५८। पो रेवका । ५९। पो गणद्विपदी । ६०। चतौ स्वरद्विपदी । ६१। पदावप्सराः
। ६२। अष्टौ कला वसुद्विपदी । ६३। चौ करिमकरभुजा । ६४। चलदलाश्चन्द्रलेखा । ६५। पतौ मदनविलसिता । ६६।
चपौ जम्भेदिका । ६७। पचौ लवली । ६८। सप्त कला दलौ चामरपुरसुन्दरी । ६९। पचौ काञ्चनलेखा । ७०। पौ
चारुः । ७१। तपताः पुष्पमाला । ७२। द्विपदीप्रकरणम् । गाथात्रानुक्तम् । ७३। इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां
स्वोपज्ञच्छन्दोऽनुशासनवृत्तौ द्विपदीव्यावर्णनो नाम सप्तमोऽध्यायः ।

॥ अथ प्रस्तारादयः षट् प्रत्ययाः । १। प्राक्कल्पाद्यगोऽधो लः परमुपरिसमं प्राक् पूर्वविधिरिति समयभेदकृद्भिर्जं प्रस्तारः
। २। ग्लावधोऽधो द्विर्द्विरतः । ३। नष्टाङ्गस्य दले लः सैकस्य गः । ४। नष्टाङ्गे गणैर्हृतशेषसंख्यो गणो देयो राशिशेषे
लब्धं सैकम् । ५। उद्दिष्टेऽन्त्यल्लाङ्गिर्गैकं त्यजेत् । ६। आद्यमन्त्येन हतं व्यधस्तनम् । ७। वर्णसमानेककान् सैकानुप-
र्युपरि क्षिपेत् मुक्त्वान्त्यं सर्वैकादिगलक्रिया । ८। आद्यभेदानधोऽधो न्यस्य परैर्हृत्वाग्रे क्षिपेत् । ९। ते पिण्डिताः । १०।

छंदोनु-

॥ २२ ॥

वर्णसमद्विकहतिः समस्य । ११ । ते द्विगुणा द्विहीनाः सर्वे । १२ । समकृती राश्यूना अर्थसमस्य । १३ । तत्कृतिर्विपमस्य । १४ । विकल्पहतिर्मात्रा वृत्तानाम् । १५ । अङ्गान्त्योपान्त्ययोगः परे परे मात्राणाम् । १६ । द्विघ्नानेकाध्वयोगः । १७ । इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां स्योपज्ञच्छन्दोऽनुशासनवृत्तौ प्रस्तारादिध्यावर्णनो नामाष्टमोऽध्यायः ।

इति कलिकालसर्वज्ञानवद्यचतुःशासनशासनविधात्रतिगमहिमनिलयश्रीमद्वेमचन्द्राचार्यविरचितं
छन्दोऽनुशासनं नाम चतुर्थमनुशासनं संपूर्णतामगादिदम् ॥

शासन.

॥ ३२ ॥

॥ अहं ॥ शब्दानुशासनविरचनानंतरं तत्फलभूतं काव्यमनुशिष्य तदंगभूतं छंदोनुशासनमारिप्समानः शास्त्रकार इष्टाधिकृतदेवता-
नमस्कारपूर्वकमुपक्रमते । ॐ वाचं ध्यात्वाहंती सिद्धशब्दकाव्यानुशासनः ॥ काव्योपयोगिनां वक्ष्ये छंदसामनुशासनं १
अहंभिः कृता । कृत (सि ६-३-१९२) इत्यण्यार्हती वाक् द्वादशांगं गणिपिटकं । यद्यपि द्वादशांगी सूत्रतो गणधरैर्निर्ममे, तथापि तद-
र्थस्वार्हदुपदिष्टत्वादार्हतीत्युच्यते । यदाह “अर्थ भासइ अरहा सुत्तं गंथंति गणहरा निवणमिति” सूत्रमपि वाचित्वाहंत्प्रभावादेव गण-
धरैर्ग्रन्थते इत्याहंत्वेव वागिति न विरोधः । सिद्धं प्रतिष्ठां प्राप्तं शब्दानां नामाख्यातादिभेदानां प्रकृतिप्रत्ययादिविभागेन, काव्यस्य
च गुणालंकारादिविधेचेनेन, पूर्वाचार्यशासनस्यानु पश्चात् शासनं संदर्भो यस्य स सिद्धशब्दकाव्यानुशासनः । ध्यानं प्रणिधानं
तच्चेह मानसो नमस्कारः । काव्योपयोगिनामिति गद्यकाव्ये न छंदसामुपयोग इत्यर्थोपपन्नं काव्यमिह गृह्यते, उपयोगः साहायकं वृत्त-
संशयच्छेदादिना, यदाह “छंदोविचितेवृत्तसंशयच्छेदः” । इदमभिधेयप्रयोजनं । काव्योपयोगाभावाच्च न वैदिकानि छंदांसीह लक्षयि-
ष्यन्ते । छंदसामिति कर्मणि पठ्यते । चंदनादाह्लादनात् छंदांसि वर्णमात्रानियमितानि वृत्तानि तेषां अनुशिष्यतेऽनेनेति अनुशासनं
शास्त्रं । वक्ष्य इति तृतीयत्रिकप्रयोगात् अहमिति लभ्यते । ननु भवतु वाचं ध्यात्वाहंतीमितीष्टदेवतास्तुतिः, अधिकृतदेवतास्तुतिः तु
कथमियं, न ह्यधिकृतानि छंदांस्वहंत्प्रणीतानि । मैवं वोचः । नहि सूक्तं किंचिदार्हतमुपदेशमंतरेण जगल्लसि । यत् श्रीसिद्धसेनः ।
“सुनिश्चितं नः परतंत्रयुक्तिषु स्फुरंति याः काश्चन सूक्तसंपदः । तवैव ताः पूर्वमहार्णवोद्धृता, जगत्प्रमाणं जिनवाक्यविभुष” इति
सर्वमप्यदातं । अनेन च श्लोकेन शब्दकाव्यच्छंदोऽनुशासनानां एककर्तृत्वमुक्तं । ॐ सर्वादिमध्यांतग्लौ त्रिकौ झौ भ्यौ औ स्तौ
वर्णगणाः ॥ सर्वादिमध्यांतौ गुरुलघू ययौलौ यथाक्रमं झौ भ्यौ औ स्तौ इत्येवंसंज्ञौ ज्ञेयौ । चतुर्ग्लौदीनामपि मादिसंज्ञा माभूदिति
नियमार्थमाह-त्रिकौ त्रयः प्रमाणमनयोस्तौ मानमिति (सि ६।१।१६९) के त्रिकौ । तत्र सर्वग्लौ झौ आदिग्लौ भ्यौ मध्यग्लौ औ अंत-
ग्लौ स्तौ । सर्वेषां न्यासः । ५ ५ ५ म । । । । न । ५ । । म । ५ ५ ५ य । ५ । । ज । ५ । ५ र । । ५ स । ५ । । त । पठंति च “मस्तिगुरु-
खिलघुश्च नकारो भादिगुरुश्च तथादिलघुर्यः । जो गुरुमध्यो मध्यलघू रः सोंऽतगुरुः कथितोंऽतलघुस्तः” । इति वर्णगणाः ॐ द्वित्रि-
चतुर्पंचषड्ग्लौ दत्तचपया द्वित्रिपंचाष्टत्रयोदशभेदा मात्रागणाः ॥ कला मात्रा द्विकलो दसंज्ञः त्रिकलः तसंज्ञः चतुष्कलश्चसंज्ञः
पंचकलः पसंज्ञः षड्कलः पसंज्ञ इति द्वित्रिचतुर्पंचषण्णामादिप्रतीकेन कृत्रासदिवादरेत्यादिवत् दादिसंज्ञा मात्रागणाः । ते च यथासंख्यं
द्वित्रिपंचाष्टत्रयोदशभेदाः । तत्र दृगणो द्विभेदः । ५ । । । तगणस्त्रिभेदः । ५ । ५ । । । । चगणः पंचभेदः । ५ ५ । ५ । ५ । ।

ॐ ।। ।। ।। पगणोऽष्टभेदः । १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ।।

“सर्वगः सर्वलो दक्ष, आदिमांतिमसर्वलः । सर्वातमध्यमाद्यच्च समस्तलो मतश्च सः २ प आद्यंतर्ल्लुग्लीतः स्यादुपान्त्यगुरुः सच । आशुत्तरगुरुः सोपि गुर्वादिः सर्वलोपि च २ पः सर्वगो ब्राह्मणः स्यादाधोपान्त्यलघुस्तथा । आद्यांतिमगुरुश्चैव पर्यंतगुरुरेव च ३ आद्यंतल उपांत्याद्यग उपांत्यगुरुस्तथा । ब्राह्मणो मध्यगश्चाशुत्तरगादिश्च सर्वलः ४ इति संग्रहलोकः ॥ ॐ समानेनैकादिः ग्लौ ॥ मादयो दादयश्च समानेन लक्षिता एकादिसंख्या भवंति । यावत्तिथः समानस्तावत्तिथा गादयोऽपि गृह्यन्ते गे गा मि री री रू रूं रूं रूं रूं एवं लादयोपि ॥ ह्रस्वो लज्जु ॥ ह्रस्वो मात्रिको वर्णो लंसंज्ञो भवति । सच प्रस्तारे ऋजुः स्थाप्यः । ॐ वांति ग्वक्रः ॥ पादांते वर्त्तमानो ह्रस्वो रंसंज्ञो भवति । सच प्रस्तारे वक्रः स्थाप्यते । वेति व्यवस्थितविभाषा, तेन यत्रजौ ग्लौ समानीत्यादावपवादस्तत्र रंसंज्ञो न भवति । वंशस्यादी च पादांते लघोगुरूत्वं न भवति ॥ यदाह “वंशस्थकादिचरणांतनिवेशितस्य, गत्व लघोनंहि तथा श्रुतिशर्मदायि । श्रोतुर्वसंततिलकादिपदान्तवर्त्तिलो गत्वमत्र विहितं विबुधैर्यथा तत्” ध्रुवासु चिवक्षावशाद्गुरूत्वं लघुत्वं च । यदाह “ओजसंख्या यदाभीष्टा ध्रुवासु विरतौ तदा । गो लता युग्मसंख्ये तु विरतौ गुरुता लघोः” तथा “गुरुअचिअ एकलहु विरामविसयम्मि विसमसंखाए । जमललहु लहुअचिअ, समसंखासंडिओ होइ” । ॐ × क × पविसर्गानुस्वारव्यंजनाह्लादिसंयोगे ॥ जिह्वामूलीये उपध्मानीये विसर्जनीयेऽनुस्वारे व्यंजने हादिवाजिते संयोगे च परे ह्रस्वोऽपि गो भवति वक्रश्च । अहादीति समस्तव्यस्तसंग्रहात् द्वेसंयोगे हसंयोगे रसंयोगे च न गुरुः । आदिशब्दात् यथादर्शनं । हादिसंयोगे च यथा “स्पृष्टं व्यत्येकपट्टियः खलु कीर्तयति” तथा “तव हिंयापट्टियो मम हीरभूच्छशिग्रहेपि द्रुतं न घृता ततः । बहल-आमरमेचकतामसं मम प्रिये क समेष्यति तत्पुनः” । “धनं प्रदानेन श्रुतेन कर्णावित्यादि” । “लीलासिताब्जमुत दर्पणमातपत्रं किं दंतपत्र-मथ किञ्चुकमौलिरेवं । किं चामरं तिलकंधिदुरधंदुधिबिंबमेतद्विवो निहृतदीप्ति मुदे न कस्य” प्राकृतेपि यथा “जह ण्हाड ओइण्णे अबुत्त-मुल्हसिअमंमुअद्धं तं । जहयं ण ण्हाओसि तुमं सण्ठे गोलानईतूहे” अबुत्तमतमभिप्रेतं । तूहं तीर्थं । तथा । बोद्रहद्रहमि पडिआ कुवल-य-चित्तरहि” इत्यादि । एवतीप्रयत्नत्वं संयोगस्य गुरुत्वाभावे हेतुः । तीव्रप्रयत्ने तु भवत्येव गुरुः । यथा “बर्हभारेपु केसा”नित्यादि ।

केचित्तु ५कः पर्योरपि परत्र स्थितयोः पूर्वस्य लघोर्गुल्वं नेच्छति यथा “प्रणतसुरवरधरणनूपः परमविजितमदमदनजननमरण सकलपजन-
 सलिलकतकः कनकमयसुतनु जिनवर वृषभ जय । ॥ दीर्घप्लुतौ ॥ हिमात्रत्रिमात्रौ वर्णौ संज्ञौ भवतः वक्रौ च । ॥ स हिमात्रः ॥ स
 संज्ञो हिमात्रो भवति, एकमात्रेऽसती मात्रारोप्यते, त्रिमात्रे सती निराक्रियते । ॥ एदोतौ पदान्ते प्राकृते ह्रस्वौ वा ॥ पदान्ते
 वर्तमानावेकारौकारौ प्राकृतभाषायां ह्रस्वौ वा भवतः । यथा “पचूसगयवरुम्भूलिआणु उड्डीणससिविहंगाणु । धवलाइं गळंति नि-
 सालयाणु नक्खत्तकुसुमाइं ॥ उअ ओमरायमरगयसंवलिआ णहयलाउ ओयरइ । णहसिरिकंठभट्ट व्व कंठिआ कीर रिंछोला” । इं हि
 इत्येतयोर्ह्रस्वत्वं शब्दानुशासने निर्णयितमिति नेहोच्यते । ॥ तुर्योऽंशः पादोऽविशेषे ॥ छंदसश्चतुर्थो भागः पादसंज्ञः अविशेषे सामान्या-
 मिधाने । यत्र तु द्विपदी पंचपदी षट्षपदी चेति विशेषमिधानं तत्र द्वितीयांशोऽपि पादः । ॥ वृत्तं ॥ प्राग्मात्राच्छंदोभ्यो यदभि-
 धास्यते तद्वृत्तसंज्ञं ज्ञेयं । तच्च स्थिरगुरुलघ्वक्षरविन्यासमिष्यते पाटनसंयोगयोरभावात् । मात्राच्छंदोऽसि तु जातिरिति प्रसिद्धानि ।
 यदाहुः “पद्यं चतुष्पदी तच्च वृत्तं जातिरिति द्विधा” वृत्तं च समार्द्धसमविपमभेदाच्चेष्टा । तत्क्रमेण लक्षयति । ॥ समैः पादैः समं ॥
 पादैश्चतुर्भिः तुल्यलक्षणैः समं वृत्तं । ॥ समार्धमर्धसमं ॥ यस्य तुल्ये अर्धेऽर्धसमं वृत्तं । ॥ अन्यद्विपमं ॥ आभ्यामन्यद्विपमं वृत्तं ।
 ॥ श्रव्यो विरामो यतिः ॥ विरमणं विरामो विश्रामः स श्रुतिमुखो यतिसंज्ञः । साच तृतीयांतेषु गद्यादिनिर्देशेषूपतिष्ठते । गादयश्च
 साकांक्षत्वात् यतिरित्यनेन संबध्यते, गायचच्छिन्नैरक्षरैर्यतिः क्रियत इत्ययमर्थः सिध्यति । तत्रैषा यत्युपदेशोपनिषत्पठ्यते “यतिः
 सर्वत्र पादान्ते श्लोकार्धे तु विशेषतः । गादिच्छिन्नपदान्ते च लुप्तलुप्तविभक्तिके” तत्र यतिः सर्वत्र पादान्ते, यथा “नमोस्तु वर्द्धमानाय
 स्पर्धमानाय कर्मणा । तजयावासमोक्षाय परोक्षाय कुटीर्थिनामिति” न पुनरेवं यथा “नमस्तस्मै महादेवाय शशांकार्द्धधारिणे” इति
 श्लोकार्धे तु विशेषत इत्यत्र संधिकार्याभावः स्पष्टविभक्तिकत्वं च विशेषः । यथा “नमस्वामि सदोद्धतमिधनीकृतमन्मथं । ईश्वराख्यं
 परंज्योतिरज्ञानतिमिरापहं” । अत्रेश्वरमित्यस्य पूर्वमकारेण संधिर्न कर्तव्यः । स्पष्टविभक्तिकत्वं चात्रैव, नत्वेवं यथा “सुरासुरशिरोरत्न-
 स्फुरत्किरणमंजरी । पिंजरीकृतपादाब्जद्वंद्वं बंदामहे शिवं” । गादिच्छिन्नपदान्ते च लुप्तलुप्तविभक्तिके । यथा “उत्तुंगस्तनकलशद्वया नतांगी
 लोलाक्षी विपुलनितंबशालिनी च” । “यक्षश्चक्रे जनकतनयास्नानपुण्योदकेषु” इति । लुप्तलुप्तविभक्तिक इति यतिः सर्वत्र पादान्ते इत्यनेनापि
 संबध्यते । यथा “नमस्तुंगशिरश्चुंबिचंद्रचामरचारवे । त्रैलोक्यनगरारंभमूलसंभाय शंभवे” इति । तथा “वशीकृत-
 जगत्कालं कंठेकालं नमाम्यहं” इति । कचित्तु पदमध्येऽपि गकारादौ यतिर्भवेत् । यदि पूर्वापरौ भागौ न स्यातामेकवर्णकौ ॥ १ ॥—

यथा “पर्व्यासं तप्तचामीकरकटकते छिष्टशीतेतरांशाविति” तथा “कृजल्लोयष्टिकोलाहलमुखरभुवः प्रांतकांतारदेशा इति” तथा “हासो हस्ताप्रसंवाहनमपि तुलितार्द्राद्रिसारद्विपोस्थेति” “वैरिञ्चानां तथोच्चारितचतुरक्कां वाननानां चतुर्णामिति” “पङ्गे पानीयमाह्ला-
 दयति हि महिषं पक्षपाती पृथक्” इति । गकारादाविति किं पदमध्ययतिः पादांते मा भूत् । यथा “प्रणमत भवयंधक्लेशनाशाय
 नारायणचरणसरोजद्वंद्वमानंदहेतुमिति” । पूर्वोत्तरभागवोरेकाक्षरत्वे तु पदमध्ये यतिर्दुष्यति । यथा “एतस्या गंडतलममलं गाहते
 चंद्रकक्षमिति” “एतासां राजति सुमनसां दाम कंठावलदीति” “सुरासुरशिरोनिपुष्टचरणारविदः शिवः” इति ॥ पूर्वान्तवरस्वरः संधौ
 कचिदेव परादिवत् ॥ योयं पूर्वपरयोरेकादेशः स्वरः संधौ विधीयते स कश्चित्पूर्वस्यांतवद्भवति कश्चिपरस्यादिवदुभयादेशत्वात् । यथा
 पित्रोः पुत्रः पितुश्च मातुश्च भवति । तत्र पूर्वांतवद्भावो यथा । “स्वादस्थानोपगतयमुनासंगमेवाभिरामा” “जंभारातीभक्तुंभोजवमिव द-
 धत” इति । तथा “दिकालाद्यनवच्छिन्नानंतचिन्मात्रमूर्त्तये” इति । परादिवद्भावो यथा “स्कंधे विंध्याद्रिबुद्धा निकपति महिपस्याहितो-
 सूनहार्पात्” इति । “शूलं तूलं तु गाढं प्रहर हर हृपीकेशकेशोपि वक्रश्चक्रेणाकारि किं ते” इति । अत्र हि स्वरस्व परादिवद्भावे व्यंजनमपि
 तद्भक्तत्वात्तदादिवद्भवति । यदि पूर्वापरौ भागौ न स्यातामेकवर्णकौ ॥ इत्यंतादिवद्भावविधावपि संबध्यते । तेन “अस्या वक्राज्जमवजि-
 तपूर्णदुशोभं विभाती”त्येवंविधा यतिर्न भवति । द्रष्टव्यो यतिर्चिंतायां याद्यादेशः परादिवत् ॥ यथा “अच्छिन्नप्रसरणि नाथ भवतः
 पातालकुक्षौ यशांस्वद्यापि क्षपयति कोकिलकुलच्छायासपलं तमः” “विततघनतुपारक्षोदशुभ्रासु दूर्वास्वविरलपदमालां श्याम-
 लामुल्लिखंत” इति । नित्यं प्राक्पदसंबद्धाश्चादयः प्राक्पदांतवत् । चादिभ्यः पूर्वं यतिर्न कर्तव्येत्यर्थः । यथा “स्वादु स्वच्छं च सलिल-
 मिदं प्रीतये कस्य न स्यात्” इति । नित्यं प्राक्पदसंबद्धा इति किं, अन्येषां पूर्वांतवद्भावो माभूत् यथा “मंदायंते न खलु सुहृदामभ्युपे-
 तार्थकृत्या” इति “इत्यौसुक्यादपरिगणयन् गुह्यकस्तं ययाचे” इति ॥ परेण नित्यसंबद्धाः प्रादयश्च परादिवत् । प्रादिभ्यः परा यतिर्न भवती-
 त्यर्थः । “दुःखं मे प्रक्षिपति हृदये दुःसहस्त्वद्वियोग” इति । परेण नित्यसंबद्धा इति किं । अन्येभ्यः परापि यतिर्यथा स्वात् “श्रेयांसि बहुवि-
 ज्ञानि भवंति महतामपि । अयंच चादीनां प्रादीनां चैकाक्षरत्वेनैकाक्षराणामेव पदान्तयतावंतादिवद्भाव इष्यते, नखनेकाक्षराणां पदमध्य-
 यतौ, तत्र हि पदमध्येऽपि चामीकरादिष्विव यतेरभ्यनुज्ञातत्वात् । तत्र चादीनां यथा “प्रत्यादेशादपिच मधुनो विस्मृतभ्रूलिलासं”
 इति । प्रादीनां यथा “दूरारूढप्रमोदं हसितमिव परिस्पष्टमासां सखीभि” रिति । तदेतत्सर्वं श्रव्यपदेनैव गतार्थमिति न सूत्रितं ।
 अनिर्दिष्टयतिकेपि च छंदसि श्रव्यैव यतिः करणीया, न पुनरेवं, यथा “तेन त्रिशिमुखि गतेन सखि किं प्रियेण कुरु मानमपि तस्मिन्,

स तव वरतनु समदनः स्वयमेव समेति चरणयुगं” इति । तथाहि “अवहृथापि मधुरा मनो हरति भारती । तमोनिचवसंकाशा मत्तनादेव कोकिलेति” । ॥ व्यादिर्गादिः ॥ त्रिचतुरादिः संख्या क्रमेण गद्यछादिसंज्ञा ॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां स्वोपज्ञ-
च्छंदोनुशासनवृत्तौ संज्ञाध्यायः प्रथमः समाप्तः ॥

मंथाग्रं १२५ अक्षराणि १८ छंदः ॥ आशास्त्रपरिसमाप्तेः छंद इत्यधिकृतं वेदितव्यं ॥ पादः ॥ पाद इत्यधिकार आशास्त्रपरिसमाप्तेः । इदा-
नीमेकाक्षरायाः पंडुशल्यक्षरावसानाश्छंदोजातीराह ॥ एकाक्षरोक्ता जातिः ॥ एकाक्षरपादोक्तानामभेदसंग्रहात्मिका जातिः । ॥ अत्युक्ता-
मभ्याप्रतिष्ठासुप्रतिष्ठागायत्र्युष्णिगनुष्टुप्बृहतीपंक्तित्रिष्टुप्जगत्यतिजगतीशकर्यतिशकर्यधृत्यतिभृतय एकैकवृद्धाः ।
उक्तात एकैकाक्षरवृद्धपादा अत्युक्तादयस्तत्र व्यक्षरा अत्युक्ता जातिः । व्यक्षरा मभ्या, चतुरक्षरा प्रतिष्ठा; एवं यावदेकोनविंशत्यक्षरा अतिष्ठतिः ।
॥ कृतिः प्राङ्विसमभ्युदक्ष कृतिः ॥ प्र आङ् वि सम् अभि उद् इत्येतेभ्यश्च परा कृतिरेकैकवृद्धाक्षरा । विंशत्यक्षरा कृतिः । एकविंशत्यक्षरा
प्रकृतिः । द्वाविंशत्यक्षरा आकृतिः । त्रयोविंशत्यक्षरा विकृतिः । चतुर्विंशत्यक्षरा संकृतिः । पंचविंशत्यक्षरा अभिकृतिः । षड्विंशत्यक्षरा उत्कृतिः
इति । अथासामेव जातीनामुपयोगिनो भेदानाह ॥ उक्तायां गः श्रीः ॥ उक्तायां जातौ गुरुरेकाक्षरः पादः सच श्रीनामा यथा “गीर्धीःश्री-
स्तात्” ॥ १ अत्युक्तायां गौ स्त्री ॥ यथा “भ्रातर्दृष्टा इष्टा सा स्त्री” २ पप्रमित्येके । ॥ लौ मद्दः “जय जिन जितमद्दः” ३ पुष्पमिति क-
श्चित् ॥ ग्लौ दुःखं ॥ यथा “कल्य नात्र दुःखमस्ति” ४ लौ सुखं यथा “जिनः स वः क्रियात्सुखं” ५ ३ ॥ मभ्यायां मो नारी ।
यथा “निःसारे संसारे सारं किं स्यान्नारी” ६ ॥ यः केशा यथा “पुरंश्री सुवेशा इयं सा सुकेशा” ७ धूरिति भरतः । ॥ रो मृगी ॥
यथा “बहूभा गेहिनी या मृगीलोचना” ८ तडिदिति भरतः । ॥ सो मदनः ॥ यथा “विरहेभ्यधिकं मदनो दहति” ९ रजनीति भरतः
॥ ३ केचित्तु भ्रम्यन्नस्त्रामेकैकोप्यब्धिः १ शंसः २ शुभ्रं ३ दुग्ध ४ मित्याहुः ॥ प्रतिष्ठायां म्मौ कन्या । मगणो गुरुश्च यथा “सर्वैर्देवैर्यै-
हांचक्रे । सेयं मन्ये धन्या कन्या” १० ॥ भगौ सुमुखी ॥ भगणो गुरुश्च यथा “क्षीणतनुर्मद्विरहे । याशुमुखी सा सुमुखी” ११
ललितेति भरतः । ॥ जगौ विलासिनी ॥ जगणो गुरुश्च यथा “न लभ्यते धनस्तनी । धनं विना विलासिनी” १२ जपेति भरतः । ॥ गौ
समृद्धिः ॥ रगणो गुरुश्च यथा “पुण्यपात्रे शुद्धचित्तैः । या प्रदत्ता सा समृद्धिः” १३ पुण्यमिति भरतः । ॥ न्गौ मृगवधूः ॥ नगणो
गुरुश्च यथा “तव पुरो नयनयोः । किमिव सा मृगवधूः” १४ ॥ द्यौ व्रीडा ॥ यगणो गुरुश्च यथा “तथा तेन कृतं भर्त्रा । यथा चिते

भवद्गीडा १५ ॥ सगौ सुमतिः ॥ सगणो गुरुश्च यथा “भज धर्मं वद सत्वं । त्वज पापं सुमतिः सन्” १६ भ्रमरीति भरतः । ॥ तगौ सोमप्रिया ॥ तगणो गुरुश्च यथा “विभ्राजते खे रोहिणी । चारुपुतिः सोमप्रिया” १७ ॥ सुप्रतिष्ठायां रो गौ प्रीतिः ॥ यथा “यस्य नैवार्था नैव कामिन्यः । नापि वैराग्यं तस्य का प्रीतिः” १८ ॥ लर्गा विदग्धकः ॥ रगणो लघुगुरु च । यथा “यौवनेन वा कर्मणेन वा । यो न दग्धकोऽसौ विदग्धकः” १९ वागुरेति भरतः ॥ भो गौ पंक्तिः ॥ यथा “फाल्गुनमासे फुल्लवनांते । पावकतुल्या किंशुकपंक्तिः” २० अक्षरोपपदेत्यन्ये । कुंतलतन्वीति भरतः ॥ म्लगा रतिः । भगणो लघुगुरु च यथा “साधुचरणां भोजयुगले ॥ इत विदुषो राजति रतिः २१ ॥ जो गौ सती ॥ यथा “स्वभर्तृभक्ता विशुद्धशीला । निरीहचित्ता सती सतीयं २२ शिखेति भरतः ॥ त्लगा नंदा ॥ तगणो लघुगुरु च यथा “चित्ते सरला वेपे तरला । दाने पृथुला नंदा महिला” २३ ॥ य्लगा जया ॥ यगणो लघुगुरु च “ममानीयत मनः कांतया । मुखेनोहसज्जितां भोजया” २४ ॥ म्लगाः सावित्री ॥ भगणो लघुगुरु च यथा “जैनैर्द्रं सुखं दिश्याद्ः सुखं । जिये येन सा सावित्री प्रभा” २५ ॥ सो गौ घनपंक्तिः ॥ यथा “क्रियया हीनं यदिह ज्ञानं । रहितां भोभिर्धनपंक्तिः सा” २६ ॥ न्लगा अभिमुखी ॥ नगणो लघुगुरु च यथा “शशिवदना मृगनयना । अभिसरति त्वदभिमुखी” २७ मृगचपलेत्यन्यः । कमलमुखीति भरतः । ॥ द्गौ गायत्र्यां मौ सावित्री ॥ यथा “देवानां यः सैषैः साक्षात् क्षोभं निन्ये । देवैः किं स ब्रह्मा यत्कांता सावित्री” २८ ॥ भ्रौ तटी ॥ भगणरगणौ यथा “कामेभ्यो निस्पृहं यस्कोच्चैः स्थान्मनः । किं कुर्यात्तस्य सा मंदाकिन्यास्तटी” २९ ॥ सौ रमणी ॥ यथा “रजनीरमणप्रतिमे वदने । तिलकं शशकं कुरुते रमणी” नलिनीति भरतः ३० ॥ त्यौ तनुमध्या ॥ तगण-यगणौ यथा “लावण्यपयोधिः सौभाग्यनिधानं । सा कस्य न ह्या वाला तनुमध्या” ३१ ॥ स्मौ गुरुमध्या ॥ सगणभगणौ यथा “चपला केकरनयना सा किल । रमणी कोविद गुरुमध्या तव” ३२ ॥ यौ सोमराजी ॥ यथा “स वः पातु कुंदत्विपा देहभासा । समुद्योतितान्ते जिनः सोमराजी” ३३ ॥ न्यौ शशिवदना ॥ नगणयगणौ यथा “मनसिजलीलाकुलगृहभूमिः । कुबलयनेत्रा शशिवदनेयं” ३४ मुकुलितेत्यन्यः । मकरशीपेंति भरतः ॥ मौ मालिनी ॥ रगणभगणौ यथा “केतकीसंस्पृष्टैर्मालतीसंपृक्तैः । पंकजैरहंतं मालिनी सोपास्ते” ३५ ॥ भ्यौ कामलतिका ॥ भगणयगणौ यथा “भाति सृदुपाणिपल्लवमनोज्ञा । हासकुसुमश्रीः कामलतिकेयं” ३६ ॥ म्सौ मुकुलं ॥ भगणसगणौ यथा “यातोस्तं शशभृन्मार्त्तदोभ्युदयं । व्याकोशं कमलं नीलाब्जं मुकुलं” ३७ वीथीति भरतः । ॥ भ्रौ शफरिका । नगणरगणौ यथा “कुबलयक्षणे रमयतो मनः । तव विलोचने शफरिकाचले” ३८ गिरेति भरतः । ॥ नौ कच्छपी ॥ रगणनगणौ

यथा “लक्ष्यते सरसि चंद्रमस्तदतिः । लक्ष्मकांतिरिह कच्छपी पयसि” ३९ ॥ भ्रौ लघुमालिनी ॥ भगणरगणौ यथा “स्वहृदनाग्रतो
 मंडलमैदवं । संप्रति लक्ष्यते श्रीलघुमालिनी” ४० ॥ स्यौ विमला ॥ सगणयगणौ यथा “निपतंति यस्मिन् सरला दशस्ते । तमुपैति
 लक्ष्मीर्विमला च कीर्तिः” ४१ ॥ जौ जला ॥ तगणरगणौ यथा “जातास्तव द्विपरस्त्रीणां दसो नृप । अश्रान्तमश्रुभिः पर्यस्तकज्जलाः” ४२
 ॥ स्यौ सुनंदा ॥ सगणयगणौ यथा “श्रीमत्पार्श्वनाथ त्वत्पादाब्जयुग्मे । भूयान्निर्विकल्पा भक्तिर्मे सुनंदा” ४३ ॥ भ्रौ विक्रांता ॥
 भगणमगणौ यथा “नो भटसिंहास्ते त्वद्रिपुपुर्व्यतः । वासरतिं सिंहा विभ्रति विक्रान्ता” ४४ ॥ सौ सूचीमुखी ॥ सगणमगणौ यथा
 “अधुना पंचेपोनैवतीक्ष्णास्तवं । इह जज्ञे सूचीमुखया केतन्या” ४५ ॥ स्यौ शिखंडिनी ॥ यगणमगणौ यथा “हहा पांथस्त्रीभिः
 पिपीयंते कर्णाः । मुहुर्न्यातन्वाने शिखंडिन्या रावं” ४६ ॥ १६ उष्णिहि मौ गो गांधर्वी । यथा “स श्रेयांसि श्रेयांसः श्रीमान् देवः
 पुष्पातु । क्षोभायाभूयचित्ते गांधर्वी न कीडापि” ४७ ॥ जौ ग उष्णिक् ॥ रगणजगणौ गुरुश्च यथा “उष्णिहीव संसृतौ स्यादुर्वरजो गुरुः ।
 नो भवेद्यदि क्षितौ श्रीजिनेन्द्रशासनं” ४८ ॥ शिखेतिभरतः ॥ स्यौ गः कुमारललिता ॥ जगणसगणौ गुरुश्च यथा “नरेंद्रगणसेना-
 वृतः प्रथितशक्तिः । दधासि नृपते त्वं कुमारललितानि” ४९ ॥ अत्र केचित् द्वाभ्यां विरतिमिच्छति । यथा “इदं वदनपद्मं प्रिये तव विभाति । इह
 व्रजति मुग्धे मनो भ्रमरतां मे” ५० ॥ स्यौ गो मदलेखा ॥ सगणसगणौ गुरुश्च यथा “यावत्केसरिनादो नायाति श्रुतिमार्गं ।
 तावद्गंधगजानां गंडे स्थान्मदलेखा” ५१ ॥ सौ ग उद्धता ॥ रगणसगणौ गुरुश्च यथा “यावद्भूव सुदर्पा वैरिणां नृप सेना । त्वत्प्रताप-
 विलासे सोद्धतापि गतश्रीः” ५२ ॥ स्यौ गो भ्रमरमाला ॥ तगणसगणौ गुरुश्च यथा “कुंदे विचकिले वा मंदारकुसुमे वा । प्रीत्या
 मधुरसाब्धे भ्रान्ता भ्रमरमाला” ५३ ॥ सौ गो हंसमाला ॥ यथा “शैवलाली निराशा पंकजे बद्धवासा । किं वकोटावलीयं हंत सा हंस-
 माला” ५४ ॥ भ्रौ गः कलिका । यथा “स्पर्शनमात्रवशाशा मकरंदमुचा । किं भ्रमर भ्रमता सा कलिता कलिका” सोपानमित्यन्यः ।
 भोगवतीतिभरतः ५५ ॥ स्यौ गो विधुचक्रा ॥ भगणसगणौ गुरुश्च यथा “अह्नि विरहतप्ता रात्रिमभिलपन्ती । उद्यति विधुर्विवे म्लायति
 विधुचक्रा ५६ ॥ स्यौ गः सरलं ॥ सगणमगणौ गुरुश्च यथा “पापाभ्यासात्कुटिलं चेतो रौद्रं भजते । शास्त्राभ्यासव्यसनाद्गन्धर्वं ध्यानं
 सरलं” ५७ ॥ भ्रौ गश्चित्रं ॥ भगणनगणौ गुरुश्च यथा “कीर्तिरिह भवतः कुंदकुसुमसमा । रंजयति हृदयं चित्रमिदमधिकं” ५८
 ॥ नौ गो हरिविलसितं ॥ यथा “सपदि बलिनृपांसमिति नियमयन् । प्रथयसि न विभो न हरिविलसितं” चपलेत्यन्ये । द्रुत-
 गतिरितिभरतः ५९ ॥ भ्रौ गः शारदी ॥ भगणजगणौ गुरुश्च यथा “उज्ज्वलनिशाकरा चारुकमलाकरा । कस्य न मनोरमा

छंदोनु-

॥ ४ ॥

श्रीभंचति शारदी" ६० ॥ लग्ना मधुकरिका ॥ तगणनगणौ गुरुश्च यथा "पांथ श्रय दयितां प्राप्ते मधुसमयः । गावंत्यनुविटपं
 प्रीता मधुकरिकाः " ६१ ॥ वज्रमिलन्यः ॥ स्त्रौ गो विमला ॥ सगणजगणौ गुरुश्च यथा "समस्तजुमित्रता-मवलंघ्य निमंम ।
 भज वीतरागतां विमलात्मको भव" ६२ ॥ स्त्रौ गः सुभद्रा ॥ जगणरगणौ गुरुश्च यथा "कुमारपाल देव त्वदीयविक्रमेण । महौजसः
 सुभद्रा-पतेः स्मृतं न केन" ६३ ॥ न्यौ गः कुमुदवती ॥ नगणयगणौ गुरुश्च यथा "पतिविरहे याऽभ्यमुखमपि नाऽपश्यत् । कलयति
 सा श्लाघामिह कुमुदिन्येका" ६४ ॥ स्त्रौ गो मुदिता ॥ यगणसगणौ गुरुश्च यथा "लतानां कलिकाभिः प्ररोहपुलकेषु । वसंता-
 गमनेऽस्मिन् वनश्रीमुदितेयं ६५ ॥ स्त्रौ गो मनोज्ञा ॥ तगणरगणौ गुरुश्च यथा "भुवन्जैत्रमंत्रं रतिपतेरधीते । पिकगिरा मधुश्री-
 रतिमनोज्ञयाऽसौ" ६६ ॥ स्त्रौ गो दीप्ता ॥ सगणरगणौ गुरुश्च यथा "नवसिंदूरभासो मुकुलाः किंशुकेऽमी । ध्रुवमाग्ने-
 यवाणा रतिनाथस्य दीप्ताः" ६७ ॥ स्त्रौ अनुष्टुभि त्रौ गौ विभा ॥ तरगणाः यथा "देव त्वयि क्षमानाथे क्षीणान्यभूभुजां
 कीर्तिः । पूर्वादिभाजि मार्गण्डे का वा विभास्तु ताराणां" ६८ ॥ स्त्रौ ल्गावनुष्टुप् ॥ रयलगाः यथा "कुर्वतेऽविवे-
 कारति ये विरागहेतुष्वपि । ते पठंति चित्रं मुहुर्वालिशं अनुष्टुप्त्रिधा" ६९ ॥ गौर्गाविंशुन्माला ॥ समानेनैकादिरितिवचनाद्दी-
 रिति गचतुष्टयं गृह्यते । मौ गावितिह न कृतं चतुर्भिश्चतुर्भिर्वथा विरतिर्ज्ञायेतेति यथा "सत्यं रम्या भोगा भोगाः कांताः कांताः
 प्राज्यं राज्यं । किं कुर्वंतु प्राज्ञा यस्मादायुर्विंशुन्मालालोले" ७० ॥ स्त्रौ गौ चित्रपदा ॥ यथा "न्योमनि सागरतीरे पर्वतशृंगनिकुंजे ।
 भ्राम्यति भीमकुलेन्दो चित्रपदा तव कीर्तिः" ७१ ॥ स्त्रौ ल्गावौ सुमालती ॥ नरलगाः यथा "परिहृतोत्पलावली कनककेतकी तथा ।
 भ्रमरमालतीकृते तदिति सा सुमालती" ७२ ॥ स्त्रौ ल्गावौ माणवकं घैः ॥ भतलगाः वैरिति न्यादिर्गादिरितिवचनाच्चतुर्भिरिति लभ्यते ।
 यतिरिति चोपतिष्ठते तेन चतुर्भिर्वतिरिति सिद्धं । यथा "शीतरुजान्योन्मरणादंतरवैर्विस्वरकं । साम पठन्माणवकोऽशासि मुहुर्ग्रंथं शुकैः
 ७३ ॥ स्त्रौ ल्गावौ नाराचं ॥ तरलगाः यथा "दुर्वारवैरिदंतिनां कुंभस्थलेषु निश्चलाः त्वत्कीर्तिकेतुवंशवन्नाराच एष शोभते ७४ ॥ स्त्रौ गौ
 हंसरुतं ॥ मनगगाः यथा "मंजीरकणितयोग्यां कुर्वाणं श्रवणभोग्यां । आदत्ते वत मनांसि यूनां हंसरुतमेतत्" ७५ ॥ स्त्रौ ल्गावौ ललि-
 तगतिः ॥ नजलगाः यथा "मणिरसनास्वनिता-दनुसृतहंसकुलैः । श्रितमिव शिष्यपदं ललितगतौ सुतनोः" ७६ ॥ स्त्रौ गौ सिंह-
 लेखा ॥ रजगणाः यथा "पर्णपातमात्रभीत-कृष्णसारपोतताम् । किं विलंबसे महात्मस्त्वं जहीहि सिंहलेखां" ७७ ॥ स्त्रौ ल्गावौ
 प्रमाणी ॥ जरलगाः यथा "तव प्रमातुमिच्छता यशश्चलुक्य भूपते । समग्रमानजित्वरी जगन्नथी प्रमाण्यभूत्" ७८ ॥ मत्तवेष्टितमिति

शासन.

॥ ४ ॥

भरतः ॥ जौं ग्लौ समानी ॥ रजगलाः यथा “रागरोपमोहदोषदारुदावपावकस्य । तीर्थिकैः समं जिनस्य नो समानिका कलापि” ७९
 ॥ न्सौ गौ गुणलयनी ॥ नसगगाः यथा “गुरुगुणधिता स्फीता परिहृतरजःपुंजा । मुनितनुरियं साध्वी न गुणलयनी साधो” ८०
 ॥ सौ लौ मही ॥ ससलगाः यथा “भृशमात्मवतः कला ननु यस्य परिस्फुटाः । सहि कांचनपुष्पितां सकलां चिनुते महीं” ८१ ॥ नौ गौ
 रतिमाला ॥ ननगगाः यथा “ततिरिह करिणां ते क्षरदुरुमदवारिः । नृपवर जलदानामिव विचरति माला” ८२ ॥ अन्यद्वितानं ॥
 उक्ताद्भ्यमाणाद्यान्यत्समवृत्तं छंदो वितानसंज्ञं । यथा “त्वयि तेजोभिरशेषं जगदुद्योतयतीदं । उदयत्येष इदानीं सविता नाथ मुधैव” ८३
 तथा “कंकालमालभारिणं कंदर्पदंर्पदारिणं । संसारबंधमोचनं वंदामहे त्रिलोचनं” ८४ तथा “तस्याः स्मरामि सुंदरं चंद्रोपमानमाननं ।
 कंदर्पचापभंगुरभ्रविभ्रनोपशोभितं” ८५ तथा “तृष्णां त्यज धर्मं भज पापे हृदयं मा कुरु । इष्टा यदि लक्ष्मीस्तव शिष्टाननिशं संश्रयेत्यादि”
 ८६ ॥ वृहत्यां भो मौ वक्रं कैः ॥ कैरिति पंचभिर्यतिः यथा “विभ्रमसारभ्रविक्षेपं मन्मथलीलालीलागारं । कस्य न चित्ते कुर्यात्
 क्षोभं बालकुरंगाक्षीणां वक्रं” ८७ ॥ नौ रौ वृहतिका ॥ यथा “विशदवृत्तलब्धात्मनः शुचियशो यतेभूयते । तव कमंदलुर्वारिधि-
 र्वृहतिका च मंदाकिनी” ८८ ॥ नैसा हलमुखी ॥ रनसाः यथा “दंतुरं कपिशनयनं यन्मुखं विकटचिबुकं । तां स्त्रियं सुखमभिलपन्
 दूरतस्त्यज हलमुखी” ८९ ॥ नौ मो भुजगशिशुसृता ॥ यथा “नयनविलसितैरस्याः कथमिव यत मूर्छां ते । भुजगशिशुसृता
 यद्वाद्यगतमुरगकन्येयं” ९० वक्रगतेरित्यर्थः । शिशुपदस्य सामिप्रायत्वात् । यथाच “अभ्यस्यता तु तरणीगतविक्रिमाणमुन्मूलिताः
 फणिशिशो भवतापराधाः” ९१ इति । मधुकरिकेतिभरतः । ॥ भजसा उदयं ॥ यथा “सुभु भवदीयवदने सत्यपि नितांतरुचिरे ।
 निस्त्रप इवैव सहसा बांछति शशांक उदयं” ९२ ॥ भौ र उत्सुकं ॥ यथा “आपदि दीनमनोरथं संपदि हर्षपरायणं । मा कुरु
 मानस चापलं संस्मर त त्वमनुत्सुकं” ९३ ॥ नैरा भद्रिका ॥ रनराः यथा “पुण्यपापजलवर्द्धिते सौख्यदुःखलतिके स्वयं । तज्जहीहि
 परिविप्लवं साधुता हृदय भद्रिका” ९४ ॥ नौ र उपच्युतं ॥ यथा “नृप कुरु कर्णां जने परिहर खलसंगमं । विमृश सुरविमानत-
 छिदशपतिमुपच्युतं” ९५ ॥ रजसा अक्षि ॥ सजसाः यथा “विपमास्त्र एष इति यत्कवयो वदन्ति तदसत् । प्रहरत्ययं हि मदनः
 सुतनो तवाक्षिल्लितैः” ९६ ॥ मः सौ कनकं ॥ यथा “मिथ्यादर्शनदिग्धमनाः पापं धर्मधिया मनुते । गाढोन्मत्तरसांधयशां मूर्खि-
 ङोऽथवा कनकं” ९७ ॥ सौ मस्तारं ॥ यथा “सकलासुमतां रक्षायै यतितव्यमितीयत्तत्त्वं । रसवादविदां तत्सारं यदि वार्तिक रक्तं
 तारं” ९८ ॥ सिः सौम्या ॥ सिरिति सगणत्रयं यथा “निजजीवितमात्ररसाकृतनिष्कूपकर्मतते । मृगयामधुमधरते कुरु धर्ममसौम्यमते” ९९

तभ्या रुचिरा ॥ तभयाः यथा “नाभ्रायि वैश्वरूपपद्मद्वंद्वं तव क्षणमपीश । तैराश्रितं वनमजस्रदावज्जलत्तरु चिराय” १०० ॥ नस्या विशाला ॥ नसयाः यथा “नृपतिलक मातु कीर्तिस्तव भुवि कथं तु यस्याः । भवति सकला त्रिलोकी यदियमपि नो विशाला” १०१ ॥ तन्मा मकरलता ॥ तनमाः यथा “भैमे भवदरिनारीणामार्द्राजननयनासौधैः । आसृत्रि कुचतटे अष्टैर्नग्या मकरलताभंगिः” १०२ ॥ नज्या शशिलेखा ॥ नजयाः यथा “कलयति पांडुरभावं तव विरहे सुतनुः सा । सुभग यथा दिवसादौ गलितरुचिः शशिलेखा” १०३ ॥ नौ सो लघुमणिगुणनिकरः ॥ यथा “अपरमणिगुणगणः सरिदधिप तव कियान् । हरिहृदि विलसति यल्लघुमणिगुणनिकरः” १०४ ॥ मभसाः सिंहाक्रांता ॥ मभसाः यथा “त्वदृष्टेयं भवति विभो दीना प्रत्यर्थिनृपचमूः । राहुप्रस्तेव शशिकला सिंहाक्रांतेव मृगवधूः” १०५ ॥ रज्जाः कामिनी ॥ रजराः यथा “यत्प्रसादतो जयत्ययं पुष्पसायको जगन्नयं । उल्लसन्नवीनविभ्र- मास्ताः स्ववीमि हंत कामिनीः” १०६ ॥ तरंगवतीत्यन्यः ॥ १०७ ॥ पंकौ मभस्गा मत्ता धैः ॥ मभसगाः धैरिति चतुर्भिर्वतिः यथा “आताम्रत्वं वपुषि दधानो घूर्णन् पृथ्वीतलपतनेच्छुः । द्वाग्धारुण्यां निहितकरोऽयं मत्तावस्थां प्रथयति भानुः” । इयं च यद्यपि वानवासिकायामंतर्भवति, तथापि विशेषसंज्ञार्थमुक्ता । एवमन्यत्रापि १०७ ॥ रयजगाः पंकिका ॥ रयजगाः यथा “अधिलासदूरीकृतोल्लसत्कामकामुंकां कांतिशालिनीं । मंजुगुंजिमंजीरराजितां पश्य कामिनीपंकिकामिमां” १०८ ॥ मरुजगाः शुद्धविराट् ॥ मरुजगाः यथा “सम्यग्ज्ञानचरित्रपात्रतां यो दधे भुवनैकवांधवः । त्रैलोक्यसृष्टृहणीयतां गतः सत्यं शुद्धविराडयं मुनिः” १०९ ॥ मन्यगाः पणवो छैः ॥ मनया गुरुश्च छैरिति पंचभिर्वतिः । यथा “स्वादादामृतमुदिते चित्ते शास्त्रोक्तिः कटुरितरा भाति । पृथं संसदि चतुरंगायां, जल्पामो जयपणवं द्रवा” ११० ॥ कुंवल्यमालेतिभरतः । केचित्तु यगणस्थाने सगणं मन्यते । ॥ रज्जगा मयूरसारिणी ॥ रजरा गुरुश्च यथा “या घनांधकारदंबरेषु प्रीतमानसा विसर्पतीह । क्षोभयंत्यपि क्षणाद्भुजंगान् संलजेत् मयूरसारिणीं तां” १११ ॥ नज्जगास्त्वरितगतिः ॥ नजना गुरुश्च यथा “दिनकरपीतशुचिरुचिश्चरमगिरेदिशस्वरतटीम् । अनुसरति त्रपित इव त्वरितगतिः सितकिरणः” ११२ ॥ भमस्गा रुक्मचती ॥ भमसा गुरुश्च यथा “धे विजितात्मानो नयनिष्ठा जाप्रति लोकं रक्षितुकामाः । स्वाक्षियतं तेषां वसुधेयं रुक्मचती मृन्मरुपरेषां” चंपकमाला सुभावेति चान्ये । पुष्पसमृद्धिरितिभरतः । ॥ भिगौ चित्रगतिः ॥ भत्रयं गुरुश्च यथा “यस्य न कापि कला न मतिर्न व्यवसायलवोऽपि तथा । सोपि कथंचन जीवति चेदैवमिदं खलु चित्रगति” ११३ ॥ निगौ निलया ॥ नत्रयं गुरुश्च यथा “अपि सरिदधिपतिसुता हरिमपि परिहरति यत् । अधमपुरुषकृतरतिं धिगहह कमलनिलयां” ११४ ॥ जिगाबुपिता ॥ जत्रयं गुरुश्च यथा “स किं वद नीच-

समाश्रयो न किं कथय स्थितिरुच्यते । न चापलमुज्जसि लक्ष्मि किं न चेदुपिता जलधामनि ॥ ११५ ॥ रः सौ गो मणिरंगः ॥ यथा
 “धीमतां हि गुणो विशदधीर्जायते गुणिसंगमवाप्य । शोभते नितरां न किमंगे कुंकुमारुणिते मणिरागः” ॥ ११६ ॥ झौ म्गौ बंधूकं ॥
 भनमा गुरुश्च यथा “एतदभिनवभास्वद्विवं शोणरुचिरुचिरं प्राग्बध्वाः । शेखरितनवबंधूकश्रीयंधुपदमधुना संघते” ॥ ११७ ॥ ब्रजंगा
 मनोरमा ॥ नरजा गुरुश्च यथा “निखिलदीनदुःखदारिणी सकलबंधुसंविभागकृत् । गुणिजनामृतार्णवोपमा भवति सा रमा मनोरमा”
 ॥ ११८ ॥ तो जौ ग उपस्थिता ॥ यथा “एषा भवतः समरांगणे राजन् जयसिद्धिरुपस्थिता ॥ कीर्तिः कुपितेव भवत्प्रिया सद्योऽभि-
 ससार दिगंतरं” ॥ ११९ ॥ अत्र द्वाभ्यां यतिरित्येके । ॥ मंस्गाः कलिका ॥ रमसा गुरुश्च यथा “कुंदयष्टि हृष्टः परिचुंबन् किं न रे रोळं
 व्रपसे त्वं । तत्तथा येन प्रागनुरागात् क्रीडितं मालव्याः कलिकायां” ॥ १२० ॥ भल्लगा मृगचपला ॥ भतना गुरुश्च यथा “साधु-
 समाधावविचलतामाश्रय हे मानस सततं । बांछसि यद्यप्ययपदधीं मा कुरु वृत्तिं मृगचपलां” ॥ १२१ ॥ मो नौ गः कुमुदिनी ॥
 यथा “आसाद्य प्रियमिह शशिनं निर्गच्छद्भ्रमरकुलमिपात् । मूर्त्तं दुःखमिव विरहजं, तत्कालं वमति कुमुदिनी” ॥ १२२ ॥ कुसुमसमुदि-
 तेत्यन्ये ॥ १२३ ॥ मः सौ ग उद्धतं ॥ यथा “सर्पद्विस्तव दिग्जययात्रास्वेभिर्देवतुरंगमसैन्यैः । प्राज्यैरुद्धतमध्वरजस्तां, वृद्धिं प्राप न
 वृंदमरीणां” ॥ १२४ ॥ नज्यगा विंपुलभुजा ॥ नजया गुरुश्च यथा “रिपुवनिताजननिःश्रासैरविरतमुष्णतरैः कांता । भजति सुलुब्ध
 जयश्रीस्ते, विंपुलभुजा विटपिच्छायां” ॥ १२५ ॥ रजस्रगा माला ॥ सजसा गुरुश्च यथा “गगनांगणे कुमुदपंडश्रियमुद्रहंति निपतंत्यः ।
 भवदीक्षणोत्सवसतृष्णा नृप सुभ्रुवां नयनमालाः” ॥ १२६ ॥ प्रमितेत्यन्ये । ॥ ३० ॥ त्रिष्टुभि भौ रो गौ रोचकं ॥ यथा “कुंभमुवो जयतीह
 माहात्म्यं तद्गडवामुल्लतेजसश्चापि । यस्य जगत्प्रलयप्रगल्भोर्मिरचति रोचकगोचरं सिंधुः” ॥ १२७ ॥ रः सौ लौ अच्युतं ॥ यथा
 “त्वं दधासि विभो परमेष्ठितामीश्वरत्वमपि त्वयि राजति । अच्युतत्वमपि त्वमुपश्रितः, कोऽपरस्त्वदत्ते जिन देवता” ॥ १२८ ॥ तिर्गौ
 लयग्राहि ॥ तगणत्रयं गुरुद्वयं च । यथा “वीणानिनादानुबंधेन हृद्यं, कांचीरणलकारचित्रीयमाणं । नट्यांगहारप्रकाराभिरामं, दत्ते प्रमोदं
 लयग्राहि लास्यं” ॥ १२९ ॥ भिर्गौ दोधकं ॥ भत्रयं गुरुद्वयं च यथा “पुष्करमंडुदगर्जितधीरैः, श्रव्यमदोधकधौंकृतिनादैः । न्यंजित-
 पाटकृतिभ्यनिपादन्यासमसाविह नृत्यति सुभूः” ॥ १३० ॥ उपचित्रेयं ॥ सिल्गा विदुपी ॥ सत्रयं लघुगुरु च यथा “कुरुते तरसा न
 हि चापलं, स्वयमेव न चार्थयते परं । प्रकटं कुरुते न विघाततां, प्रमदा विदुपी भवतीदृशी” ॥ १३१ ॥ भल्ला गौ श्रीः ॥ डेरिति
 पंचभिर्यतिः । भतना गुरुद्वयं च यथा “या सुजनानामुपकरणाव, प्रद्विपतां च प्रतिकरणाव । मानधनानां भवति नराणां, श्रीस्तरा

स्वात्परिकरमात्रं” १३२ सांद्रपदमित्यन्ये । रुचिरेति भरतः । यतिनियमाभावे इदमेव प्रत्यक्षबोधः ॥ तौ जौ गौ उपस्थिता ॥ यथा “या मानमहाधिपवृण्णितांगी, नाभूत् कलयापि वशंवदा ते । लोलन्मलयानिलदोलितात्मा, प्रीत्या सविलासमुपस्थिता सा” १३३ ॥ जस्ता गौ उपस्थितं ॥ जसता गुरुद्वयं च यथा “शिलीमुखतति सत्पक्षनादां, मुहुर्बिदधतं बाणासनान्के । पुरः शरद्वक्तु संप्रेक्ष्य राजन्नुपस्थितमरिस्वामेव मेने” १३४ ॥ मातौ गौ शालिनी चैः ॥ मतद्वयं गुरुद्वयं च । धैरिति चतुर्भिर्व्यतिः । यथा “ऊर्मोभगीनिमिमाणा धुनीनां, व्यातन्वाना वीरुधां लास्यलीला । उज्जंभते शालिनीवारपाकस्फारामोदाः शारदा वायवोऽभी” १३५ ॥ मभता गौ वातोर्मी ॥ धैरिति वसंते । यथा “त्वच्छत्रूणां विपिने प्रस्थितानां, क्षिप्तः पांडुरेति वातोर्मिकाभिः । तापः सूर्येण च मूर्ध्नि प्रकीर्णः को वा नास्कंदति संप्राप्तभंगान्” १३६ ॥ मो भौ गौ वा । वातोर्म्या एव लक्षणांतरं धैरिति वसंते । यथा “घोराकारा घनघोपविशेषाद्गोरोत्क्षिप्तक्षितिरेणुविमिश्रा । लोकक्षोभं सहसा विदधाना वातोर्म्यं कुरुते जगद्वधं” १३७ मभ्रलगा भ्रमरविलसितं ॥ मभना लघुगुरु च । धैरिति वसंते । यथा “प्रत्याख्याताप्यसि कमलवनं याता तर्कि करतलचलनैः । मुग्धे बिद्धि स्फुटकमलधियः वक्रपाति भ्रमरविलसितं” १३८ वानवासिकेयं । ॥ नौ सो गौ वृता ॥ धैरिति वसंते । यथा “जिनपतिगुरुपदपीठे योऽशठ-मतिरिह छुडति प्रीत्या । विगलति निखिलमधं तस्मात्परिणतफलमिव वृन्तान्तात्” १३९ ॥ न्यभा गौ पतिता चैः ॥ नयभा गुरुद्वयं च । धैरिति वसंति । यथा “वहति न मंदं दक्षिणवायुर्भ्रमति न तूर्णं चूतपरागः । दधति न पिक्यः पंचमरागं, किमु पतिता त्वं पादतलेऽस्य” १४० ॥ नैरलगा रथोद्धता ॥ रनरा लघुगुरु च । यथा “तावकीनकूटके रथोद्धता धूलयो जगति कुर्युरंधतां । चेदिमाः करिघटामदांभसा भूयसा प्रशमयेज्ज सर्वतः” १४१ अपरांतिकेयं ॥ नैभा गौ स्वागता ॥ रनभा गुरुद्वयं च । यथा “बह्मं सुरभिर्मित्रमनंगं दाक्षिणात्यपवनं सुहृदं च । पृच्छतीह परपृष्टविपुष्टैः, स्वागतानि नियतं वनलक्ष्मीः” १४२ ॥ नौ रलगा भद्रिका ॥ नद्वयं रो लघुगुरु च यथा “परिहर नितरां परापवादं कुरु जिनवचनेऽनुरागितां । इति तव चरतः परे भवे भवतु सपदि भद्रिकागतिः” १४३ अपरवक्रमिति भरतः । उत्तरांतिकेयं ॥ रज्रलगाः इयेनी ॥ रजरा लघुगुरु च यथा “भ्रांतगृध्रवृंदकंकमंडलश्चेनिका त्वदीयवैरिवाहिनी । आपतरकृतांतरौद्रकिंकरव्याकुलेव लक्ष्यते क्षमापते” १४४ निःश्रेणिकेत्यन्ये । ॥ नौ जौ लग्नौ सुमुखी ॥ यथा “कनकरुचिर्वनपी-नकुचा मनसिजविभ्रमकेलिगृहं । चलनयना नवकुंददती, न हरति कस्य मनः सुमुखी” १४५ द्रुतपादगतिरिति भरतः । ॥ मस्त्रा गावे-करूपं ॥ मसजा गुरुद्वयं च । यथा “काष्ठे वा कनकेऽथवा मणौ वा लोष्टे वा रमणीषु वा तृणे वा । शापे वा स्तवनेऽपि वा वितृण्यं साधूनां मन एकरूपमेव” १४६ ॥ तो जौ लग्नौ मोटनकं ॥ यथा “दंतद्युतिधौतदिगंतरया रम्यं नययौवनया विहितं । साचीकृतलोलविलो-

॥ जतज्जा वंशस्थं ॥ यथा “पुरूरवो नाघुपि पूरवः पुरा दधुर्धरां धारयतेऽधुना भवान् । अपूर्वमेतच्चरितं न तावकं वदंति वंशस्वमिदं महीपते” १५९ वसंतमंजरी, अन्नवंशा चेत्यन्ये । १६० ॥ नभज्याः कलहंसा ॥ यथा “गुणलवेऽपि सुभग प्रियसख्या, गुणिकथाक्रमवशात्प्रकृते ते । घटयते किमपि नाटितलजाकृतकमाशु सुतनुः कलहंसा” १६१ द्रुतपदा, मुखरं चेत्यन्ये । ॥ नभसाश्चंद्रवर्त्म ॥ रनभसाः यथा “सैहिकेयभयविह्वलमनसः, स्वप्रभाभिरिह दक्षमुनिसुताः । नाममात्रमपि सोढुमपटवश्चंद्रवर्त्म रचयंति हततमः” १६२ ॥ सी-स्तोटकं ॥ सीरिति चत्वारः सगणाः यथा “परलोकविरुद्धकुर्मरतं, बहिरार्जवमादधतं कुटिलं । विपकुंभमिवेद्भुषापिहितं, त्यज मित्रमतोटकैकगुणं” १६३ मात्रासमकमिदं ॥ ॥ नभभ्रा द्रुतविलंबितं ॥ यथा “परुपसांद्रवचोरचनांचिता, रुदितहासविलोलविलोचना । अवचनं कथयत्यतिरागतां, द्रुतविलंबितचित्रगतैरियं” १६४ हरिणद्रुतमितिभरतः । ॥ नौ न्यौ पुटो जैः ॥ ननमयाः । जैरित्यष्टभिर्यतिः । यथा “तरललवणिमांभः पूर्णकुंभी, सुचरितफलपाकोल्लासवल्ली । सुतनु तव विराजत्यंगसंगाजयनपुटनिपेया धौवनश्रीः” १६५ ॥ नौ न्यौ ततं ॥ ननमराः यथा “नववयसि विद्युक्तानां योपितां, प्रिय कथय निराशानां का गतिः । स्वमपि सुभग गता देशांतरं, गगनमपि च मेघन्यूहेस्ततं” १६६ ॥ नौ भ्रावुज्ज्वला ॥ ननमराः यथा “विनयितमनसोऽपि निरंतरं, वत विदधतु किंतु विवेकिनः । नयनगतिरियं हि सुदुःसहा, चकितमृगदशमहहोज्ज्वला” १६७ चपलनेत्रेण्येके । ॥ तीः कामावतारः ॥ तीरिति चत्वारस्तगणाः । यथा “मध्ये नतांग्या नवा रोमराजीति, यन्मन्यते सुग्धलोको न तर्कितु । तुंगस्तना स्थानिका कुट्टिमा रुडकामावताराय निःश्रेणिकं विद्धि” १६८ ॥ न्यौ न्यौ कुसुमविचित्रा ॥ नयनयाः यथा “सरसिजवक्रा कुशलयनेत्रा, विकचजपोष्ठी विचकिलदंता । इयमनुरूपा ननु कुसुमे-पोर्जयति धनुश्रीः कुसुमविचित्रा” १६९ इयं मदनविकारा गजलुलितं वाऽन्येषां । ॥ उत्सजसा जलोद्धतगतिश्चैः ॥ जसजसाः । चैरिति पञ्चिर्यतिः । यथा “विकासिकुसुमं सदा फलयुतं, निसर्गसिधिरं तटविटपिनं । निपातितवती हहा सरिदियं, निकामकलुषा जलोद्धतगतिः” १७० ॥ यीर्भुजंगप्रयातं ॥ यीरिति चत्वारो यगणाः । यथा “न सूरिः सुराणां गुरुर्नासुराणां, पुराणां रिपुर्नापि नापि स्वयंभूः । खला एव विज्ञाश्ररित्रे खलानां, भुजंगप्रयातं भुजंगा विदंति” १७१ अप्रमेयेतिभरतः । ॥ रीः स्रग्विणी ॥ रीरिति रगणाश्चत्वारः । यथा “सारका मल्लिका मालिका मालिनी, चारुचंद्रप्रभा केतकी शालिनी । भोगभाजां भुजंगेश्वराणां प्रिया, सेयमुज्जंभते शर्वरी स्रग्विणी” १७२ पद्मिनीतिभरतः । ॥ जीर्माँक्तिकदाम ॥ जीरिति जगणाश्चत्वारः । यथा “समाधिपयोधिनिमग्नमदीनमनीहमकाम-मवाममनाधि । जिनेंद्र मनो मम वांछति नाम न विभ्रमधाम न मौक्तिकदाम” १७३ ॥ मीः कल्याणं ॥ मीरिति मगणाश्चत्वारः ।

यथा “आदिस्तथा यः सर्वेषां सन्मार्गाणां, प्रत्यादेष्टा यः पापानां त्रैलोक्येऽस्मिन् । तत्त्वज्ञानात्संसारबन्धे प्राप्ताः पारं, दिव्यादेवः
 श्रीनाभेयः कल्याणं सः” १७४ कांचनमिदमिति कश्चित्” । ॐ नाङ्गजाः प्रियंवदा ॥ नगणात्परे भजराः यथा “प्रणयतत्परमिमं सखिप्रियं,
 मधुरमालप मयैव शिक्षिता । विधुरिता समदकोकिलारवैर्यदि भविष्यसि मयी प्रियंवदा” १७५ मत्तकोकिलमित्यन्ये । ॐ ताल्ललिता ॥
 तगणात्परे भजराश्चेत् तदा ललिता यथा “प्राप्तेऽत्र पापकलहं सतां दधद्भस्ते त्रयां नहि किमंध भावयतां । रम्यं वपुर्न मधुरं न ते रुतं,
 रे काक पाकललिता नवा गतिः” १७६ ॐ रजौ सौ प्रमिताक्षरा ॥ रजौ सद्यं च यथा “बहुभिः किमालि लपितैः कुथियां,
 सरसाभिधेयघटनारहितैः । रसभावभावितधियां हि वरं, प्रमिताक्षरापि रचनार्थवती” । चित्रेयं १७७ ॐ मौ यौ वैश्वदेवी छैः ॥ छैरिति
 पंचभिर्यतिः यथा “जिष्णुर्विचक्षो धर्मराजः प्रवेत्ता, ईशः श्रीनाथस्तेजसां धाम वेत्ति । यत्वं प्रख्यातः श्रीबुल्लुक्वक्षितीश, ब्रूमस्तेनयं
 वैश्वदेवी तनुस्ते” । चंद्रकांतेत्यन्ये १७८ ॐ भौ रमौ जलधरमाला छैः ॥ मभसमाः छैरिति चतुभिर्यतिः यथा “त्वत्सेनाभिः कृत-
 रिपुधामहोपे, दृष्ट्वा न्योश्चि स्फुरदुरुधूमस्त्रोमं । ग्रीष्मेऽप्युक्ताः सपदि मयूरा राजन्, शब्दायंते जलधरमालाभ्रान्त्वा” कांतोत्पीडेत्यन्ये १७९
 ॐ रजौ भ्यौ नवमालिनी छैः ॥ नजभयाः छैरित्यष्टभिर्यतिः यथा “कलयति वैरिभूमिपतिलक्ष्मीं परिमलहारी कीर्तिकुसुमौघं । सपदि
 ददाति तुभ्यमनवयं नृप नवमालिनीयमसिलेखा” १८० ॐ रजौ जौ मालती ॥ नजजराः यथा “भ्रमर सखे व्रज यत्र सा प्रिया
 कथय दशमिति मे तद्व्रतः । अभिनवपुष्पितरम्यमालतीपरिमलमुल्लसितं पिबायवा” वरतनुरित्यन्ये १८१ ॐ नौ रौ प्रमुदितवदना ॥
 यथा “स्खलितवचसि भर्तारि भूकुटिं, प्रियसखि घटयेत्यपि प्रेरिता । अविदितरसविभ्रमा बालिका, प्रमुदितवदना भवत्युन्मुली”
 चंचलाक्षीत्यन्ये । गौरीत्यपरे १८२ ॐ सा प्रभा छैः ॥ सा प्रमुदितवदना छैः सप्तभिर्यतिश्चेत्प्रभानाम यथा “प्रनुरविभवतानवं यौवनं
 विमललवणिमा समप्राः कलाः । सकलमपि सखे तदेतन्मुधा, यदि सृगनयना न हेमप्रभा” १८३ ॐ रज्ज्यास्तामरसं ॥ नजजयाः
 यथा “सततविकाससमुद्गुरशोभं सकलकलंककलापरिमुक्तं । तव वदनं मदिराक्षि किमेतद्भवति न तामरसं न च चंद्रः” कमलविलासि-
 नीत्यन्ये १८४ ॐ ज्ञा विभावरी ॥ जरजराः यथा “पयोनिधेरवाप्य तोयसंपदं, मदादलाहकेन पश्य यत्कृतं । य एष तस्य हर्षकारणं
 सुतः, स एव संवृतो विभावरीपतिः” वसंतचत्वरमित्यन्ये १८५ ॐ र्यन्याः कुमुदिनी ॥ रयनयाः यथा “बोधितापि रम्यैः करनिकैस्ते
 हासलेशमासादयति न यस्मात् । मुंच मुंच तस्मादिह नलिनीयं, रोहिणीपते इत कुमुदिनीव” १८६ ॐ भौ न्सौ ललना छैः ॥
 भवनसाः छैरिति पंचभिर्यतिः यथा “रम्यनितंबां नवतनुलतिकां, संभृततृष्णां गजगतिरुचिरां । विध्यधरित्री तव नृप रिपवः, संप्रति

भेजुनंतु निजललनां” १८७ ॥ नौ यौ कामदत्ता ॥ ननरयाः यथा “निकृत्तिकलुपया धिया वितीर्णं, बहुतरमपि निष्कलत्वमेति । सुकृतममृतकारणं प्रसूते ध्रुवमिह कणिकापि कामदत्ता” १८८ ॥ नो रिमेंघावली ॥ रिरिति रगणत्रयं यथा “स्तनितघोरघोषाट्टहा-
सानुला तरलतारविशुच्छटालोचना । विरहिणीजनप्राणघातोद्यता, नभसि राक्षसीयं न मेघावली” वसंतेति कश्चित्” १८९ ॥ स्यौ स्यौ पुष्पवि-
चित्रा ॥ तयतयाः यथा “भ्राम्यद्भ्रमरग्याकीर्णोदुरगंधा मंदारवती संतानप्रसवाख्या । नाभेयजिनस्वोदामा सुरनाथैर्दृष्ट्या रचिता पूजा
पुष्पविचित्रा” १९० ॥ सा मणिमाला चैः ॥ सा पुष्पविचित्रा चैः पङ्क्तिर्यतिश्चेन्मणिमाला यथा “संतोपधनानां का नाम
समृद्धिश्चारित्रमुधासौ धिकामपिपासां । निर्बीजसमाधावास्तां सुरसौख्यं जैनी यदि कंठे वाकिं मणिमाला” १९१ ॥ स्यौ स्यौ केकीरवं ॥
सयसयाः यथा “पथिक प्रयाहि त्वरयैव नो चेत्पुरतः समुज्जंभिणि मेघकाले । भवतो द्विजिह्वस्य हरिष्यतेऽसून् समदध्वनत्केकिरवः
प्रचंडः” १९२ ॥ निसौ ह्रीः ॥ निरिति नगणत्रयं स्रश्च यथा “सितमहसि धवलयति धरां, सुभग कुरु यदिह समुचितं । तव विशद-
गुणहृतहृदया, ह्रियमपि परिहरति सुतनुः” १९३ ॥ उसौ स्यौ कोलः ॥ जससयाः यथा “चुलुक्यनृपते त्वयि विभ्रति क्षमां, विहाय
धरणीधरणप्रयासं । पयोधिपुलिने रमतां यथेच्छं, स संप्रति चिराय पुराणकोलः” १९४ ॥ अतिजगत्यां नतिगा उर्वशी ॥ नगणः
तगणत्रयं गुरुश्च यथा “अजननिर्योपितामस्तु वंशे सतां, मलिनिमानं स्वशीलेन यास्तन्वते । भगवतो वासुदेवात्प्रसूतापि हि त्रिदशवे-
श्यास्वमंगीचकारोर्वशी” १९५ ॥ जौ जौ गः सुवक्रा ॥ नजजरगाः यथा “हृतहृदयः खलु यद्विलासलक्ष्म्या, रतिमपि पुष्पशरस्तृणाय
मेने । लवणिमवारितरिगिणी किलैषा, हरति न सापि मुनेर्मनः सुवक्रा” १९६ ॥ अचलेत्यन्वे । ॥ भीगावंगरुचिः ॥ भचतुष्टयं गुरुश्च यथा
“येन विधिप्रतिपक्षतयेव सदाऽकारि कृतार्थक एव दरिद्रजनः । कस्य मुदं न ददाति नृपो भरतः सौंगरुचिप्रतिपिदसहस्रकरः” १९७
॥ जौ जौ गः प्रहर्षिणी गैः ॥ मनजरगाः गैरिति त्रिभिर्यतिः यथा “उत्प्रेक्षत्रिदशधनुश्छलेन वर्षालक्ष्योद्यन्मणिरुचिचित्रतोरणस्रक् । पंचे-
पोर्भुवनजप्रोत्सवैकचिह्नमावद्धा सपदि मनःप्रहर्षिणीयं” १९८ ॥ जौ जौ गो रुचिरा घैः ॥ जभसजगाः घैरिति चतुर्भिर्यतिः यथा
“समुल्लसदशनमयूखचन्द्रिकांतरजिते तव वदनेन्दुमण्डले । सुलोचने कलयति लांछनच्छर्विं, घनाञ्जनद्रवरुचिरालकावली” १९९ ॥ म्तौ
यसौ गो मत्तमयूरम् ॥ मतयसगाः । घैरिति वर्त्तते यथा “प्रावृदलक्ष्म्या निश्चितमत्रावतरंयाः, संभूयाग्ने कल्पितकोलाहलमुच्चैः ।
जल्पंतोऽमी हंत निदाघापसरेति, प्रातीहार्यं मत्तमयूराः कलयन्ति” २०० ॥ नौ जौ गाः क्षमा ॥ नततरगाः घैरिति वर्त्तते यथा “अयि
जडयति बंधो किमंग शौचैः कचिदपि सुकृतं स्यान्मुधासि मूढः । यदिह च परलोके च साधु तत्त्वं शृणु कुरु हृदयस्थां क्षमामजसम्” २०१

* मौ जौ गः श्रेयोमाला ॥ धैरिति वर्तते यथा “लक्ष्मीलीलागारं विनम्रपुरंदरभ्राम्यजुंगश्रेणीकृतस्तवनध्वनि । नेत्रानंदं ताम्रांगुली-
 दलबंधुरं, श्रेयोमालां दद्याजिनैर्द्रपदांबुजं” २०२ * नौ तौ गः कुटिलगतिदृष्टैः ॥ छैरिति सप्तभिर्वतिः यथा “यदसरलतरभ्रविभु-
 मालका, कुटिलगतिरतिप्रौढवागवक्रिमा । तदियमघटि भोः कौतुकात् कामिनी नियतमनृजुना केनचिद्वेषसा” नर्तकीत्यन्ये २०३
 * नौ स्रौ गः श्मा ॥ ननमरगाः छैरिति वर्तते यथा “त्वदरिमृगदशामावासप्रदानाद्भयमिव परमं राजन् धारयंतः । प्रचलति भवतः
 सैन्ये दिग्जयार्थं प्रतिदिशमगमत्कंपं श्माभृतोऽमी” २०४ * त्मौ रौ गश्चंद्रिणी चैः ॥ यमररगाः चैरिति पङ्क्तिर्वतिः यथा “धराभारं
 विभ्रल्लीलया बाहुदंडे, जयत्येव श्रीमानूर्जितः क्षोणिनाथः । भुजंगीभिर्गातैरुज्ज्वलैर्यशोभिर्वभूव प्रोद्गमैश्चंद्रिणी नागभूमिः” २०५
 * नौ यौ गश्चंद्रिका ॥ ननरयगाः यथा “निखिलकुबलयप्रपंचितानंदा, परिणतशरकांडपांडुरच्छाया । इह जगति बुलुक्यचंद्र निस्तंद्रा
 प्रसरति तव कीर्तिचंद्रिका नित्यं” २०६ * उत्तौ स्त्रौ गो मंजुभाषिणी ॥ जतसजगाः यथा “नरेंद्र रूढे त्वयि महीभुजां मसिर्नवे
 पृथक्चर्मणि न चित्रवर्मणि । कटु कर्णती लुठति शृंगलापद्वयेन कांतानुशयमंजुभाषिणी” २०७ * न्सौ रौ गश्चंद्रलेखा ॥
 नसररगाः यथा “सुभगसुखदं मोहजालं जनानां, हृदयहरणं बंधनं लोचनानां । सुललितवपुः सा सखे पीयते ते विरहतमसा चंद्र-
 लेखेव तन्वी” २०८ * न्सौ जौ गो लयः ॥ नसजजगाः यथा “त्वमसि शरणं प्रसीद जगत्पते, वितर सुतरां ममेह समीहितं ।
 चरणकमले जिनेश्वर तावके, भवतु मनसश्चिरं परमो लयः” २०९ * न्सौ तौ गो विद्युन्मालिका ॥ नसततगाः यथा “घनतमसि नष्टान्
 द्रष्टुमन्त्रेक्षणे, निखिलपथिकान् संहारयुद्धा ध्रुवं । बत परिगृहीताः प्रावृषा दीपिकाः, स्युरिह रुचिविद्युन्मालिकान्याजतः २१० * स्त्रौ
 स्त्रौ गो नंदिनी ॥ सजसजगाः यथा “वसुधाधिपत्यमिह देव नार्थये, जिननाथ नापि पुरुहूतसंपदं । वरदोऽसि चेन्मम तदा सदा
 मतिर्भवंताद्भवद्वृणगणाभिर्नंदिनी” कनकप्रभा जया सुमंगलीति च केचिदाहुः । मनोवतीति भरतः २११ * न्सौ तौ गो
 मदललिता ॥ नजनसगाः यथा “कलितकलंकशितिसिचयसंपत् करदलितेक्षितमिरयमुनांबुः । प्रथयति गौरवपुरस्तरदिग्मुंशलधरस्य
 समदललितानि” २१२ * स्त्रौ सौ गः कुटजं ॥ सजससगाः यथा “परमं प्रकर्षमधिरुह्य विदध्यात्किमिव प्रवासविपमस्थिति-
 भाजां । कुरुते यतः प्रथमतोऽपि घनर्तुः कुटजप्रसूनरजसा जगदंधं” भ्रमर इत्यन्यः २१३ * नौ त्सौ गो गौरी ॥
 ननतसगाः यथा “ननु भव कुसुमेपो निशितशस्त्रस्तृणमपि यतिनोऽस्य प्रशमवृत्तेः । कचिदपि खलु तेऽन्ये मनसि येषां
 निवसति मृगनेत्रा कनकगौरी” २१४ * त्मौ स्त्रौ गो लक्ष्मीः ॥ तभसजगा यथा “विद्वद्गणैरुचितमुदीर्यते सदा सिद्धे-

शनंदन पुरुषोत्तमो भवान् । यत्त्वां स्वयंवरविधिनाभ्युपेयुषी, लक्ष्मीरियं रणमकराकरोत्थिता” २१५ ॥ तमौ जौ गो
 अभ्रकं ॥ तभजजगाः यथा “अभ्यस्ततीव रसवादकलामयं, सांध्यः क्षणोभिमतचंद्रमहोदयः । तारौपधिप्रकटनाभिरतः सखे
 प्रोदीपयन्विधिवर्णमिहाभ्रकं” २१६ ॥ तमौ सौ गः कोटुंभो छैः ॥ मतसरगाः छैरिति पंचभिर्यतिः यथा “लक्ष्मीः कांता-
 भिविकचनेत्रोत्पलाभिस्तांबूलपत्रैः परिणतैर्वानवासैः । काव्यं कोटुंभाभिधनवच्छंदसेदं चेतोहारित्वं भजति वैदग्ध्यभाजो”
 २१७ ॥ स्यौ सजौ गः सुदंतं ॥ सयसजगाः यथा “त्रिदिवं व्रजजिर्दिविपत्पतेः पुरः, सुभटैर्जवात्रिर्दलिता ह्यवर्गलाः ।
 करवालघातैश्छुटितास्तदा समिहसुधासु दंताः करिणां चकाशिरे” २१८ ॥ नौ सौ गः कमलाक्षी ॥ यथा “विरचितनिविटतरोत्क-
 लिकाभिः, कमिव नवमदनुपं न विदधुः । सपदि शरदि सरितः कलहंसप्रकटितगतिललिताः कमलाक्ष्यः” २१९ ॥ नीगौ
 त्वरितगतिः ॥ नगणचतुष्टयं गुरुश्च यथा “नृवर तव धनुरधिगतगुणं, ध्वनति च युधि भयवशतरला । कलयति च पितुनिचयतुलनां,
 त्वरितगतिरनृपतिपृथना” लघुगतिश्चपला वेत्यन्ये २२० ॥ शक्यौ नौ सौ लगावपराजिता छैः ॥ ननरसलगाः छैरिति
 सप्तभिर्यतिः यथा “शशधरवदनं कुशेशयलोचनं, शुचिरुचिरुचिरं ललाटतटस्थितं । विशदकरुणयाधिवासितमृदयो जिनमनुसरतां भवं-
 त्यपराजिताः” २२१ ॥ मसौ ममौ गावलोला ॥ मसमभगगाः छैरितिवर्त्तते यथा “आत्मारामपदैकव्यापाराभिरतानां संसाराब्धि-
 रगाधस्तेषां गोप्पदमात्रं । अंतस्तत्त्वसमाधेः प्राणायामनिरोधान्नासावंशनिपण्णा येषां दष्टिरलोला” २२२ ॥ नौ झौ लगौ प्रहरण-
 कलिता ॥ ननभनलगाः छैरितिवर्त्तते यथा “तव गुणनिकरैरपि दृढविपुलैरहितसमुदयः सपदि नियमितः । नरपतितिलक त्वमिह
 भुजलतां, प्रथयसि किमसि प्रहरणकलिता” २२३ ॥ नौ म्यौ लगौ करिमकरभुजा ॥ ननमयलगाः छैरिति वर्त्तते यथा “रणभुवि
 नृपते निखिन्नदंढेन ते, रिपुभटकरदिप्रोन्माधिना जृम्भितं । जलनिधिजठरे पाटीनकूर्मावली करिमकरभुजौर्वेणव तेजस्विना” २२४
 नौ तौ गौ वसंतः ॥ ननततगगाः । छैरितिवर्त्तते । यथा “सखि भवति भवच्छेषगंडूपपादप्रतिहृतिभिरियं यत्प्रसूनप्रसूतिः । कुरु-
 क्यकुलाऽशोकमुख्यद्रुमाणां, तदिह ननु तवायत्तसंपद्वसंतः” नंदीमुखीलेके २२५ ॥ झौ तौ गौ लक्ष्मीः ॥ मरततगगाः छैरिति-
 वर्त्तते यथा “मामद्वैतानुरागां मन्यतेऽसौ तृणायेत्येवं दौर्भाग्यदुःखोन्मूलनं चितयंती । मन्ये त्वरत्नद्वधारां तद्रतं कर्तुकामा, काम
 सिद्धेद्रक्षं नो सेवते राजलक्ष्मीः” २२६ ॥ मो रौ सो लगौ जया ॥ मररसलगाः । छैरितिवर्त्तते । यथा “मायद्रंघद्विपानां लसद्-
 शनाशनिक्कीडाघातैः समंताद्विदारितसानवः । यत्सोच्चैः सख्यविध्योजयंतहिमालयाः, शैलाः शंसन्ति संप्रत्यपीह दिशां जयान्” २२७

ॐ प्रम्यलगा ज्योत्स्ना ॥ मरमयलगाः छैरिति वर्त्तते । यथा “दप्यत्पातालकुक्षौ स्फूर्जद्गुहायां, गिरेर्मूर्छाकांतरमध्ये भूपाल घोरं तमः ।
 नागीनां किन्नरीणां पौलिंदवामभ्रुवां क्रीडागानेषु कीर्त्तिज्योत्स्नाऽधुना हन्ति ते” २२८ ॥ नम्रसलगाः सिंहः ॥ नमरसलगाः । छैरिति
 वर्त्तते । यथा “समदनागैर्द्राणां कपोलविपाटने स किल सद्यो जिघ्रसिप्रियावदनांयुजं । तदिति शंक्यं चित्रं चरित्रमहाद्भुतं हरिणपोतैर्द्रुं
 न सिंहविजृम्भितं” २२९ ॥ उत्सौ नौ गौ राजरमणीयं ॥ जसरनगगाः । छैरिति वर्त्तते । यथा “समुद्रतधरित्रीतलः प्रमुदितायौ
 विनम्रतरधाराधरानुसृतपादः । सुलुक्क्यनृपकीर्त्तिं दधन्निपथगां त्वं, विभासि खलु शैलाधिराजरमणीयः २३० ॥ म्तौ न्सौ गावसं-
 वाधा कैः ॥ मतनसगगाः छैरिति पंचभिर्वर्त्तते । यथा “नैतल्लक्ष्मके किमुत कटुरसंवाग्नाहेतुः सलीनं विपभिह सहजप्रीत्या । तेनायं
 मूर्छां विरचयति सुधारश्मिः, शंके निःशंकः सपदि विरहिलोकानां” २३१ ॥ त्मौ जौ गौ वसंततिलका ॥ तभजजगगाः यथा
 “सत्कर्णिकारचितविभ्रमभासमानां नव्यस्फुरद्गुचिरपत्रलतावलीकां । दिष्टया वसंततिलकांचितचारुशोभां कांतां वनश्रियमिमां त्वमु-
 पागतोऽसि” उद्धर्पिणी सैतवस्य, सिंहोज्जता काश्यपस्य २३२ ॥ नौ भौ गौ चलना ॥ रनभभगगाः यथा “नव्ययौवननटस्य तनोति
 नियोगं, निश्चितं वरतनुर्विकसन्मुखरागा । हस्तकैरभिनयं कुरुते भुवती यत्, व्यभुतेऽञ्जवचनादि पदे पद एषा” छतेत्यन्यः २३३
 ॥ व्रत्रलगाः सुकेसरं ॥ नरनरलगाः यथा “घटयेज्यया किमिति काम कार्मुकं, यदभवत्पुरस्तव जगद्दृशंवदं । मधुकरीनिनादमयमंत्र-
 मंत्रितैर्जलरुहां सुकेसरपरागचूर्णकैः २३४ ॥ नीर्गावुपचित्रं ॥ नीरिति नगणाश्चत्वारो गद्वयं च यथा “अनुसर हिमकरकिरणसमूहं,
 भज नवकिशलयमृदुशयनीयं । प्रियसखि ननु शरदियमुपतस्थे, यदभिसरति दिनपतिरुपचित्रं” २३५ ॥ न्जभजलगा धृतिः ॥ नजभज
 लगाः यथा “विहर नितंबविंशफलके सुदृशां, गतनिधनानि संचिनु धनानि भृशं । रचय चिरं च सुंदरनराधिपतां, तदपि न किंचनास्ति तव-
 चेन्न धृतिः” मणिकटकमित्यन्ये २३६ ॥ भौ रसलगा दुर्दुरकः ॥ भभरसलगाः यथा “मृत्सुमुपैति यदा यदा कणशो दलस्येप तदापि
 न हंत विश्वसनोचितः । कालमवाप्य पुनर्जनश्रवणज्वरं, दुर्जनदुर्दुरकः करोति कटूक्तिभिः” २३७ ॥ भजस्नाद्रौ स्खलितं ॥ भज-
 सनेभ्यः परौ गौ यथा “पुष्पशर रम्यतनुता सल्लवणत्वं, वाक्कापुरता चतुरता बहुकलत्वं । सर्वमपि चास्य सुभगस्य रतये मे, केवलमिदं
 व्यथयति स्खलितगोत्रं” महिता कांता वनमयूरश्चेत्यन्ये २३८ ॥ ल्गौ चेदिदुवदना ॥ भजसनेभ्यः परौ लघुगुरु चेदिदुवदना यथा
 “सस्पृह इव त्वयि रतेरपि दयितस्त्वद्गदनवीक्षणवशाद्दलितधनुः । ताडयति नैष भवतीं शरनिकैरिदिदुवदनेन रमणे तदसि रता” २३९
 ॥ न्भन्ता गौ शरभललितं ॥ नभनतगगाः यथा “बहसि गंधकरटिघटां पृष्टदेशे, कररदैः प्रहरसि च मत्तांबुवाहे । दलयसि क्षितिधरशिरः

पादपातैरिदमहो शरभललितं तेन यलः” २४० ॥ तच्छरभा घचैः ॥ तच्छरभललितं घचैश्चतुर्भिः पद्भिश्च चेततिः शरभासंज्ञं यथा “भृगरिपुः शशकतुलनां यत्पुरस्तात्कलयति द्विरददलनव्यक्तकलिः । तब सुतः स इह शरभोऽनन्यवीरः, सुतवती ननु शरभिके त्वं तदेका” २४१ ॥ म्भन्या गौ कुटिलं ॥ मभनयगगाः घचैरिति वर्त्तते यथा “श्रीचौलव्यक्षितिपतिलक दिन्यात्रार्थं त्वसैन्येऽस्मिन् प्रसरति किल पातालेंद्रः । न्यचन्द्रमीभरकुटिलितमूर्द्धा मन्ये, साहाय्यार्थं रचयति भुजदंडानुचैः” २४२ ॥ हंसश्येनीत्येके ११ ॥ अतिशयं कर्ष्यं रजसस्या ऋषभः ॥ सजससयाः यथा “जगतां विभुः पृथुजटापिहितांशदेशः, सततं महर्पिगणसेवितपादपद्मः । मकरध्वज-प्रमथनप्रथितप्रभाव, ऋषभध्वजः स भगवान् भवतोऽस्तु भूयै” २४३ ॥ नीसौ शशिकला ॥ नीरिति नगणाश्रत्वारः सश्च यथा “अरतिमति हि मम वपुषि विदधतीं, तिरयसि यदि नवजलद शशिकलां ॥ स्वयमपि किमिति न कलयसि कर्णां, यदिह विरचयसि कटु रसितमहो” २४४ ॥ अत्र सप्तभिर्यतिरित्येके । चंद्रावर्त्तंति पिंगलः । ॥ सा स्रक्कैः ॥ सा शशिकला चैः पद्भिर्यतिश्चैव स्रक्संज्ञा । यथा “प्रसरति तव सुभग विरहदहने, शृणु यदजनि किमपि कुवलयदशः । सरसिजमपि तपति नवविचकिलस्रगपि सपदि जनयति भृश-मरतिं” २४५ ॥ मालेतिपिंगलः ॥ मणिगुणनिकरो जैः ॥ शशिकलैव जैरष्टभिश्चेत्यतिर्मणिगुणनिकरः यथा “नृवरयशसि मतिरधिकलकलता भुजबलमनुपममतिनयपरता । नतिरनुगुरुजनमुचितश्चतुरता त्वयि जयति नृपतिमणिगुणनिकरः” २४६ ॥ नौ म्यौ यो मालिनी ॥ ननमययाः । जैरिति वर्त्तते । यथा “प्रतिमुहुरिह दोलांदोलनव्यापृतानां, कुवलयनयनानामाननैरुल्लसद्भिः । विमललवणिमांभश्चंद्रि-कांद्राकिरद्भिर्नवशशधरमालामालिनीवाऽभवद् द्यौः” २४७ ॥ नांदीमुखीतिभरतः । ॥ नौ मो रौ चंद्रोद्योतः ॥ ननमरराः । जैरिति वर्त्तते । यथा “ज्वलति सुभग तस्यास्त्वद्विप्रयोगानले, भवति न खलु किंचित् प्रीत्यै कुर्गीदशः । सपदि दहति देहं यच्चांदनोपि द्रवः प्रथयति नवचंद्रोद्योतोऽपि नेत्रव्यथाः” २४८ ॥ नौ तभ्रा उपमालिनी ॥ ननतभराः । जैरिति वर्त्तते । यथा “नृपवर रिपवस्ते विहाय पुरस्थितिं, नवनवमुनिमुद्राजुषः खलु संप्रति । विदधति नृप पर्णोदजान्यभिजाह्वीयमुनमस्तु च चर्मण्वतीमुपमालिनि” २४९ ॥ मिर्यौ चित्रा ॥ मिरिति मंगणत्रयं यगणद्वयं च जैरिति वर्त्तते । यथा “शत्रौ मित्रे हर्ष्येऽरण्ये संमदे वा गदे वा, राज्ये भैक्षे रत्ने लोष्टे कांचने वा तृणे वा । स्रोतस्त्रिन्यां कामिन्यां वा निंदने वा स्तुतौ वा, चित्रां चित्तावस्थां हित्वा संश्रयेथाः समाधिं” मंडूकी चंचला-वेत्यन्ये २५० ॥ माद्रम्ययाश्चंद्रलेखाः छैः ॥ मगणापरै रमययाः छैरिति सप्तभिर्यतिः । यथा “राजन् सत्यं तदेतद्भूमोद्धतं वर्णनं ते, दोर्दंडस्थामभिः स स्पर्दां करोतु त्वदीयां । आच्छिद्याद्यो मुरारेर्वक्षस्थलात्कौस्तुभं वा, यः कर्पेच्चंद्रलेखां शंभोर्जटांमंडलाद्वा” २५१

ॐ राधा ॥ रगणात्परे यदि रम्ययास्तदा वा चंद्रलेखा । रमययाः छैरिति वसंते । यथा “एक एव क्षणोऽसावानन्दनिर्द्वन्द्वः, सत्कृतैः प्राक्तनैर्मै कैश्चिस्त्वेष्य प्रबुद्धं । नेत्रनीलोत्पलानां पीयूषवृष्टिं किरंती यत्पुरः कंबुकिंती सा चंद्रलेखेव दृष्टा” २५२ ॐ स्जनन्या पला-
दैः ॥ सजननयाः । छैरिति पंचभिर्नयैः यथा “वलितैर्धंदोद्भवमुनिदिशमभि यस्य, प्रबलैर्बलैर्बलमथनसदृशमूर्तेः । निपिपेविरे चिर-
मुदतटवनांताः परितो लसद्बहलवलिबकुलैलाः” २५३ ॐ नजभज्राः प्रभद्रकं ॥ नजभजराः यथा “जयति जगन्नयोपकृतिकारणोदयो
जिनपतिभानुमान्परमधाम तेजसां । भविकसरोरुहां गलितमोहनिद्रकं, भवति यदीयपादलुठनात् प्रभद्रकं” २५४ ॐ जैर्जरास्तूणकं ॥
रजरजराः यथा “स्फीतनव्यगंधलुब्धपद्मदौघसेविताश्चैत्रमासि पश्य भांति चूतमंजरीशिलाः । ऊर्द्धदृश्यमानकंकपत्रकृष्णपक्षकास्तूणक-
इवेह वीर मम्मथेन लंघिताः” २५५ ॐ नौ जौ औ कलभापिणी ॥ नजभजराः यथा “स्फुरति च दक्षिणमारुतो मृदुशीतलः,
प्रतिदिशमुल्लसितं च केसररेणुभिः । पिकयुवतेः प्रसृताश्च पंचमगीतयस्तदपि सखे मयि न प्रिया कलभापिणी” अरविंदमित्येके २५६
ॐ रात्रभभ्राः सुंदरं ॥ रगणात्परे नभभराः यथा “निर्ममे सपदि पत्रलता न कपोलयोर्नापि यावकरसो निहितोऽधरपल्लवे ।
वल्लभाभिसरणोत्सुकया सुदशाऽनया, सुंदरीत्वमधिकं तदपि प्रतिपद्यते” २५७ मणिभूषणं रमणीयं चेल्येके । ॐ नाद्वौः ॥ नगणात्परे
नभभ्राश्चेतदा गौर्नाम ननभभराः । यथा “अनुदिनमपि हंत दुहंति कवीश्वरास्तुटति नच यदीयसदुक्तिपथः शुचि । हृदयमुकुरमभ्या-
मधिश्रयतां सदा, निरुपमचरित्रप्रथिता मम सैव गौः” २५८ ॐ नौ रो यौ भोगिनी ॥ यथा “दधति तव चुलुक्य चंद्रधात्री भुजेऽस्मिन्
भजतु जलनिधौ चिराय बिद्रामुपेन्द्रः । विदधतु दिगिभाः करेणुकाभिर्विलासं, सममभिरमतां च वासुकिर्भोगिनीभिः” २५९
ॐ तजसस्याः शिशुः ॥ तजससया यथा “त्वं नासि दशोः पथि विमुक्त तथापि नाथ, पापं भुवने तव गिरो जिन नाशयति । त्रसंति
हि शैलशिखरांतरितस्व दूराह्णीलाध्वनितेन मृगराजशिशोर्गजेंद्राः” २६० ॐ भ्यसस्याः केतनं ॥ भयससयाः यथा “कोकिलवधूनां
कलपंचमरागीतीतिश्रुतविटपानां नवपल्लवसंपदश्च । दक्षिणसमीरो मृगशावदशां कटाक्षा, विभ्रति हि जैत्रायुधतां क्षपकेतनस्य” २६१
ॐ त्मौ जौ रो मृदंगः ॥ तभजजराः । यथा “कृत्वा जगन्नयजयं मकरध्वजप्रभुः, संगीतकं संपदि कारयते रतेः पुरः । आकाशरंगभवने
नरिनर्त्ति नर्त्तकी, विद्युद्घनतुरपि मेघमृदंगवादकः” २६२ ॐ मुः कामक्रीडा ॥ मुरिति पंच मगणाः यथा “उक्ता वाचं नो दत्ते तल्पे
श्वेते व्यावृत्तांगी, पर्याक्षिसक्षौमप्रांता प्रख्यातुं कांक्षत्याशु । कामक्रीडावार्त्ता गोष्ठीप्रारंभेऽप्युच्चैर्वीडां, धत्ते पत्युः प्रीत्यै वामारंभाप्येयं
सा बाला” २६३ ॐ अष्टौ नज्रा भौ गो मणिकल्पलता ॥ नजरभभगाः । यथा “उपलट्टणस्वरूपचित्तामणिकल्पलता-

व्यतिकरतो मुधैव मेरुमर्दमुद्रहति । जयति यदुज्जयंत एकोयमचित्यफलं प्रदददलं करोति नेमिः स्वयमेव जिनः” २६४ ॥ भीः सगौ शरमाला ॥ भीरिति भचतुष्टयं सगौ च । यथा “ऐक्षवकार्मुक कौसुमसायक भटमानिन्, मुंच चतुर्मुखशंभुचतुर्भुजजयगर्भ । उत्तम-संयमवर्मवृतात्मनि जिननाथे, संप्रति शंवरसूदन संहर शरमाला” २६५ ॥ भुगौ संगतं ॥ भुरिति पंचभगणा गुरुश्च यथा “वीर तवासिपथेन गतैररिभिस्त्रिविधं, तत्र दिवस्पतिमानिभिरानुलितः प्रबलैः । अथ हरिर्विमृशन्सचिवैः सह तद्विजये, त्वन्नवसंगतकल्पन-मौपथिकं मनुते” पद्ममुखी सुरता च सद्यमुद्धरणसोपानकं चान्येषां” २६६ ॥ मुगौ कामुकी ॥ भुरिति भगणपंचकं गुरुश्च । यथा “संवृत्तोऽयं संभ्याकालः प्राप्नोऽस्तात्रेः शृंगं भानुर्विस्फूर्जन्निध्वातस्त्रोमैरेकीभूतं काष्ठाचकं । चापाकृष्टिं व्यातन्वानः कंदर्पोऽपि क्रीडाद्यु-च्चैर्गच्छत्येतास्यक्ताशकं क्रीडास्थानं कामुक्योऽपि” २६७ ॥ सुगौ वा ॥ भुरिति भगणपंचकं गुरुश्चेदियमपि कामुकी । यथा “अपवाहि पितामहचित्तविलोभिनि धिक्स्वामयि कौशिक कामुकि न त्वमपि त्रपसे किं । असि हास्यपदं नलकृवरकामिनि यहः कुलिशातिहरेऽथ जिनेद्रहदि प्रचिविक्षा” सोमडकमित्यन्ये २६८ ॥ ॥ भुगौ चलधृतिः ॥ भुरिति भगणपंचकं गुरुश्च । यथा “प्रणमदखिलसुरपति-कनकमुकुटस्फुटरुचिनिचितनखमणिकिरणचये । कुरु जिनचरणजलरुहि नमनरुचिं चलधृतिमपजहि च विपयसुखधियं” २६९ ॥ नुला-वचलधृतिः ॥ भुरिति भगणपंचकं लघुश्च । यथा “विलुलितचिकुरमधरनिहितदशनमधिरलपुलकनिचितकुचयुग मयि । रतिरसरभस-मणितमुखरितमिह विलसति तव सखि सुरतमचलधृति” २७० ॥ भौ जिगौ मंगलमंगना धैः ॥ भौरिति जिगणत्रयं गुरुश्च ॥ धैरिति चतुर्भिर्यतिः । यथा “कुटिलतां धृतवती गुरुभोगमदोद्धता, विदधती प्रलयवेपथुसादपरंपरां । धिपधरीव पुरतः स्फुरता यति-नामहो, विचरतां सुगतिमार्गममंगलमंगना” २७१ ॥ भ्रनिगा ऋषभगजविलसितं छैः । भौरिति भगणत्रयं गुरुश्च । छैरिति सप्तभि-र्यतिः । यथा “अद्भुतगुंगमूर्धिरतिशयललितगतिर्देव समप्रकर्मवनचिदलनरसिक । निर्भरमंतरंगरिपुवलविजयपटुर्नाथ दधासि तत्त्व-मृषभगजविलसितं” मत्तगजविलसितमिति भरतः २७२ ॥ निजस्गा ललितपदं छैः ॥ भिरिति भगणत्रयं जसगाश्च । छैरिति पंचभिर्यतिः । यथा “चुलुक्यकुलजलनिधिशशांक तव दीनं, रिपुनिवहमतितरलकातरमुपेक्ष्य । त्वदसिरुचितमसिचितते युधि भवंतं, ललितपदमभिसरति वीर जयलक्ष्मीः” २७३ ॥ यमन्सर्गा जयानंदं छैः ॥ यमनसर्गाः । छैरिति पञ्चिर्यतिः यथा “नमच्छक्रश्रेणी-मणिमुकुटकोटीविटंकैर्निघृष्टांहे देव प्रबलजडताचंडभानो । सुधाधारासारैरिव सदसि वाचां प्रपंचैर्जयानंदस्यंदं सपदि जगतामादधानः” प्रवरललितमित्येके । २७४ ॥ भौ भौ नौ महिषी जैः ॥ भरनरनगाः । छैरिति दशभिर्यतिः यथा “सिद्धनरेन्द्रनंदन भवहि-

पक्षनगरे, संप्रति सौचभित्तिलिखितास्तुरंगचमूः । वीक्ष्य नितान्तकोपकुटिलेक्षणा प्रति मुहुः, शृंगविघटनैर्विघटयत्यरण्यमहिषी” २७५
 ॥ ममौ न्मौ न्मौ मदनललिता घचैः ॥ मभनमनगाः । घचैरिति चतुर्भिः पङ्क्तिश्च यतिः । यथा “गाढाक्रांता कुचयुगभरेणार्त्ता-
 च विरहे, नित्योद्विग्नातिघनजघनप्राग्भारधरणे । सध्रीधीभिर्घृतकरतला कान्ते कृतरतिर्मंदं मंदं मदनललिता याति प्रियगृहं” २७६
 ॥ न्जभजर्गा वाणिनी ॥ नजभजरगाः यथा “अविरलपुष्पबाणललितानि दर्शयन्ती, परिमलहारितामरसवक्रमुद्गहन्ती । मदकलराज-
 हंसगमनानि भावयन्ती, शरदिह मानसं हरति हंत वाणिनीव” २७७ ॥ नजिर्गा वा ॥ नगणो जत्रयं रगणो गुरुश्च यदा तदापि
 वाणिनी । यथा “कुरु करुणां वितर प्रतिवाचमत्र कां वा, हृदि दयितां निदधासि निमीलिताक्षियुग्मं । अयमपि ते ननु दासजनोऽनुकंथ
 एवं, जयति वीरजनो गदितो युवाणिनीभिः” २७८ ॥ जजजगाः पंचचामरं ॥ जरजरजगाः यथा “त्वदीयपादपंकजे निधाय
 भक्तिमुज्ज्वलां, मनुष्यकीटका वयं विदध्महे किमद्भुतं । यदीयजन्मतो महोत्सवं तथा प्रचकिरे, जिनेन्द्र सप्तविंशतिश्च पंच चामरा-
 धिपाः” २७९ ॥ जजर्गाश्चित्रं ॥ रजरजरगाः । यथा “कांतिरितुकौमुदीसहोदरावचोविलासः, सर्वदा सुधोज्ज्वलो यशश्च दुग्धासिंधु-
 बंधुः । क्षुण्णशंखसोदरा गुणास्तवामलं चरित्रं चित्रमेतदेभिरीश मे मनस्तथापि रक्तं” २८० ॥ स्रस्तर्गाः सुरतललिता ॥ यथा
 “संप्राप्ते मधुसमयसाम्राज्ये पिकीसमूहाः, शंसन्ति प्रतिदिशमिदं मन्ये नितंविनीनां । मानित्वं ह्यजत सुभगंमान्यत्वमस्तु दूरे, कंदर्पः
 सुरतललितौपाध्यायकं प्रपेदे” २८१ ॥ भ्रौ न्मौ भ्रौ शैलशिखा ॥ भरनभभगाः यथा “शीतरुजाविधूतचिबुकैः कृतदंतरो
 गाढतरप्रयुक्तगजदंतकराभिनयः । शैलशिखाप्रदेशमभिरुह्य तुषारप्रतौ, पश्यति भास्कोदयपथं तव वैरिजनः” २८२ ॥ भ्रौ न्नौ न्मौ
 वरयुवतिः ॥ भरयननगाः यथा “स्फूर्जति संगरप्रदोषे तुरगखरसुरक्षुण्णरजोधकारवोरे विलसति नृपते । वैरिमहीभुजां समन्तात्सुर-
 वरयुवतीसंगमहेतुरेकदूतीभवदसितिलका” २८३ ॥ नीगा ललना ॥ रगणो नगणचतुष्टयं गुरुश्च यथा “दिक्षु चक्षुरनिलहतकुबल-
 यतरलं, प्रक्षिपंस्तनुमृगपतिनिनदचकिता । सिद्धराजसुत भजति मृगयुवतितुलां, सांप्रतं वनभुवि तव रिपुनृपललना” २८४ ॥ सौ नौ
 मो गो वेह्लिता ॥ यथा “सरितां कमितुः स्तवकितघनफनध्याजाद्विततेषु ततेषु बहललवलीच्छायेषु । श्रममाप्तवती त्रिजगति सततं
 संचरैर्नियतं नृप वेह्लितसुखमभजत्स्वकीर्तिः” २८५ ॥ म्तौ स्तौ त्मौ कोमललता घडैः ॥ मतसततगाः घडैरिति चतुर्भिः पंचभि-
 र्यतिः । यथा “मत्तालीनां स्निग्धमधुरोद्गारैर्मुहुर्गतकैराक्षितोऽस्यारोहणमृगः स्वच्छंदचारी यतः । मंदं मंदं दक्षिणमरुद्वात्येप तेनाधुना स यः
 पुण्यत्कोमललतालास्यैकशिक्षागुरुः” २८६ ॥ अत्यष्टौ यस्मभलगाः शिखरिणी चैः ॥ यमनसभलगाः चैरिति पङ्क्तिर्यतिः । यथा

हरन्सर्वाभोजश्रियमविरतं सिंधुपतिना, कृतार्थस्तन्वानो निशि तमसि विद्योतमसमं । सुधांशुस्तदंशे त्वमिव जयसिंहश्रितपते कलापूर्णः
 पश्योदयशिशिरिणीहाभ्युदयते” २८७ ॥ जसजसयलगाः पृथ्वी जैः ॥ जसजसयलगाः जैरित्यष्टभिर्यतिः । यथा “त्वदीयरिपुभूभुजां
 पुरि पुरारिवेदमाप्रतो, निरीक्ष्य चमरी वृषं सपदि मन्मथव्याकुला । परिसृशति जिह्वा ककुदकेन कंहुयते, निमीलितबिलोचना किल
 चुलुक्यपृथ्वीपते” विलंबितगतिरिति भरतः २८८ ॥ भ्रौ भ्रौ न्लौ गो वंशपत्रपतितं जैः ॥ भरनभनलगाः जैरिति दशभिर्यतिः
 यथा “जर्जरसारिमध्यलुठिताः कचिदपि गतिनो, भंगुरवंशपत्रपतिताः कचिदपि रथिनः । कापि च सादिनो हततुरंगमबलपहिताः,
 शत्रुबले भवंस्त्वयि रणांगणमवतरति” वंशदलमित्यन्ये २८९ ॥ सौ जभौ जो गावतिशायिनी ॥ ससजभजगगाः । जैरिति वर्तते ।
 यथा माघस्य “इति धौतपुरंध्रीमत्सरान्तरसि मज्जनेन श्रियमाप्तवतोऽतिशायिनीमपमलांगभासः । अवलोक्य तदेति यादवानपरवारि-
 राशेः, शिशिरतररोचिपाप्यपांततिषु मंक्तुमीपे” यादवीत्यन्ये २९० ॥ मो भ्रौ तौ गौ मंदाक्रांता घचैः ॥ मभनततगगाः घचैरिति
 चतुर्भिः पद्भिश्च यतिः । यथा “जन्मस्त्राने स चरमजिनः स्वर्णकुंभौघधारासारं सोढा कथमिति पुरा वज्रिणा शंकितेन । दष्टः पश्चाज्यति
 चरणांगुष्ठपर्यंतलीलामंदाक्रांतामरगिरिशिरःकंपतो विस्मितेन” श्रीधरेति भरतः २९१ ॥ मभ्ररसलगा भाराक्रांता ॥ मभनरसलगाः
 घचैरिति वर्तते । यथा “चौलुक्येद्र त्वमिह नहि चेदिमां किल धारयेः, कूर्मक्रोडाधिपफणिपतिद्विपाद्रिषु सस्त्वपि । सर्पस्या ते करटिघटया
 दिशां विजये तदा, भाराक्रांता नृप वसुमती क्षणाज्जिपतेदधः” २९२ ॥ मभ्रम्यलगा हारिणी ॥ मभनमयलगाः घचैरिति वर्तते ।
 यथा “प्रासादेषु त्वदरिनगरे शून्यत्वमासेदुपि, श्रीचौलुक्यक्षितिपतिशिरश्रूडामणे संप्रति । प्रेखोलंतो विपधरशैल्योर्लंबिताः कंचुका,
 व्यातन्वंति ध्वजपटतुलामुच्चैर्मनोहारिणी” २९३ ॥ न्सौ भ्रौ स्लौ गो हरिणी चघैः ॥ नसमरसलगाः चघैरिति पद्भिश्चतुर्भिर्यतिः ।
 यथा “कथय किमियं लक्ष्मच्छाया झुचेस्तु भवेत्कथं, तव हिमरुचे यद्गोत्संगे कृतः कृपया ध्रुवं । नभसि रभसाद्बद्धाटोपप्रधावितलुब्धक-
 क्षुभितहरिणीगर्भाकूटः कुरंगक एवहि” २९४ ॥ वृषभललितमित्येके । ॥ नः स्मौ तौ गौ पद्यं ॥ नसमततगगाः चघैरिति वर्तते यथा
 “त्यजत मनुजा जातेर्गर्वं किं तयैवैकया स्यात्, गुणपरिचयो लोकेऽस्यंतं हंत दत्ते प्रतिष्ठां । अजनि चुलुकाचांतांभोधिः कुंभजन्माप्यगस्त्यः,
 कुलगृहमभूदेव्या लक्ष्म्याः पंकजातं च पद्मं” २९५ ॥ नस्मम्यलगा रोहिणी ॥ नसमयलगाः चघैरिति वर्तते यथा “कुवलयमुदं
 व्यातन्वानः पूर्णोल्लसन्मंडलः, शिरसि घटयत्पादन्यासं निःशेषपृष्ठीभृतां । उदयमधुना प्राप्तः श्रीमत्सिद्धेन्द्रसूनुो भवानिव कृतबुधानंदः
 सोऽयं श्रीरोहिणीवल्लभः” २९६ ॥ नुगौ वसुधारा डैः ॥ नुरिति पंच नगणा गुरुद्वयं च डैरिति पंचभिर्यतिः यथा “प्रणतसुरवि-
 सरमणिमुकुटतटकोटिपरिघटितचरणनखरुधिनचयरम्ये । इह भवति भगवति विहरति जिननाथे प्रतिभवनमभि जगति वसुधारा” २९७

त्केसरं केसरिन्” २०३ ॥ नौ मौ यौ चंद्रमाला छवैः ॥ ननममययाः छवैरिति सप्तभिश्चतुर्भिश्च यतिः यथा “सरसि सरसिजं तद्वाकाशे पार्वणं चन्द्रबिम्बं, कुवलयनयने तावत् साम्यं नाभजत्स्वमुखस्य । जनयतु कनकाम्भोजश्रेणीलक्षशः स्वर्गसिन्धुर्घटयतु यदि वा सोऽपि स्रष्टा कोटिशञ्चन्द्रमालाः” २०४ ॥ नौ म्त्तौ भ्रौ ललितम् ॥ ननमतभराः छवैरितिवर्त्तते यथा “परममुपशमं वर्माकुल्य स्थितेऽत्र महामुनौ प्रहरणमपरं दध्याः किञ्चिज्जिज्ञासतमतीव यत् । पशुपतिविजयं स्मारं स्मारं पराक्रमगर्वितं कलयसि ललितं पौष्पं शशं मनोभव किं मुधा” २०५ ॥ भ्रनिसा भ्रमरपदं जैः ॥ भरी नगणत्रयं सश्र्वं जैरिति नवभिर्यतिः यथा “वारिदमुक्तवारिभरपरिशमितघनरजा उद्धतरोहिणीशकरधवलितसकलकुप । कस्य एति ददाति न हि शरदतुरजभिरियं चुम्बनलालसभ्रमरपदविदलितकुमुदा” २०६ ॥ म्त्तौ ज्त्तौ त्त्तौ शार्दूलललितं जैः ॥ मसजसतसाः जैरिति द्वादशभिर्यतिः । यथा “नष्टं त्यक्तमिथः प्रतिक्षणरसैः सारङ्गमिधुनैर्यातं विस्मृतशृङ्गभारविधुरैर्वाग्भीणसकुलेः । लीनं पल्लवपङ्क एव सहसा क्रोडैर्ध्वनिति चेत्, कां चाटु विधित्सयापि हि भवान् शार्दूलललितम्” २०७ ॥ म्त्तज्जभाः कुरङ्गिका जैः ॥ मतनजभराः जैरिति पञ्चभिः सप्तभिश्च यतिः । यथा “अस्या वक्त्रेन्द्री विजयिनि चिराय लान्छनवर्जिते, प्रालेयांशो त्वं स्फुरसि दिवि एष्टमित्यमचेतनः । साकृतालोका द्रुतनयनकेलिनिर्जितलोचना यारण्ये तस्थानुचितचतुरेह सैव कुरङ्गिका” २०८ ॥ म्त्तौ मौ यावनङ्गलेखा चजैः ॥ नसममययाः चजैरिति पङ्क्तिः पञ्चभिश्च यतिः । यथा “प्रियसखि मधुं मा स्मावज्ञासीर्मानयैनं यथावत् तव हि वकुले क्रीडामित्रेऽस्मिन् पुत्रके चूतवृक्षे । भवनपरिखा पञ्चिन्यां सख्यां न्यस्तरोलम्बवर्णावलिकिसलयव्याजादेतेनानिन्यिरेऽनङ्गलेखाः” २०९ ॥ सौ जौ भ्रावुज्वलं जैः ॥ रसजजभराः जैरित्यष्टभिर्यतिः । विबुधप्रियेतन्ये । यथा “पाणिपादविलोचनाननपद्मकाननशालिनी निम्ननाभिमहाहृदा श्रिवलीतरङ्गविभूषिता । कुङ्कुमारुणपीवरस्तनचक्रवाक्युगाश्चिता, केलिसिन्धुरिवोज्ज्वला मदन्त्य राजति कामिनी” २१० ॥ मालिकोत्तरमालिकाविलम्बे ॥ नौ रीर्निशा जैः ॥ नह्यं रचतुष्टयं च जैरिति त्रयोदशभिर्यतिः । यथा “मलयजरसलिसरस्याङ्गभाजां सिते वाससी शरदि हृदि च विभ्रतीनां विशुद्धां नवैकावलीम् । विकचकुमुदकर्णपूराश्चितानां कुरङ्गीदृशां हिमरुचिकिरणावदाताभिसर्तुं निशा प्रेयसी” २११ ॥ तारकेत्यन्ये ॥ नौ सौ त्त्तौ पङ्कजवक्त्रा घञ्ञः ॥ ननससतयाः घञ्ञैरिति चतुर्भिर्नवभिश्च यतिः । यथा “इह किमु विलसति सर्वैरनुश्रीः किन्तु सृगाक्षी बहुजनजडमविजृम्भणेऽतुः कन्दरदावा । अभिनवसूदुतरपल्लवपाणिः सम्भृततृष्णासमुदितनिविडपयोधरभारा पङ्कजवक्त्रा” २१२ ॥ स्रज्जभसाः सुरभिस्त्रिजैः ॥ सनजनभसाः । त्रिजैरिति त्रीन्वारान् पञ्चभिर्यतिः पञ्चभिः पञ्चभिः पञ्चभिश्च यतिरित्यर्थः । यथा “स्फुट-

दुग्धलवकुलाकुलमधुपावलिरसितैः पवनाहतलवलीदलपटलैरतिचपलैः । मदने प्रियसुहृदि प्रतिभुवनं कृतविजये सुरभिर्धुवमिह
गायति परितृणति मुदितः” २१३ ॥ यमौ न्सौ त्सौ क्रीडा चचैः ॥ यमनसतसाः चचैरिति पङ्क्तिः पङ्क्तिर्व्यतिः । यथा “यदि प्राप्ते
बन्धं यदि विरहितो विम्ब्याचलभुवा वियुक्तः कान्ताभिर्वदि च तदपि स्तम्भेरमपते । नरेन्द्रस्ते पूजां रचयति सदा किञ्चैप भवता
रणक्रीडामैत्रीं घटयति ततो मा गाः शुभमिमाम्” २१४ ॥ न्सौ त्सौ भ्रौ हरिणीपदं चचैः ॥ नसमतभराः चचैरिति पङ्क्तिश्चतुर्भिश्च
यतिः यथा “अधिगुणधनुर्ददं पश्यन् लुब्धकं गहने वने सरभसमपक्रामव्यंकुश्चिन्तयन्निति ताम्यति । सरसमधुरोद्गिरैर्गीतैर्बागुराभिरिव
प्रियाऽहह निगडिता दत्ते नैषा साम्प्रतं हरिणीपदम्” २१५ ॥ मीन्या भङ्गिः ॥ भगणचतुष्टयं नयौ च । यथा “मा कुरु सम्पदि सम्मद-
मापदि विसृज विपादं दीनजनेषु कृपां कुरु संस्मर चिरपुरुषाणाम् । संत्यज पापचरित्रमुदक्षय सुचरितमालामञ्जुतभङ्गिरिवं पुरुषोत्तमसरणि-
रनिन्या” २१६ विच्छित्तिरितिकश्चित् । ॥ रजौ रजौ त्रौ बुद्धदम् ॥ सजसजतराः । यथा “असमं दधजययोगभीरमभ्यः सनातनो, विमलो
जयस्वविरतं जिनेन्द्रसिद्धान्तवारिधिः । अतिपेशलैर्गमगणैस्तरङ्गिते यत्र सर्वदा, क्षणदहनदतनुभिः कुदृष्टिभिर्वुद्धुदायितम्” २१७ ॥ ३६ अ-
तिधृत्यां त्सौ त्सौ तौ गः शार्दूलविक्रीडितं छैः ॥ मसजसततगाः । छैरिति द्वादशभिर्व्यतिः यथा “क्ष्माभृत्पुङ्खव कोशकन्दर-
मुखाग्निर्गल्य ते स्फुरन्क्रीडासूम्नदवैरिवारणघटाकुम्भस्थलीः पाटयन् । दंष्ट्रालो नषलक्ष्मौक्तिकमणिस्तोमैरसृल्लेखया जिह्वालः करवाल एष
तनुते शार्दूलविक्रीडितम्” २१८ ॥ त्सौ त्सौ न्जौ गो वायुवेगा ॥ मसजसजजगाः । छैरिति वर्त्तते । यथा “त्यक्त्वा पुत्रकलत्र-
बन्धुसुहृदां ध्यतिकरमञ्जसा निखं संस्मर चीतरागचरणाम्बुरुहदुर्गं रहः । हंहो चित्तं चिरं प्रसीद किमिदं न हि हतजीवितं, जानीषे
घनवायुवेगनिहताभ्रपटलगत्वरम्” २१९ ॥ यमौ न्सौ रौ गो मेघविस्फूर्जिता चचैः ॥ यमनसररगाः चचैरिति पङ्क्तिः पङ्क्तिश्च यतिः ।
यथा “निरुन्धानस्तापं जगति कलयंश्चण्ड कोदण्डदण्डं पदं व्यातृणवानः सततमखिलक्ष्माभृतां चोपरिष्टात् । निकामं दुर्द्धर्पां दिशि दिशि
समुल्लासयन्वाहिनीश्च त्वमुच्चैर्ब्रूलुक्वयेश्वर घटयसे मेघविस्फूर्जितानि” २२० रम्भेति स्वयम्भूः । ॥ यमौ न्सौ जौ गो मकरन्दिका ॥
यमनसजजगाः चचैरिति वर्त्तते । यथा “इमां बालां प्रासाकुलमृगवधूविलोलविलोचनां किमु त्वं निःशङ्को व्यथयसि मुहुर्वियातविचेष्टितैः ।
परिक्षोदं चण्डैर्मुसलपरिचैः सहेत न मालती मृदु आम्बुद्वङ्गीपदपरिचयाद्गलन्मकरन्दिका” २२१ ॥ यमौ न्सौ तौ गच्छाया ॥
यमनसततगाः चचैरिति वर्त्तते । यथा “फलं कालाक्रान्तं कुसुममरसं पत्रं न भोगास्पदं बहिस्तत्कार्कश्ये किमपि सहजं निःसारमन्तर्वपुः ।
विद्वद्धि गृध्राणां घिगुणकरणं शाखाप्रपञ्चो न ते किमन्यत्ताल स्याद्विरलविरलाद्यापि नो शीतला” २२२ ॥ त्रिजसौ गो रतिलीला ॥

श्रीनारान् जगणसगणौ गुरुश्च जसजसजसगाः पचैरित्यनुवर्त्तते । यथा “दुनोति वत तां करान्जुजतले निवेशितकपोलां किमप्यहरहस्तथा
कथमपि त्वदीयविरहाग्निः । यथा वरतनुर्न पङ्कजदलैर्न मौक्तिककलापैर्न चन्दनरसैर्न चन्द्रकिरणैः करोति रतिलीलाम्” २२३ ॥ स्तौ न्सौ
रौ गः पुष्पदाम ऊँछैः ॥ मदनसररगाः । ऊँछैरिति पञ्चभिः सप्तभिश्च यतिः यथा “स्येयं साकाङ्क्षा त्वयि मृगनयना सङ्गताङ्गी बिलासैर्ली-
लालोलभूर्दिवि कमलचनं कुर्वती नेत्रपातैः । हंशो पश्यैतद्विरहविधुरया ते यथा सावहित्थं प्रक्षिप्तं कण्ठे विकसितवकुलासूत्रितं पुष्पदाम्”
२२४ ॥ स्तौ न्सौ तौ गो वञ्चितम् ॥ मदनसततगाः । ऊँछैरिति वर्त्तते । यथा “कैश्चिन्नाम्यैरैरविदितमुकृतैः शूकाविमुक्तकामभिः कौलीभूया-
न्यैर्विहित पशुगणाघातैः पदैर्यज्वभिः । जैने धर्मेऽस्मिन्सति सततकृपापीयूषपात्रेऽप्यहो खण्डनं धूर्त्तरहह कुटिलया वृत्त्या जगद्वञ्चितम्”
२२५ ॥ विचितमित्यन्वयः । ॥ यमौ नौ रौ गो मुग्धकं चछैः ॥ यमननररगाः । चछैरिति पङ्क्तिः सप्तभिश्च यतिः । यथा “परिश्रान्त्यङ्गं शसि-
तपरिमलैर्जपापाटकौष्ठं गिरा लीलालापप्रणयमपुरया सदानन्ददायि । स्फुरत्यन्तश्चितं लिखितमिव सखे ममाद्यापि तस्याः प्ररूढप्रेमायाश्च-
कितमृगदशो मुखं मुग्धकं तद्” २२६ ॥ रः सौ तो जौ ग ऊर्जितं जैः । रससतजजगाः । जैरिति दशभिर्यतिः । यथा “नेक्षसे
किमहो जलरिक्तां स्वामपि तावदिमां तनुं नो निपेधसि चण्डमरीचेर्दुःसहमातपजृम्भितम् । शारदे समयेऽपि तदस्मिन्पूरितपर्वतकन्द-
राण्यूर्जितस्नितानि दधानस्तोयद किं न हि लजसे” २२७ ॥ नम्रसा जौ गस्तरलम् ॥ नमरसजजगाः । यथा “श्रय विशुद्धधिया
जिनेश्वरपादपङ्कजभृङ्गतां प्रकटय प्रशमं भजस्व गुरुनधीष्व सदागमम् । विरचयार्थिजनं कृतार्थमिमं कुरुष्व तपः परं तरलमायुरिदं गृहाण
तदीयमेतदहो फलम्” २२८ ॥ प्रौ भः सौ जगौ माधवीलता छैः ॥ मरभससजगाः छैरिति सप्तभिर्यतिः । यथा “निःसामान्यं तवैत-
त्किमपि विराजति दक्षिणानिल, प्रावीण्यं यत्प्रगल्भमिह सहकारलतामनुव्रजन् । अध्रान्तं साभिलापः स्पृशसि समुज्जयसे विधूनयस्यालि-
ङ्गस्याशु चुम्बस्वभिनवकोमलमाधवीलताम्” २२९ ॥ सृगौ तरुणीवदनेन्दुः ॥ सगणाः पद् गुरुश्च । यथा “मृगनाभिविनिर्मितः पत्र-
लतावल्लिलाच्छन्धारी जननेत्रचकोरमहोत्सवकुलकमलद्युतिहारी । जगतां विजयाय निबद्धमतौ क्षपलक्ष्मणि साया जयति प्रतिपन्नस-
हायपदस्तरुणीवदनेन्दुः” २३० ॥ कृतौ प्रौ भ्नौ यमौ लगौ सुवदना छैः ॥ मरभनयभलगाः छैरिति सप्तभिः सप्तभिर्यतिः ।
यथा “आकल्पं कल्पयित्वाभिनवमृगमदैरामुच्य वसिति क्षौमे कृत्वा विभूषां मरकतमणिभिर्गन्तुं प्रियगृहम् । औत्सुक्यात्तावदस्यात् पथि
मुखशशिना तावद्वत तमी ज्योत्स्नी जातेति मूर्छामभजत सहसा कष्टं सुवदना” २३१ ॥ दशग्ला वृत्तम् ॥ गुरुलघू दशवारानावृत्तौ वृत्तं
नाम वृत्तम् । यथा “प्राणिताखिलार्थिदानमूर्जितारिजिष्णुपौरुषं महर्षिचित्रकूटं जितेन्द्रियत्वमेवमद्भुतान् गुणान्दधत्तेन्द्र । रामपार्थधुन्धुमार-

मुख्यपूर्वभूमिपालवृत्तमत्र सत्यतां चिराय नीतवानसि त्वमुच्चकैश्चलुष्यचन्द्र” २३२७ रुभा नौ म्यौ लगौ मत्तेभविक्कीडितं डैः ॥
सभरनमयलगाः । डैरिति त्रयोदशभिर्यतिः । यथा “उदयाद्रेः प्रसरत्तयं दिनपतिः प्रत्यग्रसन्ध्यातपस्फुटसिन्दूररुचिर्विस्त्रिततमःसन्दो-
हवल्लीवनः । तनुते वाजिजवोल्लसत्कशपुरःकामत्सुपर्णाग्रजप्रतिकारोपरि यलादायतकरो मत्तेभविक्कीडितम्” २३३ रु नौ भौ मः सौ
लगौ मुद्रा डैः ॥ नभभमसलगाः । डैरिति एकादशभिर्यतिः । यथा “अयमरग्यमहीष्वपि चूतास्वादकपायितकोकिलाकलकलच्छलतश्चि-
रमाज्ञामस्खलितामिह वर्त्तयन् । कुपितमानवतीकलहानामन्तकरः पुरतः सखे भकरकेतुमहीपतिमुद्र(मुद्रा)यापरणं तनुते मधुः” २३४
उज्ज्वलमित्यन्ये । रु यमौ नौ तौ गौ शोभा चछैः ॥ यमननततगगाः । चछैरिति पङ्क्तिः सप्तभिश्च यतिः । यथा “गता लाक्षाराग-
धुतिरधरदलापत्रवल्ली विलुप्ता कपोले पर्यंक्षं तिलकमलिकतो लम्बितः केशपाशः । द्युतः कर्णोत्तंसः करमणिवलयं सस्त्रमस्यास्तथापि
प्रियेण प्रत्यग्रः प्रथयति महतीं संगमो हंत शोभाम्” २३५ रु झौ झौ तौ गौ चित्रमाला छचैः ॥ मरभनततगगाः । छचैरिति
सप्तभिः पङ्क्तिश्च यतिः । यथा “सा काङ्क्षत्यन्यमेवायमपि वत तां सारसौन्दर्यलक्ष्मीरेषा चैतं वराकी तरुणनिवहोऽमूं च लावण्यपुण्याम् ।
एवं प्रत्यग्रकेलीकुशलललितैर्बलहासं वसन्ते देवः पुण्याधुषोऽसौ रमयति रतिं दर्शयंश्चित्रमालाम्” २३६ सुप्रभेत्त्यन्यः रु झौ झौ म्यौ
लगौ सद्वत्तमाला ऊजैः ॥ मनसनमयलगाः । ऊजैरिति पञ्चभिरेष्टभिश्च यतिः । यथा “सन्ध्यान्ते प्रतिदिशमियं समुदिता ताराततिः
शोभते श्यामाया अभिसरणकेलिरभसाङ्कटेव मुक्तावलिः । यद्वा न्योमनि मनसिजेन लिखिता जैत्रप्रशस्तिर्निजा विस्फूर्ज्ज्जनतमतमिश्च-
फणिनां सद्वत्तमालाधवा” २३७ रु भीरसलगा नन्दकम् ॥ भगणचतुष्टयं रसलगाश्च । यथा “अद्भुतसङ्करसागरमन्थनसम्भवां कल-
यन् श्रियं, दोष्णि दधद्वसुधावलये च कुमारपालमहीपते । त्वं बलिराजनियन्नगधिष्ठुतविक्रमः पुरुषोत्तमः केवलमेव जगद्विजयी त्वदसि-
र्द्धिर्था ननु नन्दकः” २३८ रु झौ न्यौ झौ लगौ कामलता ॥ भरनभमरलगाः यथा “कौतुकमात्रमेव भवतो यदि शङ्खपरिग्रहे
तदा चापक्षिणीमुखान् घटयितुं कुरु चूतदलावमोटनम् । कस्य मनः करोति न हि वश्यमसौ पुरतो यतः स्फुरन् कामलतावलीतरलनो
मलयानिल एष ते सखा” २३९ इत्पलमालिकेत्यन्ये । रु झौ न्यौ झौ लगौ दीपिकाशिखा गचैः ॥ भनयननरलगाः । गचैरिति
त्रिभिः पङ्क्तिश्च यतिः । यथा “प्राक्ते सुकृतसमूहे बलवदिह समुल्लसत्यपि तुर्नयकरणमनीषा श्रियमपहरति क्षणानृणाम् । पश्यत
यदनुपमुक्तेऽपि हि विनिहितैलपूरणे निर्भरवलितसमीरो दलयति खलु दीपिकाशिखाम्” २४० रु भौ उमौ जमौ लगौ शशाङ्कर-
चितम् ॥ तभजभजभलगाः यथा “त्वं निर्जितोऽसि निरवधया वरतनोर्मुलाम्बुजरुचा विस्तीर्णनेत्रललितैः कुरङ्गहतकोऽयमप्यवजितः । युक्तं

भिरभिष्टुवन्ति च चरित्रमत्रभवतः २५० ॥ स्तौ स्तौ स्तौ गौ महास्रग्धरा जडैः ॥ सततनसररगाः । जडैरिति अष्टभिः सप्तभिश्च
 यतिः । यथा “अभिनागान्याति योऽयं सम मम (मम ममच) पुनर्यच्छिरो हुं करोति प्रचलोऽयं यत्कवन्धः प्रहरति स तु मे प्राणनाथोऽस्तु
 सख्यः । दलयन्तो दुष्टभूपानहमहमिकया स्वर्गसीमन्तिनीनां परिशुश्रावेति बाधो वरवरणमहास्रग्धराणां रणेपु” २५१ ॥ भृगौ मदिरा ॥
 भृगाविति भगणसप्तकं गुरुश्च । यथा “ह्रीविनियन्नविभ्रमपाकुरुतेऽभिनवावतरद्वयसां प्रौढपुरन्ध्रजनस्य तथा तिरयत्यपराधपदं सहसा ।
 कोपपदेन च गोत्रपरिस्खलितं न च कारयते तदसौ कामसखी मदिरेह सतर्पमभाजि चिरं किल कामिजनैः” २५२ ॥ लताकुसुममित्यन्ये ।
 ॥ मत्पनीगा वरतनुः ॥ मतया नगणचतुष्टयं गुरुश्च । यथा “चक्षुःसौन्दर्यं मृगवध्वां परभृतयुवतिषु मधुरगिरं, यातं हसीषु स्मितमु-
 द्बदनवचिचकिलकुसुमजतिषु । रोलम्बश्रेण्यां कचलक्ष्मीं वदनरुचिमपि विकचकमले न्यासं कृत्वा सा खलु याता कचिदपि मम वरतनु-
 रधुना” २५३ ॥ स्तौ स्तौ स्तौ जगौ दीपार्चिः टैः ॥ मसजसजसजगाः । टैरिति द्वादशभिर्यतिः । यथा “प्रायो दुष्कृतकर्मसु
 स्वयममी प्रयान्ति पिशुनाः सहायतां यद्वत्तद्वद निन्दनीय सुकृतक्रियासु भृशमन्तरायताम् । बह्वी सन्ततजन्तुसङ्कुलमहावनदुपि सखा
 समीरणो दीपार्चिर्व्यखिलोपकारिणि भवत्यकाण्डकुपितान्तकः खलु” २५४ ॥ २६ ॥ विकृतौ न्जौ भ्जौ भ्जौ भ्जौ गश्च ललितपटैः ॥
 नजभजभजमलगाः टैरित्येकादशभिर्यतिः । यथा “निरयमहान्धकूपमसमान्धकारभरदुर्विलोकमतुलं, निपतितगाढमोहपटलान्धजन्तु-
 विविधप्रलापतुमुलम् । प्रवचनचक्षुपेक्षत इमं धिराय तनुभृत्तथापि बलवच्चपलतरेन्द्रियाश्च ललितैर्विकृष्ट इह तत्क्षणाश्रिततति” २५५
 अत्र केचित्सप्तमभगणस्थाने जगणमिच्छन्ति । ॥ मौ तो नील्गा मत्ताक्रीडा जडैः ॥ ममता नगणचतुष्टयं लघुगुरु च । जडैरि-
 त्यष्टभिः पञ्चभिश्च यतिः । यथा “हस्ताक्षेपैर्बारं बारं बिदलयति किल निकरमवनिरुहां पादानुचैः क्षोणीन्द्राणां विघटयति दशनकुलि-
 शविकपणैः । वेगावेगात्पादन्यासैर्नमयति च फणिपटलमुरगपतेरित्थं मत्ता क्रीडामात्रं विरचयति नृपवर तव करिघटा” २५६ ॥ ता
 उजूल्गाः शङ्खः ॥ तगणात्परं जगणपङ्कं लघुगुरु च । यथा “चौलुक्यनरेश्वर वैभववासव धीर गभीरिमवारिनिधे सौन्दर्यमनो-
 भवकान्तिनिशाकर सेवककल्पतरो भवतः । को नाम गुणानिहः सङ्कलयेत्किल वच्मि तु किञ्चन ते यशसां सम्पर्कमवाप्य स शङ्खधरोऽभ-
 वदद्रिसुताकमितुः सदशः” २५७ ॥ नाद् हंसगतिः ॥ नगणात्परं जगणपङ्कं लघुगुरु च । यथा “मदनगजेन्द्रमदोदयमादधती
 सहसा विमलप्रसरल्लवणिसिन्धुरनिद्रितनीलसरोरुहचारुलसन्नयना । विशदतराम्बरसम्पदियं रजनीकरविम्बमुखं दधती शरदिव संश्रित
 हंसगतियुवतिर्बिदधाति न कस्य मुदम्” २५८ ॥ महातरुणीदयितमित्यन्ये । ॥ श्रीर्नौ र्गार्वाश्चित्रकम् ॥ रनरनरनरलगाः यथा “श्रूयतां

दलनम्” २६७ ॐ स्सौ उस्सौ तौ भौ विभ्रमगतिः ॥ मसजसततभराः । यथा “दृष्ट्वा त्वत्पृथनातुरङ्गमखुरोद्धूतं धरित्रीरजो गगनाङ्गणे
 तत्तद्भूतिमतीं विहाय सपदि स्थां राजधानीमपि प्रियजीविताः । गच्छन्तोऽनु गिरिम्पलायनविधिप्रत्यूहहेतुं मुहुः सहचारिणां दाराणां
 कलहंसविभ्रमगतिं निन्दन्ति चौलुक्यचन्द्र तवारयः” २६८ ॐ १५ अभिकृतौ भस्मभनीगाः क्रौञ्चपदा ऊळजैः ॥ भमसभा
 नगणचतुष्टयं गुरुश्च । ऊळजैरिति पञ्चभिः पञ्चभिरष्टभिश्च यतिः । यथा “प्रोऽयं पुराणि त्वद्भययोगान्नृपवर भवदरितिशयविधुरो दूरमरण्यं
 प्राप्य कलत्रैः सह समजनि गतिरयवशतृपितः । सारसनादात्स स्वयमादौ प्रसरति कियदपि भुवमथ सहसा प्रेक्ष्य चकोरक्रौञ्चपदाङ्कां
 भुवमिह सरिदिति निगदति दयिताः” २६९ ॐ नीसभिगा हंसलयो जलैः ॥ नगणचतुष्टयं सगणो भगणत्रयं गुरुश्च । जलैरिति
 अष्टभिः सप्तभिश्च यतिः । यथा “भवशतचितनिरवधिसुकुतैस्त्वकृतधर्मपथोधिगतः प्रणयिनि मयि कुरु तदसमकरुणां पश्य सुधारस-
 पूर्णदशा । अभिमततरमिति वितर जिनपते ऋक्फणीन्द्रनरेन्द्रनुत प्रतिदिनमपि तव पदकमलयुगे देव भवेयमहं सलयः” २७० ॐ त्यौ
 भौ नीगौ हंसपदा जैः ॥ तयभभा नगणचतुष्टयं गुरुश्च । जैरिति दशभिर्यतिः । यथा “अम्मोजवनं व्याकोशमिदं सलिलमतिविमलमिति
 वनसरसि भ्रान्तोपि हि मा कार्पीर्गमनं यदिह विचरति हरिणशिशुनयना । तस्या अतिरम्यां वीक्ष्य गतिं निरुपमितिमतिशयमधिगतवतीं
 हीतः सपदि त्वं हंसपदात्पदमपि चलसि न खलु नियतमदः” २७१ ॐ नजज्या नीगौ चपलम् ॥ नजजया नगणचतुष्टयं गुरुश्च । यथा
 “कचिदपि चूतलतामुपभुङ्क्ते कचिदपि विषति विचकिललतां कचिदपि चुम्बति माधविकां च कचिदपि परिसरति च लवलीम् । बहुविध-
 पुष्पसमृद्धिनिधाने विलसति नवतरमपुसमये चपलभुजङ्गविलासमज्जं कलयति मधुकर इह मुदितः” २७२ ॐ उत्कृतौ मौ तो
 निरसलगा भुजङ्गव्रिजृम्भितं जटैः ॥ ममता नगणत्रयं रसलगाः । जटैरिति अष्टाभिरेकादशभिश्च यतिः । यथा “कापि स्वैरं
 क्रूरक्रीडन्महिषश्रमचकितवरकुरङ्गकुलं कचिकापि क्रीडाव्यग्रक्रोडे कचिदपि मदजडविहरन्मतङ्गजसङ्कुलम् । सिंहस्वेदारौद्रं कापि
 कचिदपि विपविषममहाभुजङ्गविजृम्भितं श्रीचौलुक्यक्षोणीनाथ स्फुटमजनि भवदरिमहीभुजामधुना पुरम्” २७३ ॐ मनूसगगा
 अपचाहो झञ्चैः ॥ मो नगणपङ्कं सगगाश्च । झञ्चचरिति नवभिः पङ्क्तिः पङ्क्तिश्च यतिः । यथा “यः श्लाघ्यः प्रतिदिनमपि मदनदहन
 गरुडगमन चतुरास्यायैर्गंथो यः सुरपतिपरिपदि च किमपि मुदितविबुधरमणीवृन्दैः । चौलुक्यान्वयजलनिधिहिमकर कियदिह तव
 नृपवर तस्यैतद्यत्सर्वं कृतमरिबलमपरयमपभटमपगजमपवाहं च” २७४ ॐ भो नौ स्सो निलगा आपीडो द्वैः ॥ भननसमा नगणत्रयं
 लघुगुरु च । द्वैरिति चतुर्दशभिर्यतिः । यथा “पश्य विविधवरविटपिनिकुञ्जश्यामीकृतविपुलतरकटकभूराश्रमशतलसदिभरिमैत्री-

यतिनि तनुपे । अत्र भदन निजसदनमपसरणमुपरचय पिकतरुणरणकमुपजनयसि न हि प्रकटयसि मधुसमय किमिति तव मदमु-
दितमपुकुलकलरणितमुखरललितलताम्” २८२ ॐ ३६ मातनीजभ्राः पिपीलिका जणैः ॥ मद्र्यं तगणो नगणचतुष्टयं जभराः ।
जणैरिति अष्टभिः पञ्चदशभिश्च यतिः । यथा “निष्प्रत्यूहं पुण्यां लक्ष्मीमविरतमभिलपसि यदि रमयितुं सुखं च यदीच्छसि स्थातुं
न्यायोन्मीलद्बुद्धे लघुभिरपि सह बहुभिरिह कुरु मा विरोधपदं तदा । विस्फूर्जैष्णूकारं क्रीडाकवलितसकलमृगकुलमजगरं भुजङ्गममुन्मदं
सह्यतं कृत्वा पश्येता ग्लपितवपुपमनवधिरचितरुजा अदन्ति पिपीलिकाः” २८३ ३६ ॐ एषैव नीपरतः पञ्चदशपञ्चदशलवृद्धा
क्रमेण करभ ॥ ३५ ॥ पणव ॥ ४० ॥ मालाः ॥ ४२ ॥ एषैव पिपीलिका । चतुर्भ्यो नगणेभ्यः परतः पञ्चभिर्दशभिः पञ्चदशभिश्च
लघुभिर्वृद्धाः शेषगणेषु तथैव स्थितेषु क्रमेण करभादयो भवन्ति । तेऽत्र पञ्चभिर्वृद्धा पिपीलिकाकरभः । यथा “निखं लक्ष्मच्छायाछन्नः
कलयतु कथमिव तव वदनरुचिममृतरुचिश्चिरं क्षयसंयुतः तुल्यं नाब्जं स्फूर्जद्बुलीविधुरितजननयनयुगमतिमृदुरकरचरणस्य निर्मलचारुणः ।
कण्ठस्थं दासी श्यामापरभृतयुवतिरपि मधुपरिचयकलविहतिर्निसर्गकलध्वनेः भ्रूवलीभङ्गे छेकाया हरिणनयनमचतुरमतिललिततनु करभोरु
ते सदशं दशः” २८४ ३६ दशभिर्वृद्धा पिपीलिकापणवः ॥ यथा “रुन्दोऽमन्दः कुन्दच्छायः शरदमलधनतुहिनविकचकुमुदवनहरहसितसितः
शशाङ्ककोज्ज्वलः तारः पारावारापारः स्थलजलगगनतलसकलभुवनपथधवलनपरिचितः प्रसाधितदिग्बुधः । लोकालोकच्छेदं गत्वा
दृढकठिनविकटदिगवधितदघटनविधवलनचलयितो विशुद्धयशश्रयः प्रोतुङ्गः श्वेतप्राकारो ध्वनितगुणपणव तव जयति नृपवर नवललित-
वसतेर्जगधितयश्रियः” २८५ ३६ पञ्चदशभिर्वृद्धा पिपीलिकामाला ॥ यथा “अरकुलाम्भोजाक्ष्यास्तस्याः कुसुमशरसुभग तव विरहद्व इह
हि जयिनि समुपवरणविपये वषधायि सखीजनैः, अङ्गे वासः कर्पूराम्भस्तिमितशुचि तुहिनकिरणकरपरिभवचतुरधवलमकुचतटयुगे
सुमौक्तिकदाम च । रम्भागुल्लं लीलागारं मलयजरसकलितवसुधामभिनवविकचकुमुदवनदलसमुदयैश्च तल्पककल्पना नव्या मौलौ मल्ली-
माला तदिदमखिलमपि दवहुतवहरुहपरिचितमहिम विरचयति मुहुः प्रदाहमहाज्वरम्” २८६ ३६ शेषजातिप्रकरणं ॥ अथ दण्डकाः ॥
“यत्किञ्चित् दृश्यते छन्दः पङ्क्तिशत्यक्षराधिकम् । शेषजात्यादिकं मुक्त्वा तत्सर्वं दण्डकं विदुः” ॥ तत्र नार्क्यं चण्डवृष्टिः ॥ ना इति
नगणद्वयं ऋ इति रगणसप्तकं च समाहारो बृद्धः । यथा “अभिनवतरुमंदोदामपायोदमाला प्रतिच्छादिते सर्वतो व्योमनि स्फुटितकुटज-
केतकीपांसुपुञ्जच्छटाच्छोडिताशेषदिश्यैन्द्रदिग्मारुते । मुदितनिखिलनीलकण्ठैः कृते क्रूरकेकारवव्याकुले ताण्डवाडम्बरे कथमिव चलितोऽसि
भोः पान्थ हित्वा प्रियां चण्डवृष्टिप्रपाताकुले वर्त्मनि” २८७ चण्डवृष्टिप्रपात इत्यर्थः ॥ यथोत्तरमेकैकरवृद्धा अर्णार्णवव्याल-

गान्तयुगान्तानिल इव विपुलप्राणे महामेघमाला महीपालधुर्य त्वयि प्रोजिहाने” २९९ एवमेकैकयगणवृद्ध्याऽन्यदप्युदाहार्याः । ॐ यथेष्टं रा मत्तमातङ्गः ॥ स्वेच्छया यत्र रगणाः प्रयुज्यन्ते स मत्तमातङ्गः । पुनर्यथेष्टग्रहणं लूगिभ्यामितेतस्य निवृत्त्यर्थं । यथा “पुष्प-चापस्य चापश्रियं विभ्रती भङ्गुरभ्रविलासैः स्मितस्मेरकस्तूरिका केलिपत्रावलीभङ्गिविभ्राजिगण्डस्थलेनेन्दुविम्बानुकारं सदा कुर्वती । चारु वक्रोक्तिगर्भैर्वचोभिर्विदग्धैरमन्दं च पीयूषनिष्पन्मनातन्वती मत्तमातङ्गलीलागतिः काञ्चनछेदगारी मुदं कस्य नाविष्करोति मिया” ३०० एवमेकैकयगणवृद्ध्याऽन्यदप्युदाहार्यम् । ॐ साः कुसुमास्तरणः ॥ यथेष्टं सगणा यत्र प्रयुज्यन्ते स कुसुमास्तरणः । यथा “सुभग त्वयि दूरमुपेयुषि सा न कदाचिदुपैति विलासगृहाभिमुखं विकचान्नवते न ददाति दशं शिशिरागरुचन्दनपङ्कमपा-कुरुते । नच हृष्यति चाटुकरीषु सखीष्वपि पङ्कपलाण्डुनिभं वहते वदनं कुसुमास्तरणानि पिनष्टितरां परिमुह्यति शीतलशीतमयूख-कैः” ३०१ एवमेकैकयगणवृद्ध्याऽन्यदप्युदाहार्यम् । ॐ याः सिंहविक्रीडः ॥ यत्र यथेष्टं सगणाः प्रयुज्यन्ते स सिंहविक्रीडः । यथा “कचित्पङ्कशङ्काभ्रमत्कोलदंष्ट्रासमुल्लेखनिपिष्टवेदमान्तकाचावनीकं कचिन्नालिकेरीफलास्फालनव्यग्रशास्त्रामृगश्रेणिपर्याकुलोद्यानभागम् । कचित्तप्तमज्जन्महासैरिभोदामशृङ्गाप्रघातोच्छलदीर्घिकावारिसान्द्रं कचिर्त्तिसहविक्रीडवृत्कारघोरं चुलुकथेन्द्र जज्ञे पुरं त्वद्रिपूनामि-दानीम्” ३०२ एवमेकैकयगणवृद्ध्याऽन्यदप्युदाहार्यम् । ॐ लगावनङ्गशेखरः ॥ यत्र यथेष्टं निरन्तरौ लघुगुरु प्रयुज्येते सोऽनङ्गशेखरः । यथा “विशालभाललोलपूर्णमानकजलोज्ज्वलालकद्विरेफमालिकोपशोभिते विबुद्धहावमुग्धचारुपद्मलालसभ्रमत्सुतारदीर्घनेत्रपत्रसुन्दरे । भ्रमन्दकुन्दकुङ्कुलाग्रकोमलोल्लसद्द्युतीदशुद्धदन्तपङ्क्तिः केसरालये प्रियामुखान्बुजेऽधरं चिराय मध्विवापिबन्ननारतं भवेदनङ्गशेखरः” ३०३ एवं लघुगुरुवृद्ध्याऽन्यदप्युदाहार्यम् । ॐ ग्लानशोकपुष्पमञ्जरी ॥ यत्र यथेष्टं निरन्तरौ गुरुलघू प्रयुज्येते सोऽशोकपुष्पम-ञ्जरीनामा दण्डकः यथा “अस्त्रमाश्रितस्तुपारभारपातदग्धसर्वपुष्पजातिसञ्जयो हिमर्तुरथ सर्वतो वसन्तनामधेय एष जूम्भति प्रियः सखा तवेह देव पुष्पचाप । विष्टपत्रवीपराजयेच्छया गृहान नूतनाम् शिलीमुखानलखण्डितैकवीर चारुवृत्कोरकानशोकपुष्पमञ्जरीर्नवाः स्मितानि केसरानि पाटलाश्च” ३०४ एवं गुरुलघुवृद्ध्याऽन्यदप्युदाहार्यम् । ॐ तागौ कामवाणः ॥ यत्र यथेष्टं तगणा भन्ते गुरुद्वयं च प्रयुज्यते स कामवाणः । यथा “त्वद्विप्रयोगे नवे बालिकाया मनोभूशरकेशशान्त्यै प्रयत्नात्सखीभिः समन्तात्पाथोजिनीपल्लवैः कल्पितं चारुतल्पं समासूत्रिता नूतनैर्हार्यटिर्मृणालैः । रम्भादलैः कोमलैर्निर्मितं तालवृन्तं कृतश्रान्दनेन द्रवेणाङ्गरागः किलास्त्रालीप्र-व्यथां प्रत्युतैतद्वितन्वत्समग्रं कठोराशयाऽशिक्षितात् कामवाणत्वमुग्रम्” ३०५ एवमेकैकयगणवृद्ध्याऽन्यदप्युदाहार्यम् । ॐ भागौ भुजङ्ग-

विलासः ॥ यत्र यथेष्टं भगणाः प्रयुज्यन्तेऽन्ते च गुरुद्वयं स भुजङ्गविलासः । यथा “पीनघनोन्नतवृत्तविशालतरस्तनमण्डलगाढनिपीड-
नकण्टकिताङ्गः कोमलपद्ममृणाललताद्वेष्टितकण्ठतटः परिचुम्बनविभ्रमपात्रम् । वासगृहे बहलोचलितागरुधूमलतानिचिते शयने
मृदुनि क्षणदायां यो दयितां रमयत्यतिसम्भ्रममानशुभं स भुजङ्गविलासपुरामिह धत्ते” ३०६ एवमेकैकभगणवृत्त्याऽन्यदप्युदाहार्यम् ।
* नाभ्यां पञ्चमात्रैरुत्कलिका ॥ द्वाभ्यां नगणाभ्यां परैर्यथेष्टं पञ्चमात्रैर्गणैरुत्कलिकानाम् । यथा “सितवकुलशिरीषकङ्केलिक-
कोलनव्यप्रसूनावलीपरिमलविलोलरोलम्बलीलाकुलीकृताखिलचारुलीलावने । मृदुमलयसमीरशैलपशिक्षाक्रमानुगुणविविधाङ्गहारप्रयोग-
प्रपञ्चप्रवल्गलतानसंकीरम्यरङ्गावनिः । अभिनवसहकारकोरकास्वादमाद्यत्पिकयुवतिपञ्चमोच्चारमप्राससाधितविषममानिनीमानदुर्गः सम-
न्तादयं कमिव सपदि सन्ततोत्कलिकमिह न विधत्ते जनं हेलया निर्जिताशेषलोकस्य देवस्य कामस्य निर्व्याजबन्धुर्मधुः” ३०७
एवमेकैकपञ्चमात्रवृत्त्याऽन्यदप्युदाहार्यम् । दण्डकप्रकरणम् । * इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां खोपश्चच्छन्दोऽनुशास-
नवृत्तौ समवृत्तव्यावर्णनो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

इदानीमर्द्धसमवृत्तव्यावर्णनार्थमुपक्रम्यते । * ओजयुजोः ॥ अधिकारोऽयमाविषमवृत्तेभ्य उपतिष्ठते । तत्रौजं विषमं युक्समं लोक-
सिद्धं । तत्र * सिल्गा नभम्रा हरिणधुता ॥ पाद इति चानुवर्तते । ओजपादयोः सगणत्रयं लघुगुरु च युक्पादयोर्नभमरा यत्र
वृत्ते सा हरिणधुता । यथा “नृप शैलशिलाशयनासनाकन्दफलाहरणाः सदा । निवसन्ति वने भवतो रिपोस्तरुनिकुञ्जगता हरिणधुताः”
१ प्राच्यवृत्तिरियम् । * सिल्गा भिगगा उपचित्रम् ॥ ओजपादयोः सगणत्रयं लघुगुरु च युजोर्भगणत्रयं गुरुद्वयं च । यथा “अयमत्र
नृपः सचिवस्त्वसावेष कुमार इतः प्रतिहारः । उपचित्रमिति त्वदरेर्गृहे वक्ति मिथः किल पान्थसमूहः” * लोनें वेगवती ॥
उपचित्रमेव लघुना रहितं वेगवती । ओजे सिगौ युजि भिगगा इत्यर्थः । यथा “नृपते तव कार्मुकवंशाक्षिप्पतिता शितसायकमाला ।
क्षितिभृच्छिरसि प्लवमाना वेगवती वत नूतनरेखा” २ आपातलिकेयम् । * भिगगा नजज्या द्रुतमध्या ॥ ओजे भगणत्रयं गुरुद्वयं
च युजि नजजयाः । यथा “वीरजिनेन्द्र भवत्पदपद्मं भ्रमर इव द्रुतमध्यगमयः । मुक्तिवधूपरिरम्भणसौख्यं करतलगामि कृतं खलु
तेन” ३ उपचित्रा । आपातलिकापरान्तिकेयम् । * तज्जगा मस्जगगा भद्रविराट् ॥ ओजे तज्रगाः युजि मसजगगाः । यथा
“पश्येद्भगवन् पदारविन्दद्रव्णम् भक्ति एकदापि यस्ते । विभ्रज्ज्वनाधिपत्यमेकं भद्रं भद्रविराट् भजेत सोऽपि” ४ औपच्छन्दसिक-
मिदम् । * सजसगा भर्नगगाः केतुमती ॥ ओजे सजसगाः । युजि भरनगगाः । यथा “प्रसरद्रजःस्थगितसूर्या केतुमतीमुदीक्ष्य

भजनसाष्टैर्मानिनीः ॥ ओजे भरनजनलगाः । जैरिति दशभिर्यतिः । युजि नजभजनसाः । टेरिलेकादशभिर्यतिः । यथा “मानभृता-
मिदं तृणमिव जीवितमिति न किं कलयसि शारिस् रोहिणि न यत् त्वमपि निजपतिम् । दक्षसुते कलङ्कय पितृगोत्रमलमधुना चिरमथ
मानिनीजनवधानुमतिघटनया” १७ ॥ रो जलगाः कामिनी ॥ ओजे रगणः । युजि जरलगाः । यथा “निर्हृतिं, विधेहि हस्तगा-
मिनीं । सर्वथा, जहीहि हन्त कामिनीम्” १८ ॥ रो जजगा शिखी ॥ ओजे रगणः । युजि जरजराः । यथा “योपितो, वियोगदुःख-
खिद्यमानमानसाः । दन्दहृत्कटुस्वनैर्निहन्ति निश्चितं शिखी” १९ ॥ रो जजगा जगौ नितम्बिनी ॥ ओजे रगणः । युजि जरजर-
जगाः । यथा “सर्वथा, विरिञ्चशङ्करामराधिराजकेशवर्षयः । भेजिरे, यदुत्पथं चिराय तत्र कारणं नितम्बिनी” २० ॥ रस्त्रिजौ लगौ
वारुणी ॥ ओजे रगणः । युजि त्रीन् वारान् त्रीं जरजरजरलगाः । यथा “उत्तमं, घनाविनश्वरप्रमोदकारणं कृतिन्यदीहसे सुखम् ।
निर्मलं, तदा शमाभृतं पिबानिशं सुदारुणं विमुञ्च वारुणीम्” २१ ॥ रश्चतुर्जौ वतंसिनी ॥ ओजे रगणः । युजि चतुरो वारान्
त्रीं जरजरजरजराः । यथा “शोभते, धनुर्लतेव पुष्पधन्वनः शिरीषकोमलाङ्गिका सरोजलोचना । बालिका, जपासहोदराधरा मधूकका-
न्तिमल्यशोकपल्लवावतंसिनी” २२ ॥ कामिन्याद्या व्यत्यये वानरीशिखण्डिसारस्वपराहंस्यः ॥ कामिनीशिखिनितम्बिनी
वारुणीवतंसिन्य ओजयुक्पादयोर्व्यत्यये यथासंख्यं वानरीशिखण्डिसारस्वपराहंसीसंज्ञाः । कामिनीव्यत्यये वानरी । यथा “नियम्य
गाढसन्ततैः, सद्गुणैः । सखे स्थिरां कुरु धियं, वानरीम्” २३ ॥ शिखिव्यत्यये शिखण्डी । यथा “तपात्यये घनध्वनन् मृदङ्गके, कुर्वते ।
अखण्डपद्मगीतयः शिखण्डिनस्त्राण्डवम्” २४ ॥ नितम्बिनीव्यत्यये सारसी । यथा “त्वमल्लोचने शरस्वदीयमेतदाननं, चन्द्रमाः ।
क्षणक्षणाथितस्वनापि मेखला विभाति ते, सारसी” २५ ॥ वारुणीव्यत्यये अपरा यथा “जिन त्वदीयशासनादते विवेकदीपको भवत्ययं
न कश्चित् । तमश्छिदाक्षमं हि तेज एकमूर्जितं प्रसूत इन्द्रदिक् नापरा” २६ ॥ वतंसिनीव्यत्यये हंसी । यथा “त्वदारवे कृतस्पृहाऽथु
विस्मृतस्वनिस्वना वकी जगाम, साधुना । मूकतां सरो विकस्वराभुजाकरं प्रियप्रणीतचाटुका तदेहि सोत्सवं, हंसिके” २७
॥ स्लगा सिल्गा इला ॥ ओजे सलगाः । युजि सत्रयं लघुगुरु च । यथा “करटिचवन्मदपङ्किलधूलिचितालिताम् । रणितच्छलात्तव
गायति नूनमिला बलम्” २८ ॥ स्लगाः स्मृग्गाङ्गमुखी ॥ ओजे सलगाः । युजि सगणाष्टकम् । यथा “चिरहे नवे, भवतः सुभगो-
द्धतबाष्पतुषारकणप्रकरो ग्लपयत्यनिशम् । कुमुदस्मितामरविन्दकरां विकचोत्पलचारुदशं परिपूर्णमृगाङ्गमुखीम्” २९ ॥ न्ललगा न्लगौ
शिखा ॥ ओजे नगणनचकं लघुगुरु च । युजि नगणदशकं गुरुश्च । यथा “प्रसृमरमरिनरपतिवलिमिरनिकरमतनुमपि गुरुगिरिगुहा-

तरुगहनविकटकुहरशरणमिममखिलमिह समरसमयदिनमुखे । परममहिमनि शशधरकुलगगनदिनकरपरपटिमशुपः किरणततय इव
विदधति चिरतरमवनिपतितिलक तव वरविशिखाः ॥ व्यत्यये खञ्जा ॥ ओजयुक्पादयोर्व्यत्यये शिलैव खञ्जा । तत्रोजयोऽंश-
लघवो गुरुश्च । युक्पादयोरष्टाविंशतिलघवो गुरुश्च । यथा “प्रमुदितसमदपरभृतकलरणितमधिकलशशधरकिरणविततयो, विकसितसर-
सिरुहविपिनमलिकुलविरुतमुखरितकुसुमितलताः । कुरुवकचकुलविचकिललसदविरलपरिमलसुरभिमलयपवनो, विरहविधुरयुवति-
हृदयतपनमिदमखिलमपि नवमधुसमये” ३१ खञ्जेतिशब्दस्य छन्दसि प्रवेशयितुमशक्यत्वान्नाम नोक्तम् । शिखाखञ्जयोः प्रकारान्तर-
माह । ॥ अर्द्धयोर्वा ॥ नल्लगा नल्लगौ चेत्योजयुक्पादयोर्व्यत्यये लक्षणमुक्तं तत्पूर्वापरार्द्धयोश्चेद्भवति तदापि शिखा । एवं पूर्वापरार्द्ध-
योर्व्यत्यये खञ्जापि । अर्द्धयोरित्यभिधानादोजयुजोरिति निवृत्तम् । तत्र शिखा यथा “सुभग तव नवविरह इह महति विलसति
चकितहरिणशिखुदशः । अमृतरुचिरुचिरजनि विषममलकमलदलततिरपि दवदहनशिखा” ३२ खञ्जा यथा “अभिनवविकसितकुरुवक-
विचकिलवकुलपरिमलमधुसमये । त्वमिह कथमिव पथिक हतक गतकरुण परिहरसि निजमृगदशम्” ३३ अनयोर्विषमवृत्तत्वेऽप्यर्द्ध-
सममध्ये लाघवार्थं पाठः ॥ नल्लगावतिरुचिरा द्वयोः ॥ अर्द्धयोर्नगणनवकं गुरुश्च । यथा “घनपरिमलमिलदलिकुलमुखरितमखिल-
कमलकुवलयवनः । जनयति मनसि निरवधि मुदमविरतमिह मम मधुरतिरुचिरे” ३४ ॥ नल्लगाश्च ॥ द्वयोरर्द्धयोर्व्यत्यासंख्यं नल्लगौ
नल्लगाश्च यत्र भवन्ति साप्यतिरुचिरा यथा “रतिकरमलयमरुति शुचिशशिभृति हतहिममहसि मधुसमये । परिहरसि पथिक हतक
कथमतिरुचिर युवतिमतिहि चपलतया” ३५ द्वे अप्येते चूलिके इत्यहीन्द्रः । अर्द्धसमप्रकरणम् ।

अथ विषमवृत्तान्युच्यन्ते । ॥ अनुष्टुभि नाद्यात्सौ तुर्याद्यो वक्रम् । अनुष्टुभ्यष्टाक्षरायां जातौ पादस्याद्यात्प्रथमादक्षरा-
त्परो सौ सगणनगणौ न भवतोऽन्ये तु पङ्कणा यथेष्टं भवन्ति चतुर्थादक्षरात्परतश्च यगणौ भवति तद्वृत्तं वक्रनाम यथा “तस्याश्चस्त-
कुरङ्गाक्ष्या वक्रेण त्वं पराभूतः । हिमांशो क्षीयसे युक्तं लज्जसे तु न किं वृद्ध्या” १ एवमन्यदप्युदाहार्यम् । अत्र प्रथमपादस्य प्रथमस्थाने
ग्लाविति द्वौ विकल्पौ । द्वितीये खवर्जनात् शेषगणेः पद । तृतीये य एकएव । चतुर्थे ग्लाविति द्वौ । अन्योन्याभ्यासे चतुर्विंशतिः ।
प्रतिपादं चतुर्विंशतेर्भावादन्वोन्याभ्यासे जातास्त्रिंशो लक्षा एकत्रिंशत्सहस्राः सप्तशतानि पदसप्तत्यधिकानि । एवमियमेव संख्या
प्रत्येकं विपुलाभेदेवपि ज्ञेया । ॥ तद्युजोर्जः पथ्या ॥ तद्वक्रं युजोः पादयोस्तुर्यादक्षरात्परो जगणश्चेद्भवति तदा पथ्या । यथा
“आलानितगजस्कन्धघृष्टाः पथ्यायतदुमाः । अद्यापि कथयन्त्येते राजेन्द्र तव दिग्जयम्” २ ॥ ओजे विपरीतादिः ॥ ओजयोः

पादयोस्तुर्वादक्षरात्परो जगणश्चेद्विपरीतादिः पथ्या युक्पादयोर्य एवावतिष्ठते यथा “विपरीतानि रे शत करिष्यसि किय-
न्यत्साव । दुक्लं प्रच्छदीकृतं तस्या धत्से ममाग्रे यत्” ३ ॥ नश्चपला ॥ ओजयोः पादयोस्तुर्वादक्षरात्परो नग-
णश्चेनपला । यथा “वीक्षितोऽप्येष तिलकश्चपलाक्षि त्वया सद्यः । दधाति नव्यमुकुलै रोमाञ्जकन्चुकं मन्ये” ४ ॥ युजोः
पङ्क्त्यो लो विपुला ॥ युक्पादयोः पङ्क्तयः परो लघुश्चेद्विपुला । नचेयं पथ्यया गतार्था । विपुलावर्गस्येदानीमारभ्य-
माणत्वात्तां विना तस्यानुपपत्तेः । युक्पादयोः सप्तमेन लघुनाऽवश्यमेव भवितव्यम्, विपमपादयोस्तु नादिभिर्यगणस्यापवादं
वक्ष्यति । पथ्यायां तु यगण एवावतिष्ठते । ॥ सैतवस्य चतुर्षु ॥ सैतवस्याचार्यस्य मते चतुर्षु पादेषु पङ्क्तयः परो लो भवति यथा
“विपुलेऽप्यम्बुधौ कृतं वर्त्म रामेण सैतवम् । चित्रमेतदिहाथवा किमसाध्यं महात्मनाम्” ५ ॥ नुर्याञ्जतभ्रम्सास्तद्विपुला ॥ ओजे
विपरीतादिरित्यत ओज इत्यनुवर्त्तते । ओजयोः पादयोस्तुर्वादक्षरात्परं यगणं बाधित्वा नतभरमसाश्चेद्ववन्ति तदा तद्विपुला । नविपुला
तविपुला भविपुला रविपुला मविपुला सविपुला चेति । युजोः पङ्क्त्यो ल इति तु स्थितमेव । नविपुला यथा “पश्यन्ति देवचरणद्वयं ये
तव भक्तिः । तेषां भवन्ति विपुलाः सद्यः कल्याणसम्पदः” ६ ओजे इति जातिपक्षे द्वयोरपि पादयोर्ग्रहणम् । न्यक्तिपक्षे पुनरेकस्य
प्रथमस्य तृतीयस्य वा । तथा च महाकवीनां प्रयोगः “अनाकृष्टस्य विपयैर्विद्यानां पारदशनः । तस्य धर्मरतेरासीद्बुद्धवं जरसा विना”
७ तथा “तव मन्त्रकृतो मन्त्रेदूरात्संशमितारिभिः । प्रत्यादिश्यन्त इव मे दृष्टक्षयभिदः शराः” ८ तविपुला जातिपक्षे यथा “पादेन
हता येन सा जातीलुब्धेन भक्षिका । अलेस्तस्य दैवादहो बदर्पणि सुदुर्लभा” ९ व्यक्तिपक्षे “वन्दे कविं श्रीभारविं लोकसन्तमस-
च्छिदम् । दिवा दीपा इवामाग्नित यस्याग्रे कवयोऽपरे” १० तथा “लोकवत्प्रतिपत्तन्यो लौकिकोऽर्थः परीक्षकैः । लोकव्यवहारं प्रति
सदृशौ बालपण्डितौ” ११ । जातिपक्षे भविपुला यथा “इयं सखे चन्द्रमुखी स्मितज्योत्स्नावभासिनी । इन्दीवराक्षी हृदयं दन्दहीति
तथापि मे” १२ व्यक्तिपक्षे यथा “यस्य प्रभावाद्भुवनं शाश्वते पथि तिष्ठति । देवः स जयति श्रीमान् दण्डधारो महीपतिः” १३
तथा “मुक्तशेषविरोधेन कुलिशव्रणलक्ष्मणा । उपस्थितं प्राञ्जलिना विनीतेन गरुडता” १४ जातिपक्षे रविपुला यथा “वभूभिः
पीनस्तानीभिस्तुलीभिः कुङ्कुमेन च । कालागरुधूपधूमैर्हंसन्ते जयति स्मरः” १५ व्यक्तिपक्षे यथा “महाकविं कालिदासं वन्दे वाग्दे-
वतागुरुम् । यज्ज्ञाने विश्वमाभाति दर्पणप्रतिबिम्बवत्” १६ तथा “कामिनीभिः सुखं सङ्गः क्रियते पण्डितैरपि । यदि न स्याद्धारिणी-
चीचञ्चलं हन्त जीवितम्” १७ जातिपक्षे मविपुला यथा “सर्वातिरिक्तं लावण्यं बिभ्रती चारुविभ्रमा । स्त्रीलोकसृष्टिः सा नूनं

धेति तन्मध्यापूर्वाचार्यानुरोधेन भेदत्रयस्य नामान्युच्यन्ते । ॐ स आद्यस्य द्वितीयादिना व्यत्यये कलिकालवलयमृतधाराः ॥
 स आपीड आद्यस्य पादस्य द्वितीयतृतीयतुयैः पादैर्विपर्यासे यथासंख्यं कलिकादयो भवन्ति । तत्राद्यस्य द्वितीयेन व्यत्यये कलिका
 यथा “करकलितनिशितकरवालः, सुचिरमवनिपालः । प्रथुमदरिपुनृपतिवलयदलनकालः, त्वमिह जय निजविलसितपरिदलितकलि-
 कालः” । २८ मञ्जरीति पिङ्गलः । आद्यस्य तृतीयेन व्यत्यये लवली यथा “त्वयि जलधिमनुवलति नृपमुखवासः, समजनि निखिल-
 दिगबलानाम् । सुरभिबहुरजोभिः, तरलतुरगनिकरसुरमृदितमृदुलवलीनाम्” २९ आद्यस्य तुयैण व्यत्ययेऽमृतधारा यथा “प्रणय-
 वति सखि समुपहसितमनसि शय्यरूपे, प्रणयमनुसर क इव मानः । खवति वचनमपि मधुरमिह यदस्य, सततममृतधाराम्” ३०
 पिङ्गलस्तु पदचतुर्भूमेदानेतानाह । यथा “जनयति महतीं प्रीतिं हृदये, कामिनां चूतमञ्जरी । मिलदलिचक्रचक्षुपरिचुम्बितकेसरा,
 कोमलमलयवातपरिनिर्जिततरुशिखरस्थिता” ३१ । विरहविभुरङ्गकान्ताकपोलवदातम्, परिणतिदरपीतपाण्डुच्छवि लवलीफलं
 निदाघे । जयति हिमशीतलं, पाण्डवस्वादु तृष्णाहरं सुन्दरम्” ३२ यदि वान्छसि कर्णरसायनं सततममृतधाराभिः, यदि हृदि वा
 परमानन्दरसम् । भ्रातः शृणु धरणीधरवाणीममृतमयीं, तत्काव्यगुणभूषणमिति” ३३ पदचतुर्भूमेप्रकरणं सप्तभिः । ॐ स्जस्ला
 न्सज्गा भ्रजल्गा स्जसज्गाः पादेषूद्गता ॥ यस्य प्रथमे पादे सजसलाः । द्वितीये पादे नसजगाः । तृतीये पादे भनजल्गाः ।
 चतुर्थे पादे सजसजगास्तदुत्तमुद्गता । यथा “वत चन्द्रिका जलमशेषमुपरमयितुं चकोरकाः । शक्यमिह न खलु तत्परितः, पिवतोद्गतां
 सपदि चन्द्रलेखिकाम्” ३४ ॐ नभगास्तृतीये सौरभकम् । उद्गतैव तृतीये पादे रनभगाश्चेत्सौरभकम् । तृतीय इति वचनादु-
 द्गताया एवान्ये त्रयः पादाः गृह्यन्ते । यथा “अतिरेकवान्किल गुणोऽपि कलयति कदापि दोषताम् । सप्तपर्णविटपी लसन् (विरुधां) मदसौ-
 रभाह्नगजैर्विदलयते” ३५ ॐ नौ सौ ललितम् ॥ उद्गतैव तृतीये पादे ननससाश्चेत्ललितम् । पादत्रयं पूर्ववत्तदेव यथा “सदल-
 कृतैर्गुणगणेन, विविधरसभावभङ्गिभिः । सुललितपदरचनाभिरहो, ललनेव का न कविता मनोरमा” ३६ उद्गताप्रकरणं त्रिभिः ।
 ॐ म्सज्जभगगाः स्त्रजर्गाः नासौ निज्याः पादेषूपस्थितप्रचुपितम् । प्रथमे पादे मसजभगगाः । द्वितीये पादे सनजर्गाः
 तृतीये ननसाश्चतुर्थे नगणत्रयं जयौ च यत्र भवन्ति तदुपस्थितप्रचुपितं वृत्तम् । यथा “राजन्यैः समरे मदादुपस्थितपूर्वम् द्विरदप्रचु-
 पितयायिभिर्विपक्षैः । तव धनुरुहनिनदाद् द्रुतगतिमृगवदपसरति त एते” ३७ ॐ नौ स्नौ न्सौ तृतीये वर्द्धमानम् ॥ उपस्थित-
 प्रचुपितमेव तृतीये पादे ननसननसाश्चेद्बर्द्धमानम् । तृतीय इति वचनादन्यत्पादत्रयं तदवस्थमेव । यथा “दिग्यात्रासमयेऽथ जैत्रतूर्धनि-

नादैर्वियति प्रतिरक्षितेन वर्द्धमानैः । भयतरलितगमनान् दिनकररथगुरगान् कथमपि नृवर नियमयत्यरुणोऽयम्” ३८ ॥ तज्जाः शुद्ध-
विराडृषभम् ॥ उपस्थितमेव तृतीये पादे तज्जराश्चेत्ता शुद्धविराडृषभम् । अन्यत्पादत्रयं तदवस्थमेव । यथा “लावण्यामृतपूरधारिणीह
विशालरमणोज्ञतपुलिनस्थलीमनोज्ञा । सा शुद्धविराण्मुल्लाभ्रुजा, सरिदिव रमयति हृदयानि नराणाम्” ३९ उपस्थितप्रचुपितप्रकरणं
त्रिभिः ॥ ३ पूर्वे अर्द्धे मुंगौ परे नल्ललाः सौम्या । पूर्वाद्धे पञ्च मगणा गुरुश्च । पौडश गुरव इत्यर्थः । उत्तरार्द्धे दश नगणा लह्वं
च द्वात्रिंशल्लघव इत्यर्थः यत्र तच्छन्दः सौम्या । यथा “सौम्यैतस्याः किं बालाया नो जानीषे कष्टावस्थाम् । धरणितलविलुठनमलि-
नितकुचकलशमनुभवति तव विरहमिह किल” ४० ॥ व्यत्यये ज्योतिः ॥ यत्र पूर्वाद्धे द्वात्रिंशल्लघव उत्तरार्द्धे पौडश गुरवस्त-
च्छन्दो ज्योतिः । यथा “परिहर बत परिचयमपि युवतिषु किमिति नहि विस्मजसि विषयसुखमिह । ज्योतीरूपं निष्कर्माणं कृत्वात्मानं
मुक्तिं यायाः” ४१ एते द्वे अप्यनरुकीडेति जयदेवः । शिखेत्यहीन्द्रः । विषमवृत्तप्रकरणम् ॥

अथ मात्राछन्दांसि । ॐ ओजे षण्मात्रा लंगन्ता युज्यष्टौ न युजि षट् सतन्तं ला न समः परेण गो वैतालीयम् ॥ ओजपादयोः षण्मात्रा लंगन्ताः रगणलघुगुर्ववसानाः । युक्पादयोरष्टौ मात्रा लंगन्ता एव यत्र तद्वैतालीयं नाम छन्दः । अपवादमाह । न युजोः पादयोः षट् लघवो निरन्तरा भवन्ति । न च समो लः सर्वपादेषु परेण सह गुरुर्भवति । यथा “अधुना भवदीय वैरिणामटवीको-
टरचारिणां नृप । प्रतिभाति तृपान्धचेतसां वैतालीयरसः सुधोपमः” १ अत्रौजपादेऽष्टौ विकल्पाः । ऽऽऽ । ॥ऽऽ । ॥ऽऽ । ॥ऽऽ ।
ऽऽ ॥ ॥ऽऽ ॥ । ऽऽ ॥ ॥ ॥ ॥ । युक्पादे त्रयोदश । ऽऽऽऽऽ । ॥ऽऽऽऽ । ऽ ॥ ऽऽ । ॥ ॥ऽऽ । ऽऽऽऽ । ऽऽ ॥ ऽ । ॥ऽऽ ।
ऽ ॥ ॥ऽ । ऽऽऽऽ ॥ ॥ ॥ऽऽ ॥ । ऽ ॥ऽऽ ॥ ॥ ॥ऽ ॥ । ऽऽ ॥ ॥ ॥ऽ ॥ ॥ । अष्टभिन्नयोदशगुणिताश्रतुरुत्तरं शतं वैता-
लीयपूर्वाद्धे भेदा भवन्ति । उत्तराद्धेऽपि तावन्त एव । अन्योन्यताडनायां जातानि दश सहस्राण्यष्टौ शतानि षोडशाधिकानि ॥ र्यान्ता
ओपच्छन्दसकम् ॥ ओजे षण्मात्रा युज्यष्टौ र्यान्ता रगणयगणान्ताश्चेद्भवन्ति शेषं तु सर्वं वैतालीयसमं तदा ओपच्छन्दसकं नाम-
छन्दः यथा “कीर्तिस्तव बहूभा त्रिलोकीमखिलां पर्यटतीति यत्प्रबुद्धाः । कवयः कवयन्ति सत्यमेतन्नौपच्छन्दसका भवन्ति सन्तः”
२ ॐ भगगान्ता आपातलिका ॥ ओजे षण्मात्रा युज्यष्टौ भगणगुरुद्वयान्ताश्चेद्भवन्ति शेषं वैतालीयसमं तदा आपातलिका-
नामछन्दः । यथा “आपातलिका बत संपरक्षणिक् प्राणितमप्यसुभाजाम् । इति मत्वा निश्चयपूर्वं, शाश्वतिकार्थं यत्समुपाकृतम् ।
आपातलिकाऽस्थिरा” ३ ॐ युजि तिसृभ्यो गः प्राच्यवृत्तिः । युक्पादयोस्तिसृभ्यो मात्राभ्यः परो गुरुश्चेत्तदा प्राच्यवृत्तिश्छन्दः ।

ओजयोस्तु पूर्ववत् । सा च वैतालीयौपच्छन्दसकापातलिकोपाधिभेदाग्नेधा । तत्र वैतालीयप्राच्यवृत्तिर्यथा “भुवने दधदेकवीरतां, त्यागधम्मंकरुणापराक्रमैः । नृपसिंह पटचरौ निजप्राच्यवृत्तिमकरोः पुनर्नवाम्” ४ ओपच्छन्दसकप्राच्यवृत्तिर्यथा “उदयाचलवप्रभाग-
वल्गरसस्रसिस्तुरगाक्षिताडनोत्था । नवपल्लवपाटला पुरस्ताद्वातुभूषिपटलीव भाति सन्ध्या” ५ आपातलिकाप्राच्यवृत्तिर्यथा “अलि-
मलिने व्योम्नि पतन्तो, रश्मयोऽभिनवशीतमरीचैः । दधति तुलामन्तरुदन्वत्सान्द्रविद्रुमलताविपिनानाम्” ६ अत्र चत्वारो विकल्पा-
यथा “ | ५ । ५ । ५ । ॥ । ५ । ५ । ५ । ५ ॥ । ॥ । ५ ॥ । | ते चौजपादविकल्पैरष्टभिराहता द्वात्रिंशत्पूर्वाद्धैविकल्पाः । उत्तरा-
र्द्धेऽपि तावन्तोऽन्योऽन्यताडनायां दश शतानि चतुर्विंशत्यधिकानि । इयमुपपातलिकेत्येके ७ अयुज्याद्यलाद् उदीच्यवृत्तिः ॥
अयुक्पादयोराद्यल्लघोः परो गुरुश्चेत्तदा उदीच्यवृत्तिः । युजोस्तु पूर्ववत् । एपापि पूर्ववन्निर्या । तत्र वैतालीयोदीच्यवृत्तिः यथा
“विवस्वतोदीच्यवृत्तिना मरुता दक्षिणवृत्तिना तथा । जनोऽयमिह जायते मधौ युगपत्तापतुपारभाजनम्” ७ ओपच्छन्दसकोदीच्य-
वृत्तिर्यथा “भवद्गुणश्रुतेरमर्षादशनैरोष्टमस्रण्डयन्नृपा ये । महीश युधि चेदचिह्नमेते विदधत्यङ्गुलिखण्डनं त्वदग्ने” ८ आपातलिको-
दीच्यवृत्तिर्यथा “विनम्रसुररसकिरीटरश्मिविमिश्रितपादनखांशुः । अगाधकरुणारससिन्धुः, पातु स वश्वरमो जिननाथः” ९ । अस्या अपि
विकल्पौ द्वौ | ५ । ५ । ५ । ॥ । युक्पादविकल्पैस्त्रयोदशभिराहतौ पञ्चशतिः पूर्वाद्धैभेदा । अपरार्द्धेऽपि तावन्तोऽन्योऽन्यताडनायां
जातानि पदशतानि पदसप्तत्यधिकानि ७ ते मिश्रे प्रवृत्तकम् ॥ ते प्राच्यवृत्त्युदीच्यवृत्ती मिश्रे सङ्कीर्णे प्रवृत्तकम् । युक्पादे
मात्रात्रयात् गुरुरयुक्पादे आद्यलाद्गुरुरित्यर्थः । इदमपि वैतालीयादिभेदाग्नेधा । तत्र वैतालीयप्रवृत्तकं यथा “प्रवृत्तकरिविद्रवं रथ-
अष्टनष्टमुभटं विवाजि च । द्विपां बलमजायत त्वयि इमापते क्षणं अधिज्यधन्वनि” १० ओपच्छन्दसकप्रवृत्तकं यथा “पुरो दिनपते-
रमुष्य सद्यः, पश्य संप्रति कठोरपादापतैः । स्फुटन्ति कमलाकराः समन्ताच्छीर्यते च सहसा तमिसराशिः” ११ आपातलिकाप्रवृत्तकं
यथा “भवच्चरणयोः प्रणयित्वं, यान्ययुः क्षितिभृतां न शिरांसि । क्षणाद्दृशिरे शुधि तानि, क्षुद्रगृध्रचरणप्रणयीनि” १२ अत्र प्रथम-
पादविकल्पाभ्यां द्वितीयपादविकल्पाश्चत्वारः आहता अष्टौ पूर्वाद्धै विकल्पा । एवं उत्तरार्द्धेऽपि । अन्योऽन्यताडनायां चतुःपष्टविकल्पाः
७ वैतालीयादेर्युक्पादजापरान्तिका ॥ वैतालीयौपच्छन्दसकापातलिकात्प्राच्यवृत्तीनां समपादैर्जनिताऽपरान्तिका । तत्र वैताली-
यापरान्तिका यथा “दिशर्ता दुग्धपयोधिविभ्रमं, लवणाब्धेरिह रोधसि स्थिताः । श्रीसिद्धाधिप कीर्त्तिमुच्चकैस्त्व गायन्त्यपराान्तिकाः
स्त्रियः” १३ एवं वैतालीयदक्षिणान्तिकेत्येके । ओपच्छन्दसकापरान्तिका यथा “श्रीचौलुक्य किमद्भुतं पपात व्योम्नो यत्त्वयि

दिव्यपुष्पवृष्टिः । प्राक्तस्मिन्नरिकुम्भिकुम्भभेदात्कीर्णा मौक्तिकपङ्कयस्त्वया हि” १४ इयमौपच्छन्दसकदक्षिणान्तिकेत्येके । आपातलि-
कापरान्तिका यथा “तरुणीवैषा दीपितकामा, विकसजातीपुष्पसुगन्धिः । उन्नतपीनपयोधरभारा प्रावृट् तनुते कस्य न हर्षम्”
१५ इदं नलिनमित्येके । अत्र भेदत्रये प्रत्येकं प्रथमपादविकल्पैस्त्रयोदशभिर्द्वितीयपादविकल्पास्त्रयोदशाहताः एकोनसप्तत्यधिकं शतं
पूर्वाद्धे विकल्पाः । उत्तरार्द्धेऽपि तावन्तोऽन्योऽन्यताडनायां जातानि अष्टाविंशति सहस्राणि पञ्च शतानि एकपद्यधिकानि । वैतालीयप्रा-
च्यवृत्त्यपरान्तिका यथा “आगतोऽस्ति भूतार्तापरान्तिका जललीकवाचामिहास्पदम् । न्तुरसोऽयमक्ष्णोस्तथाधरे कजलं च यत्ते विलोकयते”
१६ औपच्छन्दसकप्राच्यवृत्त्यपरान्तिका यथा “केवलस्य न गिर्येदद्विपद्माङ्गुलीडनवशाच्छिरः सुमेरोः । कम्पितं दिविपदां च
विस्मितानां पातु पश्चिमजिनः स योऽद्भुतश्रीः” १७ आपातलिकाप्राच्यवृत्त्यपरान्तिका यथा “सुभग हे सरभसं सविलासैः प्रति-
मुहुस्तरललोचनपातैः । सङ्गमोत्सवविधौ तव सलङ्कारमर्पयति पङ्कजनेत्रा” १८ इयमुत्पातलिकेत्येके । अत्रापि भेदत्रये प्रत्येकं प्रथमपादवि-
कल्पैश्चतुर्भिर्द्वितीयपादविकल्पाश्चत्वार आहताः षोडश पूर्वाद्धे । उत्तरार्द्धेऽपि तावन्तोऽन्योऽन्यताडनायां द्वे शते पदपञ्चाशदधिके । ॐ
ओजजा चारुहासिनी ॥ वैतालीयादेर्विपमपादजाता चारुहासिनी । तत्र वैतालीयचारुहासिनी यथा “यदि सा बत चारुहासिनी
किमु चन्द्रिकयाऽनया ततः । यदि सा च विलोललोचना किमु नीलसरोजिनीवनैः” २४ वैतालीयोत्तरान्तिकेत्येके । औपच्छन्दसकचारु-
हासिनी । यथा “ततिरिह गगने न तारकाणां, प्रतिदिशमुदिता विभाति किन्तु । सरभसमुपसर्पतः सुधांशोः, कीर्णः कुसुमाञ्जली
रजन्या” २१ औपच्छन्दसकोत्तरान्तिकेत्येके । आपातलिकाचारुहासिनी यथा “भाति सुवदने तव भाले नवमलयजचित्रकलेखा । पशं
जित्वा नयनाभ्यामुत्क्षिप्तेवह पताका” २२ अवपातलिकेत्यन्ये । अत्र भेदत्रये प्रत्येकं प्रथमपादविकल्पैरष्टभिर्द्वितीयपादविकल्पा
अष्टावाहताः चतुःषष्टिः पूर्वाद्धे । अपरार्द्धेऽपि तावन्तोऽन्योऽन्यताडनायां चत्वारिंशच्छतानि पण्यवत्यधिकानि । वैतालीयोदीच्यवृत्तिचारु-
हासिनी यथा “हृदि प्रविष्टा मृगोक्षणा, तथा यथेहैव तस्थुपी । मनोभुवो निष्पतच्छरैर्निरन्तरैः कीलितेव सा” २३ औपच्छन्दसको-
दीच्यवृत्तिचारुहासिनी यथा “विदग्धयूनां पतद्गिरेभिः स्तलद्रुतिरिवायतैः कटाक्षैः । इयं सुजघनातिमन्दमन्दं, सखे वितनुते पद-
प्रपञ्चम्” २४ आपातलिकोदीच्यवृत्तिचारुहासिनी । यथा “विशालवंशादपि जातः सदा प्रकटयज्जतिमेकाम् । धनुःसदृशतां कलय त्वं,
गुणाधिरोहोऽभिमतश्चेत्” २५ अत्रापि भेदत्रये प्रथमपादविकल्पाभ्यां द्वितीयपादविकल्पावाहतौ चत्वारः पूर्वाद्धे । अपरार्द्धेऽपि ताव-
तोऽन्योऽन्यताडनायां षोडश । ॐ सर्वेष्वायलाद्रो दक्षिणान्तिका । वैतालीयादेर्यथासंभवं सर्वेषु पादेष्वाद्याल्लघोः परो गुरुश्चेन्नवति ।

तदा दक्षिणान्तिका । यथा “तुपारसंभारवेदनाभियेव हैमवर्ती ल्यजन् दिशम् । मयूखवानेप संप्रति, प्रयाति सरणि दक्षिणा-
न्तिकाम्” २६ एवमौपच्छन्दसकापातलिकयोरुदाहार्यम् । अत्र भेदत्रयेऽपि प्रत्येकं प्रथमपादविकल्पद्वयेन द्वितीयपादविकल्पाश्चत्वारो
हताः अष्टौ पूर्वाह्ने । अपराह्नेऽपि तावन्तः । अन्योन्यताडनायां चतुःपट्टिः । ॐ ओजे चौ युजि षचौ लदलदान्तौ मागधी ॥
विपमे चौ चतुर्मात्रौ द्वौ गणौ । लदलदान्तौ । समे पचौ पपमात्रचतुर्मात्रौ च लदलदान्तौ । ते यत्र भवतः सा मागधी । लदल-
दान्ताविति ल इति लघुः । द इति मात्राद्वयम् । पुनर्लघुर्मात्राद्वयं चान्ते ययोस्तौ तथा । यथा “मधुसहचरीह पिकरमणी, नव-
सहकारविहारलालसा । त्रिजगज्जयिनो मनोभुवो, मङ्गलगीतौ भवति मागधी” २७ अत्र प्रथमपादे चौ पञ्चपञ्चभेदौ । ल एकभेदः ।
दो द्विभेदः । पुनर्ल एकभेदः । दो द्विभेदः । अन्योन्यताडने षट्पथधिकशतद्वयम् । अथ प्रथमपादविकल्पैस्ताडने जातानि पञ्चशतिः
सहस्राणि पूर्वाह्ने विकल्पाः । अपराह्नेऽप्येवम् । अन्योन्यताडने जातः सप्तपट्टिकोव्यः पट्टिलक्षाधिकाः ॐ ओजजा पश्चिमा-
न्तिका ॥ मागधिकाया ओजपादेन जनिता पश्चिमान्तिका । यथा “उदयं लब्ध्वा महीतले, सन्तापकरः कथं भवान् । दिवसा-
पगमेऽस्तकारिणी तरणे तव पश्चिमान्तिका” २८ अत्र प्रथमपादविकल्पशतेन द्वितीयपादविकल्पशतं ताडितं जातानि दश सहस्राणि
पूर्वाह्ने । अपराह्नेऽप्येवं । अन्योन्यताडनायां जाता दशकोव्यः ॐ युंजोपहासिनी ॥ मागधिकायाः समपादैर्जनितोपहासिनी ।
यथा “वपुषेयं द्रुतहेमभासिनी लोचनलक्ष्म्याम्बुजविलासिनी । भ्रुवा मनःसिञ्जधनुःप्रकाशिनी, वदनरुचा चन्द्रोपहासिनी” २९ । अत्र
प्रथमपादविकल्पानां षट्पथधिकशतद्वयेन द्वितीयपादविकल्पास्तावन्त एवाहता जातानि सप्तपट्टिः सहस्राणि षट्शताधिकानि पूर्वाह्ने ।
अपराह्नेऽप्येवम् । अन्योन्यताडनायां चत्वार्यंजानि षट्पञ्चाशत् कोव्यः सप्तनवतिर्लक्षाः पट्टिः सहस्राणि ॥ वैतालीयप्रकरणं त्रिशत्
ॐ अजमुखश्चीर्गन्तो नवमे ले मात्रासमकम् ॥ न विद्यते जगणो मुखे यस्यासावजमुखः । चीरिति चत्वारश्चगणाः गुर्वन्ता ।
नवमे लघौ सति । मात्रासमकं । तत्राये चगणे चत्वारो विकल्पाः । S S ॥ S S ॥ ॥ ॥ ॥ द्वितीये त्रयः । S S ॥ S S ॥
मध्यगुरुसर्वलघुविकल्पी तु विश्लोकेनापोदितत्वात् भवतः । तृतीये एकः । ॥ S ॥ नवमे ले इतिवचनादादिगुरुसर्वलघू न भवतः ।
मध्यगुरुसर्वलघू तु वानवासिकालक्षणेनापोदितत्वात् । चतुर्थे द्वौ S S ॥ S ॥ गन्तत्वाभिधानादन्यविकल्पानामप्राप्तिः । अन्योन्यताड-
नायां प्रतिपादं चतुर्विंशतिर्भेदाः । चतसृणां चतुर्विंशतीनामन्योन्यताडनायां जातं तिस्रो लक्षा एकत्रिंशत् सहस्राः सप्त शतानि षट्-
सप्तत्यधिकानि । यथा “अद्यापि मधुः शिशुरेवायं नो सज्जशरः कुसुमाक्षोऽपि । मा त्रासमुपाश्रय धीरास्त्व भावी क्षणतः प्रयतः सोऽपि”

द्वौ भेदौ । मात्रासमकमुपचित्रां विश्लोकं च हित्वा चित्राया द्वौ पादौ वानवासिकायाश्च द्वावित्यकः एवं त्रिशत् त्रिकसंयोगे मात्रासमकस्य द्वौ पादौ उपचित्राविश्लोकयोरुपचित्राचित्रयोरुपचित्रावानवासिकयोर्विश्लोकचित्रयोरुपचित्रावानवासिकयोश्चित्रावानवासिकयोश्च प्रत्येकं द्वाविति पङ्क्तेदाः । उपचित्राया द्वौ पादौ मात्रासमकविश्लोकयोर्मात्रासमकचित्रयोर्मात्रासमकवानवासिकयोर्विश्लोकचित्रयोर्विश्लोकवानवासिकयोश्चित्रावानवासिकयोः प्रत्येकं द्वाविति पङ्क्तेदाः । तथा विश्लोकस्य द्वौ पादौ मात्रासमकोपचित्रयोरुपचित्रावानवासिकयोरुपचित्राचित्रयोरुपचित्रावानवासिकयोश्च प्रत्येकं द्वाविति पङ्क्तेदाः । चित्राया द्वौ पादौ मात्रासमकोपचित्रयोर्मात्रासमकविश्लोकयोरुपचित्राविश्लोकयोरुपचित्रावानवासिकयोर्विश्लोकवानवासिकयोश्च प्रत्येकं द्वाविति पङ्क्तेदाः । तथा वानवासिकाया द्वौ पादौ मात्रासमकोपचित्रयोर्मात्रासमकविश्लोकयोरुपचित्राविश्लोकयोरुपचित्राचित्रयोरुपचित्राविश्लोकचित्रयोश्च प्रत्येकं द्वाविति पङ्क्तेदाः । एवं त्रिशत् । चतुष्कसंयोगे एकैकपरिहारेण पञ्च । सर्वे मिलिताः पञ्चपट्टिः । द्विजातिजा विकल्पाः स्युस्त्रिंशत्त्रिंशद्भिरजातिजाः । चतुर्जातिभवाः पञ्च पञ्चपट्टिरिति रितः ॥ १ ॥ इति संग्रहश्लोकः एषां च पञ्चपट्टेर्भेदानां मध्यात् मात्रासमकस्य त्रयः पादाः एक उपचित्राया इत्येवंरूपस्य प्रथमभेदस्य संख्या यथा मात्रासमकपादत्रयभेदानां तिसृणां चतुर्विंशतीनामुपचित्रैकपादभेदानां चाष्टाचत्वारिंशतोऽन्योन्याभ्यासे जाताः पङ्क्त्याः त्रिपट्टिः सहस्राणि पञ्चशतानि द्विपञ्चाशदधिकानि । प्रथमभेदस्य च लोष्टसंचारक्रमेण चातुर्विध्यं । स्था-

पना । ततश्चतुर्भिर्गुणने जाताः पञ्चशतिलक्षाः चतुःपञ्चाशत्सहस्रा द्वे शते अष्टोत्तरे एवं द्वितीयादिभेदेष्वप्यूलम् । तत्र मात्रासमकस्य त्रिभिः पादैरुपचित्रायाश्चैकेन पादाकुलकं यथा “शशधरपादाकुलके गगने कोकिलनादैर्मुखरे च यने । भदने च जगज्जनैकाग्रैः पान्थ कथं गन्ता तदिहाग्रे” ३५ मात्रासमकस्य पादद्वयेन उपचित्राया एकेन विश्लोकस्य चैकेन यथा “जयिनि दिगन्तान्नवति प्राप्ते पौरुषेण त्वरितं नृपते । विचरति सद्यः पादाकुलकं मलयानिल इव भृङ्गीकुलकम्” ३६ मात्रासमकोपचित्राचित्रावानवासिकापादैर्यथा “वन्दितपादाकुलकैर्बुसदामनुपममहिमश्रीधाम सदा । सा वो वितरतु शिवमाकल्पं भारत्यनुदिनमसममनलपम्” ३७ भाषान्तरेष्वपि यथा “चन्दुजोओ चन्दनलेवो

मा	मा	मा	उ
मा	मा	उ	मा
मा	उ	मा	मा
उ	मा	मा	मा

कुपलयसेजा कमलुक्तेवो । दाहिणमासुओ कपूरं अहिअं चिरेहं डहहं सरीरं” ३८ एवमन्यदप्युदाहार्य । अथवा । एभिरिति वैता-
लीयादिभिः पादाकुलकं । अयमर्थः । एक पादो वैतालीयस्यापर औपच्छन्दसकादेर्मात्रासमादेवा । यद्वा एक औपच्छन्दसकादेरपरो मात्रा-
समादेर्यद्वैको मात्रासमस्यापर उपचित्रादेः पाद इत्यादि । तदापि पादाकुलकम् ॐ चो गीर्नटचरणं जैः ॥ चरणो गुरुचतुष्टयं च

जैरित्यष्टभिर्मात्राभिर्यतिः यथा “कर्मविशेषाद्विष्यो मर्त्यस्त्ययं प्रपूः । इह भवनालयेर्जन्तुर्नटचरणं ही घत्ते” ३९ इह चः पञ्चविकल्पो गीस्त्वेकविकल्प इत्यन्योन्याघाते पञ्चैव प्रतिपादं । तेषामन्योन्यताडनायां पद् शतानि पञ्चविंशत्यधिकानि । ॐ चौ गौ चौ गौ नृत्तगतिष्टैः ॥ द्वौ चतुर्मात्रौ गुरुद्वयं च । ठैरिति द्वादशभिर्यतिः यथा “अधुना ध्वनति गभीरं मेघमृदङ्गे चन्द्रां तडिति पुरस्ता- चित्रपदायाम् । इह किमपि नीलकण्ठः प्रमुदितचित्तो, गीतगतिं तनुतेऽसौ नृत्तगतिं च” ४० अत्र प्रथमे चगणे पञ्च भेदाः द्विती- येऽपि । तृतीये एकः । चतुर्थे पञ्च । पञ्चमे एकः । अन्योन्यघाते पञ्चविंशत्यधिकं शतं प्रतिपादं भावादन्योन्यताडनायां चतुर्विंशतिः कोट्यः एकचत्वारिंशल्लक्षाः चत्वारिंशत्सहस्राः पद् शतानि पञ्चविंशत्यधिकानि । ॐ चीनौजे जो जो लीर्वान्तेऽनुप्रासे पद्धतिः ॥ चगणचतुष्टयं । पादान्तेऽनुप्रासे सति पद्धतिः पद्धतिकेन्ये । अस्वापवाद्ः नात्र विपमे जगणः, पादान्ते च जगणो लघुचतुष्टयं वा यथा “छत्रायमाणधरणोरगेन्द्र पार्श्वजिनेन्द्र स्मरसृगसृगेन्द्र । दर्शय दीर्णदुरिततिमिरनिकर सत्पद्धतिमास्यजितरजनिकर” ४१ यथा वा धनपालस्य “नतसुरकिरीटसद्भृष्टचरण जय भवगतिभीतजनैकशरण । चपलाक्षशकुनिसंयमनपाश जय विदितजगरिष्वतिसर्गनाश” ॐ अपभ्रंशे चास्या भूयसा प्रयोगो यथा “उज्जिह्वकमलदलदीहरच्छु कज्जणकवाडदद्विविडवच्छु । सुरवड्करिन्दकरसरलवाहु एकं गिण- अरिवल्लु वरड् नाहु” इत्यादि । अत्राद्ये च चत्वारो विकल्पाः । द्वितीये पञ्च । तृतीये चत्वारः । चतुर्थे द्वौ । अन्योन्यघाते पट्यधिकं शतं । प्रतिपादं तेषां भावादन्योन्यताडनायां पञ्चपट्टिः कोट्यस्त्रिपञ्चाशल्लक्षाः पट्टिः सहस्राणि भवन्ति । मात्रासमका- दिप्रकरणं नवभिः ॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां स्वोपज्ञच्छन्दोनुशासनवृत्तावर्द्धसमविषमवैतालीयमात्रासमकादिव्यावर्णनस्तृतीयोऽध्यायः ॥

चृगौ षष्ठो जो न्छौ वा पूर्वेंऽई परे षष्ठो आर्या गाथा ॥ नौजे न इति वर्त्तते । चृगौ चगणसप्तकं गुरुश्चाई यस्याः सा आर्या ।
अत्रापवाद् : । पूर्वेंऽई षष्ठो जगणो न्छौ वा । परेऽई षष्ठो गणो लघुः कार्यः । अईप्रहणादायांदिषु पाद्व्यवस्था नास्ति । तेन द्वीपा-
दन्यस्यादपीत्यादौ गणत्रयस्यान्ते लघोर्गुरुत्वं न भवति । आर्यैव संस्कृतेतरभाषासु गाथासंज्ञेति गाथाग्रहणम् । अत्र पूर्वाई प्रथमे
चे विकल्पाश्रितवारः यथा । १ १ ॥ १ ॥ १ ॥ ॥ ॥ द्वितीये पञ्च १ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ ॥ तृतीये चत्वारः १ १ ॥ १ ॥
१ ॥ ॥ ॥ चतुर्थे पञ्च १ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ ॥ पञ्चमे चत्वारः १ १ ॥ १ ॥ १ ॥ ॥ षष्ठे द्वौ १ ॥ १ ॥ सप्तमे

चत्वारः ५ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ॥ ॥ अष्टमे गुरुरेक एव । अन्योन्यताडनायां द्वादश सहस्राण्यष्टौ शतानि । एवं अपराद्धेऽपि ।
 नवरं पष्ठे लघुन्येकस्मिन्नेक एव विकल्पः । अन्योन्यताडनायां पद सहस्राणि चत्वारि शतानि । उभयदलविकल्पताडनायां अष्टौ
 कोटयः एकोनविंशतिर्लक्षाः विंशति सहस्राणि । यदाह । “जगणविहीना विपमे चत्वारः पञ्च युजि चतुर्मात्राः । द्वौ पद्याविति चग-
 णास्त्रजाता प्रथमदलसंख्या ॥ १ ॥ एवमपराद्धसंख्या पष्ठे स्यात् लघुनि चैकस्मिन् । आर्यासंख्योभयदलसंख्याघाताद्विनिर्दिष्टा” ॥ २ ॥
 आर्या यथा “उपदिश्यते तव हितं यदि वाञ्छसि कुशलमात्मनो नित्यम् । मा जानु दुर्जननेष्वार्याचरितं प्रपद्यस्व” १ प्राकृते यथा
 “कलसभवतवस्सिचुलुअपूरणमेत्ते वि मुणिअमज्झाण । जलहीण कहं सरिसा सया अगाहा महप्पाणो” २ पैशाचिके यथा “पनमध
 पनयपकुप्पितगोलीचलनमालग्गपतिविंशं । तससु नखतप्पनेसुं एकातसतनुधलं लुद्धं” ३ एवमन्यभापास्त्वयुदाहार्यं । आर्याया वक्तव्या-
 न्तरमाह । ॥ पष्ठे न्ले लाद्वितीयात्सप्तमे चाद्यात्पदमन्याद्धे च पञ्चमे ॥ पूर्वाद्धे पष्ठे गणे न्ले सति द्वितीयाह्लादारभ्य पदं
 भवति पष्ठगणस्य प्रथमे ले यतिरित्यर्थः । तथा सप्तमे न्ले आद्याह्लादारभ्य पदं भवति पष्ठगणान्ते यतिरित्यर्थः । अन्याद्धे
 द्वितीयेऽद्धे पञ्चमे न्ले सत्याद्याह्लात्पदम् चतुर्थगणान्ते यतिरित्यर्थः । यथा “चतुरम्बुराशिमुद्रितभूभारोद्धारचतुरभुजपरिधः । एकाङ्ग-
 वीरतिलकः श्रीमानिह जयति सिद्धेशः” ४ आर्याविशेषानाह । ॥ आद्यचियतिः पथ्या ॥ यस्यां द्वयोरप्यर्द्धयोरेवचगणत्रये
 यतिर्भवति सा पथ्या यथा “नेपथ्यानि निरखति संग्रखति मत्तकोकिलानादात् । निन्दति चेन्दुमयूखास्त्वद्विरहे नः सखी
 सुमगा” ५ ॥ विपुलान्याद्यन्तसर्वभेदाश्रिधा ॥ अन्या, द्वयोरर्द्धयोराद्यथितिरहिता विपुला । सा चाद्यन्तसर्वभेदाश्रिधा ।
 पूर्वाद्धे चगणत्रययतिरहिता आदिविपुला मुखविपुलेत्यर्थः । अपराद्धेऽन्तविपुला जघनविपुलेत्यर्थः । द्वयोरप्यर्द्धयोः सर्वविपुला महा-
 विपुलेत्यर्थः । यथा “मुखविपुला पर्यन्ते च लघीयांसो भवन्ति नीचानां । वर्षासु ग्रामपयःप्रवाहवेगा इव स्नेहाः” ६ “नाभीनिम्ना
 कुचतटतुङ्गा जघनविपुलाथ मध्यकृशा । भ्रुकुटिलाक्षयसरला च मानसं हरति सा बाला” ७ “शस्त्राभ्यासे रतिबल्लभस्य मन्ये
 खलरिका रम्या । तव कमलदलाक्षि नितम्बभूमिरेषा महाविपुला” ८ ॥ मध्ये द्वितीयतुर्यौ जौ चपला ॥ गुर्वेमध्ये
 द्वितीयतुर्यौ जगणौ यस्यां सा चपला । सा चाद्यन्तसर्वभेदाश्रिधा । तत्र पूर्वाद्धे आदिचपला मुखचपलेत्यर्थः । अपराद्धेऽन्तचपला
 जघनचपलेत्यर्थः । द्वयोरप्यर्द्धयोः सर्वचपला महाचपलेत्यर्थः । तत्र पूर्वाद्धे प्रथमे चे द्वौ विकल्पौ ५ ५ ॥ द्वितीये एकः । ५ ।
 तृतीयेष्वेकः ५ ५ । चतुर्थेष्वेकः । ५ । पञ्चमे द्वौ ५ ५ । पष्ठेऽपि द्वौ । ५ । ॥ ॥ सप्तमे चत्वारः ५ ५ ॥ ५ ५ ॥ ॥ ॥

अष्टमे गुरुत्वे । अन्योन्यताडनायां द्वात्रिंशत् । अपराद्ध पृष्ठस्य लघोरेकत्वात् षोडशैव । उभयाद्धताडनायां पञ्च शतानि द्वादशो-
त्तराणि सर्वचपलाविकल्पाः । मुखचपलायां पूर्वार्द्धविकल्पैर्द्वात्रिंशत्तपराद्धचतुःषष्टिशतविकल्पानां ताडने द्वे लक्षे अष्टाचत्वारिंश-
च्छतानि । जघनचपलायां चापराद्धविकल्पैः षोडशभिः पूर्वार्द्धविकल्पानामष्टशताधिकद्वादशसहस्रसंख्यानां ताडने तावन्त एव
विकल्पाः । तत्र पथ्यापूर्विका मुखचपला यथा “एकोपि बालचूतः शिखोद्गमैरभिनवैर्मनो दहति । एतत्पुनरधिकं सखि कलकण्ठी तत्र
मुखचपला” ८ आदिविपुलापूर्विका मुखचपला यथा “मृदुवाच्य एष नैणाक्षि बल्लभस्ते शठोऽन्यविचशमनाः । तर्जय परुषैर्बचनै-
र्मुखचपलानामयं विषयः” ९ अन्तविपुलापूर्विका मुखचपला यथा “दयितस्तवानुनीतो मया सखि त्वां किलानुनेष्यति सः । तं
पादान्तमालोक्य मा कटु मूहि मुखचपले” १० एवं सर्वविपुलापूर्विकायां मुखचपलायामुदाहार्यम् । पथ्यापूर्विका जघनचपला
यथा “तस्या नितान्तचपलान्नेत्रविलासान्विलोक्य बालायाः । को वर्णयेदमुग्धः कुरङ्गिकादट्टिलितानि” ११ अन्तविपुलापूर्विका
जघनचपला यथा “उहाममारुतहतध्वजघनचपलानि जीवितव्यानि । जानन् जनः कथं नाम जातुचित्प्रीयते तत्र” १२ महाविपुला-
पूर्विका जघनचपला यथा “कस्य कृते कृतपुण्यस्य, दष्टिरियमनिमिषात्त्वया ध्रियते । यासीत् पुरा कुरङ्गाक्षि नित्यमत्यन्तचपलैव” १३
एवं मुखविपुलापूर्विका जघनचपलोदाहार्या । पथ्यापूर्विका महाचपला यथा “चपलं न कस्य चेतो, नरस्य जायेत पश्यतस्तन्वीम् ।
नृत्यक्षणेऽत्र नव्याङ्गहारलीलामहाचपलाम्” १४ महाविपुलापूर्विका महाचपला । यथा “युगपत्प्रफुल्लकङ्क्रेल्लिमल्लिकां बकुलचम्पकान्
दृष्ट्वा । जाता मधूत्सवे पदपदावलीयं महाचपला” १५ एवं मुखविपुलापूर्विका जघनविपुलापूर्विका च महाचपलोदाहार्या । एवं
गाथाप्युदाहार्या । एवं पथ्याभेदेनैकेन विपुलाभेदैस्त्रिभिश्चपलाभेदैर्द्वादशभिः षोडशभेदाः । केचित्तु लघुत्रयादारभ्य द्विद्विलघुवृद्ध्या
कमलादीन् षड्विंशतिभेदानाहुः । यथा “कमला ललित्या सीला जुण्हा रंभा य मागही लच्छी । विजा माला हंसी ससिलेहा जण्हवी
सुद्धा ॥ १ ॥ काली कमली मेहा सिद्धी रिद्धी अ कुम्भई धरणी । जक्ली बीणा बंभी गंधर्वी मंजरी गोरी ॥ २ ॥ कमला तिहि
लहुण्हि, ललिआ पंचेहि एवमाईओ । विहिं विहिं चहुंतेहि, कमेण सेसाओ जाअन्ति ॥ ३ ॥” एतच्च गाथाप्रस्तारेष्वन्तर्भूतमिति न
पृथग्लक्ष्यते । न च सर्वे प्रस्तारभेदाः शक्या उपदर्शयितुमित्यास्तामेतत् । छ द्विः पूर्वार्द्धं गीतिः ॥ द्वौ चारौ पूर्वार्द्धलक्षणं यस्या-
मार्यायां सा गीतिः । सा च एकः पथ्यायाः त्रयो विपुलाया द्वादश चपलाया विकल्पा इति षोडशधा । अत्र पूर्वार्द्धं द्वादश सहस्राण्यष्टौ
शतानि विकल्पाः । अपराद्धेऽपि तावन्तोऽन्योन्यताडनायां षोडश कोट्योऽष्टात्रिंशत् लक्षाश्चत्वारिंशत् सहस्राः विकल्पाः पथ्यागीतौ भवन्ति ।

विपुलागीतावपि त एव । सर्वचपलागीतौ पूर्वाद्धे द्वात्रिंशद्विकल्पाः । अपराद्धेऽपि तावन्तः । अन्योन्यताडनायां चतुर्विंशत्यधिकानि
 दश शतानि । मुखचपलागीतौ पूर्वाद्धे द्वात्रिंशद्विकल्पाः । अपराद्धे द्वादश सहस्राण्यष्टशताधिकानि । अन्योन्यताडनायां चतस्रो लक्षाः
 पण्णवन्ति शतानि । जघनचपलायामन्येतावन्त एव । तत्र पथ्यागीतिर्यथा “विरचितकुसुमाभरणा तन्वाना गीतिमलिकुलनिनादैः ।
 अभ्यागच्छति चैत्रे वासकसजेव संप्रति वनश्रीः” १६ महाविपुलागीतिर्यथा “मत्तद्विरेफ पुंस्कोकिल वैतालिक महाविपुलगीत्या ।
 क्षिपते निर्भरमुद्भिद्र एष यूनां मनःसु मनसि शयः” १७ पथ्यामहाचपलागीतिर्यथा “यावल्लुनामि चूताङ्कुरान्पुरोऽस्या मधुं व्यपहोतुम् ।
 तावद्भूय गीतिः पिकाङ्गनानां प्रमोदचपलानाम्” १८ महाविपुलामहाचपलागीतिर्यथा “कटाञ्जनस्त्वदालोकनादपि क्षणमिमां दशां
 लभते । विपुलां तनोपि दीर्घाक्षि गीतिमेतां कुतो महाचपले” १९ एवं शेषभेदेषु द्वादशस्वप्नुदाहार्यम् । ॐ परार्द्धमुपगीतिः ॥ द्विः
 परार्द्धे लक्षणं यत्र भवति सार्योपगीति । इयमपि पूर्ववत्पोडशभेदाः । तत्र पथ्योपगीतौ पूर्वाद्धे चतुःपष्टिशतानि विकल्पाः । अपराद्धेऽपि
 तावन्तः । अन्योन्यताडनायां चतस्रः कोट्यो नव लक्षाः पष्टिः सहस्राणि । विपुलोपगीतावपि तावन्त एव । महाचपलोपगीतौ पूर्वाद्धे पोडश ।
 अपराद्धेऽपि तावन्तः । अन्योन्यताडनायां पदपञ्चाशदधिके द्वे शते । मुखचपलोपगीतौ पूर्वाद्धे पोडश विकल्पाः । अपराद्धे चतुःपष्टिः
 शतानि । अन्योन्यताडनायां लक्षमेकं चतुर्विंशतिः शतानि । जघनचपलोपगीतावपि तावन्त एव । तत्र पथ्योपगीतिर्यथा “उप-
 गीति कुरङ्गशिशो मा गाः श्रुतिमुखलवस्पृहया । व्याधं किमिति न पश्यसि चापन्यस्तेषुमिह पुरतः” २० महाविपुलोपगीतिर्यथा
 “संप्रति शिलीमुखाः पश्य महाविपुलोपगीतिरवैः । सौख्यप्रसुप्तिकाः पङ्कजिनीः प्रीत्योपतिष्ठन्ते” २१ पथ्यामहाचपलोपगीतिर्यथा
 “उपगीतिगन्धरूपादि याति चेतो महाचपलम् । तेभ्यो निवर्तयैतत्समीहसे चेत्यरां सिद्धिम्” २२ महाविपुलामहाचपलोपगीति-
 र्यथा । “चूताङ्कुराः स्मरास्त्राणि चापलात्कोकिलैर्लीढाः । विपुलोपगीतयोऽस्त्राणि तेनिरे ते न तैस्त्रय” २३ एवं शेषभेदेषु द्वादश-
 स्वप्नुदाहार्यम् । ॐ द्वयोर्व्यत्यये उद्गीतिः ॥ आर्यायाः द्वयोः पूर्वाद्धेपरार्द्धयोर्विपर्यये उद्गीतिः । इयमपि पूर्ववत् पोडशधा ।
 पथ्यावच तदुद्गीतिषु विकल्पा वाच्याः । तत्र पथ्योद्गीतिर्यथा “वीरवरेण्य रणमुखे श्रुत्वा तव सिंहनादमिह । सपदि भवन्त्यरिक-
 रिणो मधुव्रतोद्गीतिरिक्तगण्डतटाः” २४ महाविपुलोद्गीतिर्यथा “विपुलोद्गीतिः कलकोकिलारवैः पल्लवाताम्रा । मत्तेव पुरस्तरूपङ्गिरियं
 मधुपरिचयादितो भाति” २५ पथ्यामहाचपलोद्गीतिर्यथा । “चपले प्रयातु मानादयं वराकः किमाह्वयसि । प्रतिभूरमुष्य भूयः
 समागमे भाविनी पिकोद्गीतिः” २६ महाविपुलामहाचपलोद्गीतिर्यथा “बाला कुतोपि सारङ्गिकेव सा विपुलचपलाक्षी । श्रुत्वा

छहिं अट्टहिं तहा कण्हो । विहिं विहिं बट्टतेहिं कमेण सेसाण नामाहं” एतच्च स्कन्धकप्रस्तारेण्वन्तर्भूतमिति न पृथक् लक्ष्यते । एवं भेदपरिकल्पने ह्यतिप्रसङ्गः स्यादिति । ॐ तत्पष्ठे ल्युपात् तत्स्कन्धकमर्द्धद्वयेपि पष्ठे गणे एकस्मिन्नेव लघौ सति उपात्परं स्कन्धकं उपस्कन्धकमित्यर्थः । यथा “उअ खंधाहइतुहंतवाहुदंदोवि कोवि सुहडओ । एतो सहि परजोहं पहरइ पाएण ददाहरओ” ३३ अत्र पष्ठस्य गणस्य लघुत्वेनैकत्वात्पूर्वार्द्धद्वान्निशत्सहस्रास्तावद्विरेवापराद्धधिकल्पैस्ताडने जातानि दशार्धुदानि द्वे कोटयो चत्वारिंशल्लक्षाः । १० २४०००००० । ॐ आयेर्द्ध उद्दः ॥ आयेर्द्धे पष्ठे लि उद्दः परं स्कन्धकं उत्स्कन्धकमित्यर्थः । यथा “जा बलमडफरेणं निवाण उक्खन्धया आसि पुरा । सा तुह सासणभारं ताण वहंताण संपयं कहवि गया” ३४ अत्र पूर्वार्द्धविकल्पानां द्वात्रिंशत्सहस्राणामपराद्धविकल्पैश्चतुःपष्टिसहस्रैर्धाते जातानि विंशतिरर्धुदानि चतस्रः कोटयोऽशीतिर्लक्षाः । २०४८०००००० । ॐ अन्त्येऽवात् ॥ अन्त्येर्द्धे पष्ठे लि अवात्परं स्कन्धकं अवस्कन्धकमित्यर्थः । यथा “पवणपहल्लिरपल्लवधयवडमुल्लसिअकोइलावंदिरवं । ओखन्धावारं चिअ पच्छ(त्य)वणं रइवइनरिंदस्स” ३५ पूर्ववद्विकल्पाः । ॐ गीतिस्कन्धके सङ्कीर्णम् ॥ पूर्वार्द्धे स्कन्धकमपराद्धे गीतिः, यद्वा पूर्वार्द्धे गीतिरपराद्धे स्कन्धकमित्युभयथापि सङ्कीर्णं नाम स्कन्धकम् । यथा “जह जह तुह पडु सेनं किजइ संकिन्नयं मयगलघडाहिं । तह तह रिउरायघरेसु ललइ लच्छिति पेच्छ अच्छरिअं” ३६ “सा बाला तुह विरहे हियए संकिण्णए अमंताहं । नीसासधूमलहरीच्छलेण दुक्खाहं सुहय उव्वमइ फुडं” ३७ अत्र स्कन्धकार्द्धविकल्पानां गीत्यर्द्धविकल्पैर्धाते भङ्गद्वयेऽपि प्रत्येकं जाता एकाशीतिः कोटयो द्विनवतिर्लक्षाः । ८१९२०००००० । ॐ गाथाद्यर्द्धेऽन्यगात् प्राक् चो वृद्धौ जातीफलम् गाथैव पूर्वार्द्धेऽन्यद्गुरोः प्राक् चगणस्य वृद्धौ जातीफलम् । उत्तरार्द्धे तु गाथाया एव । यथा “तुह रिउणो निवसन्तो अविरलज्जाइहलेसु जलहितडवणेसु । वणवाससुहसइणहा न रज्जमीहति सिविणेवि” ३८ ॐ चयोगार्थाः । गाथैव पूर्वार्द्धेऽन्यगात्प्राक् चगणद्वयस्य वृद्धौ गाथः । यथा “गौरीए चिहुरभारो जलगाहोत्तिजिआइ निवडंतघोरंविदुहिं । विअलिअपसूणमालाविरहदुहेणं रुपइ व्व” ३९ अत्राष्टमश्चगणः पञ्चभेदो । नवमो नौजे ज इति चतुर्भेदोऽन्योन्याहतौ विंशतिस्तथा आर्याविकल्पानां गुणने जातमवजमेकं त्रिपष्टिः कोट्यश्चतुरशीतिर्लक्षाः । १६३८४०००००० । एवमुद्गाथादिष्वपि । वर्द्धमानचगणद्वयविकल्पैर्विंशत्या पूर्वपूर्वविकल्पानां ताडने विकल्पसंख्या उन्नेयाः । ॐ क्रमवृद्धयोद्यावसमुपात् ॥ गाथात्परं क्रमेण चगणद्वयवृद्ध्या उद् वि अव सम् उप परो गाथो भवति । उद्गाथ विगाथ अवगाथ सङ्गाथ उपगाथा इत्यर्थः । उद्गाथो यथा “सिरिबद्धमाणजिणवर उग्गाहंतो सुराहिबो तुग्ग अइसयसिंरिं

परुडरोमजो । अहिलसइ सुहसहसं ठाणे दिट्टीसहसस्स” ४० विगाथो यथा “सिरिकुमरवालभूवइ अचम्भुअचरिअवणं तुज्ज जो किर करेउमिच्छइ कुसग्गतिकखुदी वि । बाहाहिं सो विगाहिउमिच्छइ रयणायरं सयलं” ४१ अवगाथो यथा “सो जयइ अजलह्माणं वायागुंफो पुराण सुकईण कोवि अन्नो चिअ सरिनाहो अकलिअमज्जो सयावि विवुहेहिं । जो अवगाहिजंतो निरन्तरं देइ अमयरसं” ४२ । संगायो यथा “नहकोलस्स व दाढा तिक्खसुरूपं व जलणउत्तिण्णमणंगमहामडस्स किंसुअवतंसउ व्व पुरहुअव-
ल्लहदिसाइ एत्ताहे । कणयपिसंग्राहरिणंकलेहिआ सहइ उअयंती” ४३ । उपगाथो यथा “समरमहोअहिमुअमडकरिमयरमुच्छलं-
तरुहिरसलिलमसिवरदादिआइ सहसत्ति मेइणिं उअरंतओ महिहराण आकंपणाइं विरयंतो । उअगाहइ चोलुक्कस्स आइकोलुव्व भुअदंडो” ४४ ॥ गाथिनी । उपगाथाचगणद्वयवृद्धया गाथिनी यथा “सिरिमूलरायभूवइकुलगयणमिअंक तिहुअणललाम जय-
सिरिनिवास जसभरभरिअदिअंत रिउभडकयंतनिव कुमरवाल भणिमो अइगहिराइं कह तुज्ज चरिआइं । सयलगुणगाहिणी जस्स न किर चउवयणवाणीवि” ४५ ॥ यथेष्टं मालागाथः ॥ गाथिन्याः परं यथेष्टं चगणद्वयवृद्धया मालागाथो यथा “इह मालागाहाण व वयंस पेच्छसु नवंवुवाहाण गयणविउलसरवरमि विमुक्कघोरघोसाण विज्जुजीहाविहीसणाण बहलवारिनिचयपम(ण)चिराण अइदीह-
गत्ताण । हदी गसइ मयंकं खेलंतं रायहंसं व” ४६ ॥ जातीफलाद्यर्थं गाथवहामादयः ॥ जातीफलस्य प्रथमेर्द्धेऽन्यथात् प्राक् क्रमेण चगणद्वयवृद्धया दामादयो भवन्ति गाथवदिति यथा गाथः केवल उअवसमुपात्तरो मत्वर्थीयान्तो मालायाश्च पर उक्त-
स्तथायमपि तत्र दामो यथा “जूहालववूहाओकट्टिअ चोलुकराइणा दरिअवेरिभूतमयगलाण । कंठे पाणसु तहा ओदीसइ थल्लिअं दाम” ४७ उदामो यथा “थालुक्क तुज्ज नयरी उदामसुरालयाण सिहरेसु पवणतरलेहिं दीहरधयवडकरेहिं । देइ चविलापहारं किल कलिणो ओअरंतस्स” ४८ विदामो यथा “सिरिकुमरवाल मुज्जसि सरमालं जत्थ जत्थ सुहडमि तत्थ तत्थ अणुमगलगो सयंवरकण सहसत्ति । मेहइ सुरकुसुममयं सुरज्जुअइजणो विदाम नवं” ४९ अउदामो यथा “ओदामाई रयंतीइ तीइ कामस्स प्यणनिमित्तमिह तुह समागमूसवं तदिअहमहिलसंतीण नवकुवलयच्छीए । कुसुमसमिदिविरहिअं उज्जाणं निम्मिअं सयलं” ५० संदामो यथा “अणुरयणिचंदकिरणप्फुसप्पसरंतचंदकंतसिलानीसंदामयरससिंचिजमाणतरुत्तलनिसण्णरइकेलिखिअविजाहर-
मिहुणो । जिणचरणरयपवित्तो रेहइ सिरिउअयंतगिरी” ५१ उपदामो यथा “सिरिमूलरायभूवइकुलगयणमयंकं तुह दिसज-
यमि दुअरतुरक्खुरपुडुरकायमेइणीबहलधूलिपडलेण पंकिजिअंतसायरसलिलसयणिजे । उअदामोअरमेणिह लच्छी अइदुकरं रमइ”

५२ दामिनी यथा “सिरिसिद्धरायनंदण तुमयं आयंतमिच्छितं क्षति धाविरीण इमाद् पजाउलत्तवससिदिलवद्गठिलहसिऊण रमणत्थलाउ चरणगणसु रईअघणावेदं मणिकंधिदाम निम्मिअगइखलणं दामिणी होइ” ५३ मालादामो यथा “हं हो जुआणय तुमं मा उज्जाणम्मि भमसु भुलोवि अन्नहा इत्थं कुल्लिअनवल्लमल्लिआवचयकोउअपरायणाण मयभिभलाण कंदपविभमुवभासिआण उवोढमहिलिआण । दूसहकडवस्समालादामिअहिअओ न नीहरसि” ५४

इदानीं मात्राछन्दसां गुरुलघुपरिज्ञानार्थमाह । ॐ मात्रा वर्णोना गा वर्णा गूना लः ॥ यत्न कस्यापि मात्राछन्दसो यावत्सो मात्रा भवन्ति ता वर्णोना अक्षरैरूना गुरवो ज्ञातव्याः । तथा वर्णा गुरुभिरूना लघवो ज्ञातव्याः । तत्रायमुपयोगः । यदा कश्चित्पृच्छति अष्टात्रिंशदक्षरायामार्यायां कति गुरवः कति वा लघव इति । तदा सप्तपञ्चाशति शास्त्रोपदिष्टायामार्यामात्रासंख्यायामष्टात्रिंशत् वर्णसंख्यामपनयेत्, अत्र येऽवशिष्यन्ते तान् गुरुनुपदिशेत् । ते चैकोनविंशतिः । वर्णभ्यश्च गुरुनुपातयित्वा शेषानेकोनविंशतिं लघूनुपदिशेत् । यथा “जयति विजितान्यतेजाः सुरासुराधीशसेवितः श्रीमान् । विमलस्त्रासविरहितश्छिलोकचिन्तामणिर्वीरः” ५५ इति आर्याप्रकरणम् ।

ॐ पौ चौ तौ गलितकं यमितेऽङ्गौ ॥ द्वौ पञ्चमात्रौ द्वौ चतुर्मात्रावेकस्त्रिमात्रो गणो गलितकं । अङ्गौ पादे यमिते सति । तगणो यद्यपि वर्णगणोप्यस्ति, तथापि मात्रागणसमभिव्याहारादिह मात्रागणो गृह्यते । एवमन्यत्रापि यथा “गलिअंजणधवले वहइ नयणपंकए सुहय चयइ कालागुरुचंदणपंकए । सहीअण अप्पियं दलइ स्त्रिअ णिइयं, सा तुह धिरहे मालंइदाम विणिइयं” १ ॐ तृतीये पष्ठे लघुपात् ॥ यमितेऽङ्गौ तृतीये पष्ठे च लघुन्युपात् । उपगलितकमित्यर्थः । यथा “तुह विजयपयाणयमेरीरवडंवरम्, क्षत्ति णिसुणिऊण पडिरवमुहलिअंवरम् । सज्जसेण पकंपिरस्स हरिणो करओ, उअगलिअमिमं खु घणुहं धरए सरओ” २ ॐ समेऽन्तरात् ॥ समेऽङ्गौ यमितेन्तरात् । अन्तरगलितकमित्यर्थः । यथा “उअ वयंस विरथरिअमहुसवल्लिअं, रणरणंतमसलावल्लिअं वणराइअं । कवल्लिअचिरपरूढमाणंसिणिमाणियं कुल्लवल्लिकुसुमंतरगलिअपराइअं” ३ अन्ये तु प्रथमचतुर्थयोः पादयोर्यमनेऽन्तरगलितकमाहुयथा “पत्तलच्छिसुहयं जणमोहपयासयं, गलिअनिदइन्दीवरपत्तसहोअरम् । सइइ तुअ एयं तं लोअणजुअलयं, पत्तलच्छि सुहयंजण मोहपयासयं” ४ ॐ पौ चौ पो वेः ॥ द्वौ पञ्चमात्रौ द्वौ चतुर्मात्रौ एकः पञ्चमात्रश्चेयमितेऽङ्गौ वेर्गलितकं । विगलितकमित्यर्थः । यथा “उअ महुसमओ मिउकुरिअमलयपवमाणओ, विगलिअचिरपरूढमाणंसिणिजणमाणओ । कोइलाहिं

कयकलयीर्हं गिजमाणओ, वम्महस्स विजयस्मि सहाओ असमाणओ” ५ ॥ चौ पः समः ॥ द्वौ चतुर्मात्रौ पञ्चमात्रश्वैको यमितेऽङ्गौ समः परं गलितकं । संगलितकमित्यर्थः । यथा “वणफलभरसंगलियं, जस्स य णिवुद्दाययं । तस्स सया वणवासिणो, किं वण्णामि महेसिणो” ६ ॥ पतीगाः शुभात् ॥ एकः पण्मात्रः चत्वारिमात्रा गुरुश्च यमितेऽङ्गौ शुभात् गलितकम् । शुभगलितकमित्यर्थः । यथा “पुणरवि निभरजसिग्गिमुहगलिआसया, पव्वयकंदरेसु निवसंतया सया । पहु तुह रिवणो धरंतया मुणिव्वयं, पुणो पुणो वि हु उवाल्हंति दिव्वयं” ७ ॥ चः पौ चौ त्रिः समात् ॥ एकश्चतुर्मात्रो द्वौ पंचमात्रौ द्वौ चतुर्मात्रौ एकस्त्रिमात्रोऽङ्गौ यमिते समात् गलितकम् । समगलितकमित्यर्थः । यथा “दुद्धरवारिबुद्धिपोरा चलविज्जुलभीसणा, सेल-गुहंतरालपडिसदियदुगुणिअनीसणा । जाव समुत्थरंति मेहा पिहिअंवरदेसया, पडिआ ताव हुंति जंबूफलसमगलिआसया” ८ ॥ तदोजे चतौ मुखात् ॥ तदेव समगलितकमोजपादयोः चगणतगणौ चेत्तदा मुखाद्गलितकम् । मुखगलितकमित्यर्थः । यथा “सयवत्तयं, मुहगलिअमहुकरसुरहिअजलमलिसयवत्तयं । तगणं गओ चावम्मि ठवेविणु कस्स व न हु हंत मणं गओ” ९ ॥ पाष्णनैजे जः समे जो लीर्वा मालायाः ॥ पण्मात्राद्गणात् परे दश चगणा, न विपमे जः । समे जो लघुचतुष्टयं वा यमितेऽङ्गौ मालाया गलितकम् । मालागलितकमित्यर्थः । यथा “खेलिरकामिणीकराहयअधिरलविअसिअजलरुहमालागलिअपरायसुरहिअस-लिलयं, तरलतरअरअपरिनचिरकलहंसमिहुणावलिसरहसकिजमाणकलयलकलिलयम् । अठभंलिहत्तपरिरुद्धयहलववलतिलयतमा-लतालीवणपडिहयखरदिणयरकरयं, पिच्छ सरोवरं इममणारयं पि विजाहारसुरवरकिजराण एवं विलासहरयं” १० ॥ चूर्गन्तो मुग्धात् । पगणात्परे अष्टौ चगणा गुर्वन्ताः । नौजे जः समे जो लीर्वा यमितेऽङ्गौ । मुग्धात् गलितकं मुग्धगलितकमित्यर्थः । च इत्यस्य गन्तत्वेन विशेषणादन्यश्चगणो गुर्वन्तो लभ्यते । ननु पृथगेव गुरुः । अन्यथा चूर्गाविति कुर्यात् । यथा “नमिरसुरासु-रिंदसिररयणमउडरुद्धभरकरंविअचरणकमलनहमणिं, सयलतिलोअलोअणतिहुरणमोहंधयारनिअरविहडणनहमणिं । न नवसि जइ जु-आइजिणइंदममलकेवलसिरिकुलहरमिह भवभयहणणं ता वयंस तुह रयणं चिअ कराउ मुद्धगलिअं किर विहलमिदं खु जणणं” ११ ॥ चूरुग्रात् ॥ पात्परे पट्टगणा गन्ता । नौजे जः समे जो लीर्वा यमितेऽङ्गौ । उग्रात् गलितकम् । उग्रगलितकमित्यर्थः । यथा “निग्गलनाणदिट्ठिअवलोइअभुवणयलं विसुद्धचित्तं, उग्गगलिअसमगाकम्मं निरवहिनाणरहअजगचित्तं । वीरं संभरामि तारण-तरंडयं समपसजसोह, पंडिओ दुत्तरस्स भवसायरस्स लहरीभरम्मि सोह” १२ ॥ पौ तः सुन्दरात् ॥ द्वौ पञ्चमात्रौ त्रिमात्रश्वैको

यमितेऽङ्गौ सुन्दरानामगलितकम् । नौजे जः समे जोलीवैति निवृत्तम् । यथा “नरवरिंद तुह कित्तिआ, कथ कथ न पडुत्तिआ । भरियगयणमहिकन्दरा, कुन्दसंजससिसुन्दरा” १३ ॥ पौ तौ भूपणा । द्वौ पञ्चमात्रौ द्वौ त्रिमात्रौ यमितेऽङ्गौ भूपणानामगलितकं । यथा “पीच्छ पीवरमहापओहरा, कस्स कस्स न वयंस मणहरा । विप्पुरन्तसुरचावकण्ठिआ, भूसणा नहसिरी उवट्ठिआ” १४ ॥ चपचापचागला मालागलिता । चतुर्मात्रः पञ्चमात्रश्चतुर्मात्रद्वयं पञ्चमात्रः चतुर्मात्रद्वयं लघुगुरु च मालागलिता । यथा “न मुणिज्झइ गलाव रयणमाला गलिइआ न गणिज्झइ भग्गओ । मणिवल्लयमिअरो न य जाणिज्झइ अंसुअंचलो विहु विलग्गओ । चोलुक्कुलंवरदिणमणि तुह अवलोअणमिअत्तिआवत्तिहिं, मयरद्वयवाणधोरणिविद्धिअइहि नारिहि हरिसिजंतिहि” १५ ॥ पञ्चमीः समे जो लीवां विलम्बिता ॥ एकः पण्मात्रश्चतुष्टयं च । तथा समे स्थाने जगणो लघुचतुष्टयं चाङ्गौ यमिते विलम्बितागलितकम् । यथा “मसितच्चम्भ(प्प)यारिघणतिमिरमालिआओ, ओअइ समुल्लसन्ति दुव्वारमालिआओ । वासवपंजरसु सुत्ताओ सारिआओ, तह अविलंबिआओ जंति अहिसारिआओ” १६ ॥ गन्तचः पचुपाः खण्डोद्धतम् ॥ गुर्वन्तश्चतुर्मात्रः पञ्चमात्रश्चतुर्मात्रपञ्चकम् पञ्चमात्रश्च । समे जो लीवां खण्डोद्धतम् । यथा “खंडुग्गयमिंदुधियमिणमज्जवि अहिणवकिंसुअकुसुमसरिसयं, नहु जा चंदिमाइ तिमिरभरं किर परिदल्लिअण पयइइ हरिसयं । वम्भीसरभडस्स सरनिअरोहिं अइदूसहिहिं पहरिजंतओ, अहिअं ता संपइ अहिसरणे पयइइ लुवइजणो तुवरंतओ” १७ ॥ चपाचीपाः प्रसृता ॥ चतुर्मात्रः पञ्चमात्रद्वयं चतुर्मात्रचतुष्टयं पंचमात्रश्च प्रसृता यथा “जं किर मुदिआइ तीए अहिणवमहुसमयलच्छित्तुवरिजंतओ, पसरिअमल्लयमारुओ नहु सुहाइ तुह विरहम्मि सुरूव लिबंतओ । तस्स व चित्तिअण पडिअल्लणकारणं किरइ रुद्धनहयलवहाओ, किर उण्डुण्णिहाओ घणनीससिअसमीरलहरीओ अइदूसहाओ” १८ ॥ चुर्दो नौजे जो लम्बिता ॥ पञ्च चतुर्मात्रा द्विमात्रश्चैको । नौजे जगणश्चेह्लुम्बितागलितकं । यथा “कइलासतुलणपयडिअवहुवाहपण्ण, संजणिअतिअसमंडळ बहुवाहपण्ण । आलंविअयअयकारण दसासण्ण वणे नीआ सीआ तेणं दसासण्ण वणे” १९ ॥ सौजे पैर्विच्छित्तिः ॥ सैव लम्बितौजे पण्णेविच्छित्तिर्गलितकमङ्गौ यमिते । यथा “रणरणंति जत्थ पमत्ता कुसुमेसुसिलीमुहा, होंति जत्थ लोहदसहा कुसुमेसु सिलीमुहा । विच्छित्तिपरो तरुणीअणो विणा विहु महुसमओ, विअमइ जत्थ समुत्थरइ एस इह महुसमओ” २० ॥ चापचपदा ललिता ॥ चद्वयं पचपदाश्चाङ्गौ यमिते ललितागलितकं यथा “मत्तमयरपुच्छच्छटोहभग्गवणराइअं तीरसहंतलळंगलवल्लिअणइवणराइअं । नहमंडळगहअविरंतर विविह घणवालयं उअहिं पेच्छ ललिअगत्तिपअं घणवालयं” २१ ॥

लम्बकः ॥ त्रयोऽपि खण्डोपखण्डखण्डिताभेदाः प्रत्येकं अवलम्बकसंज्ञाः । संज्ञाप्रयोजनं द्विपदीखण्डे । ॐ पञ्चीयुग्मो लीर्वा हेला ॥ पण्मात्रश्रुतुर्मात्रचतुष्टयं तथा युक्तं समस्थानगतो जो लीर्वा हेला । यथा “कोभंडं पसूजरइअं गुणो महुयरा, बाणा कामिणीण नयणा विलासगहिरा । समयतणू जडो सहयरो तुसारकिरणो, हेलाए तहावि भुवणं जिणेइ मयणो” ७ ॐ सान्ते दोनावली ॥ सा हेला पादान्ते हिमात्रोना आवली । यथा “नवघणमाळिअत्ति कलिइं विहत्थओ, सज्जलविलोयणेहिं पहिआण सत्थओ । गिम्हे दवहुआसमसिमलिणसामलिं, पेच्छइ हंत विंत्तसिहराण आवलिं” ८ ॐ चूपगा विनता ॥ चतुर्मात्रपदं पञ्चमात्रो गुरुश्च समे जो लीर्वा विनता यथा “सुहसिरिकलावनिजिअविवायरनिसायरं तइलोक्कवइं, अम्भलिअमुद्धजाणाणलेण निइइसयलकम्मुगाइं । विणयामरिंदमणिमवडकंतिपवभारपल्लविअचरणयं, तं अणुसरामि भवजलहितारणं वद्धमाणमिह सरणयं” ९ ॐ तौ चस्तौ विलासिनी ॥ द्वौ त्रिमात्रावेकश्रुतुर्मात्रः पुनर्द्वौ त्रिमात्रौ विलासिनी । यथा “भत्तकोइला महुर्भासिणी, हसइ किंपि सा जइ विलासिणी । दोण्ह हुंति सोहगलण्हिआ, मल्लिआ तहय चंदजोण्हिआ” १० ॐ तौ चितौ मञ्जरी ॥ द्वौ त्रिमात्रौ त्रयश्रुतुर्मात्राः पुनरेकस्त्रिमात्रो मञ्जरी । यथा “चूमंजरिं मंजुकोइलागीअयं, मलयमारुअं पुण्णविबयं चंदयं । पाविऊण महुमासि एत्थ विसमत्थओ, हवइ झत्ति तेलोक्कनिजयसमत्थओ” ११ ॐ सा तान्ता सालभञ्जिका ॥ सा मञ्जरी त्रिमात्रान्ता सालभञ्जिका यथा- “चरणकमललग्गे वि हु पिअयग्गि पकोविरी, सालर्मंजिअव्व सहि कीस तुमंसि अजंपिरी । सुणसु समुल्लसंति पिअमाहवी-कुलकलयला, मयणविजयदुंदुहिण्णुणी इव पूरिअनहयला” १२ ॐ चादिः कुसुमिता ॥ सैव मञ्जरी पादादौ चतुर्मात्रश्चेत्कुसुमिता यथा “मयपरिपुट्टुट्टकल्यंटीपञ्चमनिवभरा, विहट्टफुडभमंतभसलावलिकलयलमुन्दरा । घणघोलंतमलयपवणोहुअकुसुमिअकंसरा, हिअयं निम्महंति न हु कस्स इमे महुवासरा” १३ ॐ षष्ठ्युगौ द्वितीयपद्यौ जो लीर्वा द्विपदी ॥ एकः पण्मात्र पञ्च चतुर्मात्रा गुरुश्च । तथा द्वितीयपद्यौ चण्णौ जो लीर्वा द्विपदी । यथा “सा रे वच्च पहिअ निअइअं परिहरिऊण सच्चहा, इह हि समुत्थ-रंतकुसुमायरमासमुहम्मि अन्नहा । परहुअजुवइगीअहालाहलविहलंघलिअचित्तओ, वलसि न दुवइअं पि वग्गीसरसरनिवरं वलित्तओ” १४ इहान्यापि सुमनस्ताराज्योत्सामनोवतीप्रभृतयः सप्तत्रिंशद्गणसमा द्विपद्यो विपुलाचपलादयोऽष्टावर्दसमाश्च कैश्चित्रिवद्धा-स्त्राश्च कचिकाश्चिदन्तर्भवन्तीति पृथगोक्ता । ॐ साये न्ळे छै रचिता ॥ सा द्विपदी आये चण्णे न्ळे लघुचतुष्टये सति छैः सप्तभिर्मात्राभिर्यत्तिश्चेद्वचिता । रतिकेयन्ये । यथा “नच्चिरकीरमिडुणकोलाहलमुहल्लिअकलमच्छेत्तओ, दिम्मुहमहमहंतगंभुक्कदविहसि-

असत्तत्त्वणो । विरड्अमुदहुदुसुदरिमअविरलकासहासओ, पिअसहि मा पिअम्मि परिकुप्पसु जं सरओ समागओ” १५ ॥
गन्तारनालम् ॥ सा द्विपदी गुर्वन्ता एकेन गुरुणा बृद्धा आरनालं । यथा “अविरलवाहवारिधारावलिबिल्लणसोणलोअणाए, दारुण-
पंचवाणबाणाहयहिअयफुरतेवअणाए । तुह विरहंमि चंदमंदानिलचंदणतावजालिआए, अहिणवमार नालवणयं पि तीह तं कुणसि
बालिआए” १६ ॥ उपान्त्यलोना कामलेखा ॥ सैव द्विपदी अन्त्यस्य गुरोः समीपमुपान्त्यं तत्र यो ललेनोना कामलेखा । यथा “राह
चंदकिरणधवला मणहरणा पुप्फमाला, नीलुप्पलपसूणपरिवासमहग्घाजुण्णहाला । गेहं रयणदीवरुद्धं रुद्धीअं पंचमेणं, तेण विणा असार-
मखिलं लु कामलेहाधरेणं” १७ ॥ षचीदाश्चन्द्रलेखा ॥ एकः पण्मात्रश्चत्वारश्चतुर्मात्रा द्विमात्रश्चैकश्चन्द्रलेखा । यथा “मयणविआर-
समुदलहरिविस्थारकारिणी, जणिआणंदचंदमणिणिठ्ठरसारसारणी । षष्ठलंतलायणमकहावल्लिपसाहिआ, मज्झ नयनकुसुआण इमा
सा चंदलेहिआ” १८ ॥ चिपचाः क्रीडनकं जैः ॥ चतुर्मात्रत्रयं एकः पञ्चमात्रस्त्रिमात्रश्च जैरित्यष्टभिर्यतिश्चेत् क्रीडनकं ।
यथा “कंकणकिकिणिनेवरकलयलमुहलं, पवणपहल्लिरसिचयंचिअगयणयलं । दीहोष्ठल्लणखेल्लणकयल्लोलणयं, सहइ इमाए अंदो-
लणकीलणयं” १९ ॥ षपञ्चतदा अरविन्दकं ॥ षट्पञ्चचतुस्त्रिद्विमात्रा अरविन्दकं यथा “ओअह तुवम विरहे इमाइ मुहकमलं
अविरलवाहधाराबिल्लुलिअकजलं । अम्मलेहपिहिअं व पुण्णिमचंदयं, सेवलसंवलिं व नवारविंदयं” २० ॥ पलदलचदगाद्वौ
मागधनकुटी ॥ पण्मात्रल्लुद्विमात्रल्लुचतुर्मात्रद्विमात्रगुरुभ्यः परौ गुरु चेन्मागधनकुटी । यथा “नवमयरंदपाणपायडमयड-
त्ताला, भमरा रुणरुणंति कायलिकयसहाला । पंचममुगिरंति एआ अवि दिट्ठीओ, चूअंकुल्लसायकंडा कलयंटीओ” २१ ॥ सञ्चे-
न्नकुटकम् ॥ पलदलचदगात्सगणश्चेत्तदा नकुटकं यथा “परिमल्लुदल्लोलअल्लिगीअसणकुडयं, जाव न जग्गवेइ विसमरथमहाभ-
डयं । माणं मोत्तुआण माणंसिणि स(म)प्पणयं, पेम्मभरेण ताव अणुसर सहि वल्लइयं” २२ ॥ पजौ सिः समात् ॥ एकः पण्मात्रो
जगणः सगणत्रयं च समाञ्चकुटकं समनकुटकमित्यर्थः । यथा “सयलसुरासुरिंदपरिचंदिअपायतलो, निरुवमज्झाणनाणवसनासिअ-
कम्ममलो । निवसड मे मणम्मि भवयं सिरिवीरजिणो, विलयं जंति कामपमुहा जह ते अरिणो” २३ ॥ नलगजसाः ससौ
यदि तदा समनकुटकमिति तु संस्कृतनकुटेनैव गतार्थमिति नोक्तम् । ॥ त्रिष्वप्यन्त्यचस्य ते तरङ्गकम् ॥ त्रिष्वपि मागधन-
कुटी-नकुटक-समनकुटकेष्वन्त्यस्य चतुर्मात्रस्य स्थाने त्रिमात्रश्चेद्भवति तदा तरङ्गकम् । यथा “बहुविहुभावमुद्धमजुरत्तणमन्दिरं,
पवणुदुअसामसरसीरुहसुन्दरं । निम्मलकंतिपुंजपरिलङ्खयचंगयं, सोहइ तीह दीहनयणाण तरङ्गिअं” २४ ॥ गान्तं पवनोद्धतम् ॥

तरङ्गकमेव गान्तं अन्ते गुरुणाधिकं पवनोद्भूतं यथा “भसला दंसयति महुपाणपरव्वसाण, उक्कंठा तरलियमणाण नियवल्लहण । निब्भरमहुरगीइरवमुच्चरिउं इमासु, दोलाकीलणाईं पवणुद्दुयवल्लियासु” २५ ॥ चाभ्यां पाभ्यां पाद्वा तिर्निध्यायिका ॥ द्वाभ्यां चतुर्मात्राभ्यां यद्वा पञ्चमात्राभ्यां एकस्माद्वा पञ्चमात्रापरं त्रिमात्रत्रयं चेन्निध्यायेपा निध्यायिका । चाभ्यां तिर्यथा । “ह्वा खामोअरि कुरंगनेत्तिण्, वयणमऊहजिअचंदकंत्तिण् । निज्झा(ग्वा)इयजीवाविअमणसिण्, दूसहो तुज्झ विरहानलो पिण्” २६ पाभ्यां तिर्यथा “निज्झाइअइ जत्थ मयमयवल्ली, ललअकंत्तिचंगे कलकसोअरी । सेवंति तं तुह मुहचंदयं सया, उव्विच बाल-हरणच्छि चउरया” २७ पात्तिर्यथा “हरइ जम्मसयसंचिआईं, भवियाण असेसटुरिआईं । तुह मुहं जणियमयणमाह निज्झाइअं पि भुवणनाह” २८ केचित्तु पचाभ्यां तिरिति निध्यायिकां वदन्ति । यथा “वम्मीसरकंचणतोमरललिआ, दिट्ठा छुड्ड सुंदरि चंप-यकलिआ । वुलिओ सुड्ड दमिखणओ गंधवहो, विल(य)लिओ ता पहियाण मणोरहो” २९ ॥ चुपौ युग्न जोऽधिकाक्षरा ॥ पञ्च चतुर्मात्रा एकः पञ्चमात्रस्तथा समो न जगणोऽधिकाक्षरा । यथा “वज्जागरओ कवोलपंडुत्तणं तणुअत्तं, दीहुण्हा सासदंदया चित्तण् विवसन्तं । अहिअक्खरजंपिण् किं वा सुहय तुहविरहे, सा एत्ताहे वराइआ निअयं मरणं लहे” ३० ॥ सा तुर्यपा मुग्धिक्का ॥ सा अधिकाक्षरा तुर्योपि चैत्पणो भवति तदा मुग्धिक्का । यथा “जीए लग्गेइ चंदणं गरलरसं व दूसहं, अंगं पि अ जीए तावइ ससी अणंगनीसहं । कयलीदलमारुओ वि किरइ ङुअवहं पि व जीए, दाहो मुद्धाइ एस कह समइ गुणालय तीण्” ३१ ॥ आदौ यश्चित्रलेखा ॥ सा अधिकाक्षरा आदौ यश्चेच्चित्रलेखा । यथा “नहयलम्मि सयलदिसामुहेसु गहणम्मि गिरि-वरे, सरिपुक्खरिणिआसु देवडलणसु भित्तिमु नयरे । दूरम्मि पासे घरम्मि अंगणपणसण् तुह, चित्तलिहिअं पि व मयच्छि पेच्छामि सुंदरं मुहं” ३२ ॥ पौ मल्लिका ॥ साधिकाक्षरा आदौ पौ चेन्मल्लिका । यथा “वडिभज्जव मायंदमंजरी पाडला दलओ चिरं सा, पायडविआससिरी अ नोमालिआ वि निब्भरं । विअसउ वसंतंमि फुडं मणहरा असोअवल्लिआ, एकच्चिअ भसलस्स माणसं हरइ हन्त मल्लिआ” ३३ ॥ सा तुर्यपा दीपिका ॥ सा मल्लिका चतुर्थः पश्चेद्दीपिका यथा “भत्तवारिहरपंतिरुद्धहरिणंक-मऊहसोहण्, रोअसीकंदरुससंतधोरअंधयारवूहण् । रमणवासभवणाहिसारिआण रुइरविज्जुलेहिआ, कामिणीण अवलोअकारिणी हवइ इह करदीविआ” ३४ ॥ तामिर्लक्ष्मिका ॥ तामिरविकाक्षरादिभिः संकीर्णा लक्ष्मिका यथा “कैसरकुरवयमायंदतिलयअ-सोअकोरया, विरहाणलडज्जंतनिअंबिणिजीवियचोरया । एदे किर दुप्पिच्छा विलसंति मणोहवसरा, जेसुं ते कह निग्गमियग्वा महु-

लच्छिवासा” ॥ अत्राद्यपादत्रये अधिकाक्षरा चतुर्थपादे सुगंधिका । एवमन्याभिरप्युदाहार्या । केचित्सवैरपि खञ्जकभेदैः सङ्कीर्णतायां लक्ष्मिकामिच्छन्ति ॥ ३५ ॥ ॥ चतुष्पञ्चपट्टसप्ताष्टनवपा मदनावतार-मधुकरी-नवकोकिला-कामलीला-सुतारा-वसन्तो-त्सवाः ॥ चतुरादिपाः क्रमेण मदनावतारादयो भवन्ति तत्र चतुर्भिः पञ्चमाश्रैर्मदनावतारो यथा “गिजंति गीर्धो पिजंति मद्-राओ, नञ्ति वेसाओ परिलहसिअकेसाओ । एवमञ्जोपरिरंभणासारण, कीलंति रामाओ मयणावयारण” ३६ पञ्चभिर्मधुकरी यथा “चरणेणवि नवफुडिअकुडयमपरिघट्टयंतिआ, पक्खवाणणि विहसिअकेअयमच्छिबंतिआ । उअह सत्ति एसा निम्मलयरगुणाणुरंजिरी, अहिसरइ विअसंतजाइकुसुमं चिअ महुअरी” ३७ पङ्क्तिर्नवकोकिला यथा “नवकोइलरवाउलमंजरिअमायंदतरुकंतारण, सच्छन्द-मल्लिआमयरंदरसमत्तघोलंतछप्पण । जिभंतमलयदिसमीरणलोलनोमालिआवह्णिण, संभरइ पंथिओ पिअयमं ओसहिं हिअयण सल्लिण” ३८ सप्तभिः कामलीला यथा “मत्तपिअमाहवीपंचमोम्यारगुंजंतचूअहुमत्तंबओ, मिउमलयमाओउकूअवह्णिप्पसूणग्गघोलंतरोलंबओ । चारुकंकेलिसाहंतदोलासमंदोलणासत्तनारीअणो, कामलीलासहो संपयं विलसण एत्थ एसो वसंतक्खणो” ३९ अष्टभिः सुतारा । यथा “पिअयम कहं जासि एआइणिं मं चइत्तूण देसंतरं पेच्छ निहज्ज, सुरहिमासो पयट्ठो असेसाणं जणाणं विलासेकदिवखागुरू अज्ज । एस सुविसट्ठकंकोट्ठकंकेल्लिमायंदघोलंतरोलंबगीइस्सणो, जं सुतारो घणुइंउटंकारओ इह निसामिज्जण सुहउपंचेसुणो” ४० नवभिर्वसन्तोत्सवो यथा “फुल्लिआणेअकंकेल्लिमहुपाणमत्तालिअंकारकलग्गीइगिजंतकुसुमावहो, मायंदनवमंजरीकसायकंडकलपंटीकोला-हलाउलिजंततरुसमूहो । पिययमपरिरंभणचुंवणाइप्पसंगसंगलियरसनीसंदुहुसिअरोमकूवओ, हलहलियतरुणीअणहिअयओ पवंचिअपंचमो विलसिओ वणेसुं वसंतयज्जओ” ४१ खञ्जकप्रकरणम् ॥

॥ खञ्जकं दीर्घाकृतं शीर्षकम् ॥ खञ्जकान्यपि दीर्घाकृतानि शीर्षकसंज्ञानि । शीर्षकविशेषानाह ॥ गीत्यन्ताववलम्बकौ द्विपदीखण्डम् ॥ अवलम्बकद्वयमन्ते गीतिश्चेत्तदा द्विपदीखण्डम् । यथा रत्नावल्याम् “कुसुमावहपिअदूअयं, मउलावंतो चूअयं, सिविलिअमाणग्गहणओ, वाअइ दाहिणपवणओ, विअलिअवउलामेलओ, इच्छिअपिअयममेलओ, पडिवालणअसमात्थओ, तम्मइ जुअइसत्थओ, इय पढमं महुमासओ, जणस्स हिअयाइं कुणइ मउआइं, पच्छा विंधइ कामओ, लद्धावसरोहिं कुसुमवाणेहिं” १ ॥ द्विपद्यन्ते गीतिर्द्विभङ्गिका ॥ द्वौ द्विपदीगीतिरूपौ भङ्गावस्थां द्विभङ्गिका यथा “दारुणदेहदाहपविअंभण फुडफुटंतहारण, हिअयत्थलनि-हितवणचंदणपंकुओडकारण, दीहरसासददुसहिकरयलघुअविअणारविंदण, तिणयणतइअनेत्तपत्तानलजालकरालचंदण, विरहम्मि तुज्ज

परिसे, तह शीणा कुवलयल सदुहंगिभा, जह सणहलस्वणयं, तीए अंगमि सिक्खइ अणंगओ” २ ॥ ७ अन्यथापि ॥ अन्यै-
रपि छन्दोभिर्द्वन्द्वैर्द्विभङ्गी अन्यैरुक्ता तत्र गाथाया भद्रिकाया योगे यथा “उध्वाइअशंज्ञानिलक्ष्मपक्षपणपदंतविडवोहे, अविरलवह-
लक्षलकंतविज्जुलावललल्लके, सरहसरदंतदहुरे कणंतमोरे पदंतजलनिवहए, गजंतमेहमंडले को जिअइ विणा पिएण पाउसम्मि”
३ वस्तुवदनस्य कर्पूरेण यथा “निक्कंदलकयकच्छ नलिणिवज्जिअ कय सरसरि, निचंदणु किओ मलओ तुहिणवज्जिओ किओ हिम-
गिरि, निप्पलवकिअकरि पयत्तु कंकेल्लिविडविसय, पत्तचत्त कय बालकयलि, अकुसुम कय तरुलय सिसिरोवचारकिहिं, परि-
यणिहिं गिम्मुत्तात्रलि कय भुवण, तो बिहु न तीइ तुह विरहभरि खसइ दाहदारुणविअण” ४ कुक्कुमेन यथा “गयणुप्परि कि न
चडहिं कि नरि विक्खरहिं दिसिहि वसु, भुवणत्तयसंताहु हरहि कि न किरवि सुहारसु, अंधयारु कि न दलहिं पयडि उज्जोव गहिउ-
ल्लओ, किं न धरिज्जहिं देवि सिरहं सइ हरि सोहिल्लओ, कि न तणउ होहि रयणारहु होहि किं न सिरिभायरु, तुवि चंद निअवि
मुहु गोरिअहि कुवि न करइ तुह आयरु” ५ रासावललस्य कर्पूरेण यथा “परहुअपंचमसवणसभय मज्जवं स किर, तिंभणि भणइ न किं पि
मुद्धकलहंसगिर, चंदु न दिक्खण सकइ जं सा ससिवयणि, दप्पणि मुहु न पलोअइ तिंभणि मयनयणि, वहरिउ मणि मज्जवि कुसुमसरु
खणि खणि सा बहु उत्तसइ, अच्छरिउ रुवनिहि कुसुमसरु तुह दंसणु जं अहिलसइ” ६ कुक्कुमेन यथा “जइ अज्झलक्कहिं नयणदीहनयणि
अहिखणु, केअइकुसुमदलम्मि भसलु विलसइ तजणु, जइ तीए मुहि हावि मंदु हासउ चउ(उ)इ । ता जणु हीरयपउमरायसंचओ झडइ, जइ
तीए महुरमिवभासिणिहि वयणगुंफ निमुनिज्जइ, तावह करेप्पि जणु अमयरसु कण्णपण्णपुडि पिज्जइ” ७ वस्तुवदनकरासावललस्यसंकीर्णस्य
कर्पूरेण यथा “अविहडअवरुप्परप्परुडगुणगंठिनिबद्धओ, एआरिण हलि गलइ पिम्मु सरलिमवसलद्धओ, माणमडप्फरु तुह न शुत्तु
उत्तिमरमणिं, तिंभणि वारवं वारवार वारणगमणि, अह करिहि कलहु वहहिण सहुं इच्छिमयच्छिइ पणय मुहु, माणिक्कि मणंसिणि करि-
ववल्लु हेल्लि खेल्लिताज्जओ तुहं” ८ कुक्कुमेन यथा “पंडिगंडयलपुलयपयरपयडणवद्धायरु, कंचि बालबालाविलासवहलिमगुणनायरु,
द्विडिदिव्वचंपयचयपरिमल्लहसदउ, कुंतलिकुंतलदप्पसदप्पणलंपदउ, मरहट्टिमाणनिद्धाहवयविहवविहंसणसक्कउ, कसु करइ न मणि हल्लो
(ला)हलउ मलयानिलहु झुलक्कउ” ९ रासावललस्यवस्तुवदनकसङ्कीर्ण(स्य)कर्पूरेण यथा “तरुणिहूणि(ण)गंडप्पहुपुंछिअतिमिरमसि, उक्कल्लुक्का-
वडणु दुसहु मा करउ ससि, मलयानिलु मयनयणि घुणिअकप्पूरकयलिवणु संघुक्किअमयणगि सहि इमा तुज्ज तवउ तणु, तणु अंगिम-
खडहडि पडहि तुह मयणवाणवेयणकलइ, चय माणु माणि वहहिण सहुं चडि म जीव संसय तुलह ।” १० कुक्कुमेन यथा “सवण-

दक्षिणसमुद्रकलोलमालिभातरणसंगनिव्वविअमलयमारुअस्रडप्पहल्लं(लं)तविधिहवहुवेडिगहणवणकुसुमगोच्छवच्छलिअपवरपिजरपरायप-
 दिहत्थद्वहदिसाचकदंसणुप्पणुपिययमाभरणमिलिअमुच्छापहारनिवडंतपहिअसंचायरुद्धमगांतरदूसंचरधरे । पप्फुल्लिअसघणकिंसुयसमूहक-
 णिआरकुंजवरकंचणारकेसरलवंगचंपयपियंगुमल्लीमहल्लमाहविविआणकंकेलितिलयकुरुययपियालपुआगनागकेसरसुधण्णकेअडकुडंगपाडलत-
 मालोनोमालिउल्लपसरंतरपरमपरिमलघचकमहमहिअसमत्तचणंतरे,मा वच्च कंत चत्तूणं मं इमं मयणपीडिअं तरुणिसरथचच्चरिविणो(वच्चरिविणा)-
 असमसीसनददंडाहिघायसइतरालतालाणुलगाधुमंतमदलोदामपाडपडिवन्नमंजुहिंदोलभंगिआलवणरेहसंवद्धवेणुविवरोल्लसंतसरभेअसाह-
 णट्ठाणसहम्मि वसंतपु” १६ अत्र समस्थाने जो लीर्वा तथात्याचगणाप्रागेकक्षगणो जो लीश्च न कर्त्तव्यः । इत्याश्रायः । ॐ
 मालागलितकपादान्ते विपमचावृद्धौ वेः ॥ मालागलितकपादस्वान्ते विपमसङ्ख्यस्य चगणद्वयस्य वृद्धौ सत्यां वेः परं सम-
 शीर्षकम् । विपमशीर्षकमित्यर्थः । मालागलितकवचात्रापि समस्थाने जो लीर्वा विपमे तु जगणो न कर्त्तव्यः । यथा “हयवरसुर-
 खणिजमाणमहिरेणुपडलबहल्लिजमाणगयणंगणुत्थरिदअचिरलधारपुंजसंवलणरुद्धलोअणविलोअणपवंचमच्छरिअपरवसो, अवयरइ समं-
 तदो तुरिदममरनिअरो निअमरसंचरंतचउरंगसेन्नपवभारवळिरनीसेसभूवलयखडहउंतमंदरसुमेरुकइलासविंधगिरिनारपभुदिगिरिसिहरनि-
 चडणाइ भरंगुरिदंकधराइ तम्मइ वराहपवरो धणुक्कावमुक्कतारायविद्धकरदिघडकुंभतडनिवडिदाविरलरंधनिअमरस्ररंतसोणिदतरंगिणी-
 रइअवहलपंकखुप्पंतचकरहसंवराओ एआओ भीसणाओ समरवमुहाओ, सुविसमसिसयाइं निवडंति हुंकरंताइं पिच्छ निसिद-
 करवालधराहिघायधुमंतयाइं संपइ । इमाओ नचंति बहुविहसुहडकबंधपंतीओ सुरवहमुक्कपारिजायविडविकुसुमाओ । १७
 शीर्षकप्रकरणम् । ॐ ॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां स्वोपशच्छन्दोऽनुशासनवृत्तौ आर्या-गलितक-खञ्जक-शी-
 र्षकव्यावर्णनो नाम चतुर्थोऽध्यायः ।

अथ प्रायोऽपभ्रंशे संस्कृतप्राकृतच्छन्दोन्मत्तरमपभ्रंशगतानि छन्दांस्वधिक्रियन्ते प्रायो ग्रहणाज्ञापान्तरेपि भवन्ति ॐ अजश्चूस्तृतीयप-
 ञ्चमौ जो लीर्वोत्साहः ॥ जगणरहिताः पइ चगणा उत्साहः । अत्रापवादः तृतीयः पञ्चमश्च जगणो लघुचतुष्टयं वा यथा “अवमज्जिअहुड-
 चित्तसंगमयचक्कपाय जे जे सोत्साह नाह झायंति तुज्ज पाय । ते ते संसारि वीर कहवि न लहंति दुक्खु जं किर वचंति झत्ति पहुनि-
 च्छण मोक्खु” १ इदानीं रासकानाह । ॐ दामात्रानो रासको द्वैः ॥ दा इत्यष्टादशमात्रा नगणश्च रासकः । द्वैरिति चतुर्दशभिर्मात्राभि-
 र्यतिः । यथा “सुररमणीअणकयबहुविहरासयधुणिअजोइविंदविदारयसयअमुणिअचरिअ । सिरिसिद्धत्थनरेसरकुलचूदारयण जयहि जिणेसर

वीर सयलभुवणाभरण” २ सर्वा अपि जातयो रासका भवन्तीति केचित् । यदाह “सयलाओ जाईओ पत्थारवसेण एत्थ वज्जंति । रासावन्धो नृणं, रसायणं वेदगोटीसु” ७ चुल्गा वा ॥ चतुर्मात्रपञ्चकं लघुगुरु च यदि वा रासकः । पृथग् योगात् डेरिति न वर्तते । यथा “गोवीअणदिज्जंतयरासय निसुणंतहं, वासारत्ति पडुच्चइ पडिअहं पवसंतहं । निअवल्लह तिम्व किम्बइ हिअयंतति निवडिअ, जिम्ब जनह न वहंति चलणनावइ निअडि(हि)अ” ३ ७ चपजाया अवतंसकः ॥ चतुर्मात्रः पञ्चमात्रो जगणद्वयं यगणश्च अवतंसकः । यथा “सायर रयणायर बोळहि जं वुहसत्थ तं सत्तु जि जाय गिसायरकुच्छुह जत्थ । जह एकु हूओ सिरिकंठसिरे अवयंसु, अवर सिरिनाहवरिभूसणु उल्लसिअंसु” ४ ७ चः पौ जो गौ कुन्दः ॥ चतुर्मात्रः पञ्चमात्रद्वयं जगणो गुरुद्वयं च कुन्दः । यथा “अहरुददलइजापसूण दन्तकुन्द पाणिचरणनयणवयणविअसिआरविन्द । कुसुमपुरु पच्चम्भुवि सुन्दरि तुडभ देहु तुह वर मज्झ देसु वहसि विवरीव एहु” ५ ७ पाचाजगाः करभकः ॥ पञ्चमात्रद्वयं चतुर्मात्रद्वयं जगणो गुरुश्च करभकः यथा “करहुयथणहरगलिअल्लोमणोहरहारय, गंढत्थललुलिअमइलजडिलकुंतलभारय । अणवरयवाहणिवडयसूण सोणविलोअण, तुह हुअ नरवइतिलय संपय वेरिवहुअण” ६ ७ चपाचागा इन्द्रगोपः ॥ चतुर्मात्रः पञ्चमात्रद्वयं चतुर्मात्रद्वयं गुरुश्च इन्द्रगोपः । यथा “रेहहि अरुणकंति धरणीअलि इंदगोवया, पाउससिरि नाइ पय जावयविंदु लगगया । एहवि विज्जुलेह झलकंति अ वहलकंतिआ, लविखज्जइ जायरुवनिम्मविअव्व कंठिआ” ७ ७ चपाचालगा कोकिलः ॥ चतुर्मात्रः पञ्चमात्रद्वयं चतुर्मात्रद्वयं लघुगुरु च कोकिलः । यथा “हंसि तहारओ गइथिलासु पडिहासइ रित्तओ, कोइलरमणिइ तुहवि कंठु कंठत्तणु पत्तओ । विरहय कंकेल्लिह दोहल संपइ पूरंतिअ जं किर कुवल्लयनयण एह हिंडइ गायंति अ” ८ ७ चपाचलगा दर्दुरः ॥ चतुर्मात्रः पञ्चमात्रद्वयं चतुर्मात्रो लघुगुरु च दर्दुरः । यथा “मत्तंनुवाह वरसंतिण पइ समहिओ, आयणसु संपय महिअलि जं विरहओ । हंसहंकलसहिण जं आसि मणोहरु, दहूररडिआवल्ल निम्मिओ तं सरवर” ९ ७ चरजमगा आमोदः ॥ चतुर्मात्रो रगणजगणमगणा गुरुश्च आमोदः । यथा “असोअमंजरीफुरंतआमोएसुं, कलरोलंबचंदकायलीसदेसुं । अणवरयं वहंतसारणीतोएसुं, धज्जा केवि जे रमंति उज्जाणेसुं” १० ७ झलगापासा विद्रुमः ॥ मगणरगणौ लघुगुरु पगणद्वयं सगणश्च विद्रुमः । यथा “भ्रूवलि चावयं मणोहवस्स ससितुल्लं वयणं, अंगं चामीअरप्पहं अहिणवकमलदलं नयणं । तीण् हीरावलि व दंतपंतिं विद्रुमं अहरं, पेच्छंतानं पुणो पुणो काण न हवइ मणं विद्रुं” ११ ७ रो मीमेघः ॥ रगणो मगणचतुष्टयं च मेघः यथा “मेहयं मचंतं गर्जंतं संनद्धं

पेच्छंता, उन्मदेहिं विज्जुजोएहिं घोरेहिं सुच्छंता । केअइंगंधेणोदामेसुं मग्गेसुं गच्छंता, ते कहं जीअंते कंताणं दूरेणं अच्छंता”
 १२ ॥ त्रयलगा विभ्रमः ॥ तगणरगणयगणा लघुगुरु च विभ्रमः । यथा “लायणविभ्रमं तरंगंतिहिं निहडुवम्महं जिआ-
 वंतिहिं । प्रेमिं प्रियाहिं जे पुलोइज्जइ, ता मत्तलोइ सग्गु पाविज्जइ” १३ मेघविभ्रमौ वृद्धैरपभ्रशे एव निबद्धाविति वर्ण-
 वृत्तेषु नोक्तौ ॥ ॥ चपजगगाः कुसुमः ॥ चतुर्मात्रः पञ्चमात्रो जगणो गुरुद्वयं च कुसुमः । यथा “निच्छिन्न करिवि चंदु दोणिण
 खंड, तहि निम्मिय मयनयणाइ गंड । वरकुसुम घडेविणुं गंधचंगु, कोमलु तह विरड्ओ एहु अंगु” १४ इहान्येपि चन्द्रकख-
 ञ्जकान्तचञ्चलचलतनुवीरप्रियकुपितरुष्टकृष्णसितधनदकुररशिवादयो रासकभेदा वृद्धैरुपनिबद्धास्ते तु कचित्केचिदन्तर्भवन्तीत्यस्माभि-
 नोक्ताः । ॥ ओजयुजोश्छडा रासः ॥ विपमसमयोः पादयोः यथासंख्यं छा इति सप्त डा इति त्रयोदश मात्रा यत्र स रासः ।
 यथा “सुणिवि वसंति पुरपोढपुरंधिहं रासु, सुमरि विलडह दूओ तक्खणि पहिव निरासु” १५ ॥ पाचदाश्चिस्तृतीये पञ्चमे
 चो जो लीवां पञ्चाङ्गिस्त्रिपात्पूर्वाद्धां मात्रा ॥ ओजे पादे प्रथमे तृतीये पञ्चमे च द्वौ पञ्चमात्रावेकश्चतुर्मात्रो द्विमात्रश्चैकः
 युजि पादे द्वितीये चतुर्थे च चित्रगणत्रयं तथा तृतीये पञ्चमे च पादे चतुर्मात्रो जो लीवां । एवं पञ्चपदी पादत्रयेण कृतपूर्वाद्धां
 मात्रानामच्छन्दः । यथा “मत्तकोइलनायणंदीइ सिगाररसोगंगमिण, नच्चमाणमायंदपत्तहि । अहिणिज्जइ मयण जयनाडउव्व, संपइ
 वसंतिण” १६ प्रायो प्रहणासंस्कृतेपि यथा “शुक्कशिखरिणि कल्पशाखीव निधिरधनग्राम इव कमलखण्ड इव मारवेऽप्वनि ।
 भवभीष्मारण्य इह वीक्षितोऽसि मुनिनाथ कथमपि” १७ ॥ द्वितीये तुर्ये तयोर्वाद्यस्य चः स्थाने पो मत्तवालिका ॥
 मात्रैव द्वितीये तुर्ये वा पादे क्रमेण युगपद्वा तयोराद्यस्य चगणस्य स्थाने पगणश्चेत्तदा मत्तवालिका । तत्र द्वितीये पादे प्रथमस्य
 चस्य स्थाने पो यथा “कुसुभकमलहं एक्कउप्पन्ति मउलेइ तुवि कमलवणु कुसुणसंदु(ड) निच्छुवि विआसइ । सच्छन्दविआरिणिअ
 चंदजोणह किं मत्तवालिया” १९ चतुर्थे यथा “गहिरु गज्जइ धरइ मयवारि विहलंघुल नहु कमइ दुज्जिवारु दिसिदिसि पलो-
 टइ । ओ मत्तवालियसरिसु विसमचेदु पाउसु पयट्ठइ” १८ द्वितीयचतुर्थयोर्यथा “पेच्छ पाउसलच्छि उच्छलइ मउलंति सव्वाओ
 दिस घटहदंति घणममत्तवालिया, कुटंति केअइकुसुम पिइ पउत्थि कह जिअ वालिया” २० ॥ तृतीयस्य तो मत्तमधु-
 करी ॥ मात्रैव द्वितीयतुर्ययोः पादयोः क्रमेण युगपद्वा तृतीयस्य चगणस्य स्थाने तगणश्चेत्तदा मत्तमधुकरी । तत्र द्वितीयपादे
 तृतीयचगणस्य ते मत्तमधुकरी यथा “मत्तमहुअरितारसंकारकलयंठिकलयलिहिं, मयणधणुहटंकारससिहिं । कह जीवहुं विरहिरिणिउ,

दूरदेसपवसंतरमणिव" २१ तुर्ये पादे यथा "फुडिअकेसरतिलयमायंदि पफुल्लिअकमलवणि, सुरहिमासि संपइ पयइइ । मत्तमहु-
अरिरविण मयणचरिउ वणलच्छि गायइ" २२ उभयोर्यथा "गुणविवज्जिइ पुरिसि रचेइ, गुणवन्ति परंमुही तह य पंकउपन्ति
निवसइ । मत्तमहुअरि कमलि अहह, लच्छि अबिआर विलसइ" २३ ॥ तृतीये पञ्चमे तयोर्वा पोश्चौ मत्तविलासिनी ॥
मात्रैव तृतीये पञ्चमे च पादे तयोर्वा युगपदाद्ययोः पगणयोः स्थाने चगणौ चेत्तदा मत्तविलासिनी । तत्र तृतीये पादे पोः स्थाने
चौ यथा "समयमयगलगमणरमणिज्ज, मयभिभलनयणजुओ । आरत्तकवोलसोहिरु, मत्तविलासिणिनिअरु, हरइ चित्तु लहुरपयंपिरु"
२४ पञ्चमे यथा "मत्तजलहर गहिरु गजंति, केकारहिं मत्तसिहिं, मत्तु मयणु पहरइ तुज्जओ, विणु मत्तविलासिणिहिं भणि, संपइ कांइ
किज्जउ" २५ उभयोर्यथा "तेज्जि पंडिअ तेज्जि गुणवंत ते तिहुअणसिर उवरि, ताहं चिअ जम्मु जाणहु, जे मत्तविलासिणिहिं नवि,
खोइ(हि)अ सुद्धक्षणओ" २६ ॥ चस्य पो मत्तकरिणी ॥ मात्रैव तृतीये पञ्चमे च पादे उभयोर्यथा पादयोश्चगणस्य स्थाने पगणश्चेत्तदा
मत्तकरिणी । तत्र तृतीये पादे चस्य स्थाने पो यथा "जासु अंगहिं षणु नसाजालु, जसु पिंगलनयणजुओ, जासु दंत पविरलविअहुज्जय,
न धरिज्जइ दुहकरिणी मत्तकरिणि जिम्ब धरणि दुज्जय" २७ पञ्चमे यथा "कहिं दिव्व कहिं ते मत्तकरिणी अ, कहिं घल्लिअ
भिचभडा, निहत्ति हयवरवहिल्लय, हुंदोल्लिर गिरिगहणि इअ तुज्ज रिउ रोअहिं गहिल्लय" २८ उभयोर्यथा "जेत्थु गज्जहिं मत्तक-
रिणिवह, रंखोलहिं जत्थु हय, जेत्थु भिउडिभीसण भमंति भड, तहिं तेहइ रणि वरइ विजयलच्छि पइ पर समरोवभड" २९
॥ आभिर्यहुरूपा ॥ आभिर्मात्रादिभिः संकीर्णा बहुरूपा यथा "गाम्बि पट्टणि हट्टि चउहट्टि राउलि देउलि पुरि जं दीसइ । लडह-
अंगिअ चिरहिंदजालएण, तं सा एकवि कय वहुकूयकलिआ" ३० अत्र प्रथमः पादो मात्राया द्वितीयो मत्तमधुकर्यास्तृतीयो मत्त-
विलासिन्याश्चतुर्थो मात्रायाः पञ्चमो मत्तकरिण्याः । ॥ आसां तृतीयस्य पञ्चमेनानुप्रासेऽन्ते दोहकादि चेद्वस्तु रदा(ङ्ग)वा ॥
आसां मात्रादीनां तृतीयपादस्य पञ्चमेन पादेनाऽन्तेऽनुप्रासेऽन्ते दोहका पदोहका वदोहकाश्चेत्तदा रदा(ङ्ग)वस्तु वा यथा "लुट्टिदुं चंद-
णवच्छिपुल्लंकि सम्मि(कि)लिदु लवंगवणि खलिदु यत्थुरमणीयकयलिहिं । वल्लिदु फणिलयहिं घुलिदु सरलककोललवलिहिं, चुंविदु
माहविचल्लरिहिं पुलइदकामिसरीरु भमरसरिच्छउ संचरइ रहु(ङ्ग)उ मलयसमीरु" ३१ मात्राप्रकरणम् ।

॥ चौ लान्ततौ चौ तो वस्तुकम् ॥ चगणद्वयं द्वौ च लघ्वन्तौ तगणौ चगणद्वयं तगणश्च पादे चेत्तदा वस्तुकं चतुर्भिः पादैः ।
यथा "सुरवहुमहुअरिपंतिपीअगुणपरिमलजालहं, नहमणिकिरणकलायचारुकेसरनिअरालहं । पत्थुअवत्थुअगीतिचारुमुणिनिवहमरालहं,

तिहुअणसिरिकुलहरहं नमहु जिणपहपयकमलहं” १ । ॥ पचिपा युज्यजच ओजे जो लीर्धा वस्तुवदनकम् ॥ एकः पणमात्रश्र-
 गणत्रयं पणमात्रश्च वस्तुवदनकम् । अत्रापवादः समे जगणरहितश्रगण ओजे जो लीर्धा यथा “मायाविअहं विरुद्धवायवसवंधि-
 अलोअहं, परतिस्थिअहं असारसत्थसंपाइअमोहहं । को पत्तिजइ सम्मदिट्ठि जहवत्थुअवयणहं, जिणहं मग्गि निश्रलनिट्ठित्तमणु
 करुणाभवणहं” २ वस्तुकमित्यन्ये । अत्र केचित्पोडशभ्यो लघुभ्य आरभ्य लघुद्वयवृद्ध्या वंशादीन् वस्तुकविशेषानाहुः । यथा “वेसो
 वित्तो बालो बाहो वामो बलाहओ विंदो । विट्ठो विसो विसालो विसारओ वासरो वेसो । १ । तुंगो रंगो भिंगो, भिंगारो भीसणो
 भवो भालो । भट्ठो भग्गो भट्ठो भीरु तत्तो भट्ठो भसलो । २ । अलओ वलओ मलओ, मज्झीरो मयमओ मओ माणी । महणो मसिणो मउलो
 महो मुहो मइहवो मुहलो । ३ । एए नामनिवद्धा, चउवीसकला हवन्ति वत्थुवया । सोलहलहुआउ लहुहिं, वट्ठमाणेहिं दोदोहिं । ४ ।
 एते च वस्तुवदनकप्रसारान्तर्भूतत्वात्पृथग् न लक्षिताः । तत्प्रसारे हि अष्टौ कोटीकोट्यः समधिकास्ततः कियन्तो भेदाः परिगणयि-
 प्यन्ते इत्यास्तां तावत् । ॥ पौऽजचः पपौ रासावलयम् ॥ आदौ पणमात्रस्ततः जगणरहितः चतुर्मात्रस्ततः पणमात्रपञ्चमात्रौ यत्र
 तद्वासावलयं यथा “माणु म मेहिह गहिहिए निहुईहोहि खणु, उअयओ चंदु पवट्ठओ रासावलय खणु । दिक्खिसु एहिवि नयणिहिं
 पइ हलि मयणहय, बलह पयह पडंति भणंतिअ वयणसय” ॥ ३ ॥ इदं चतुष्पदी वस्तुकं चेल्लेके । ॥ द्वयोरर्द्धसङ्करे सङ्कीर्णम् ॥ द्वयोर्वस्तु-
 वदनकरासावलययोरर्द्धयोः सङ्करे यदि वस्तुवदनकस्य पूर्वार्धं रासावलयस्योत्तरार्द्धं, रासावलयस्य वा पूर्वार्द्धं वस्तुवदनकस्योत्तरार्द्धं
 तदा सङ्कीर्णम् क्रमेण यथा “अविहउअवरुप्परपरुहु गणगंठिनिवद्धओ, अइआरिण हलि गलइ पेम्मु सरलिमसयलद्धओ । माणमडण्फरु
 तुह न जुत्तु उत्तिमरमणि, भिभणि वारउ वार वार वारणगमणि ॥ ४ ॥ सवणनिहिअहीरयहसंतकुंडलजुयलु थूलामलमुत्तावलिमंडि-
 अथणकमल । सेअंसुअपंगुरणवहलसिरिहंउरसुजल बहुपहुलविअइल्लकुल्लकुल्लाविअकुंतल ॥ ५ ॥ ॥ पचच्चादो वदनकम् ॥ पचचेभ्यः परो
 द्विमात्रश्रेत्तदा वदनकं यथा “अज्जवि नयण न गेण्हइ तरलिम, अज्जवि वयणु न मेहइ भोलिम । अज्जवि थणहरु भरु न पडिच्छइ, तुवि
 मुद्धाहं दंसणि जगु मुज्झइ ॥ ६ ॥ केचित्समचतुष्पदीषु पचचदाः सङ्कुलकमिति पठन्ति, तदग्नैवान्तर्भूतम् । ॥ त उपवदनकम् ॥ पचचेभ्यः
 परस्त्रिमात्रश्रेत्तदोपवदनकम् । यथा “आमुल्लुवि चंतुपंकिण संवल्लिअ सव्ववारपडिवोह सोहरहिय । कंटयसयसंसेविअजलसयण,
 जिणउववयणु न सोहहिं कमलवण” ॥ ७ ॥ ॥ ते यमितेऽन्तेऽडिल्ला ॥ ते वदनकोपवदनके चतुर्णां पादानां द्वयोर्द्वयोर्धान्ते यमकिते
 सत्यडिला । तत्र चतुर्णां यथा “नवधणभमभमंतसारंगहं, कुंजकुसुमगुंजिरसारंगहं । मुहविलसंतअडिल्लसारंगहं । लीलावणहं तरुणि

समा । व्यामिश्रा सङ्कीर्णा । तुल्यचतुष्पदा सर्वसमा । तत्रान्तरसमाः प्राह । ७ चतुष्पदी कला ओजे सप्ताद्याः षोडशान्ताः समे प्रत्येकं सैकाः सप्तदशान्ताः चम्पककुसुम सामुद्रक मल्हणक सुभगविलास केसर रावणहस्तक सिंहविजृम्भित मकरन्दिका मधुकैरविलसित चम्पककुसुमावर्त्ताः । १० मणिरत्नप्रभा कुङ्कुमैतिलक चम्पकशेखर क्रीडनक वकुलामोद मन्मथतिलक मालाविलसित पुण्यामलक नवकुसुमितपल्लवाः । ९ मलयमारुत मदनोवास माङ्गलिका भिसारिका कुसुमनिरन्तर मदनोदक चन्द्रोद्योत रत्नावल्यः ॥ ८ भूचक्रणक मुक्ताफलमाला कोकिलैवली मधुकरवृन्द केतकीकुसुम नवविद्युन्माला त्रिवलीतरङ्गकोणि ॥ ७ अरविन्दक विभ्रमविलसितवदन नवपुष्पैर्ध्रुव किन्नरमिथुनविलास विद्यार्धरलीला सारङ्गाः ॥ ६ कामिनीहोसापदोर्द्वैक प्रेमविलास कार्ष्णमाला जलधरविलसिताः ॥ ५ अभिनवमृगाङ्गलेखा सहकारकुसुममञ्जरी कामिनीक्रीडनक कामिनीकङ्कणहस्तकाः ॥ ४ मुखपौलनतिलक वसन्तलेखा मधुरालापिनीहस्ताः ॥ ३ मुखपङ्क्ति कुसुमलतागृहे ॥ रत्नमालेति पञ्चपञ्चाशद्भेदाः ॥ ओजयोः सप्ताद्याः षोडशान्ताः कलाः समयोक्ता एवैकाधिकाद्याः सप्तदशान्ताः प्रत्येकं यत्र भवन्ति सा चतुष्पदी चम्पककुसुमादिसंज्ञा । अयमर्थः— ओजे सप्त कलाः समे सैकाद्या अष्टाद्याः सप्तदशान्ता यत्र भवन्ति सा चम्पककुसुमादिभेदेन दशविधा । एवमोजेऽष्टकलाः समे सैकाद्या नवाद्याः सप्तदशान्ता यत्र भवन्ति सा मणिरत्नप्रभादिभेदेन नवविधा । तथा ओजे नव समे सैकाद्याः दशाद्याः सप्तदशान्ता यत्र भवन्ति सा चतुष्पदी मलयमारुतादिभेदेनाष्टविधा । यावदोजे षोडश समे सप्तदश यत्र भवन्ति सा रत्नमालासंज्ञा चतुष्पदी । एवं पञ्चपञ्चाशच्चतुष्पदीभेदाः । तत्राजे सप्त समेऽष्टौ चम्पककुसुमम् । यथा “अंगचंगिमज्ज गोरंगिहि । चंपयकुसुम ता कह अम्बहिम्” ४ ओजे सप्त समे नव सामुद्रकम् । यथा “जइ वोहइ, घणवकंठिअ । सा मुहओ मुहु कलयंठिअ” ५ ओजे सप्त समे दश मल्हणकं यथा “कहिं हंसिहिं, तल्लोव्वेहणवं । जउ दीसइ, गओ तहिं मल्हणवं” ६ ओजे सप्त समे एकादश सुभगविलासः । यथा “पइं विणु तहिं, सुहयविलासु कवणु । विणुं चंदइं मुहु, जामिणिहिं कवणु ७ ओजे सप्त समे द्वादश केसरम् । यथा “मेहि माणु वल्लहि करि अणुराउओ । उहिओ ! केसरकुसुमपराओ” ८ ओजे सप्त समे त्रयोदश रावणहस्तकः । यथा “लेहि बीण करि, धरि रावणहत्थउ । जिणमज्जणि सुरहिं, दिनु सम्व हत्थउ” ९ ओजे सप्त समे चतुर्दश सिंहविजृम्भितम् । यथा “छुहसामुवि, जं मयज्जुहु न तिणु । चरइ तं अज्जविसी सीहविअंभिउ विप्फुरइ” १० ओजे सप्त समे पञ्चदश मकर-

निद्रका । यथा “कुसुमंतरि, नवि लम्बाह अलि अवनिद्रियइ । आसत्तओ, मालइहि बहलमयरंदिअहि” ११ ओजे सप्त समे पोडश मधुकरविलसितम् । यथा “जं जाइहि, कित्ति दिअतर धवलइ सयल । तं जानसु, माणिनि महुअरविलसिउ पवलु” १२ ओजे सप्त समे सप्तदश चम्पककुसुमावर्त्तो यथा “निअइ मुणइ, परिरंभइ चुम्बइ महुसुंअओ । अलि मुअइ, चंपयकुसुमावट्टि निवुहुओ” १३ एवं दश । तथा ओजे अष्टौ समे नव मणिरत्नप्रभा । यथा “मणिरंयणपहा, पयडिअगिरिगुहु । साहइ भरहु, सयलुवि दिसिमुहु १४ ओजे अष्टौ समे दश कुकुमतिलकम् । यथा “रेहइ चंदो, नवपयडिअकलओ । पुव्वदिसाप, किर कुकुम-तिलओ” १५ ओजे अष्टौ समे एकादश चम्पकशेखरो । यथा “अलिरवगीई, कयचंपयसिहर । महुसमयसिरी, ओअ जणहु मणोहर” १६ । ओजे अष्टौ समे द्वादश क्रीडनकम् । यथा “सहि वटुलओ, चन्दुलओ पडिहाइ । रयणिवहूप, कीलणगंडुओ ताइ” १७ ओजे अष्टौ समे त्रयोदश बकुलामोदो यथा “मन्नावि प्रिओ, जइवि हु सो कयटुअओ । जं महमइइ, दुसइव वडलामोअव” १८ ओजे अष्टौ समे चतुर्दश मन्मथतिलकम् । यथा “निम्मलि गयणि, ससुग्गओ चंदु विहावइ । रहपरइओ, वम्महुतिलओ नवु नावइ” १९ ओजे अष्टौ समे पञ्चदश मालाविलसितम् । यथा “कमलिणिपासि, अलिमाला विसलसिअ संपइ । कलरवमिसिण, किर मित्तसमागसु जंपइ” २० ओजे अष्टौ समे पोडश पुण्यामलकम् । यथा “मइं असरण, तुहुं अइनिदयं नडसि कुसुमहि उह । जं किर पुप्फा मलयसमीरिण सचलवि कउह” २१ ओजे अष्टौ समे सप्तदश नवकुसुमितपल्लवो यथा “कंपिअ निअवि, नवकुसुमिअपल्लव सललिअ लय । संभरि दइअ, पंथिअसत्थ तक्खणि गय विलय” २२ एवं नव । तथा ओजे नव समे दश मलयमारुतो यथा “देक्खिअ विवेल्लडी, मलयमारुअधुआ । सुमरिवि गोरडी, पंथिअसत्थ सुआ” २३ ओजे नव समे एकादश मदनावासो यथा “जं धण लोअण, झसक्षयचल दीसहिं । मयणावासउ, तं धणगुहिर सइ” २४ ओजे नव समे द्वादश माङ्गलिका । यथा “प्रियमहुसंगमि, ओअ मंगलिअइं करइ । किंसुअरुविण, वणसिरि घट्टइं धरइ” २५ ओजे नव समे त्रयोदशाभिसारिका । यथा “काली रत्तडी, वणिहिं नहंगणु रुद्धओ । तोवि न वट्टहिं, अहिसारिअजणु खुदओ” २६ ओजे नव समे चतुर्दश कुसुमनिरन्तरो यथा “सिद्धत्थ-पुलय, कुसुमनिरन्तरु हसिओ सिओ । नवदइआगमि, अगिजि मंगलु धणइ किउ” २७ ओजे नव समे पञ्चदश मदनोदकम् । यथा “घणरवदूसाहा, दूहवइ मयणोदओ हिअओ । पिअदूरट्टिआ, पवसिअरमणिअणु कह जिअओ” २८ ओजे नव समे पोडश चन्द्रो-द्योतो यथा “कोइलकलरुवु, चंदणु चंदुज्जोअविलासु । वल्लहसज्जमि, अमयरसु विरहि जलिउ हुआसु” २९ ओजे नव समे सप्तदश

मधुकर भ्रमरविलोस मदनविलोस विद्याधरहास कुसुभायुधशेखराः ६ उँपदोहक दोहँक चन्द्रलेखिका सुता-
 लिङ्गन कङ्कलितभवनानि ५ कुसुमितकेतकीर्हस्त कुञ्जरविलसित राजहंसाऽशोकपल्लवच्छायाः ४ अनङ्गललिता
 मन्मथविलसितौदुल्लङ्घनकानि ३ कज्जलैलेखा किलिकिञ्चिते शशिविम्बितं चेति तावद्वा ॥ व्यत्यय इति समे सप्ताथाः
 पोडशान्ताः कला ओजे सैकाथाः सप्तदशान्ताः प्रत्येकं पूर्ववत्सुमनोरमादिसंज्ञाश्रुतुपथो भवन्ति । तत्र समे सप्तकलाः ओजे
 अष्टौ यत्र भवन्ति सा सुमनोरमा । यथा “केआराबु, करि मोर मा । दूरि स गोरी, सुमणोरमा” ५९ समे सप्त ओजे नव
 पङ्कजम् । यथा ॥ “निअवि वयणु, तहिं विडभमपओ । नं विहणि खित्तु, द्रहि पंकओ” ६० समे सप्त ओजे दश कुञ्जरो । यथा
 “गजइ घणमाला, घणघडहड । नं मयणनिवहणो, कुञ्जरघड” ६१ समे सप्त ओजे एकादश मदनातुरो । यथा “खलिअक्खरव,
 वयणु मुहु पंडर । तुह अक्खइ सहि, मणु मयणाउरु” ६२ समे सप्त ओजे द्वादश भ्रमरावली । यथा “ओ रणसणंत, भमइ
 भमरावलि । मयणघणुह, गुणवह्णि णं सामलि” ६३ समे सप्त ओजे त्रयोदश पङ्कजश्रीर्यथा “तहि भुमयहि पडिछंदुलो, धणु
 मयणहु । नवपंकयसिंरि सोअरी, तसु वयणुहु” ६४ समे सप्त ओजे चतुर्दश किङ्कणी । यथा “ससिणा रयणीए रइभरे, उल्लालिअ-
 ओ । किंकिणिआव न डु इमा, उडुमालिआ” ६५ समे सप्त ओजे पञ्चदश कुङ्कुमलता । यथा “गोरडिअहिं उवभिअइ न पर,
 अच्चभुअ । जइ किर हवइ फुल्लिअफलिअ, कुङ्कुमलय” ६६ समे सप्त ओजे पोडश शशिशेखरो यथा ॥ “लंघइ सायर गिरि,
 आरुहइ, तुहअहंग । ससिसेहरहसिउजल नवक्खी, कित्तिगंग” ६७ समे सप्त ओजे सप्तदश लीलालयो यथा “जं सहि कोइल
 कलु पुक्कारइ, फुल्लु निलओ । तं पत्तु वसंतु मासु कामहु, लीलालओ” ६८ एवं दश । तथा समेऽष्टावोजे नव चन्द्रहासो ।
 यथा “रेहइ तुह करि, चंदहासओ । नं रिउसिरीए, केसपासओ” ६९ समेऽष्टावोजे दश गोरोचना । यथा : “गोरोअणगोरी, तुवम
 कओलु । पडिमाइ चुंवइ, ससहरु लोलु” ७० समेऽष्टावोजे एकादश कुसुमवाणो । यथा “जसु लोहचक्किणवि, न दलिओ ज्ञाणु ।
 तहिं वीरि किं करव, स कुसुमवाणु” ७१ समेऽष्टावोजे द्वादश मालतीकुसुमम् । यथा “मालइकुसुमु न लेइ, चंदणु चयइ । तुह
 दंसणउम्माही, मणु जि निअइ” ७२ समेऽष्टावोजे त्रयोदश नागकेसरो । यथा “दीसइ उववणि, फुल्लिओ नायकेसरो । नं माहविण
 वणसिंरिहि दिण्ण सेहरो” ७३ समेऽष्टावोजे चतुर्दश नवचम्पकमाला । यथा “तणु नवचंपयमाल, जिण करकमकमला । सहि
 तुहु माहवलच्छि, तिण परिमलबहल” ७४ समेऽष्टावोजे पञ्चदश विद्याधरो । यथा “मुहि करिवि मयलंलणुणुलिअ, गुलिआसिदिं ।

विज्ञाहरिण जिम्ब, बम्महिग जगु जिउ बुद्धि” ७५ समेऽष्टावोजे पोडश कुञ्जककुसुमम् । यथा “पेच्छं नहु नवमालइ, ललिभ परिमलअसम । भमरहु किम्ब मणु रंजहि, णवरि कुञ्जककुसुम” ७६ समेऽष्टावोजे सप्तदश कुसुमाक्षरणम् । यथा “मलयानिलु मलयजरसु, सप्तदह कुसुमंतथरणु । विरहानलजलिअहि, तसु सधुवि तणुसंतवणु” ७७ एवं नव । तथा समे नव ओजे दश मधुकरीसंलापो । यथा “निसुणिअ माइंदह, महुअरिसंलावु । ओ पवसिअतरुणि तिं, पधुअओ पलावु” ७८ समे नव ओजे एकादश सुखावासो यथा “जइ बम्मह गोरडी, भलइं निहालसि । तुह सुहआवासणी ना किं जालसि” ७९ समे नव ओजे द्वादश कुङ्कुमलेखा । यथा “फेडवि कुं कुमलेह, रिउवहुवयणह । पंकलेह निम्मविअ, पइं महिसयणहं” ८० समे नव ओजे त्रयोदश कुवलयदाम । यथा “जहिं घल्लइ उफुलिअ, धण चलनयणइं । तहिं नवकुवलयदामइं, तवखणि निवडइं” ८१ समे नव ओजे चतुर्दश कलहंसो । यथा “कामिणि हिअयसरोवरहं, तुहुजि कलहंसु । प्रिय रुविण मयणहु, किअउ तइं जि परहंसु” ८२ समे नव ओजे पञ्चदश सन्धावली । यथा “सिंदुरिअ गुरुकुंभत्थल, गयघड तुहु बलि अगलि । नराहिव उयरिअ, किर संधावलि” ८३ समे नव ओजे षोडश कुञ्जरललिता । यथा “तोडिअगुडमुहबडसंनाहछहिअखगया । निंदहिं पडु कुंजरललिअगइ, तुह अरि-भगया” ८४ समे नव ओजे सप्तदश कुसुमावली । यथा “निच्छइं पिअसहि, बम्महरायहु आणु जुं भंजइ । कुसुमावलि द्विअ-लप्पय सदिहिं, तं महु तजइ” ८५ एवमष्ट । तथा समे दश ओजे एकादश विद्युलता । यथा “विज्जुलय मेहमज्झि अंधारइ गोरी । कवण स हत्थभलि, कुसुमाउह तोरी” ८६ समे दश ओजे द्वादश पञ्चाननललिता यथा “संतट्ठइं मयगलहं, विहारिहिं कलिअ । रण्णाइंवि वज्जरहिं, पंचाणललिअ” ८७ समे दश ओजे त्रयोदश मरकतमाला । यथा “फुल्लंधुअधोरणीउ, लयावणगोच्छिहिं । नवमरागयमालिपाउ, नाइ मुहुलच्छिहिं” ८८ समे दश ओजे चतुर्दशाभिनववसन्तश्रीर्यथा “कर असोअदल मुहु, कमलु हसिउ नवमलिअ । अहिणय वसंतसिरि पइ, मोहणठइल्लिअ” ८९ समे दश ओजे पञ्चदश मनोहरा । यथा “तुह गुण अणुविणु समरतिहिं, विरहकालिअहि । मयणमणोहर तणुअंमिहिं, दय करि बालिअहि” ९० समे दश ओजे षोडश क्षितिका । यथा “हिंडइ सा घण जाम्ब, गहिहिं विरहिण आखिती । देक्खवि बल्लहु ता, आणंदी जणु अमइण सिन्ती” ९१ समे दश ओजे सप्तदश किन्नर-लीला । यथा “ओ भडकबंजु नबंतु समरि, असिपहारतुहिग । किन्नरलील कलइ तुरयसिरिण, तवखणबहुहिण” ९२ एवं सप्त । तथा सप्ते एकदश ओजे द्वादश मकरध्वजहासो । यथा “सो जलिअओ मयणगो जु, कुसुमिअउ पलावु । जा पफुल्लिअ

मछी, सु मयरदयहासु ९३ समे एकादश ओजे त्रयोदश कुसुमाकुलमधुकरो । यथा “पत्तव एहु वसंतव, कुसुमाउलमहुअर ।
 माणिणि माणु मलंतव, कुसुमाउहसहयर” ९४ समे एकादश ओजे चतुर्दश अमरविलासो । यथा “अलिमालइपरिमल्लुहु न
 अलिहिं रइ करइ । सा भमरविलासविअइ, न अलिहिं मणु धरइ” ९५ समे एकादश ओजे पञ्चदश मदनविलासः । यथा “मयण-
 विलासगिरिम्ब, महेइ सुदाहं घणमंडलु । तहिं रेहइ तरलहारलय, निज्जर किर निम्मलु” ९६ समे एकादश ओजे षोडश विद्याधर-
 हासः । यथा “नासंतिहिं समरागमसमइ, परिचत्तगइदिहिं । दिवि विज्जाहरहासिअ, सयलतुहु वेरिनरिंदिहिं” ९७ समे एकादश
 ओजे सप्तदश कुसुमायुधशेखरः । यथा “बोलिरनवपल्लु, परिफुलिओ रेहइ असोअतर । विरइओ रम्मु नाइ, महुमासिण कुसुमा-
 उहसेहरु” ९८ एवं पद । तथा समे द्वादश ओजे त्रयोदशोपदोहकः । यथा “महु कंतिण रणि मकओ एकु पहार अमाहु ।
 उय दोहयहय चूरिओ, संदणु सारहिजोहु” ९९ समे द्वादश ओजे चतुर्दश दोहकः । यथा “विअहु पहारिण इक्किणवि, सहि
 दो हया पंठेति । संनद्धओ असचारभडु, अशु तुरंगु न भंति” १०० प्रायोग्रहणात्संस्कृतेऽपि यथा “मम तावन्मतमेतदिह, किमपि
 यदस्ति तदस्तु । रमणीभ्यो रमणीयतरमन्यत्किमपि न वस्तु” १०१ अत्र समपादान्ते गुरुद्वयमित्याम्नायः । समे द्वादश ओजे
 पञ्चदश चन्द्रलेखिका । यथा “तुह विरहिं सा अइहुवली, घणआवंडुरदेह । अहिमयरकिरणिहिं विक्खिविअ, चंदलेह जिम्ब एह” १०२
 समे द्वादश ओजे षोडश सुतालिकनम् । यथा “तुह चंडिण भुअदंडिण, निधइ धरमाणिण महिवलओ । जलहिसुआलिं गणपहवसुहु,
 देव जणइणु कलव” १०३ समे द्वादश ओजे सप्तदश कङ्कल्लिताभवनम् । यथा “कंकल्लिलयाभवणमन्तरि अलिंरिनो(सो)लि
 सहन्ति । लावइ महलच्छीविणिवेसिअ कज्जलतरथयपंति” १०४ एवं पञ्च । तथा समे त्रयोदश ओजे चतुर्दश कुसुमितकेतकीहस्तः ।
 यथा “जगु नीसेसुवि निज्जिणिव, निरुगविवरु विसमरथव । उज्जइ सरलदलंगुलिउ, कुसुमिअकेअइहत्थउ” १०६ समे त्रयोदश ओजे
 पञ्चदश कुञ्जरविलसितम् यथा “सल्लइपल्लवकवलण्णु, रेवानइजलि मज्जणु । तं कुञ्जरविलसितु सुमरइ, गयविरहिओ करेणुगणु” १०६
 समे त्रयोदश ओजे षोडश राजहंसः । यथा “जइ गङ्गाजलि धवलि, कालइ जउगाजलि जइ खित्तओ । रायहंसि नहु वुहु न तुहु
 सुउज्जत्तणु तुवि तेत्तव” १०७ समे त्रयोदश ओजे सप्तदशाशोकपल्लवच्छाया । यथा “वयणु सरोजु नयण कुवल्लयदल, हासु नवफुलिअ-
 मल्लिकरपाय । असोअपल्लवच्छाय सइजि, कुसुमाउह-मल्लि” १०८ एवं चत्वारः । समे चतुर्दश ओजे पञ्चदशानङ्गललिता । यथा
 “पलिअ केस चल दसणावलि, जर जजरइ सरीरयल्लु । सविवि गलिहिं अणंगललिअ, किजव धम्मु महत्तफल्लु” १०९ समे चतुर्दश

ओजे पोडश ममथावलसितम् । यथा “मयवसतरुणिविलोअणतरलु, कलेवरु संपइ जीविउ । मेरुहु रमणीअणि सहु संगु, चयहु हयवम्महविलसितु” ११० समे चतुदश ओजे सप्तदश ओहुल्लणकम् । यथा “महुरसु बुंठिउ जेहिं जहिच्छइ, ते अलि दीसंतभमंत । मालइओहुल्लणउं करंतिण, किं साहिओ पइ हेमंत” १११ वारङ्गडीत्यन्ये । एवं त्रयः । समे पञ्चदश ओजे पोडश कजललेखा । यथा “कजललेहाविललोअणहं, गलिअंसुजलिण पम्हुटुओ । अहरालत्तरसु सामरिसु, तुह रिउवहुनयणि पइहुओ” ११२ समे पञ्चदश ओजे सप्तदश किलिकिञ्चितम् । यथा “तरुणीकिलिकिञ्चिअइ विसटहिं, ससिजोणहसमुजल रत्तडी । मल्लिअ फुल्लइं परिमलसारइं, जउ तउ गय मगगहु वत्तडी ११३” एवं द्वे । समे पोडश ओजे सप्तदश शशिविम्बितम् । यथा “तुहु मुहु लायन्नतरंगिणीए, झलकन्तउ कन्तिकरंविअउ । सोहइ निम्मलवहुलमंडलु, जलमज्झि नाइ ससिर्विविअओ” ११४ अत्रैकः । एवं तावद्वा पञ्चपञ्चाशन्नेदा चतुष्पदी । उभये दशोत्तरं शतमन्तरसमाश्रुत्पद्यो वस्तुकाणि वा । आन्तरसमा एव द्वितीयतृतीयांश्चिद्व्यत्ययेऽर्द्धसमाः, द्वितीयतृतीयपादयोर्विपर्यये सत्यन्तरसमा एव दशोत्तरशतसंख्या अर्द्धसमासंज्ञाः । एवग्रहणं सर्वसाम्यार्थम् । तेनासामपि तान्येव चम्पककुसुमादीनि नामानि भवन्ति । तत्रोजे सप्त समेऽष्टेत्यन्तरसमाचम्पककुसुमम् । तदेव द्वितीयतृतीयांश्चिद्विपर्ययेऽर्द्धसमाचम्पककुसुमम् । यथा “गोरीगोट्टि, दरफुरिओट्टि । कलहंसीगइ, कलहे लग्गइ” ११५ मुखपङ्क्तिरर्द्धसमा ॥ यथा “कुव(किम्ब)कण्णकलिंग परजिआ, ठिअ नरवइ साण विवजिआ । न हु कोइ अभिट्टइ अणिअवहि, कहिं वइरि जयट्टहु कण्ह कहि” ११६ इत्यादि । ॐ द्वित्रिचतुर्भिर्लक्षपैर्मिथ्रा सङ्कीर्णा ॥ द्वाभ्यां ध्रुवाया अंश्लिक्षणाभ्यां त्रिभिः चतुर्भिर्वा एकत्र मिथ्रा संकीर्णा नाम चतुष्पदी । तत्र द्वाभ्यां सङ्कीर्णा । यथा “चूडल्लउ बाहोहजलु, नयणा कंचुवि समधण । इअ बुंजि रइया दूहडा, पंचवि कामहु पंचसर” ११७ त्रिभिर्यथा “बायाला फरसा विधणा गुणिहिं चिसुक्का प्राणहर । जह दुज्जणसज्जणज्जणपउरि, तेम्ब पसर न लहंति सर” ११८ यथा वा “चूडल्लओ चुण्णी होइसइ मुद्धिकओः लिमिहित्तउ । निदुद्ध सासानिलिण, बाहसलिलसंसित्तओ” ११९ चतुर्भिर्यथा “तं तेत्तिउ बाहोहजलु, सिहिणं नरि विनपत्तु । लिमिळिमिळि गंडत्थलहिं, सिमिसिमिळिसिमिवि समत्तु” १२० ॐ समै पादैः सर्वसमा ॥ तुल्यकलेश्चतुर्भिः पादैः सर्वसमा चतुष्पदी तद्विशेषानाह । ॐ पचौ ध्रुवकम् ॥ पञ्चमात्रचतुर्माशौ गणौ यस्य पादे तद्ध्रुवकम् । यथा “जइवि संलु न करि तु छुवु मुणिउ हरि । जं विरहभीअइ, अणुसरिउ सिरिअइ” १२१ ॐ चौ दः शशाङ्कवदना । द्वौ चतुर्मात्रौ द्विमात्रश्चैकः शशाङ्कवदना । यथा “नवकुवलयनयण, ससंकवयण धण । कोमलकमलकर, उअ सरयसिरि किर १२२” ॐ चपदाश्चातौ वा मारकृतिः ॥ चतुर्मात्र-

पञ्चमात्रद्विमात्राः । चतुर्मात्रद्वयत्रिमात्रौ वा मारकृतिः । यथा “तुह मारमारकिदी, कवि एह नवह्रिज । दूरि सबाभलि, जं हिअडइ सल्लिअ” ॥ १२३ ॥ पचदाः चिर्वा महानुभावा । पण्मात्रचतुर्मात्रद्विमात्रा वा चगणत्रयं वा यत्र सा महानुभावा । यथा “जे निअहिं न परदोस, गुणिहिं जि पयडिअ तोस । ते जगि महानुभावा, विरला सरलसहावा” १२४ ॥ पचताश्चापौ पातौ वाप्सरोविलसितम् । पण्मात्रचतुर्मात्रत्रिमात्रा वा, चतुर्मात्रद्वयपञ्चमात्रौ वा पञ्चमात्रद्वयत्रिमात्रौ वा, यत्र तदप्सरोविलसितं । यथा “पइ ससिवयणिण् विठ्ठमि, असिअ अछलरविलसिअइ । भुमइहि किउ पाइकउ, मयणु मोहिअज्जणमणइ” १२५ ॥ पचाश्चिदौ वा गन्धोदकधारा । पण्मात्रश्चतुर्मात्रद्वयं, यदिवा चतुर्मात्रत्रयं द्विमात्रश्च सा गन्धोदकधारा । यथा “रमणिकवोलकुरंगमयपत्तलाविल-अंनुभवि । घणगन्धोदयधार भरि, वइरिअ तुह णहायंति सवि” १२६ ॥ चितौ पचपा वा पारणकम् । चतुर्मात्रत्रयं त्रिमात्रश्च, यदिवा पण्मात्रचतुर्मात्रपञ्चमात्राः, पारणकम् । यथा “कइअहिं होएसइ तं दिवसु, आणंदसुहारसपावणउ । होही प्रियमुहससि-चंदिमइ, जहिं नयणचउरह पारणओ” १२७ ॥ चीः पद्धटिका । चगणचतुष्कं पद्धटिका । यथा “परगुणगहणु सदोसपवात्तणु, महुमहुरक्खरहि अमिअभासणु । उवयारिण पडिकिओ वेरिअणइ, इअ पद्धट्टी मणोहर सुअणइ” १२८ ॥ अजादिश्चीर्जो लीर्वान्ते प्राक् पदताविह स्वविशेष इति विशेषः । ॥ चिपौ पचाता वा रगडाध्रुवकम् । चगणत्रयं पगणश्च, यदिवा पण्मात्रश्चतुर्मात्रद्वयं त्रिमात्रश्च, यस्य पादे तद्वगडाध्रुवकं । यथा “अइ चंगं गइं मोरइं बल्लहिं, जइ तुम्ह रुवमडप्पर भग्गय । काइं त एम्बहिं तहु विरहयसणि, महु बम्मह रगडु ध्रुवु लग्गय” १२९ ॥

॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां स्वोपज्ञच्छन्दोऽनुशासनवृत्तौ षड्दी-चतुष्पदीशासनः षष्ठोऽध्यायः समाप्तः ।

ॐ द्विपदी ॥ इतः परं द्विपयोऽधिक्रियन्ते । ॐ दाचदालदाचदालि कर्पूरो णैः । द्वौ द्विमात्रौ चतुर्मात्रो द्वौ द्विमात्रौ लघुद्वौ द्विमात्रौ चतुर्मात्रो द्वौ द्विमात्रौ लघुत्रयं च कर्पूरः । णैरिति पंचदशभिर्मात्राभिर्यतिः । च इति सिद्धे दगणद्वयनिर्देशो जगणनिरासार्थः । यथा “कप्पूल-धवल गुण अजिणिअ आजम्मुवि निवचकवह पइं । कित्ति काइं उल्लालिकरि, धत्तिअ चउसायर परइ” १ ॐ सोऽन्त्यलोः कुक्कुमः । स एव कर्पूरः अन्त्यलघुना ऊनः कुक्कुमः यथा “घणसारु मेहि कुक्कुमु चयहि, परइ करहि मयनाहिबि । विणु पिअयमिइ हुअ सओ निप्फलओ मणु रइ करइ न कथयि” २ एताबुल्लालकौ मागधानां । केचिल्लव्वएकादारभ्य लघुद्वयद्वयवृद्धा बाहादीन् भेदानाहुः । यथाह “बाहो बोहा वग्गो, बंधू वाणो गओ बरो वेसो । वेणू वणो बरिटो, विहुओ थलिय बलो विहओ । १। वामो बुहो विसालो, विंदो विहुरो

विह वसू विरहो । विलभो तद्वा य विसरओ, उहाला पंचविसत्ति । २ । अटलहुविरहआओ, पदमा उहालयाउ छंदम्मि । लहुएहिं
 दोहि दोहि अ हुंति इमे वहुमाणेहिं ॥” एते च कोटीसङ्ख्यप्रसारान्तर्भूता इति पृथग् नोक्ताः ॥ ७ ॥ लयः । चृ इति लुसविभक्तिको
 निर्देशः । सप्त चगणा लयो नाम द्विपदी । यथा “किउ उरि लछिहिं निलउ करिण कलिण चकु महिअलु धरिउ । बलिनाम्बु (ताम्बु)
 सहिउ नहु कह वि हु पहु तुहुं पुरिसोत्तिम चरिउं” २ ॥ स भ्रमरपदं अजैः । स लयः अजैर्दशभिरष्टभिश्च कलाभिर्यतिश्चेत्तदा भ्रमर-
 पदम् । यथा “ललिअविलासोचिअ तविण किलेसहि सहि किं तणु अपणु । मालङ्कुसुमु सहइ भ्रमरपओ न उण खरसउणि झड-
 पणु” ४ ॥ पञ्चुदा उपात् । एकः पण्मात्रः पञ्च चतुर्मात्रा द्विमात्रश्चैको यदि तदा उपात्परं भ्रमरपदमुपभ्रमरपदमित्यर्थः । अजैरिति वर्त्तते ।
 यथा “तहि मुदहि नेहंधहि किम्ब किवण य तुह खलिउ पयहु । उअ भ्रमरपणवि भजइ मालइनवकुसुमु विसहु” ५ ॥ चूपो
 गरुडपदम् । पद चगणाः पण्यश्चैको गरुडपदम् । यथा “जसु पारु लहंति कयावि नवि सुरगुरुभिवनंदणपमुह । अरिपन्नगगरुड पयंपिअइ
 सयलुवि गुणगणु सु किम्ब तुह” ६ ॥ पञ्चुता उपात् । एकः पण्मात्रः पञ्च चतुर्मात्रा एकस्त्रिमात्रो यदि स्वात्तदोपात्परं गरुडपदम् उपगरुडपद-
 मित्यर्थः । यथा “हणिअ दुजीहप्पसरणु पिअपुरिसोत्तमु विणयाणंदणु । उअ गरुडपयम्मि नियदरइ नरवइ हरइ न कासु मणु” ७ ॥
 चृदौ हरिणीकुलं ठजैः । चतुर्मात्रसप्तकं द्विमात्रश्चैकः ठजैरिति द्वादशभिरष्टाभिश्च यतिश्चेत्तदा हरिणीकुलम् । यथा “तुहुं उजाणि म वक्तु
 जइविहु विलसइ मयणूसवु पवळ । गइनयणिहिं लजीहइ तुहु हंसीउळु सहि तह हरिउळु” ८ ॥ तद्वीतिसमं अजैः ॥ तद्वरिणी-
 कुलम् अजैरिति दशभिरष्टाभिश्च यतिश्चेत्तदा गीत्या समत्वाद्द्वीतिसमम् । यथा “नचिरु किसलकरिहिं फुडपयडियपुलङ्गमुमडला
 वलिहिं । उववणु ताइ मुइओ कयगाईसमंचिअ तरलिअलिहिं” ९ ॥ पुभ्रमररुतम् । अजैरिति वर्त्तते पञ्च पण्मात्राश्चैकमररुतम् । यथा
 “वरजाइ सरंतहु भ्रमरु रुअंतहु तुहु चिरु सुहु परिदीसइ । मायंगिमयं धइ तुवभु रमतहु कण्णचवेडजि होसइ” १० ॥ पञ्चूर्हरि-
 णीपदम् । एकः पण्मात्रश्चतुर्मात्रपदं हरिणीपदम् । यथा “एत्तहे गवभभरालस हरिणीपड नहु एकोवि संचरइ । एत्तहे कण्णरोविअसरु हयलो-
 दओ भण मिओ किं करइ” ११ ॥ पीचताः कमलाकरम् । पण्मात्रचतुष्कं चतुर्मात्रत्रिमात्रौ च कमलाकरम् । यथा “सयलु वि दिणु
 संनिहिअह खेलंतह चकवायमिहुणहं मिअवि । विरहदुत्थमित्तथवणि नाइदुन्निअ मडलिहिं कमलायरवि” १२ ॥ चृतौ कुङ्कुम-
 तिलकावली । चतुर्मात्रसप्तकं त्रिमात्रश्च कुङ्कुमतिलकावली । यथा “महु दूसह विरहकरालि अहि मयण मेलसु जणु मणवंडि ।
 पइ पडिम ठवेविणु करिमु सामि कुङ्कुमतिलयावलि लंछिउ” १३ ॥ ते रत्नकण्ठिके ठजैः । ते कमलाकरकुङ्कुमतिलकावलयौ ठजै-

द्वादशभिरष्टाभिश्च यतिश्चेत्तदा रत्नकण्ठिके । यथा “जडं न हससि नय कुपसि न लवसि ता तुहु सहइ रयणकण्ठिआ । अजह फुरिआहर-
 दरदीसंत णवर सहइ दसणपंतिआ” १४ “पडिहअवहुविहनरवडकुंजरसइ परसाहिज्जविज्जिओ । महिअलि निरुवमविकमु तुहु
 रा(र)यणकंठोरु निच्छिड” १५ ॥ पचुपाः शिखा । ठजैरित्यनुवर्त्तते । एकः पण्मात्रः पञ्च चतुर्मात्राः पञ्चमात्रश्च शिखा । यथा “जसु
 अतुलिअ गयवलभरि कंप्हिं कुलमहिहर सवि सबसुन्धर । निअकुलनहयलससहर वीरसिहामणि जयमज्झि तुहं जि पर” १६
 ॥ चूतौ छद्दणिका अजैः । सप्त चतुर्मात्राः त्रिमात्रश्च । अजैरिति दशभिरष्टाभिश्च यतिश्चेत्तदा छद्दणिका । यथा “जा किन्नरभिहुणिहि
 तुह पुहईसर पत्थुअ सुचरिअ पद्दडिअ । ता गिरिगुहसन्धिहिं कायर तक्खणि हुअ रिउधोरणि छद्दणिअ” १७^{३१} ॥ चूः स्कन्धक-
 समम् । अजैरिति वर्त्तते । अष्ट चतुर्मात्राश्चेत्तदा स्कन्धकसमम् । यथा “नारिहुं वयणुलईं सरि खंधयसमजलईं नज्झि मज्झंतिअह ।
 ओ गिण्हिहि विम्मसु(मु) मणहरअहिणवधिअसिअसररुहपंति अहं” १८ ॥ तत् मौक्तिकदाम ठजैः । ठजैरिति द्वादशभिरष्टाभिश्च यति-
 श्चेत्तदा तदेव स्कन्धकसमं मौक्तिकदाम यथा “जडं तुहु पवयणु सामिअ हिअइ वविज्जइ थणससहरकरनिम्मलु । ता निच्छउ
 अहिराम्बहु मुत्तिअदाम्बहु तरलहु संगहु निप्फलु” १९ ॥ नवकदलीपत्रं ठजैः । ठजैरिति चतुर्दशभिरष्टाभिश्च यतिश्चेत्तदा तदेव स्कन्ध-
 कसमं नवकदलीपत्रम् । यथा “नवकयलीपत्तहिं वीअणु पत्थुओ कम्बलिहिं चिरइउ सत्थरउ । तहविहु दाहु पवट्टइ मज्झ सीउ उवयरणु
 पिअसहि संवरउ” २० ॥ षचूदैः कृतेष्वेपु स्त्रीत्वम् । पण्मात्रश्चतुर्मात्रपङ्क्तिमात्रश्चेत्येभिर्मात्राणैः कृतेष्वेपु स्कन्धकसमादिषु त्रिषु
 स्त्रीत्वं स्त्रीलिङ्गशब्दाभिधेयत्वम् । स्कन्धकसमा मौक्तिकदात्री नवकदलीपत्रा चेत्यर्थः ॥ यतिः सैव । स्कन्धकसमा यथा
 “गयपत्त परिग्गह सुमणसविरहिअ फलवज्जिअ तरुखंधसम । कण्ठय परिचारिअ गिरिकंदरगय तुह रिउ वसहिं विमुक्कम”
 २१ एवमितरयोःपुदाहार्यम् ॥ ३२ ॥ चूपावायामकम् । सप्त चतुर्मात्राः पञ्चमात्रश्चैक आयामकम् । यथा “आयामय-
 धवलत्तणगुणकलिण पेच्छिअि केअइदलिं अलिअिलसिह । संभरि पिअनयणइं चिरहज्जरज्जरि अगमणु मुज्झइ पडिउ चिह” २२
 ॥ तत्काञ्चीदाम अजैः । अजैरिति दशभिरष्टाभिश्च चेष्टतिस्रदा तदायामकं काञ्चीदाम । यथा “अंगय फुडिअ तुडिअ
 नवकंशुउगुण दलिउ कंचिदामु सनिअंसणु । तहिं तुहगुणसवणिण ऊससिअंगिहिं अप्पडिहयसासणु हू मयणु” २३ ॥
 रसनादाम ठजैः । ठजैरिति द्वादशभिरष्टाभिश्च यतिश्चेत्तदा तदायामकं रसनादाम । यथा “तुह दंसणतूरंतिण सुन्दर मुडण
 सुणि अं किउ पक्खिउ । हारु निअंवि निवेसिउ रसणादामुवि थणसिहरोवरि यल्लिउ” २४ ॥ चूडामणिर्दजैः । ठजैरिति चतुर्दशभि-
 रष्टाभिश्च यतिश्चेत्तदा तदायामकं चूडामणिः । यथा “बहुविहसमरंगणि खणिण नवनवजयसिरि अं पइं परिणिज्जइ । निवचूडामणि

गम्मइ तुह रिउसुंदरिहिं” ३५ ३/४ ॥ चतुर्मात्रा कन्दोदृम् । अष्टौ चतुर्मात्राः त्रिमात्रश्च कन्दोदृम् । यथा “किं ज्ञाड्व तिण अविचलचित्तिण किं निम्मलु तवु किउ समरिउमिप्पिण । जं तुह मुहविक्कमहरु कंदोदृविसट्ठ तरुणि सुंविज्जइ भमरिण” ३६ ॥ पावुता भ्रमरदुतं जजैः । पण्मात्रद्वयं चतुर्मात्रपञ्चकं त्रिमात्रश्च भ्रमरदुतम् । जजैरिति दशभिरष्टभिश्च यतिः । यथा “कुसुमुग्गमु अजुणकेअइकु उयह पेच्छिवि कहवि हु न हु रइ मंडहिं । नवपाउसि संपइ पइसंतइ ओ जाइ निअंत भमर द्दुओ हिंइहिं” ३७ ॥ तत्सुर-
कीडितं ढजैः । ढजैरिति द्वादशभिरष्टभिश्च यतिश्चेत्तदा तत्क्रमरदुतं सुरकीडितम् । यथा “सग्गु पडुत्तिहिं तुह परिपंथिहिं किउ अइसंकडु पुहइसर निच्छिउ । सच्छरगणसुरकीलिउं सकहिं नो(तो)हिंति नंदणपरिसरि इत्थिउ” ३८ ॥ सिंहविक्रान्तं ढजैः । ढजै-
रिति चतुर्दशभिरष्टभिश्च यतिश्चेत्तदा तदेव भ्रमरदुतं सिंहविक्रान्तं यथा “अच्छउ ता उवभडभुअवल्लु चवसुवसेविण विहउयतु रिउभउहि-
अउ । सुरनरसीहविकंतचरिउ लंघेविणु टिउ रेहइ पुहरइ सरतिलओ” ३९ ॥ कुक्कुमकेसरं तजैः । तजैरिति षोडशभिरष्टभिश्च यतिश्चेत्तदा तदेव भ्रमरदुतं कुक्कुमकेसरम् । यथा “नयणविलासिण निज्जिअ कुवलअ कंतिकण्ड(ड)प्पिण कुक्कुमकेसरनिअरु । उसण-
अलकइं हीरय विनडिय ससहरु वयणिण कांइ न मुदइ पवरु” ४० ३/४ ॥ प्ल वालभुजङ्गमललितम् । प्ल इति लुप्तविभक्तिको नि-
र्देशः । नव चतुर्मात्रा वालभुजङ्गमललितम् यथा “दुहमरिउ महिवाल भुअंगम ललिअअडप्पणि तुहं निच्छइ गरुडोवमु । जं पुण पुरि-
सोत्तिमसिरचूडामणि तुचसि पुहइवल्लह तं निरुवमु” ४१ ॥ पिच्चीदा उपगन्धर्वं ढजैः । पण्मात्रद्वयं चतुर्मात्रचतुष्टयं द्विमात्रश्चो-
पगन्धर्वम् । ढजैरिति द्वादशैरष्टभिश्च यतिः । यथा “गयघट तुरयघट रहवूह महाभडनिवह रयणमंडार समिद्धुवि । उवगं-
धव्य नयरसमु पुहइवइत्तणु तिणु जिम्ब चयहिं विवेअवंत किवि” ४२ ॥ तत्सङ्गीतं ढजैः । ढजैरिति चतुर्दशभिरष्टभिश्च यति-
श्चेत्तदा तदेवोपगन्धर्वं सङ्गीतम् । यथा “वज्जहिं गज्जिरघणमइल नचहिं नहयलअंगणि नव चंचलविज्जुल । गायहिं सिहि इह संगी-
अउ पाउसलच्छिहिं करइ जुआणह मण आवल” ४३ ॥ उपगीतं तजैः । तजैरिति षोडशभिरष्टभिश्च यतिश्चेत्तदा तदेवोपगन्धर्वमुपगी-
तम् । यथा “जसु भुअवल्लु हेल्लुदरिअधरणि निसुणिवि वणयरगण उवगीउ सुविक्कमु । अजवि हरिसिअ नवदरुभंकरुदंभिण पयडहिं
कुलमहिहर पुलउग्गमु” ४४ ३/४ ॥ चूपौ गोन्दलम् । अष्टौ चतुर्मात्राः पञ्चमात्रश्च गोन्दलम् । यथा “सइ विज्जुलअविउत्तउ तुहुं
जलहरकरि गुन्दलु निह न जाणसि विरहिअहं । इअ भणि थितवि किपि अमंगल्लु दइअहुं असुंपवाहु पलुट्टउ पंथिअहं” ४५ ॥ पचृता

तद्भविजृम्भितम् । दृजैरिति वर्त्तते । पञ्चमात्रद्वयं चतुर्मात्रपङ्क्तं त्रिमात्रश्च मत्तमात्रद्वयजृम्भितं । यथा “पयडिअलंछण मयलेहिण वहासिअ-
करदंछिण तारा हरणिणनिसिअरिण । उअ नीसंकिण भउ विरहिणि जणहु जणिअइ असमु मत्तमायंगविअंभिइण” ५६३५ ॥ च-
त्वारिंशत्कला एकद्व्यधिका वा मालाध्रुवकम् ॥ चत्वारिंशन्मात्रा यद्वा एकद्व्यधिका इति एकचत्वारिंशद्विचत्वारिंशद्वा माला-
ध्रुवकं नाम द्विपदी । यथा “तह पुहईसरसेहर किति अकित्तिम सुरहिअदिसिमुह जाम्वहिं सगि पइडिअ । ताम्वहिं तवखणि सुरसुंदरि-
लोअहु सुरतरुसुममालाध्रुव हुअ मणवच्छिडिअ” ५७ एवमेकद्व्यधिकयोरप्युदाहार्यम् । एवं द्विपदीध्रुवा चतुःपष्टिः ॥ अयं चात्र
विधेकः । “सिंहावलोकितार्थेषु विज्ञप्तौ संविधानके । मङ्गलेव ध्रुवा प्रोक्ता द्विपदान्यत्र कीर्यते” इति । प्रकारान्तरेण द्विपदीराह ।
॥ चो विजया । एकश्चतुर्मात्रः पादे चेद्विजयानाम द्विपदी । यथा “सजया । विजया” ५८ ॥ पो रेयका । पञ्चमात्रो रेयका “यहुवया ।
रेयया” ५९ ॥ पो गणद्विपदी । पञ्चमात्रो गणद्विपदी । यथा “नियजुवई । गणदु वई” ६० ॥ चतौ स्वरद्विपदी । चतुर्मात्रत्रि-
मात्रौ स्वरद्विपदी । यथा “पसरदु वई । अखलिअगई” ६१ ॥ पदावप्सराः । पञ्चमात्रद्विमात्रावप्सराः । यथा “उअ अचछरा ।
गयमच्छरा ” ६२ ॥ अष्टौ कला वसुद्विपदी । यथा “सु तव सुदु वई । जयइ नरवई” ६३ ॥ चौ करिमकरभुजा । चतुर्मात्रद्वय-
करिमकरभुजा । यथा “करिमयरभुओ । उवहुयभुओ” ६४ ॥ चलदलाश्चन्द्रलेखा । चतुर्मात्रो लघुद्विमात्रो लघुश्च चन्द्रलेखा ।
यथा “नवचंदलेह । जिम्व मुह एह” ६५ ॥ पतौ मदनविलसिता । पञ्चमात्रत्रिमात्रश्च मदनविलसिता । यथा “मयणविलसिअं ।
पाववसिअं” ६६ चपौ जम्भेदिका । चतुर्मात्रपञ्चमात्रौ जम्भेदिका । यथा “सा तसु बेहिआ । सुहु जंमेहिआ” ६७ ॥ पचौ लवली ।
पञ्चमात्रचतुर्मात्रौ लवली । यथा “उअ वणावलिआ । फुलिअ लवलिआ” ६८ ॥ सप्त कला दलौ चामरपुरसुन्दरी । आदौ सप्त
कलास्ततो द्विमात्रो लघुश्चामरपुरसुन्दरी यथा “अमरपुरसुंदरिहिं । भउ वरिअ सयंवरिहिं” ६९ ॥ पचौ काञ्चनलेखा । पञ्चमात्रच-
तुर्मात्रौ काञ्चनलेखा । यथा “मणिकंचणरेहिअ । सुरसुंदरि जेहिअ” ७० ॥ पौ चारुः । द्वौ पञ्चमात्रौ चारुः । यथा “चारुचंपयरई ।
ओअ सोहइ जुअई” ७१ ॥ तपताः पुष्पमाला । त्रिमात्रपञ्चमात्रत्रिमात्राः पुष्पमाला । यथा “एह ललिअदेह वाल । नाइ जाइफुल-
माल” ७२ तोमरमित्यन्ये । एवमन्या अपि त्रिंशन्मात्रापर्यन्ता अभ्यूहाः । अप्रसिद्धाभिधानत्वात् नोक्ताः । यदाह “चतुर्मात्रादिकत्रि-
शत्यान्तैरद्विपुनैः पुनः । एकानैकैरभ्युपगम्यैर्मके द्विपदीं विदुः” द्विपदीप्रकरणम् । ॥ गाथात्रानुक्तम् । अत्र शास्त्रे यत्रोक्तं छन्दस्तद्वाधा-

५ ५ ५ ५
 १ ५ ५ ५
 ५ १ ५ ५
 १ १ ५ ५
 ५ ५ १ ५
 १ ५ १ ५
 ५ १ १ ५
 १ १ १ ५
 ५ ५ ५ १
 १ ५ ५ १
 ५ १ ५ १
 १ १ ५ १
 ५ ५ १ १
 १ ५ १ १
 ५ १ १ १
 १ १ १ १

एषु प्रथमपष्ठैकादशपोडशाः समवृत्तभेदत्वेनाभ्युपगतार्द्धसमवृत्तभेदकारित्वाद्दर्जनीयाः ततः शेषा द्वादश शुद्धार्द्ध-
 समभेदाः । विषमप्रस्तारे तु पादचतुष्टयस्य प्रस्तारः कार्यः । यथा आक्षरपादचतुष्टयस्य सर्वगुरोः ५५५५५५५५
 प्राक्कृत्वाद्यगोऽधो ल इत्याद्यगुरोरधो लघुः स्थाप्यः ततः परमुपरि सममिति परतो गुरुसप्तकं स्थाप्यं । ५५५५५५५५
 पुनः प्रथमपादद्वितीयगुर्वक्षरस्याधो लघुः परमुपरि सममिति परतो गुरुपट्टं ततः प्राक् पूर्वविधिरित्यादौ गुरुः
 स्थाप्यः ५ । ५५५५५५५ अनया रीत्या सर्वलघुं यावत् पदत्रयशदधिकं शतद्वयं भेदाः, तेषां मध्यात् समार्द्ध-
 समरूपत्वेन अभ्युपगतविषमप्रस्तारभेदकारित्वात् प्रथमो द्वितीयात् सप्तदशः सप्तदशोऽन्यभेदं यावत् दर्जनीयः ।
 ते च समुदिताः षोडश । तद्यथा
 कादशपोडशाः समभेदाः । अन्ये
 प्वार्यायाः प्रस्तारो यथा “प्रथमस्य
 गुरोरधो लघुः स्थाप्यस्ततः परमुपरि
 तीयादिगणानामधो गुरवः स्थाप्याः,
 प्रथमगणे मात्रास्तत्त्वतो गुरुल-
 तुर्मात्रत्वात्पूर्वगणस्यात्रैका मात्रा
 यभेदे प्रथमगणो गुर्वन्तः । । ५ अन्ये

५५५५५५५५५ १	५५५५५५५५५ १३७
१ ५५५५५५५५ १८	१ ५५५५५५५५ १५४
५ १ ५५५५५५५ ३५	५ १ ५५५५५५५ १७१
१ १ ५५५५५५५ ५२	१ १ ५५५५५५५ १८८
५ ५ १ ५५५५५५५ ६९	५ ५ १ ५५५५५५५ २०५
१ ५ १ ५५५५५५५ ८६	१ ५ १ ५५५५५५५ २२२
५ १ ५ ५५५५५५५ १०३	५ १ ५ ५५५५५५५ २३९
१ १ ५ ५५५५५५५ १२०	१ १ ५ ५५५५५५५ २४५

अमीषां मध्ये प्रथमपष्ठै-
 अर्द्धसमभेदाः । अथ जाति-
 गणस्य द्विगुरोः ५५ आद्यस्य
 सममिति परगुरुसहितद्वि-
 प्राक् पूर्वविधिरिति यावत्तः
 ध्रुक्मेण पूरणीयाः, ततश्च-
 प्राक् न्यसनीया, तेन द्विती-
 तु गुर्वात्मकाः पुनराद्यगुरो-

रधो लघुस्ततः परमुपरि सममिति अन्ये गणा गुर्वात्मकाः, प्राक् पूर्वविधिरिति मात्रात्रये प्रथमगणसम्बन्धिन्यवशिष्टे यदि लघुपूर्वो
 गुरुर्दीयते तदा नौजे ज इति वचनात् समयभेदः स्यात् ततो गुरुपूर्वो लघुर्दीयते इति तृतीयभेदे गुर्वादि ५ । । प्रथमो गणः । शेषाश्च
 तथैव । पुनराद्यगुरोरधो लघुस्ततः परमुपरि सममिति द्वौ लघू शेषाश्च गणा गुर्वात्मकाः प्राक् पूर्वविधिरित्येका मात्रा प्रथमगणेऽव-
 शिष्यते, सा प्राक् न्यस्येति चतुर्भेदे सर्वलघुः प्रथमो गणः । । । । शेषाश्च तथैव । पुनर्द्वितीयगणप्रथमगुरोरधो लघुस्ततः परमुपरि
 सममिति द्वितीयगणद्वितीयगुरुत आरभ्य सर्वे गुरवः । । । । प्राक् पूर्वविधिरिति यदि लघुपूर्वो गुरुर्दीयते तदा गणनाशतसमयभेदः स्यात्,

तदेतन्माभूदिति द्वितीयगणापेक्षयैव द्वितीयगणलघोः पूर्वो लघुर्देयः । प्रथमश्च गणः सर्वगुरुरिति पूर्वविधिना गुर्वात्मक इति द्विगुरुं-
 र्वन्तश्च पञ्चमे भेदे प्रथमद्वितीयौ गणौ, ततः पष्ठसप्तमाष्टमेपु भेदेषु क्रमेण द्वितीयतृतीयचतुर्थभेदतुल्यः प्रथमो गणो, द्वितीयश्च गुर्वन्त
 एव, ततो नवमे भेदे द्वितीयगणगुरोरधो लघुस्ततः प्राक् पूर्वविधिरिति लघुपूर्वो गुरुः प्राक् देयस्तेन जगणस्तत्र सम्पन्नः । प्रथमश्च
 गुर्वात्मक उपरि तुल्यत्वं पुनः परेषां स्थितमेव यावद्विशतितमे भेदे गणद्वयं लघुरूपं संपन्नं । इति द्वितीयो गणो विंशत्या निष्ठितः ।
 तृतीयगणश्चतुर्भेद एकैको विंशतिकृत्वोऽसीत्या निष्ठितः । चतुर्थगणः पञ्चभेद एकैकोऽशीतिकृत्वश्चतुःशत्या निष्ठितः । पञ्चमगणश्चतुर्भेद
 एकैकश्चतुःशतीकृत्वः षोडशशत्या निष्ठितः । षष्ठगणो द्विभेद एकैकः षोडशशतीकृत्वो द्वात्रिंशच्छत्या निष्ठितः । सप्तमगणश्चतुर्भेद एकैको
 द्वात्रिंशच्छतीकृत्वो द्वादशभिः सहस्रैरष्टशत्युत्तरैर्निष्ठितः । अम्लो गुरुरेक एव एकेन गुणितं तदेवेति तावन्निरेव निष्ठितः । एवं निश्चितं
 पुर्यादम् । परार्द्धमपि गणविकल्पाक्षिप्त्य प्रस्तारयेत् । एवमन्येष्वपि मात्राछन्दःसु प्रस्तारो ज्ञेय इति । समवृत्तानां प्रकारान्तरेण
 प्रस्तारमाह । ॐ ग्लावधोऽधो द्विर्द्विरतः । समवृत्तानां प्रस्तारे चिकीर्षिते प्रथमपङ्क्तौ यावत्सङ्ख्यापरिमाणमेकान्तरितावधोऽधो
 गुरुलघू स्थाप्यौ, अतः परं द्वितीयादिपङ्क्तिषु द्विगुणद्विगुणा गुरवो लघवश्चाधोऽधः स्थाप्याः । यथा व्यक्षरे छन्दसि प्रथमपङ्क्तौ
 एकान्तरिता गुरुलघवोऽष्टसंख्यां यावत् स्थाप्या, द्वितीयपङ्क्तौ द्वौ द्वौ, तृतीयपङ्क्तौ चत्वारश्चत्वारः । इति प्रस्तार उक्तः । समवृत्तानां नष्ट-
 माह । ॐ नष्टाङ्कस्य दले लः सैकस्य गः । किञ्चिद्भूतं नष्टं चतुर्थं पञ्चमं वा, तत्समं यदि भवति तदा दलेऽर्धे कृते ल इति लघुर्लभ्यते
 पुनर्दले लघवो लभ्यन्ते, अथ वैपम्याः संख्यादं न ददाति तदा सैकस्य ग इति सैकस्याङ्कस्य दले कृते गुरुर्लभ्यते, पुनस्तद्वत् नष्टवृत्तमुत्प-
 श्यते । यथा अत्रैव व्यक्षरे छन्दसि पञ्चमं वृत्तं नष्टं, पञ्चादं न ददतीति सैका पदं तदर्द्धं गुरुः, पुनस्त्रयार्धं न ददति सैकाश्चत्वारस्तदर्द्धं गुरुः,
 द्वयोरर्धमेक इति लघुरिति । द्वौ गावेको ल ईदृशं पञ्चमं वृत्तं ऽऽ । इति समवृत्तनष्टविधिरुक्ता । जातीनां नष्टविधिरुच्यते ॐ नष्टाङ्के गणैर्ह-
 तशेषसंख्यो गणो देयो राशिशेषे लब्धं सैकम् । नष्टस्य वृत्तस्याङ्के स्थापिते गणैर्गणविकल्पैर्हते यच्छेषं तत्संख्यो गणो देयः । यत्र तु राशिशेषं
 भवति, तत्र लब्धं सैकं कार्यम् । ततः पुनस्तस्मिन्नुत्तरगणविकल्पैर्हते शेषसंख्यो गणो देयः । यथा आर्याप्रस्तारे एका कोटिरैकविंशतिर्लक्षा
 एकविंशतिः सहस्रा द्वे शते द्वादशोत्तरे इत्येतावत्संख्यं वृत्तं नष्टं कीदृशमिति पृष्टे प्रथमगणश्चतुर्थवि(विं)कल्प इति चतुर्भिर्नष्टाङ्कं हरेत्,
 लब्धं त्रिंशलक्षात्रिंशत्सहस्रास्त्रीणि शतानि श्रुत्तराणि, शेषं चत्वारीति तद्विकल्पेषु चतुर्थं सर्वलघुं न्यसेत् । । । । द्वितीयो गणः पञ्च-
 विकल्प इति पञ्चभिर्हरेत् । लब्धं पदं लक्षाः पदं सहस्राः पष्ठयधिकाः, राशेश्च हताः शेषं श्रीणीति तद्गणविकल्पेषु तृतीयं मध्यगुरुं न्यसेत्,

ततो राशिशेषे लब्धं सैकं इति वचनाल्लब्धं सैकं कृत्वा तृतीयगणश्चतुर्विकल्प इति चतुर्भिर्हरेत्, लब्धमेकं लक्षमेकपञ्चाशत्सहस्राः पञ्च शतानि पञ्चदशोत्तराणि । राशिशेषमेक इति तद्विकल्पेषु प्रथमं सर्वगुरुं न्यसेत्, लब्धं सैकं कृत्वा चतुर्थगणस्य पञ्चविकल्पत्वात्पञ्चभिर्हरेत्, लब्धं त्रिंशत्सहस्राः त्रीणि शतानि श्युत्तराणि । राशिशेषमेक इति प्रथमविकल्पं सर्वगुरुं न्यसेत्, ततो लब्धं सैकं कृत्वा पञ्चमगणस्य चतुर्विकल्पत्वाच्चतुर्भिर्हरेत्, लब्धं पञ्चसप्ततिः शतानि पद सप्तत्यधिकानि । शेषं चत्वारोति चतुर्थविकल्पं सर्वलघुं न्यसेत्, ततः पष्ठस्य द्विविकल्पत्वात् द्वाभ्यां हरेत्, लब्धं सप्तत्रिंशच्छतान्यष्टाशीत्याधिकानि, शेषं द्वे इति द्वितीयविकल्पं सर्वलघुं न्यसेत् । ततः सप्तमगणस्य चतुर्विकल्पत्वाच्चतुर्भिर्हरेत् । लब्धं नव शतानि सप्तचत्वारिंशदधिकानि । *शेषं चत्वारोति चतुर्थविकल्पं सर्वलघुं न्यसेत्, अन्ते नित्यविन्यासं गुरुं न्यसेत्, ततः सप्तमगणाल्लब्धं परादादिगणस्य चतुर्विकल्पत्वाच्चतुर्भिर्हरेत् । लब्धं द्वे शते पटत्रिंशदधिके । राशिशेषं त्रीणीति तृतीयविकल्पमादिगुरुं न्यसेत् । ततो लब्धं सैकं कृत्वा द्वितीयगणस्य पञ्चविकल्पत्वात्पञ्चभिर्हरेत्, लब्धं सप्तचत्वारिंशत्, राशिशेषं द्वे इति द्वितीयविकल्पमन्तगुरुं न्यसेत् । ततो लब्धं सैकं कृत्वा तृतीयगणस्य चतुर्विकल्पत्वाच्चतुर्भिर्हरेत् । लब्धं द्वादश शेषं चत्वारोति चतुर्थविकल्पं सर्वलघुं न्यसेत् । ततश्चतुर्थगणस्य पञ्चविकल्पत्वात्पञ्चभिर्हरेत्, लब्धं द्वे । राशिशेषं द्वे इति द्वितीयविकल्पमन्तगुरुं न्यसेत् । ततो लब्धं सैकं कृत्वा पञ्चमगणस्य चतुर्विकल्पत्वाच्चतुर्भिर्हरेत् । लब्धं शून्यम् । राशिशेषं त्रीणीति तृतीयविकल्पमादिगुरुं न्यसेत् । पष्ठो नित्यविन्यासो लघुरेव । ततो लब्धं सैकं कृत्वा सप्तमगणस्य चतुर्विकल्पत्वाच्चतुर्भिर्हरेत् । लब्धं शून्यं । शेषमेकमिति प्रथमविकल्पं सर्वगुरुं न्यसेत्, अन्ते नित्यविन्यासो गुरुरेव । स्थापना यथा— ११११, १५१, ५५, ५५, ११११, ११११, ११११, ५११, ५११, ११५, ११११, ११५, ५११, १, ५, ५५, १२ १२ १२ १२ संख्यतमैपार्या । यदाह “नष्टाङ्के प्रथमं भक्ते, गणाङ्के-श्चतुरादैकः । शेषसंख्यो गणो देवो, लब्धं कुर्यात्संख्यकम् ॥१॥ पुनर्भजेत्पुनर्लब्धं संख्यं शेषसंख्यया । गणान् दद्याद्देवे शेषे, गाथायाः प्राक् गणक्रमः” एवमन्येष्वपि मात्राच्छन्दस्सु नष्टविधिर्ज्ञेय इति नष्टानयनम् । अथोद्दिष्टस्य संख्यापरिज्ञानार्थमाह । ॐ उद्दिष्टेऽन्याह्लाद्विर्गैकं त्यजेत् । केनचित् प्रसारोक्ते वृत्ते कतिथमित्युद्दिष्टे यथा । ५५ एवं लगेण स्थापितेष्वन्याह्लादारभ्यार्थात्पञ्चानुपूर्व्याधो द्विरिति द्विगुणोऽङ्कः कार्यः । गृहेदेकं त्यजेत्, गुरोरधो द्विगुण एकोनः कार्यः । अयमर्थः—अन्यस्य लब्धाधो योऽङ्कस्तं द्विगुणयेत्, स च निराकाराया आवृत्तेरसंभवात्प्रथमातिक्रमे कारणाभावादेक एव परिशिष्टो द्विगुणीकृतो द्विको जातस्तत्तत्संख्यादपनीय तत्पूर्वस्य गुरोरधो निधाय द्विगुणीकृतश्चतुष्कः स एकोनः कृतस्त्रिकः, पुनस्तत्पूर्वस्य गुरोरधो निधाय द्विगुणीकृतः पङ्कः, स एकोनः पञ्चकस्तदीदृशं पञ्चमं वृत्तमिति ।

राश्यूना अर्द्धसमस्य संख्या भवति । यथा चतुरक्षरसमवृत्तसंख्या षोडश तत्कृतिर्द्वे शते पदपञ्चाशदधिके समार्द्धसमभेदाः । ते राश्यूनाः शुद्धार्द्धसमस्य संख्या भवति । द्वे शते चत्वारिंशदधिके । अथ प्रकारान्तरेण विपमवृत्तसंख्यामाह- ॐ तत्कृतिर्विपमस्य । तस्याः समकृतेः कृती राश्यूना विपमवृत्तस्य संख्या । यथा-अस्मिन्नेव चतुरक्षरे छन्दसि समकृतिर्द्वे शते पदपञ्चाशदधिके, तस्याः कृतिः पञ्चपष्टिः सहस्राः पञ्च शतानि पदत्रिंशदधिकानि समार्द्धसमविपमसंख्या, अस्यां समार्द्धसमराश्यूनायां पञ्चपष्टिः सहस्रा द्वे शते अशीत्यधिके । अथ मात्रावृत्तानां प्रकारान्तरेण संख्यामाह- ॐ विकल्पहृतिर्मात्रावृत्तानां । मात्रावृत्ते या गणविकल्पसंख्या सा अन्योऽन्यहृता मात्रावृत्तस्य संख्या भवति । सा च यथास्थानं प्रागेवोदाहृता । अत्र मात्राविकल्पानां संख्यामाह- ॐ अङ्गान्त्योपान्त्य-योगः परे परे मात्राणाम् । अङ्गानामेकद्वयादीनां यावन्त्योपान्त्यौ तयोर्योगः परस्परमीलनं परे परे स्थाने न्यस्तौ मात्राणां संख्या भवति । यथा द्वे(द्वे)कयोरन्त्योपान्त्ययोर्योगे त्रयः परस्थाने न्यस्तास्त्रिमात्रस्य विकल्पसंख्या । त्रिकद्विकयोर्योगे पञ्च परे स्थाने न्यस्ताश्चतुर्मात्रस्य विकल्पसंख्या । पञ्चत्रिकयोर्योगेऽष्टौ परे स्थाने न्यस्ताः पञ्चमात्रस्य विकल्पसंख्या । अष्टकपंचकयोर्योगे त्रयोदश परे स्थाने न्यस्ताः षण्मात्रस्य विकल्पसंख्या । त्रयोदशकाष्टकयोर्योगे एकविंशतिः परे स्थाने न्यस्ताः सप्तमात्रस्य विकल्पसंख्या । एकविंशतित्रयोदश-कयोर्योगे चतुस्त्रिंशत्परे स्थाने न्यस्ता अष्टमात्रस्य विकल्पसंख्या । स्थापना । १/२/३/४/५/६/७/८ एवमुत्तरत्रापि । अथाध्व-योगमाह- ॐ द्विगानेकाध्वयोगः ॥ द्विगानां द्विगुणा एकेन रूपेण द्विगुणा १/२/३/४/५/६/७/८/९/१०/११/१२/१३/१४ संख्या अध्वयोगो भूमि-मानं भवति । न्यक्षरे छन्दस्यष्टौ प्रस्ताराः । ते द्विगुणिताः षोडश । तत एकस्मिन्पातिते पञ्चदश । पञ्चदशाङ्गुलायां भुवि त्र्यक्षरं छन्दः प्रस्तार्यते । एकमङ्गुलं वर्णेनावष्टभ्यते । एकं चान्तरालं चाध्वमानं । इह च प्रस्तारसंख्ययोरेवोपयोगो नष्टादयस्त्रयश्चित्रमात्रं । अध्व-योगस्तु पुरुषेच्छानुविधाधिरवेनानियतो, नच क्षेत्रनियमे फलमस्ति इति निरुपयोगः । पूर्वाचार्यानुसरणावस्थाभिरुक्तः ॥

॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां स्वोपज्ञच्छन्दोनुशासनवृत्तौ प्रस्तारादिव्यावर्णनो नामाष्टमोऽध्यायः ॥
संपूर्णोऽयं ग्रन्थः ॥

Published by Devakaran Mulchand, Lalbag, Panzarapole, Bombay. Printed by* B. R. Ghanekar
at the Nirnaya-sagar Press 23 Kolbhat Lane, Bombay.

॥ श्रीछन्दोऽनुशासनं संपूर्णम् ॥